

การพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน
มัธยมศึกษา ปีที่ 3

นางสาวกุลพร พูลสวัสดิ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการศึกษาและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

DEVELOPMENT OF AN ENGLISH COMMUNICATIVE COMPETENCE DIAGNOSTIC
METHOD FOR NINTH GRADE STUDENTS

Miss Kullaporn Poolsawad

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Educational Measurement and
Evaluation

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2013

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
โดย	นางสาวกุลพร พูลสวัสดิ์
สาขาวิชา	การวัดและประเมินผลการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวาสี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิรดา วุฑฒยากร

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชนิตา รักษ์พลเมือง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริเดช สุชีวะ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวาสี)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิรดา วุฑฒยากร)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลวรรณ ตั้งธนกานนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณิชฐกรณ์ หลาวทอง)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร. วันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์)

กุลพร พูลสวัสดิ์ : การพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 3. (DEVELOPMENT OF AN ENGLISH COMMUNICATIVE COMPETENCE DIAGNOSTIC METHOD FOR NINTH GRADE STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ศ. ดร. ศิริชัย กาญจนวาสี, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: ผศ. ดร. จิรดา วุฒยากร, 216 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการคือ 1) เพื่อพัฒนาวิธีการประเมินวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของวิธีการประเมินเชิงวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 3) เพื่อวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 127 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 12 คน การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การทบทวนวรรณกรรม 2) การระบุคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยและสร้างเครื่องมือวินิจฉัย 3) การนำเครื่องมือวินิจฉัยไปทดลองใช้และสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง 4) การสร้างแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม และสร้างQ-Matrix 5)การวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 6) การศึกษาคุณภาพของวิธีการประเมินเชิงวินิจฉัยที่พัฒนาขึ้น และให้ข้อมูลวินิจฉัยย้อนกลับแก่ผู้สอบ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม พบว่า มีค่าความยากตั้งแต่ 0.17 ถึง 0.92 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.97 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.95 และเมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์สารสนเทศข้อสอบตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ พบว่ามี ค่าพารามิเตอร์ความยากตั้งแต่ -5.8 ถึง 1.98 และ ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.18 ถึง 11.11 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมีค่า แอลฟาของครอนบาค .952 และ คุณภาพของแบบสอบถามในส่วนของปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมีค่า แอลฟาของครอนบาค .801

ผลการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ข้อบกพร่องในองค์ประกอบที่ 1 ความสามารถด้านไวยากรณ์ ในด้านการใช้คำศัพท์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.17 รองลงมาคือ การสร้างประโยคที่สมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ 34.10 และพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ข้อบกพร่องในองค์ประกอบที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคมในด้านการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 99.7

ผลการวิจัยพบว่า วิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นสามารถให้ผลวินิจฉัยที่ละเอียด สามารถระบุถึงรูปแบบพฤติกรรมในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียน และให้ผลการประเมินที่มีความเที่ยงและความตรง

ภาควิชา	วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา	การวัดและประเมินผลการศึกษา	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ปีการศึกษา	2556	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

5384451927 : MAJOR EDUCATIONAL MEASUREMENT AND EVALUATION

KEYWORDS: COMMUNICATIVE COMPETENCE / COGNITIVE DIAGNOSTIC APPROACH / NINTH GRADE STUDENT

KULLAPORN POOLSAWAD: DEVELOPMENT OF AN ENGLISH COMMUNICATIVE COMPETENCE DIAGNOSTIC METHOD FOR NINTH GRADE STUDENTS. ADVISOR: PROF. SIRICHAJ KANJANAWASEE, CO-ADVISOR: ASST. PROF. JIRADA WUDTHAYAGORN, 216 pp.

The purposes of this research were to 1) develop a communicative competence diagnostic approach for ninth grade students 2) investigate quality of the communicative competence diagnostic approach for ninth grade students and 3) analyze pattern of communicative competence speaking errors of ninth grade students. The sample consisted of 127 ninth grade students who study in Bangkok province in second semester academic year 2013 and 12 experts in English language and measurement and evaluation.

The design of research was divided into 6 steps 1) literature review 2) define attributes and create a set of diagnostic tools 3) pilot study and survey pattern of communicative competence speaking errors of ninth grade students 4) develop descriptors and Q-matrix 5) diagnose English communicative competence of students and 6) investigate quality of the developed approach and provide feedback to teachers and students.

The item analysis of English communicative competence test by using Classical Test Theory showed level of difficulty of the items in the ranged of 0.17 to 0.92, discrimination power of the items in the ranged of 0.12-0.97, KR20 reliability coefficient of 0.95 and the item analysis of English communicative competence test by using Item Response Theory showed difficulty parameter in the ranged of -5.8 to 1.98 and discrimination parameter in the ranged of 0.18 to 11.11.

Result of analysis pattern of English communicative competence speaking errors of ninth grade students in Grammatical competence showed that students had vocabulary errors 55.17 percent and structure errors 34.10 percent. Result of analysis pattern of English communicative competence speaking errors of ninth grade students in Sociolinguistic competence showed that students had Stylistic appropriateness errors the most which is 99.7 percent.

This research found that the development communicative competence diagnostic approach provide grain size of diagnostic report. This approach can identify pattern of English communicative competence speaking errors of ninth grade students. It also has quality both of validity and reliability aspects.

Department:	Educational Research and Psychology	Student's Signature
		Advisor's Signature
Field of Study:	Educational Measurement and Evaluation	Co-Advisor's Signature

Academic Year: 2013

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรดา วุฒยากร อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ซึ่งให้คำปรึกษา แนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ รวมทั้งเป็นกำลังใจ คอยกระตุ้นเตือน ให้วิทยานิพนธ์ก้าวหน้าเสมอมา ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ทางการวิจัย และการวัดและประเมินผลทางการศึกษาให้กับผู้วิจัย โดยเฉพาะ ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี รองศาสตราจารย์ ดร.โชติกา ภาษีผล รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุขิวะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตั้งธนานนท์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง ที่ให้ความห่วงใย ข้อเสนอแนะ และคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์จากการสอบโครงร่าง วิทยานิพนธ์ และจากการเรียนวิชาสัมมนาวิทยานิพนธ์ระดับคุุณบัณฑิต

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สุทธิรักษ์ ททรัพย์สินทร์ อาจารย์ธัญญพร อารียา และอาจารย์มานิพันธ์ หรรุภักดิ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย รวมทั้งให้คำแนะนำในการแก้ไขจุดที่บกพร่อง เพื่อให้เครื่องมือในการวิจัยมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริง

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง อาจารย์ผู้ประสานงาน และนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ รวมถึงทีมนิสิตที่ช่วยลงพื้นที่เก็บข้อมูล และทีมตรวจข้อสอบที่ทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลและบันทึกข้อมูลสำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ได้ให้ “ทุน90ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช” และทุนในการนำเสนอผลงานทางวิชาการในต่างประเทศ ตลอดจนขอขอบพระคุณพี่ๆเพื่อนๆและน้องๆ ในภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา รวมทั้งกัลยาณมิตรทุกท่านที่ไม่ได้เอ่ยนาม ณ ที่นี้ ในความปรารถนาดี ความช่วยเหลือและกำลังใจที่มีให้กัน โดยเฉพาะ พี่ๆร่วมชั้นเรียนสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา(นอกเวลาราชการ) ในรุ่น 2553 ด้วยกัน

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จลงไม่ได้หากไม่ได้รับความรัก ความห่วงใย ความช่วยเหลือ สนับสนุนและกำลังใจจากทุกคนอันเป็นที่รักยิ่งในครอบครัว โดยเฉพาะ คุณพ่อสุทิน พูลสวัสดิ์ คุณแม่วันดี พูลสวัสดิ์ ที่ให้โอกาสทางการศึกษาแก่ลูกคนนี้เสมอมา และขอขอบคุณพี่ณัฐเดช พูลสวัสดิ์ และน้องขจรพงษ์ พูลสวัสดิ์ที่ให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่ทำวิทยานิพนธ์ คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่ทุกท่านที่เอ่ยมา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญแผนภาพ.....	ฏ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	8
1.1 ความหมายของความสามารถทางการสื่อสาร.....	8
1.2 องค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสาร	10
1.3 การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	21
1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในมาตรฐาน ต 1.2	31
1.5 ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยอ้างอิงจาก ACTFL Proficiency guidelines ในปีค.ศ.2012	33
1.6 ความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	36
ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา	37
2.1 ความหมายและองค์ประกอบของวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา	37

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีวิจัยทางพุทธิปัญญา	39
2.3 โมเดลการวัดทางจิตวิทยาที่ใช้ในการวิจัยทางพุทธิปัญญา	50
2.4 เทคนิคการคิดออกเสียงเพื่อใช้ในการวิจัย.....	52
ตอนที่ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย	53
บทที่3.....	54
วิธีดำเนินการวิจัย	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย	57
ระยะที่ 1 การทบทวนวรรณกรรม.....	57
ระยะที่ 2 การระบุคุณลักษณะที่ต้องการวิจัยและการสร้างเครื่องมือวิจัย	58
ระยะที่ 3 การนำเครื่องมือวิจัยไปทดลองใช้และสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง.....	59
ระยะที่ 4 การสร้างแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม (Checklist) และ สร้างQ-Matrix....	62
ระยะที่ 5 การวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	65
ระยะที่ 6 การศึกษาคุณภาพของวิธีการวิจัยที่พัฒนาขึ้นและให้ข้อมูลวิจัยย้อนกลับ ...	67
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	68
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
บทที่4.....	72
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาวิธีวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น	72
1.1 ผลการพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 6 ภาระงาน.....	72
1.2 ผลการพัฒนาแบบสอบถามสำหรับนักเรียน	84
1.3 ผลการสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบกพร่องของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่3.....	94
1.4 ผลการพัฒนาแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักเรียน.....	96
1.5 ผลการสร้าง Q-Matrix.....	97

1.6 ผลการพัฒนาแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู	98
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาคุณภาพของวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น	100
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	106
3.1 สถิติพื้นฐานของแบบสอบวินิจฉัย	106
3.2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนในภาพรวม	107
3.3 ผลการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนในองค์ประกอบด้านความสามารถทางไวยากรณ์	108
3.4 การตอบข้อสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	111
บทที่ 5	113
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	113
สรุปผลการวิจัย	118
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น	118
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาคุณภาพของวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น	124
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	125
อภิปรายผลการวิจัย	126
1. การพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	127
2. คุณภาพของวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น	128
3. การวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	128
4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน	132
ข้อเสนอแนะ	133

ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลวิจัยไปใช้.....	133
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน.....	135
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	136
รายการอ้างอิง	137
รายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศ.....	137
รายการอ้างอิงภาษาไทย	139
ภาคผนวก.....	141
ภาคผนวก ก.....	142
ภาคผนวก ข.....	144
ภาคผนวก ค.....	146
ภาคผนวก ง	182
ภาคผนวก จ.....	189
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	217

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการสื่อสารในด้านความรู้ทางภาษา	19
2	องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการสื่อสารในด้านความรู้ทางภาษาที่จัดกลุ่มใหม่	20
3	องค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในการทดสอบข้อสอบTOEIC	28
4	ตารางสังเคราะห์รูปแบบของการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	30
5	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร	31
6	ตัวอย่างรูปแบบพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่องที่ใช้ในการวินิจฉัยการอ่านออกเสียง	40
7	ตัวอย่างการสรุปพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่องของนักเรียน	41
8	ทักษะทางการเขียนที่ต้องการวินิจฉัยของ Kim (2011)	44
9	Q-matrix ที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยและรายการพฤติกรรมของ Kim (2011)	46
10	แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมที่ Kim (2011) พัฒนาขึ้น	47
11	สังเคราะห์สาระสำคัญจากการศึกษาวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาของนักการศึกษาหลายๆท่าน	50
12	ตัวอย่างโมเดลการวัดทางจิตวิทยาที่ใช้ในการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา	51
13	คุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	58
14	รูปแบบพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	60
15	แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	63
16	Q-matrix ที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน	64
17	การใช้แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน	66
18	คุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	73
19	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้อที่ W1-W10กับวัตถุประสงค์	74
20	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภาระงานที่ 1 กับวัตถุประสงค์	75

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
21	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาระงานที่ 2 กับวัตถุประสงค์	76
22	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาระงานที่ 3 กับวัตถุประสงค์	77
23	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาระงานที่ 4 กับวัตถุประสงค์	78
24	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาระงานที่ 5 กับวัตถุประสงค์	79
25	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาระงานที่ 6 กับวัตถุประสงค์	80
26	ข้อคำถามของแบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีการปรับแก้	81
27	สารสนเทศจากแบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น	83
28	ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ตอนที่ 1 และ 2	85
29	ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถ ในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนตอนที่ 3	86
30	ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนตอนที่ 4	87
31	ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน	88
32	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3	88
33	ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3	89
34	ข้อมูลความคิดเห็นความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียน	91
35	ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร	93
36	รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่3	94
37	แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน	96
38	Q-Matrix ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบวินิจฉัย คุณลักษณะ6ด้าน และรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3	97
39	ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู	98

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
40	สารสนเทศจากการวิเคราะห์ความสามารถในการวินิจฉัยของวิธีที่พัฒนาขึ้น	101
41	สารสนเทศการวิเคราะห์ค่า posterior probability of mastery (ppm) ของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	103
42	ตัวอย่างการให้ผลวินิจฉัยย้อนกลับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3	104
43	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำแนกตามสังกัด	106
44	รูปแบบพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียน ในภาพรวม	107
45	รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในองค์ประกอบ ที่ 1 ความสามารถด้านไวยากรณ์	108
46	รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในองค์ประกอบ ที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม	110

สารบัญแผนภาพ

ภาพที่		หน้า
1	องค์ประกอบความสามารถทางการสื่อสารสามารถในด้านความรู้ทางภาษา ของ Bachman and Palmer(1996)	16
2	องค์ประกอบความสามารถทางการพูดในแบบสอบ TOEFL iBT	17
3	ขั้นตอนในการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาในการอ่านภาษาอังกฤษ ของLee and Sawaki (2009)	43
4	กรอบแนวคิดการวิจัย	53
5	ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย	57

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา

เมื่อโลกได้ก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันมากขึ้น ความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative Competence) ได้กลายมาเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน สังเกตได้จากการที่คนในยุคปัจจุบันสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว สามารถหาข้อมูลและเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแบบตามเวลาจริง (Real Time) มีการร่วมมือระหว่างประเทศในการผลิตนวัตกรรมใหม่ ซึ่งจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนในยุคปัจจุบันมีความจำเป็นต้องมีความคล่องแคล่วทั้งในการใช้เทคโนโลยี การใช้ภาษามีทักษะที่รองรับการเรียนรู้ในยุคใหม่ เพื่อที่จะเติบโตเป็นวัยทำงานในยุคดิจิทัล (Digital-Age) มากขึ้น NCREL and Metiri NCREL and Group (2003) ได้กล่าวว่า การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective Communication) คือ ความสามารถในการทำงานเป็นทีม การร่วมมือและสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การสื่อสารเชิงปฏิสัมพันธ์ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และส่วนรวม

ในประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการได้มีการกำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยได้กล่าวว่า ความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม ดังนั้นการที่นักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 จะสามารถเติบโตเป็นพลเมืองของโลกที่มีคุณภาพได้นั้น นักเรียนจำเป็นต้องมีทักษะในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและควรมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการแสวงหาความรู้ทางด้านอื่นและใช้ภาษาอังกฤษในการถ่ายทอดความคิด และทัศนะของตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว นอกจากนี้ความสามารถในการสื่อสารได้ให้ความสำคัญกับความความสามารถในการที่จะสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจและยอมรับได้จากคนในสังคม เป็นการนำภาษาไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สถานการณ์ บุคคล เวลา และสถานที่ (Sociolinguistic competence) ไม่ใช่ยึดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น (Celce-Murcia, 1995; Bachman & Plamer, 1996; Fulcher, 2003)

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น แม้ว่าในหลายโรงเรียนจะจ้างครูชาวต่างชาติมาทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และรัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษอย่างมาก โดยกระทรวงศึกษาธิการได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในช่วงปี พ.ศ. 2549-2553 (กระทรวงศึกษาธิการ 2548) แต่ผลสัมฤทธิ์ในด้านการใช้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยก็ยังคงอยู่ในภาวะวิกฤต จะเห็นได้จากคะแนนสอบ O-NET (Ordinary National Educational Test) ในปีการศึกษา 2556 คะแนนเฉลี่ยของการสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ที่ 30.35 คะแนน จาก 100 คะแนน และ ในปีการศึกษา 2555 คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 28.71 ในปีการศึกษา 2554 คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษอยู่ที่ 30.49 นอกจากนี้สถิติคะแนน O-NET ปี 2552-2554 คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษมีค่าต่ำที่สุด เมื่อเทียบกับวิชาอื่นใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และยังพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจุดอ่อนในเรื่องภาษาเพื่อการสื่อสารมากที่สุด (ข้อมูลจาก สทศ. คะแนนสอบ O-NET ปี 2552-2556)

เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาถึงปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานวิจัยของโอริสา ชื่อ สัตยาวงศ์ (2549) ลัดดาวัลย์ วรรณธนสุทธิ (2551) และ นงสมร พงษ์พานิช (2554) พบว่าปัญหาหลักของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคือ การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ จึงไม่สามารถเรียบเรียงคำพูดและประโยคได้ถูกต้อง การรู้คำศัพท์น้อยทำให้นักคำพูดไม่ออกและฟังคำศัพท์ที่ยากไม่เข้าใจ รวมถึงการใช้คำพูดไม่เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทของสังคมวัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้ ครูมีความจำเป็นต้องแก้ไขและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการแก้ไขปัญหาดังกล่าวควรต้องระบุให้ได้ถึงสาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ จากนั้นจึงหาวิธีแก้ไขที่เหมาะสมต่อไป

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ในประเทศไทยยังไม่มีวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้โดยตรง จะเห็นได้จากแบบสอบ O-NET (Ordinary National Educational Test) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมุ่งวัดทักษะทางการพูด การเขียน การอ่านของนักเรียน ซึ่งข้อสอบจะเป็นปรนัย 4 ตัวเลือก ทำให้ข้อสอบส่วนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น นักเรียนไม่ได้มีการสอบพูดอย่างแท้จริงในสถานการณ์จริง นอกจากนี้คะแนนสอบที่ได้จะถูกรายงานโดยรวมจาก 100 คะแนน ทำให้ไม่ทราบว่านักเรียนแต่ละคนมีความบกพร่องในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านใด ทำให้ครูและนักเรียนไม่สามารถแก้ไขข้อบกพร่องนั้นได้ และเมื่อศึกษาถึงงานวิจัยของกฤติยา วรศรี (2550) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนา และได้พัฒนาเครื่องมือเป็นแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย และ แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียน ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ ได้นำเสนอวิธีการบันทึกข้อมูลการอ่านที่บกพร่องได้อย่างน่าสนใจ โดยมีการสำรวจข้อบกพร่องในการอ่านที่เป็นไปได้ทั้งหมดแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่และให้รหัสในการบันทึกข้อบกพร่องในแต่ละแบบที่ไม่ซ้ำกันซึ่งข้อมูลการบันทึกนี้จะถูกนำมานับความถี่และจัดทำเป็นร้อยละเพื่อช่วยในการวินิจฉัย แต่อย่างไรก็ตามงานวิจัยของกฤติยา วรศรี (2550) ได้ศึกษาเฉพาะทักษะการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไม่ได้ศึกษาถึงทักษะทางการสื่อสารที่มีบริบททางสังคมมาเกี่ยวข้อง

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของต่างประเทศพบว่าได้มีนักวิจัยหลายท่านนำเสนอวิธีวินิจฉัยไว้อย่างหลากหลาย เช่น Lee&Lee and Sawaki (2009)ได้นำเสนอ 4 ขั้นตอนในการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาในการอ่านภาษาอังกฤษ คือ 1.ระบุความรู้หรือทักษะที่ต้องใช้ในการตอบข้อสอบให้ถูกต้อง 2.สร้าง Q-Matrix เพื่อระบุว่าคุณลักษณะอะไรที่ต้องการใช้ในการตอบข้อสอบให้ถูกต้อง 3.วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ โมเดลการวัดทางจิตวิทยา หรือที่เรียกว่า Cognitive Diagnostic Psychometric Models(CDPMs) 4. รายงานผลการสอบ และ ให้ข้อมูลวินิจฉัยย้อนกลับ ต่อมา Kim (2011)ได้ศึกษาถึงวิธีการวินิจฉัยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในเชิงวิชาการโดยใช้แบบตรวจสอบรายการ The Empirically-derived Descriptor-based Diagnostic (EDD) checklist ในการวินิจฉัย ซึ่งผลการวินิจฉัยจะสามารถแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ชำนาญ กลุ่มที่ไม่ชำนาญและกลุ่มที่ไม่สามารถระบุได้ ซึ่งในการแบ่งนักเรียนดังกล่าวต้องดูจากค่า posterior probability of mastery (ppm) ซึ่งหากค่า ppm ของทักษะการเขียนใดมากกว่า 0.6 แสดงว่านักเรียนมีความชำนาญในทักษะนั้น แต่หากค่า ppm ของทักษะการเขียนใดน้อยกว่า 0.4 แสดงว่านักเรียนไม่มีความชำนาญในทักษะนั้น และหากค่า ppm ของทักษะการเขียนใดอยู่ระหว่าง0.4-0.6 ถือว่าไม่สามารถระบุความชำนาญได้ ซึ่งงานวิจัยทั้ง 2 ชิ้นข้างต้นเป็นการนำข้อมูลการตอบที่มีอยู่แล้วมาใช้ในการวินิจฉัย ไม่ได้มีการสร้างแบบสอบขึ้นมาใหม่ทำให้มีปัญหาในเรื่อง flat profile คือ skill profile แบบ 1111 (ผู้สอบชำนาญทุกทักษะ)หรือ 0000 (ผู้สอบไม่ชำนาญทุกทักษะ) เพราะแบบสอบที่มีอยู่แล้วไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อการวินิจฉัยทำให้มุ่งวัดทักษะไปในด้านใดด้านหนึ่ง(Lee & Sawaki, 2009)

จากการศึกษาปัญหาในด้านการวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแง่ของครูผู้ประเมินพบว่า ในชั้นเรียนในประเทศไทยวิชาที่สอนเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ครูผู้สอนส่วนใหญ่จะเป็นชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (Native Speaker) ซึ่งการทดสอบส่วนใหญ่ที่ครูชาวต่างชาตินิยมใช้คือการสอบพูดหรือสอบสัมภาษณ์ โดยมีข้อจำกัดในการวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนไทยคือ ครูชาวต่างชาตินิยมให้คะแนนแบบภาพรวม (Holistic scoring) นักเรียนที่พูดรู้เรื่องอยู่ในระดับที่ครูชาวต่างชาติฟังเข้าใจจะได้คะแนนสูง นอกจากนี้ครูชาวต่างชาติยังละเลยที่จะวินิจฉัยข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในแต่ละแง่มุม ส่งผลให้นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำไม่ทราบข้อบกพร่องของตนเอง จึงเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นได้

การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูมีความจำเป็นต้องระบุจุดแข็งจุดอ่อนของนักเรียนเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาไปในทิศทางที่ถูกต้อง ต่อมานักวิจัยได้มีการศึกษาและพัฒนาวิธีวินิจฉัยทางด้านภาษามากขึ้นเพื่อช่วยในการประเมินและติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ(Kim, 2011) แม้ว่าการวินิจฉัยจะได้รับความสนใจอย่างมากแต่งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิธีวินิจฉัยด้านพุทธิปัญญาทางด้านภาษาอังกฤษ

ยังมีน้อย ดังนั้นจึงมีเครื่องมือวิจัยทางภาษาจำนวนน้อยให้ครูไว้ใช้ในห้องเรียน(Alderson, 2005) ดังนั้นควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาการวิจัยทางพุทธิปัญญาเพื่อระบุดึงจุดอ่อนของผู้เรียน ซึ่งควรมีการออกแบบกรอบในการวิจัยอย่างเป็นระบบและมีหลายขั้นตอน(Jang, 2008)

จากความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาการวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาวิธีการวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมุ่งเน้นไปที่การวิจัยทางพุทธิปัญญา

คำถามการวิจัย

1. การวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ควรมีวิธีการอย่างไร
2. วิธีวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพเพียงใด
3. พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีอะไรบ้างและมีลักษณะข้อบกพร่องในรูปแบบใดบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาวิธีวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อตรวจสอบคุณภาพของวิธีวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตของการวิจัย

1. การพัฒนาวิธีวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้จำกัดขอบเขตการวิจัยเฉพาะความสามารถสำคัญ 2 ด้าน คือ 1) ความสามารถด้านไวยากรณ์ ซึ่งประกอบด้วย 1.1 การใช้คำเชื่อม 1.2 การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 1.3 การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 1.4 การใช้คำศัพท์ และ 2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์ สังคม ประกอบด้วย 2.1 การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม (Social contextual factors) และ 2.2 การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม (Stylistic appropriateness)

2. โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการพูดอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ถูกต้องเหมาะสมตามหลักไวยากรณ์ (Grammar) และ ภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic)

วิธีวิจัย หมายถึง ขั้นตอนและการดำเนินการที่ใช้ในการค้นหาและระบุจุดบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในความสามารถด้านไวยากรณ์ และ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยนำแบบสอบถามวิจัยการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้นใหม่ไปใช้ในการทดสอบและใช้แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม (checklist) ที่พัฒนาขึ้นในการวิจัย ซึ่งสามารถรายงานผลว่านักเรียนมีความชำนาญและไม่ชำนาญในทักษะใดออกมาในรูปแบบเส้นภาพทักษะ (skill profile) และยังให้ข้อมูลที่ระบุถึงข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่อยู่ในรูปแบบความถี่

ความสามารถด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการสร้างคำพูดหรือประโยคที่ต้องการตามหลักการ ซึ่งประกอบด้วย 1) การใช้คำเชื่อม 2) การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 3) การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ และ 4) การใช้คำศัพท์

ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม หมายถึง ความสามารถของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ในสถานการณ์ต่างๆ โดยพิจารณาจากการฟัง สถานการณ์และบริบทในการสื่อสารประกอบด้วย ความสามารถ 2 ด้านคือ ความสามารถในการใช้ภาษาให้เหมาะกับบริบทของสังคม (Social contextual factors) เช่น อายุ เพศ สถานะ และความสัมพันธ์ของผู้พูดและผู้ฟัง และ ความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม (Stylistic appropriateness) เช่น ความสุภาพในการสื่อสาร

คุณลักษณะ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้ในการพูดตอบข้อสอบ ในแบบสอบพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

คุณลักษณะที่ต้องการวิจัย หมายถึง คุณลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้ในการพูดตอบข้อสอบโดยแบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่ 1) การใช้คำเชื่อม 2) การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 3) การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 4) การใช้คำศัพท์ 5) การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม และ 6) การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม

Q-matrix หมายถึง เมตริกซ์ที่ใช้ในการระบุความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) การใช้คำเชื่อม 2) การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 3) การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 4) การใช้คำศัพท์ 5) การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม และ 6) การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม และรายการพฤติกรรม (Descriptor)

ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผิดพลาดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยสามารถวิเคราะห์ได้จากรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง จำนวน 46 รูปแบบ แบ่งออกเป็นการใช้คำเชื่อม 4 รูปแบบ การผันกริยาไปตามกาล 10 รูปแบบ การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 13 รูปแบบ การใช้คำศัพท์ 6 รูปแบบ การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม 2 รูปแบบ และ การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม 11 รูปแบบ

คุณภาพของวิธีการวิจัย หมายถึง คุณลักษณะของวิธีการวิจัยที่สามารถวิจัยได้อย่างน่าเชื่อถือ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประเมิน โดยพิจารณาจากความเที่ยงและความตรงของผลการวิจัยจากเครื่องมือวิจัยและวิธีวิจัยที่พัฒนาขึ้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับมีหลายมิติ ดังนี้

1. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับทางด้านการวิจัย
 - 1.1 ได้วิธีวิทยาการวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.1 ได้เครื่องมือช่วยครูในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 1.2 ได้แนวทางในการพัฒนาวิธีวิทยาการวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 1.3 ได้แนวทางในการพัฒนาวิธีวิทยาการวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อการสื่อสาร
 - 1.4 ได้แนวทางในการวิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 1.5 ได้ข้อมูลระดับความสามารถ และ รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

- 1.6 ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สามารถวินิจฉัยเกี่ยวกับสถานะความรู้และความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 2.1 ครูได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทำให้ครูมีความเข้าใจผู้เรียนมากยิ่งขึ้น และสามารถนำข้อมูลนี้ไปช่วยเหลือนักเรียนเรื่องการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ
 - 2.2 ครูได้ทราบถึงรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พบบ่อยที่สุด และนำไปสู่หนทางแก้ไข
 - 2.3 ครูได้แนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรและรูปแบบการเรียนการสอน เช่น บทเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สอน หนังสือประกอบการสอน
- 3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับทางการทดสอบ
 - 3.1 นักการทดสอบได้แนวทางในการพัฒนาแบบสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนที่จบการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 3.2 นักการทดสอบได้แนวทางในการพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยให้ครูนำไปใช้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยในทักษะอื่นๆ
 - 3.3 ครูได้แนวทางในการพัฒนาการทดสอบทักษะอื่น ๆ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน
- 4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับทางด้านนโยบายการทดสอบ
 - 4.1 ผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีข้อมูลเชิงประจักษ์ในการกำหนดนโยบายการทดสอบได้แนวทางในการวางแผนการจัดการสอบพูดทั้งในระดับห้องเรียนและในระดับประเทศ
 - 4.2 ผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีข้อมูลเชิงประจักษ์ในการกำหนดนโยบายการทดสอบได้แนวทางที่ทำให้สามารถจัดสอบพูดระดับประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.1 ความหมายของความสามารถทางการสื่อสาร

1.2 องค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสาร

1.3 การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2

1.5 ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยอ้างอิงจาก ACTFL Proficiency guidelines (2012)

1.6 ความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา

2.1 ความหมายและองค์ประกอบของวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา

2.3 โมเดลการวัดทางจิตวิทยาที่ใช้ในการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา

2.4 เทคนิคการคิดออกเสียงเพื่อใช้ในการวินิจฉัย

ตอนที่ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย

รายละเอียดของแต่ละหัวข้อมีดังนี้

ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.1 ความหมายของความสามารถทางการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความสามารถทางการสื่อสาร ไว้ดังต่อไปนี้

Chomsky (1965) ได้กล่าวถึง ความสามารถทางการสื่อสารในแง่ของความสามารถด้านการใช้ภาษาศาสตร์ (Linguistic Competence) ว่า ผู้พูดและผู้ฟังอยู่ในชุมชนภาษาเดียวกัน (homogeneous speech community) ซึ่งทั้งสองฝ่ายมีความเข้าใจในภาษาของตนเองเป็นอย่างดี

และสมบูรณ์แบบ เจ้าของภาษาจะสามารถสร้างประโยคในภาษาได้อย่างไม่จำกัดหรือไม่รู้จบโดยอาศัยกฎเกณฑ์ทางภาษาที่จำกัด ซึ่งการสื่อสารจะไม่ถูกรบกวนจากสิ่งแวดล้อมทางสังคมภายนอก

Hymes (1972) ได้กล่าวถึง ความสามารถทางการสื่อสารในมุมมองที่แตกต่างจาก Chomsky ว่า ความสามารถทางการสื่อสารเป็นความสามารถที่จะใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม ในกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งเป็นลักษณะของการมองภาษาในแง่ของสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic Competence) เช่น การใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคม

Canale and Swain (1980) ได้กล่าวว่า ความสามารถทางการสื่อสารนั้นคือ ระบบของความรู้ทางภาษาศาสตร์และทักษะที่จำเป็นในการสื่อสาร เช่นความรู้ในเรื่องศัพท์และทักษะในการใช้แบบแผนทางสังคมภาษาศาสตร์

Savignon (1983) ได้สรุปเกี่ยวกับ ความสามารถทางการสื่อสาร ดังนี้

1) ความสามารถทางการสื่อสารเป็นความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการสื่อความหมายในการเจรจาระหว่าง 2 บุคคลหรือมากกว่านั้น ความสามารถทางการสื่อสารในลักษณะนี้จะเป็นความสามารถระหว่างบุคคลมากกว่าความสามารถภายในตัวบุคคล

2) ความสามารถทางการสื่อสารสามารถประยุกต์ใช้ได้ทั้งภาษาเขียนและภาษาพูด

3) ความสามารถทางการสื่อสารจะประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับความเข้าใจในสถานการณ์ที่แวดล้อมและประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกับที่เคยมีมาก่อน

4) สมรรถนะในการรู้ภาษา (Competence) แตกต่างจากความสามารถในการใช้ภาษา (Performance)

5) ความสามารถทางการสื่อสารนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กันไม่มีความสมบูรณ์ในตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิสัมพันธ์นั้นๆ

Cele-Murcia (2007) ได้กล่าวถึงความสามารถทางการสื่อสารว่า เป็นความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ เหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อม และสามารถแสดงออกทางพฤติกรรมในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามวัฒนธรรมของบริบทในการสื่อสาร

หลักสูตรแกนกลาง (2551) ได้กล่าวถึง ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป็นการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ราชบัณฑิตยสถาน (2553) ได้ให้นิยามของคำว่า สามัตถิยะสื่อสาร (Communicative competence) ในพจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ดังนี้ สามัตถิยะสื่อสาร คือ ความรู้ในสมองของเจ้าของภาษาที่ทำให้สื่อสารได้อย่างเป็นที่ยอมรับในสังคม

จะเห็นได้ว่าความสามารถทางการสื่อสารนั้นไม่ใช่เป็นเพียงความรู้ความเข้าใจในกฎเกณฑ์ของภาษาหรือไวยากรณ์แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์กับความสามารถทางสังคมศาสตร์ เป็นการนำภาษาไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สถานการณ์ บุคคล เวลา และสถานที่ เป็นสิ่งที่เกิดอย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน สิ่งที่เราควรคำนึงถึงถึงนั่นคือ ความสามารถในการที่จะสื่อความหมายให้เป็นที่เข้าใจและยอมรับได้จากคนในสังคม ไม่ใช่ยึดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น และควรแสดงพฤติกรรมทางการสื่อสาร เช่น การแสดงความคิดเห็น การแสดงความรู้สึก การนำเสนอข้อมูล ให้ถูกต้องตามสถานการณ์และวัฒนธรรมทางการสื่อสาร

1.2 องค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสาร

นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสาร ไว้ดังนี้

Canale and Swain (1980,1983) ได้แบ่งองค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสารไว้ดังนี้

1) ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ หรือ ตามหลักไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical Competence) หมายถึงการใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษา (Language Elements หรือ Components) ซึ่งได้แก่ระบบเสียง ศัพท์ และไวยากรณ์เป็นแกนในการสื่อความหมาย กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ของภาษา เริ่มตั้งแต่หน่วยเสียง หน่วยคำ ที่เล็กที่สุดที่มีความหมายและหน่วยทางวากยสัมพันธ์ที่มีขนาดใหญ่เช่นประโยค ตลอดจนกระทั่งความหมายของคำในประโยค

2) ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคม กล่าวคือ มีความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางสังคมอันประกอบไปด้วยวัฒนธรรม สถานภาพทางสังคมและบทบาทในสังคมของบุคคล โดยสามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมกับบุคคลและโอกาสต่างๆ ในการใช้ภาษาให้เหมาะสมนี้ จำเป็นต้องรู้ถึงขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษานั้นๆด้วย

3) ความสามารถทางด้านวาทกรรม (Discourse Competence) คือ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยคโดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง

4) ความสามารถทางด้านวจนปฏิบัติ (Pragmatic Competence or Strategic Competence) คือ มีความรู้เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งในทางคำพูด (Verbal) และ ไม่ใช่คำพูด (Non-Verbal) เช่น ความพยายามที่จะอธิบายโดยใช้กิริยาท่าทางประกอบ

Cele-Murcia (1995) ได้นำเสนอองค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสารไว้ดังนี้

1. **ความสามารถทางด้านสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural Competence)** หมายถึง ความรู้ของผู้พูดที่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ในสถานการณ์ต่างๆ โดยพิจารณาจากผู้ฟังและบริบทในการสื่อสาร เช่น ผู้พูดสามารถพูดสื่อสารได้เหมาะสมตามบริบทของสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งในปัจจุบันนี้การสื่อสารให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างมาก ตัวแปรย่อยที่อยู่ในองค์ประกอบความสามารถทางด้านสังคมวัฒนธรรมมีดังนี้
 - 1.1) ตัวแปรด้านบริบทของสังคม (Social contextual factors) เช่น อายุ เพศ สถานะและความสัมพันธ์ของผู้พูดและผู้ฟัง
 - 1.2) ตัวแปรด้านการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม (Stylistic appropriateness) เช่น ความสุภาพในการสื่อสาร
 - 1.3) ตัวแปรด้านวัฒนธรรม (Cultural factors) เช่น ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาเป้าหมาย ภาษาถิ่นของผู้พูด ความแตกต่างด้านศาสนาของผู้พูดและผู้ฟัง ทัศนคติในความแตกต่างด้านวัฒนธรรมของผู้พูดและผู้ฟัง
2. **ความสามารถด้านวาทกรรม (Discourse Competence)** หมายถึง ความสามารถในการเลือกและจัดลำดับการใช้คำพูดและโครงสร้างการพูด รวมถึงการพูดเพื่อให้บรรลุการสื่อสารตัวแปรย่อยที่อยู่ในองค์ประกอบความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ มีดังนี้
 - 2.1) ตัวแปรด้านการประสานสอดคล้องกัน(Cohesion) เช่น การอ้างอิงชนิดย้อนหลัง (Anaphora References) การอ้างอิงเดินหน้า (Cataphora References) การใช้คำสันธาน และอื่นๆ
 - 2.2) ตัวแปรด้านตรรกะนิพจน์(Deixis)เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาหรือการตีความหมายของภาษา โดยต้องอาศัยบริบท เช่น spatial terms(here/there ; this/that) temporal terms (now/then ; before/after) and textual reference
 - 2.3) ตัวแปรด้านความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันของส่วนต่างๆ(Coherence) เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกถึงจุดประสงค์และความตั้งใจผ่านทางเนื้อหาการพูด รวมถึงการบริหารจัดการข้อมูลทั้งเก่าและใหม่ และโครงสร้างทางความคิดในสมอง (Schemata)
 - 2.4) ตัวแปรด้านโครงสร้างโดยทั่วไป(Generic structure) คือ โครงสร้างทางความคิดในสมอง(Schemata)ที่ทำให้ผู้พูดสามารถใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ ในการสนทนาเล่าเรื่องราว การสัมภาษณ์ การรายงาน การรับบริการ

3. **ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ (Linguistic Competence)**
 หมายถึง ผู้พูดมีความสามารถในการสื่อสารโดยมีการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์
 ตัวแปรย่อยที่อยู่ในองค์ประกอบนี้ คือ
- 3.1)ตัวแปรด้านโครงสร้างระบบเสียงพูด (Phonological) การศึกษาระบบเสียงในภาษา
 เป็นการวิเคราะห์การทำหน้าที่ของเสียงในภาษาแต่ละภาษาว่ามีการจัด ระบบเสียง
 อย่างไรจึงจะทำให้สามารถสื่อความหมายได้
 - 3.2)ตัวแปรด้านคำและคำศัพท์(Lexical) คำหรือวลีที่มีรูปแบบการใช้และความหมายที่
 ใช้เฉพาะภาษาใดภาษาหนึ่ง เพื่อนำมาใช้ประกอบคำศัพท์
 - 3.3)ตัวแปรด้านโครงสร้างของคำ(Morphological) รูปแบบและโครงสร้างเกี่ยวกับการ
 สร้างคำจากหน่วยที่เล็กที่สุดทางไวยากรณ์ของภาษาซึ่งก็คือหน่วยคำ
 - 3.4)ตัวแปรด้านวากยสัมพันธ์(Syntactic)การจัดเรียงลำดับและความสัมพันธ์ของคำต่าง
 ๆ ในวลีและประโยคหรือโครงสร้างของประโยค
- 4 **ความสามารถในการใช้กลุ่มคำทางภาษาศาสตร์ที่ใช้ประจำ (Formulatic Competence)**
 คือความสามารถในการใช้กลุ่ม(ก้อน)คำพูด(chunks of language) ที่ใช้ในการสื่อสารเป็นประจำ
 ในทุกวัน ความสามารถในการใช้กลุ่มคำทางภาษาศาสตร์ที่ใช้ประจำมีความสำคัญเป็นอย่างมาก
 ในปัจจุบัน ผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วจะต้องมีระดับการใช้
 กลุ่มคำทางภาษาศาสตร์ที่ใช้ประจำอย่างบ่อยครั้ง
- 4.1)ตัวแปรด้านกลุ่มคำวลีที่ใช้เป็นประจำ (Routines) เช่น How do you do? I'm
 fine, Thanks.How are you?
 - 4.2)ตัวแปรด้านกลุ่มคำที่ใช้ด้วยกัน (Collocations) เช่น verb-object adverb-
 adjective adjective-noun
 - 4.3)ตัวแปรด้านสำนวน(Idioms) เช่น “Out of the blue” หมายถึงบางสิ่งบางอย่าง
 เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดมาก่อน
 - 4.4)ตัวแปรด้านกรอบการใช้คำและคำศัพท์(Lexical frames) เช่น See you
 (later/tomorrow/next week,etc)
- 5 **ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ (Interactional Competence)**เป็นความสามารถในการ
 แสดงออกทางความคิดความรู้สึก ความรู้ในการสนทนา และการแสดงออกทางอวัจนภาษา
- 5.1)ตัวแปรด้านวัจนกรรม(Actional competence) คือ ความรู้ในการใช้วัจนกรรม
 (speech acts)ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การ
 แสดงออกทางความคิดและความรู้สึก การแสดงออกถึงปัญหา(การบ่น การ

กล่าวโทษ การแสดงความเสียใจ การขอโทษ) การแสดงถึงการคาดการณ์ในอนาคต (ความหวัง เป้าหมาย การสัญญา การทำนาย)

5.2)ตัวแปรด้านการสนทนา(Conversational competence) ได้แก่ ความรู้ในการเปิดและปิดการสนทนาความรู้ในการเริ่มหัวข้อการสนทนาและเปลี่ยนหัวข้อการสนทนา และความรู้ในการขัดจังหวะการสนทนา

5.3)ตัวแปรด้านอวัจนภาษา(Non-verbal/paralinguistic competence) ได้แก่ ภาษา กาย สัญญาณทางกาย พฤติกรรม การสบตา การสัมผัส จังหวะการพูด และการหยุดพูด

6 ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) คือ ความสามารถในการใช้กลยุทธ์เพื่อเรียนรู้ภาษาใหม่ คือ พฤติกรรมที่เจาะจงหรือกระบวนการคิดที่นักเรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง พฤติกรรมดังกล่าวได้แก่ กลยุทธ์การเรียนรู้ และกลยุทธ์การสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมายจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีกว่าผู้อื่น

6.1)ตัวแปรด้านพุทธิพิสัย(Cognitive) กลยุทธ์ในการใช้ตรรกะและการวิเคราะห์ที่ช่วยให้เรียนรู้ภาษาใหม่ผ่านโครงร่าง การสรุป การจดบันทึกย่อ การจัดระเบียบและ ทบทวนmaterials

6.2)ตัวแปรด้านกลวิธีในการนำความรู้ทางภาษาไปใช้(Metacognitive) กลยุทธ์ในการวางแผนในการเรียนรู้ โดยการแบ่งเวลาในการทำการบ้าน การเตรียมตัวในการเรียนรู้ การประเมินตนเองในการทำภารกิจหรือความก้าวหน้าของตนเองซึ่งทำโดยการสังเกตและจดบันทึกข้อผิดพลาด การเรียนรู้จากผลตอบกลับ(feedback)จากครู และเพื่อน นอกจากนี้ความสามารถในการเดาความหมายจากบริบทยังถือเป็น

6.3)ตัวแปรด้านการเชื่อมโยงความจำ(Memory-related)คือ กลยุทธ์ที่ช่วยผู้เรียนในการระลึก เข้าถึงคำศัพท์ผ่านการใช้ ภาพ และเสียง หรือ คำไปอื่นๆ

Bachman and Plamer (1996)ได้นำเสนอองค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสารไว้ ดังนี้

1)ความรู้ทางภาษา (Language Knowledge) ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา(Organisational Knowledge) และ ความรู้เกี่ยวกับวัจนปฏิบัติ (Pragmatic Knowledge)

1.1) ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา(Organisational Knowledge)_เกี่ยวข้องกับการควบคุมโครงสร้างของภาษาเพื่อใช้ในการสร้างคำพูดหรือประโยค ในการพูดหรือการเขียน ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้ ความรู้ทางไวยากรณ์ (Grammatical Knowledge) และ ความรู้ด้านข้อความ(Textual Knowledge)

1.1.1) ความรู้ทางไวยากรณ์ (Grammatical Knowledge) เกี่ยวข้องกับการสร้างคำพูดหรือประโยคที่ถูกต้องตามหลักการ ประกอบด้วยความรู้ 3 ด้านคือ ความรู้ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ความรู้ด้านวากยสัมพันธ์ (Syntax) และ ความรู้ด้านโครงสร้างระบบเสียงพูด (Phonology/Graphology)

1.1.2) ความรู้ด้านข้อความ (Textual Knowledge) เกี่ยวข้องกับการสร้างข้อความ ซึ่งเป็นหน่วยของภาษาพูดหรือเขียน ที่ประกอบด้วยคำพูดหรือประโยคตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไป ประกอบด้วยความรู้ 2 ด้านดังนี้ คือ ความรู้ด้านความสอดคล้อง (Cohesion) และ ความรู้ด้านโครงสร้างการสนทนา (Rhetorical and conversational organization)

1.2) ความรู้เกี่ยวกับวัจนปฏิบัติ (Pragmatic Knowledge) คือการสร้างและตีความข้อความใดๆ โดยการเชื่อมโยงคำพูดและประโยคและข้อความเข้ากับบริบท เพื่อให้เป็นไปตามความตั้งใจของผู้สื่อสาร ประกอบด้วย ความรู้ในการใช้งานทางภาษา (Functional Knowledge) และ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Knowledge)

1.2.1) ความรู้ในการใช้งานทางภาษา (Functional Knowledge) เกี่ยวข้องกับการตีความความสัมพันธ์ระหว่างคำพูด ประโยค และข้อความ กับ ความตั้งใจของผู้พูด เช่น เมื่อมีคนกล่าวว่า “Could you tell me how to get to the post office?” แทนที่ผู้ฟังจะตอบว่า “Yes, I could” แต่ควรจะตีความได้ว่าผู้พูดต้องการสอบถามเส้นทางจึงควรอธิบายเส้นทางมากกว่าที่จะตอบว่า Yes หรือ No ความรู้ในการใช้งานทางภาษา (Functional Knowledge) ประกอบด้วยความรู้ต่างๆ ดังนี้

1.2.1.1) ความรู้ในการใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ และความรู้สึก (Ideational functions) เพื่อใช้ในการแสดงออกและตีความในสถานการณ์ต่างๆ เช่น สามารถแยกแยะ อธิบาย บรรยาย ความรู้สึก เสียใจและความโกรธ

1.2.1.2) ความรู้ในการใช้ภาษาเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการ (Manipulative functions) เช่น การใช้ภาษาในการขอร้อง แนะนำ สั่งการ และตักเตือน รวมถึง การใช้ภาษาเพื่อควบคุมคนอื่น เช่นการสร้างกฎ ระเบียบ และกฎหมาย และยังรวมถึง การใช้ภาษาเพื่อสร้าง รักษา และเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น การกล่าวต้อนรับ การอำลา การชมเชย การตักเตือน และการขอโทษ

1.2.1.3) ความรู้ในการใช้ภาษาในขยายขอบเขตความรู้ (Heuristic functions) เช่น การใช้ภาษาในการสอนหรือการเรียนรู้ ใช้ในการแก้ปัญหา และใช้ในการเก็บข้อมูล

1.2.1.4) ความรู้ในการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ (Imaginative functions) เช่น ใช้ภาษาในการเล่าเรื่องตลก หรือ การเขียนบทกลอน

1.2.2) ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Knowledge) เป็นการสร้างและตีความภาษาที่เหมาะสมกับการใช้งานและสถานการณ์ เช่น ความรู้ในการสนทนาเพื่อก่อให้เกิดการใช้ภาษาที่เหมาะสม ซึ่งประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับภาษาท้องถิ่นและความหลากหลายของภาษา(Dialects and Language varieties)ความรู้เกี่ยวกับการแสดงออก(Registers) และความรู้เกี่ยวกับความเป็นธรรมชาติและสำนวน(Natural and Idiomatic expression)

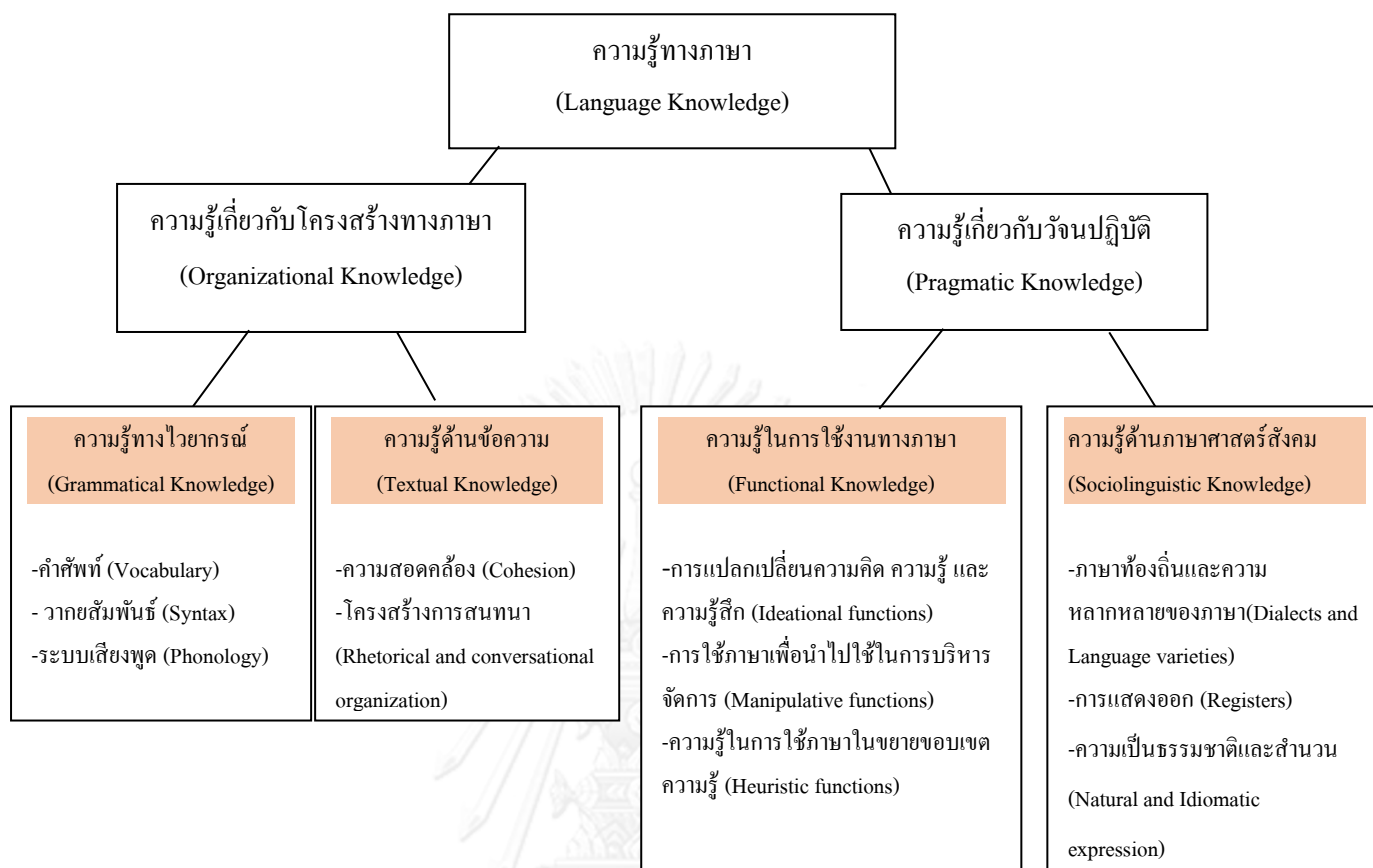
2) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) คือ กลุ่มของส่วนประกอบด้านอภิปริชาน (Metacognitive) และ กลยุทธ์ทางการสื่อสาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่อไปนี้

2.1) การวางเป้าหมาย (goal setting) เช่น การตัดสินใจเกี่ยวกับภาระงานที่ต้องปฏิบัติ(จะทำหรือไม่ทำ)

2.2) การประเมิน (assessment) เช่น ประเมินภาระงาน ประเมินความรู้ที่ตัวเองมี ประเมินการตอบสนองต่อภาระงาน

2.3) การวางแผน (planning) เช่น การเลือกความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการปฏิบัติภาระงานให้เสร็จสมบูรณ์

ซึ่งองค์ประกอบความสามารถทางการสื่อสารสามารถในด้านความรู้ทางภาษา(Language Knowledge)ของ Bachman and Palmer(1996) สามารถนำเสนอได้ดังแผนภาพ

แผนภาพที่ 1 องค์ประกอบความสามารถทางการสื่อสารในด้านความรู้ทางภาษา (Language Knowledge) ของ Bachman and Palmer(1996)

Fulcher (2003) ได้นำเสนอโครงสร้างของการพูดในหนังสือ Testing second language speaking ไว้ดังนี้

1. ความสามารถทางภาษา (Language competence) ประกอบด้วย
 - 1.1 ระบบและรูปแบบการออกเสียง (Phonology) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญคือ การออกเสียง (Pronunciation) การเน้นคำ (Stress) และ การออกเสียงสูงต่ำ (Intonation)
 - 1.2 ความถูกต้อง (Accuracy) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญคือวากยสัมพันธ์ (Syntax) คำศัพท์ (Vocabulary) และความสอดคล้อง (Cohension)
 - 1.3 ความคล่องแคล่ว (Fluency) ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วนสำคัญคือความลังเล (Hesitation) การกล่าวซ้ำ (Repetition) เปลี่ยนคำใหม่ในการพูด (Re-selecting inappropriate words) และเปลี่ยนโครงสร้างประโยคในการพูด (Re-structuring sentence)

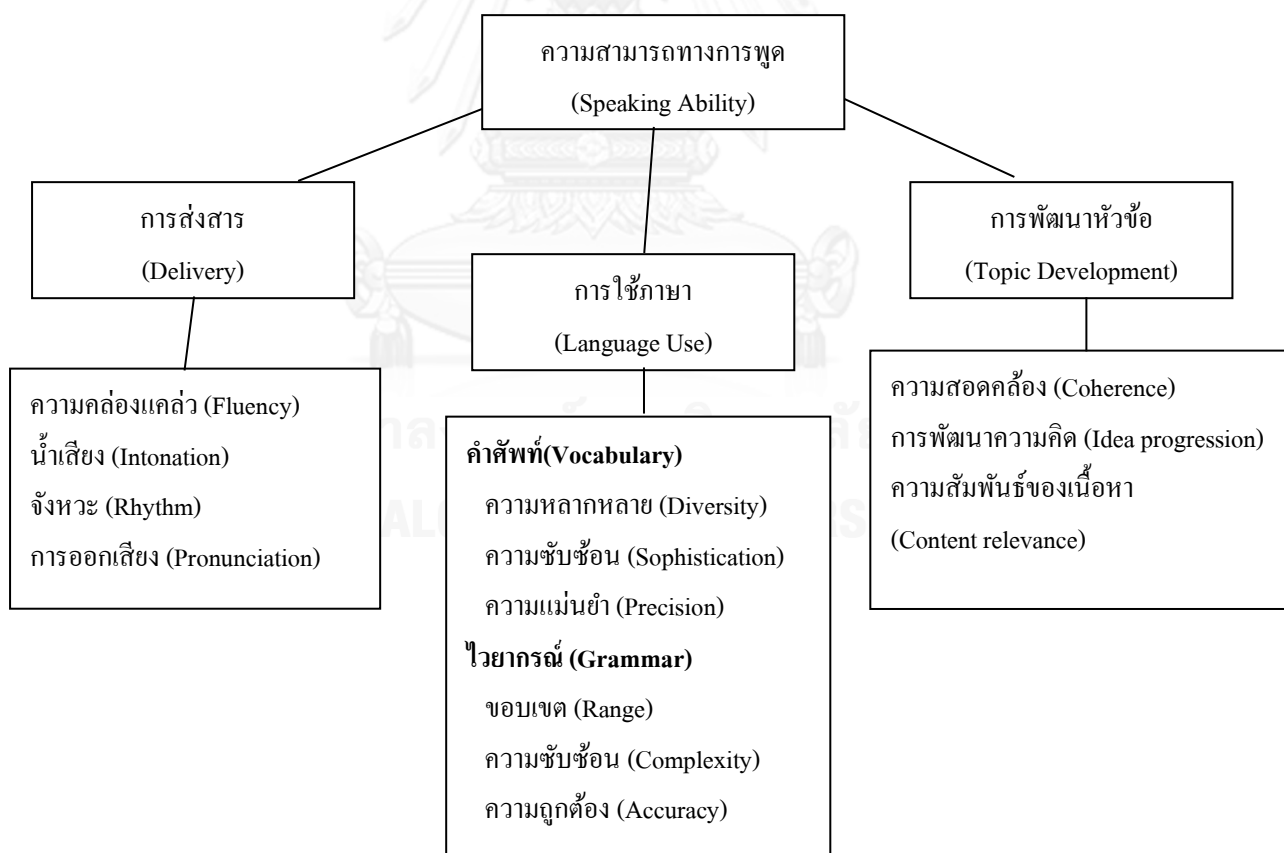
2. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic capacity) ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญคือ กลยุทธ์การบรรลุเป้าหมาย (Achievement strategies) และ กลยุทธ์การหลีกเลี่ยง (Avoidance strategies)

3. ความรู้ด้านข้อความ (Textual knowledge) ประกอบด้วยโครงสร้างของการพูด (The structure of talk)

4. ความรู้ทางด้านวจนปฏิบัติ (Pragmatic knowledge) ประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญคือ ความเหมาะสม (Appropriacy) การนำไปใช้ (Implicature) และ การแสดงออก (Expressing being)

5. ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic knowledge) ประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญคือสถานการณ์ (Situational) หัวข้อ (Topical) และ วัฒนธรรม (Cultural)

Xi, Zechner, and Bejar (2006) ได้ทำการศึกษาข้อสอบส่วนการพูดของ TOEFL iBT และได้วิเคราะห์องค์ประกอบความสามารถทางการพูด เพื่อใช้ในการวินิจฉัยความสามารถทางการพูดของผู้สอบซึ่งสามารถแสดงได้ดังแผนภาพ

แผนภาพที่ 2 องค์ประกอบความสามารถทางการพูดในแบบสอบ TOEFL iBT

ต่อมา Xi (2007) ได้ศึกษาถึงการประเมินการให้คะแนนในการสอบพูดของ TOEFL Academic Speaking Test (TAST) ซึ่งได้สนใจศึกษาองค์ประกอบด้านการพูดของผู้สอบ 3 ด้านและให้นิยามไว้ดังนี้

1) การส่งสาร (Delivery) หมายถึง ความชัดเจน ความราบรื่น การออกเสียง น้ำเสียง จังหวะการพูด และระดับความลึกลับ (การพูดติดขัด) ของผู้พูด

2) การใช้ภาษา (Language Use) หมายถึง ขอบเขต ความซับซ้อน ความแม่นยำและความเป็นไปโดยอัตโนมัติในการใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ของผู้พูด ผู้พูดต้องมีความสามารถในการเลือกคำและวลีในการสร้างประโยค เพื่อใช้ในการสื่อสารความคิดอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3) การพัฒนาหัวข้อ (Topic Development) หมายถึง ผู้พูดสามารถตอบคำถามได้อย่างสมบูรณ์ ต่อเนื่องและสอดคล้องกัน และสามารถพูดตอบคำถามอย่างมีพัฒนาการจากความคิด (Idea) หนึ่งไปสู่อีกความคิด (Idea) หนึ่งอย่างชัดเจน มีการให้รายละเอียดในการตอบ และตอบคำถามได้ตรงหัวข้อ

ราชบัณฑิตยสถาน (2553) ได้ระบุในพจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ว่า สามัคติยะสื่อสาร (Communicative competence) ประกอบด้วยความรู้ 4 ประการ ได้แก่

- 1) รู้ว่ารูภาษาแบบใดถูกไวยากรณ์
- 2) รู้ว่ารูภาษาแบบใดยอมรับได้แม้ไม่ถูกไวยากรณ์ หรือยอมรับไม่ได้แม้ถูกไวยากรณ์
- 3) รู้ว่ารูภาษาแบบใดเหมาะสมตามบริบทสังคม รู้กฎการพูด (rules speaking) ซึ่งทำให้สามารถใช้รูปแบบของภาษาในเหตุการณ์สื่อสาร (communicative event) ต่างๆ และในรูปแบบของวัจนกรรม (speech act) ต่างๆ
- 4) รู้ว่ารูภาษาแบบใดมีผู้ใช้มาแล้ว เช่น รู้ว่าคำกล่าวใดเป็นของบุคคลสำคัญใด และนำมากล่าวซ้ำในบางโอกาส

จากการศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญของความสามารถทางการสื่อสารที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้กล่าวไว้ พบว่าบางองค์ประกอบมีลักษณะเหมือนกัน แต่ชื่อองค์ประกอบต่างกัน บางองค์ประกอบเป็นองค์ประกอบใหม่ ผู้วิจัยจึงนำมาสังเคราะห์และจัดกลุ่มใหม่ได้ ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ความรู้ทางภาษา (Language Knowledge)				
Canale & Swain (1990, 1993)	Celce - Muresia (1995)	Bachman and Palmer (1996)	Fulcher (2003)	Xi, Zechner & Bejar (2006)
-ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ หรือ ตามหลักไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical Competence)	-ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ตามหลักภาษาศาสตร์ (Linguistic Competence) -ความสามารถในการใช้วาทกรรม (Discourse Competence) -ความสามารถทางด้านสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural Competence) -ความสามารถในการใช้กลุ่มคำทาง ภาษาศาสตร์ที่ใช้ประจำ (Formulatic Competence) -ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ (Interactional Competence)	-ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา (Organizational Knowledge) ■ ความรู้ทางไวยากรณ์ (Grammatical Knowledge) ■ ความรู้ด้านข้อความ (Textual Knowledge) -ความรู้เกี่ยวกับวงปฏิบัติ (Pragmatic Knowledge) ■ ความรู้ในการใช้งานทางภาษา (Functional Knowledge) ■ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Knowledge)	-ความสามารถทางภาษา (Language competence) ■ ระบบและรูปแบบการออกเสียง (Phonology) ■ ความถูกต้อง (Accuracy) ■ ความคล่องแคล่ว (Fluency) -ความรู้ด้านข้อความ (Textual knowledge) ■ โครงสร้างของการพูด (The structure of talk) -ความรู้ทางด้านวงปฏิบัติ (Pragmatic knowledge) ■ ความเหมาะสม (Appropriacy) ■ การนำไปใช้ (Implicature) ■ การแสดงออก (Expressing) -ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic knowledge) ■ สถานการณ์ (Situational) ■ หัวข้อ (Topical) ■ วัฒนธรรม (Cultural)	-การส่งสาร (Delivery) ■ ความคล่องแคล่ว (Fluency) ■ น้ำเสียง (Intonation) ■ จังหวะ (Rhythm) ■ การออกเสียง (Pronunciation) -การใช้ภาษา (Language Use) ■ คำศัพท์ (Vocabulary) ความหลากหลาย (Diversity) ความซับซ้อน (Sophistication) ความแม่นยำ (Precision) ■ ไวยากรณ์ (Grammar) ขอบเขต (Range) ความซับซ้อน (Complexity) ความถูกต้อง (Accuracy) -การพัฒนาหัวข้อ (Topic Development) ■ ความสอดคล้อง (Coherence) ■ การพัฒนาความคิด (Idea progression) ■ ความสัมพันธ์ของเนื้อหา (Content relevance)

จากการสังเคราะห์องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการสื่อสารในตารางที่ 1 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการสื่อสารไปในทิศทางเดียวกัน แต่ยังมีผู้เชี่ยวชาญบางท่านได้นำเสนอองค์ประกอบย่อยอื่นๆที่แตกต่างกันออกไปด้วย เพื่อให้การวินิจฉัยความสามารถทางการสื่อสารเป็นไปอย่างละเอียดชัดเจน ผู้วิจัยจึงนำองค์ประกอบต่างๆมาจัดกลุ่มใหม่ได้ ดังตารางที่ 2 โดยมุ่งเน้นไปที่ความรู้ทางภาษา (Language Knowledge) ดังนี้

ตารางที่ 2 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการสื่อสารในด้านความรู้ทางภาษา (Language Knowledge) ที่จัดกลุ่มใหม่

ความรู้ทางภาษา (Language Knowledge)		
องค์ประกอบใหญ่	องค์ประกอบย่อย	ส่วนประกอบ
ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา(Organisational Knowledge)	ความรู้ทางไวยากรณ์ (Grammatical Knowledge)	<ul style="list-style-type: none"> ● ระบบเสียงพูด (Phonology) ● คำศัพท์ (Vocabulary) ● วากยสัมพันธ์ (Syntax) ● ความถูกต้อง(Accuracy)
	ความรู้ด้านข้อความ (Textual Knowledge) หรือ ความสามารถด้านวาทกรรม (Discourse Competence)	<ul style="list-style-type: none"> ● ความสามารถในการเลือกและจัดลำดับการใช้คำพูด ● ความสอดคล้อง(Cohesion)
ความรู้เกี่ยวกับวัจนปฏิบัติ (Pragmatic Knowledge)	ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Knowledge)	<ul style="list-style-type: none"> ● ใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น เพศ อายุ ● ใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์ ● ใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามวัฒนธรรม
	ความรู้ในการใช้งานทางภาษา (Functional Knowledge)	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ และความรู้สึก ● การใช้ภาษาเพื่อนำไปใช้บริหารจัดการ ● การใช้ภาษาในเพื่อขยายขอบเขตความรู้ ● ความรู้ในการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์

ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้จะมุ่งศึกษาองค์ประกอบความสามารถทางการสื่อสารในด้านความรู้ทางภาษา (Language Knowledge) ในเรื่องของความรู้ทางไวยากรณ์ (Grammatical Knowledge) และ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Knowledge) เพราะเป็นองค์ประกอบที่ครอบคลุมความรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่3

1.3 การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

กาญจนา ปราบพาล (2532) ได้อธิบายเกี่ยวกับการทดสอบความสามารถในการสื่อสารว่าการเรียนการสอนและการทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสารเกิดจากความคิดของครูสอนภาษาที่มองภาษาในแง่ของการใช้ภาษาซึ่งเป็นความคิดต่อเนื่องจากแนวคิดของนักปฏิบัตินิยมที่ต้องการช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และนำภาษาไปใช้งานได้ จากแนวความคิดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้รูปแบบการทดสอบทางภาษาเปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งแบบสอบที่ใช้วัดความสามารถในการสื่อสารควรมีลักษณะ ดังนี้

1) ลักษณะของภาษาที่นำมาทดสอบควรเป็นภาษาที่ใช้ในสภาพความเป็นจริงที่ใช้ในการสื่อสาร เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ในชีวิตประจำวัน มีความเป็นธรรมชาติ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2) วัตถุประสงค์ในการวัดควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนและตรงกับความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาของข้อสอบอาจนำมาจากการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ภาษาในการศึกษา และภาษาในการประกอบอาชีพ

3) การออกข้อสอบควรคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียน และการตัดสินความสามารถของผู้เรียนควรพิจารณาจากเกณฑ์ที่กำหนดว่าบรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องใด เพราะฉะนั้นการตัดสินแบบอิงกลุ่มจึงไม่เหมาะสมกับการทดสอบความสามารถทางการสื่อสาร

4) รูปแบบการสื่อสารมีได้หลายลักษณะ ทั้งแบบมีการโต้ตอบและไม่มีการโต้ตอบ ข้อสอบควรสอดคล้องกับรูปแบบของการสื่อสารด้วย ซึ่งสามารถทำการทดสอบแบบเขียนตอบ สังเกตจากพฤติกรรมในชั้นเรียน และให้ผู้เรียนประเมินความสามารถของตนเอง

5) การสื่อสารไม่สามารถแยกองค์ประกอบของภาษาออกจากองค์ประกอบอื่นๆได้ ดังนั้นการทดสอบความสามารถทางการสื่อสารจึงไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ แต่ในกรณีที่จัดสอบไม่ได้ควรใช้สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงที่สุดซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบจำลองสถานการณ์

6) องค์ประกอบของการใช้ภาษาประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์และกลวิธีในการสื่อสาร การทดสอบควรวัดความสามารถเหล่านี้ แต่ไม่ควรแยกวัดแต่

ละองค์ประกอบเพราะในการใช้ภาษาจริงๆ ต้องใช้ทุกองค์ประกอบไปพร้อมๆกัน ผู้ออกข้อสอบควรศึกษาว่าในแต่ละวัตถุประสงค์ของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารองค์ประกอบใดมีความสำคัญมากกว่าที่ทำให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จและอาจให้น้ำหนักกับองค์ประกอบนั้น มากกว่าองค์ประกอบอื่น

7) ความสามารถทางการสื่อสารเป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่อง การทดสอบเป็นเพียงการวัดความสามารถในช่วงเวลาหนึ่ง และอาจมีองค์ประกอบอื่นทำให้ขาดความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ในการวัด จึงควรมีการประเมินผลแบบต่อเนื่องซึ่งอาจต้องใช้วิธีอื่นนอกเหนือจากการทดสอบมาพิจารณาด้วย

อรุณี วิริยะจิตรา (2532) ได้กล่าวถึงลักษณะของการทดสอบที่เน้นการสื่อความหมายไว้ ดังนี้

1) การทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นไปที่ การสื่อความหมายในภาษา (communicative function) ไม่ใช่กฎเกณฑ์ของภาษา(language pattern)ผู้สอนจึงต้องย้อนกลับไปดูในหลักสูตรว่ามีจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีจุดประสงค์ย่อยเชิงพฤติกรรมอะไรบ้าง แล้วจึงสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของหลักสูตรนั้น

2) การทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถประเมินได้โดยไม่ต้องมีคำตอบที่ตายตัวแน่นอน เป็นแบบอัตนัย(Subjective) เพราะในการใช้ภาษาจำเป็นต้องใช้ความสามารถหลายๆอย่างในเวลาเดียวกัน เช่น ให้ผู้เรียนเขียนจดหมาย เขียนหรือพูดรายงานหน้าชั้นเรียน เป็นต้น

3) การทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งความสนใจไปที่ความเหมาะสมในการใช้ภาษา (appropriacy)มากกว่าความถูกต้องทางภาษา(correctness)

4) การทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสารส่วนมากจะใช้เนื้อหาที่เฉพาะเจาะจงกับผู้เรียน(specific contexts)เช่น ในการทดสอบว่าผู้เรียนสามารถเข้าใจคำสั่งที่ใช้ปฏิบัติงานได้หรือไม่ แบบทดสอบของผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาแพทย์ก็จะใช้ศัพท์ต่างๆในการปฏิบัติงานทางการแพทย์

5) การทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการทดสอบทุกส่วนของภาษา(synthesis)ไม่ใช่แยกภาษาออกเป็นส่วนๆ(analysis) เพราะลักษณะของภาษาที่ใช้ในการสื่อสารนั้นเป็นข้อความต่อเนื่องกัน

6) การทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา (performance)ไม่ใช่ทดสอบความรู้ทางภาษา(cognition)

7) การทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสารมักเป็นการประเมินผู้เรียนกับเกณฑ์ที่วางไว้(criterion-reference)

8) การทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสารควรอยู่ในรูปแบบของการสื่อสารจริง(authentic) ซึ่งเป็นการสื่อสารในรูปของทักษะสัมพันธ์ เช่นในการพูดจำเป็นต้องมีทักษะการฟังเข้ามาร่วมด้วย ดังนั้นการทดสอบจึงไม่ควรแยกทดสอบแต่ละทักษะ

Weir (1993)ได้เสนอวิธีการทดสอบความสามารถเพื่อการสื่อสาร โดยพิจารณาจากปริมาณของปฏิสัมพันธ์ของผู้เข้ารับการทดสอบ ดังนี้คือ

1) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ทดสอบหรือคู่สนทนา (Interaction Student with Examiner or Interlocutor) ได้แก่

1.1) การสัมภาษณ์แบบอิสระ/การสนทนา (The Free Interview/Conversation) เป็นการสัมภาษณ์หรือการสนทนาที่ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอน และไม่มีการวางแผนหรือกระบวนการใด ๆ ล่วงหน้า ฉะนั้นการสนทนาหรือการสัมภาษณ์ประเภทนี้จะเป็นแบบไม่เป็นทางการและไม่ใช้เพื่อจุดประสงค์ทางสังคม ผู้เข้ารับการทดสอบสามารถเป็นผู้เริ่มการสนทนาหรือเปลี่ยนทิศทางของการปฏิสัมพันธ์หรือแนะนำหัวข้อที่พูดใหม่ ผู้เข้ารับการทดสอบมีโอกาสจัดการกับการปฏิสัมพันธ์และใช้เทคนิคการสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน

1.2) การสัมภาษณ์แบบควบคุม (The Controlled Interview) ในการสัมภาษณ์ประเภทนี้กระบวนการของการทดสอบจะได้รับการวางแผนและตัดสินใจล่วงหน้า ผู้สัมภาษณ์จะเตรียมคำถามที่จะถามเพื่อที่จะประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เข้ารับการทดสอบ ฉะนั้น ผู้ทดสอบจึงเป็นผู้จัดการกับการปฏิสัมพันธ์และการเริ่มต้นในการเลือกและดำเนินการพูดตามหัวข้อต่าง ๆ ผู้เข้ารับการทดสอบจึงเพียงแต่พูดตอบสนองกับผู้ทดสอบ

1.3) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) ในการทดสอบประเภทนี้ ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องแสดงบทบาทตามที่กำหนดในการปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์ที่สมจริงการสนทนาอาจเป็นบทบาทของผู้เข้ารับการทดสอบ 2 คน หรือผู้ทดสอบอาจสวมบทบาทเป็นคนหนึ่งของการสนทนา

1.4) การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ขาดหายไประหว่างนักเรียนกับผู้ทดสอบ (Information Gap : Student/Examiner) การทดสอบประเภทนี้สามารถป้องกันภาวะที่ไม่สมดุลในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้ารับการทดสอบด้วยกันโดยที่ผู้เข้ารับการทดสอบจะได้รับแผนภูมิหรือข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ ฉะนั้นงานของผู้เข้ารับการทดสอบก็คือการพูดขอข้อมูลที่ขาดหายไป

2) รูปแบบทางอ้อม (Indirect Format) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

2.1) การพูดซ้ำประโยค (Sentence Repetition) ข้อสอบประเภทนี้จะให้ผู้เข้ารับการทดสอบฟังแต่ละคำถามเพียงครั้งเดียว จากนั้นจึงให้ออกเสียงให้ผู้ทดสอบฟัง

2.2) การพูดเกี่ยวกับสถานการณ์ลงในแถบบันทึกเสียง (Mini-situation on Tape) สำหรับการทดสอบประเภทนี้จะกระทำในห้องปฏิบัติการทางภาษา โดยที่ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องตอบคำถาม หรือตอบสนองต่อคำถามที่ได้ยินให้มีความเหมาะสมและถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ

2.3) การถ่ายโอนข้อมูล : การเล่าเรื่องจากภาพชุด (Information Transfer : Narration on a Series of Pictures) ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องเล่าเรื่องโดยใช้โครงสร้างของอดีตกาล อย่างไรก็ตามผู้ทดสอบควรจะให้เวลากับผู้เข้ารับการทดสอบในการศึกษาภาพก่อนการเล่าเรื่องจริง

3) รูปแบบการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน (Interaction Student with Student Format) วิธีการทดสอบประเภทนี้ผู้ทดสอบไม่มีส่วนร่วมในการสอบ ในขณะที่ผู้เข้ารับการทดสอบจะมีโอกาสในการพูดมากขึ้น และผู้เข้ารับการทดสอบสามารถเลือก ผู้ที่ต้องการจะสนทนา

โต้ตอบด้วย เพื่อให้ผู้เข้ารับการทดสอบรู้สึกสบายใจที่จะสื่อสาร ข้อสอบประเภทนี้ ได้แก่ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่หายไป (Information Gap Activities) โดยทั่วไปงานประเภทนี้จะให้ผู้เรียนปฏิบัติเป็นคู่ และแต่ละคนจะได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์เพียงบางส่วนและมีข้อมูลบางส่วนที่ขาดหาย ฉะนั้นผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องทำข้อมูลให้สมบูรณ์โดยการพูดสนทนาเพื่อหาข้อมูลจากฝ่ายตรงข้าม

Bachman and Palmer (1996) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบสอบทางภาษาที่มีคุณภาพไว้ 6 ด้าน คือ ความเที่ยง (Reliability) ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ความเป็นจริง (Authenticity) ปฏิสัมพันธ์ (Interactiveness) อิทธิพล (Impact) และนำไปปฏิบัติได้ (Practice)

British Council (2007) ข้อสอบ IELTS (The International English Language Testing System) เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับนานาชาติ ใน 4 ทักษะ นั่นคือ การฟัง การอ่าน การเขียน และการพูด เพื่อใช้กับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นภาษาประจำชาติที่ประสงค์จะศึกษาหรือเข้ารับการอบรมในสถาบันการศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ซึ่งในการทดสอบ IELTS ส่วนการพูดจะเป็นการสอบสัมภาษณ์โดยเจ้าของภาษา (Native Speaker) การสัมภาษณ์จะใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 12-15 นาที แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของผู้สอบ เช่น พูดคุยเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ครอบครัว งานที่ทำหรือ การเรียนที่กำลังเรียนอยู่ รวมทั้งความสนใจในบางเรื่องอย่างสั้นๆ

ส่วนที่ 2 ผู้เข้าสอบจะต้องพูดอธิบายเรื่องที่กำหนดให้ภายในเวลา 1-2 นาที โดยที่กรรมการผู้สอบสัมภาษณ์จะส่งการ์ดที่มีสำคั้บบอกเรื่องที่จะพูดพร้อมให้กระดาษและดินสอดำเพื่อให้ผู้เข้าสอบได้เขียนบันทึกก่อนที่จะเริ่มพูด

ส่วนที่ 3 ผู้เข้าสอบและกรรมการผู้สอบสัมภาษณ์จะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องให้ผู้เข้าสอบได้พูดไปแล้วในส่วนที่ 2 การสนทนาในส่วนที่ 3 นี้จะเป็นการพูดคุยแบบไม่เป็นพิธีการ และใช้ภาษาอย่างง่ายในการพูดคุย

ETS (2007) ได้กล่าวถึงข้อสอบ TOEFL (The Test of English as a Foreign Language) คือ ข้อสอบมาตรฐานที่วัดความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษา และผู้ที่มีความต้องการที่จะไปเรียนต่อในมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษามนประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ซึ่งการสอบ TOEFL นี้จัดทำโดย Education Testing Service (ETS) ซึ่งเป็นสถาบันพัฒนาข้อสอบใน Princeton, New Jersey ในประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 2006 ทาง ETS ได้ออกข้อสอบ TOEFL iBT ที่ได้พัฒนามาจาก ข้อสอบ TOEFL PBT (Paper Based Test) ซึ่งเป็นข้อสอบแบบทำบนกระดาษ และ ข้อสอบ TOEFL CBT (Computer Based Test) ซึ่งเป็นข้อสอบแบบทำบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ข้อสอบ TOEFL iBT เป็นข้อสอบแบบ Internet Based Test ซึ่งข้อสอบจะถูกส่งผ่านทาง Internet จากศูนย์กลางข้อสอบที่มีระบบรักษาความปลอดภัยอย่างดี ซึ่งข้อสอบ TOEFL แนวใหม่นี้ จะทดสอบทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยมุ่งเน้นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน

ห้องเรียน ในข้อสอบส่วนการพูดนั้นผู้เข้าสอบต้องสวมหูฟังและพูดตอบคำถามใส่ในไมโครโฟน คำตอบของผู้สอบจะถูกบันทึกและส่งไปยัง ศูนย์การคิดคะแนนของ ETS

ข้อสอบ TOEFL iBT ในส่วนของการพูด ต้องการวัดความสามารถของผู้สอบว่ามีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร เล่าถึงประสบการณ์ส่วนตัว แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ รวมถึงสามารถพูดสรุปจากข้อมูลที่ได้อ่านและฟัง ได้ดีเพียงใด ข้อสอบส่วนการพูด มีทั้งหมด 6 ข้อ และใช้เวลาสอบทั้งหมด 20 นาที สองคำถามแรก เป็นข้อสอบการพูดแบบพูดตอบโดยอิสระ (Independent speaking tasks) ซึ่งผู้สอบจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัวและข้อสอบเกี่ยวกับการเลือกตอบจาก 2 ทางเลือก อีก 4 คำถามที่เหลือเป็นข้อสอบการพูดแบบผสมผสาน (Integrated speaking tasks) ผู้สอบจะต้องใช้ทักษะแบบผสมผสาน เช่น ฟังแล้วพูด หรือ ฟัง อ่าน แล้วพูดตอบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ข้อที่ 1 ข้อสอบเกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัว (Personal Experience) ข้อสอบข้อนี้จะให้หัวข้อเกี่ยวกับสิ่งที่คุ้นเคย ผู้สอบจะต้องอธิบายและยกตัวอย่างประกอบการพูดตอบคำถาม ผู้สอบจะมีเวลา 15 วินาที ในการเตรียมคำตอบ และ 45 วินาทีในการพูดเพื่อตอบคำถาม หัวข้อของข้อสอบจะเกี่ยวข้องกับบุคคล สถานที่ เหตุการณ์ กิจกรรม หรือ วัตถุ ที่มีความสำคัญต่อตัวผู้สอบ เช่น ข้อสอบอาจถามถึง บุคคลที่ผู้สอบประทับใจมากที่สุด

ข้อที่ 2 ข้อสอบเกี่ยวกับการเลือกตอบจาก 2 ทางเลือก (Personal Preference) ข้อสอบข้อนี้จะให้ผู้สอบเลือกตอบจากสองทางเลือกที่โจทย์กำหนดให้ เช่น ในโจทย์อาจจะกำหนด แนวความคิด 2 ทาง การกระทำ 2 แบบ หรือ เหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ ให้ผู้สอบเลือกตอบว่าแนวทางให้ที่เห็นเหมาะสมที่สุด โดยยกเหตุผลประกอบการตอบนั้นๆ ผู้สอบจะมีเวลา 15 วินาที ในการเตรียมคำตอบ และ 45 วินาทีในการพูดเพื่อตอบคำถามว่าทางเลือกใดที่ผู้สอบชอบที่สุด หัวข้อของข้อสอบจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ทั่วไปในชีวิตประจำวันที่น่าสนใจ เช่น ข้อสอบถามว่าผู้สอบเห็นด้วยกับแนวทางใดระหว่างการศึกษาวิทยาลัยบังคับให้นักเรียนใส่เครื่องแบบและบางมหาวิทยาลัยให้นักเรียนแต่งตัวอย่างไรก็ได้

ข้อที่ 3 ข้อสอบผสมผสานระหว่างการอ่านและการฟังการสนทนา (Reading and Conversation) ข้อสอบข้อนี้ผู้สอบจะได้อ่านบทความสั้นๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องราวภายในมหาวิทยาลัย จากนั้นผู้สอบจะได้ฟังบทสนทนาที่เกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านไป ผู้สอบจะต้องพูดสรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นของตัวละครตัวหนึ่งในบทสนทนาที่มีต่อเนื้อหาในบทความ ผู้สอบมีเวลา 30 วินาที ในการเตรียมคำตอบ และ 60 วินาที ในการพูดเพื่อตอบคำถาม หัวข้อของข้อสอบมักเกี่ยวกับเรื่องราวภายในมหาวิทยาลัย เช่น เกี่ยวกับนโยบาย กฎระเบียบ แผนงานในอนาคต การอำนวยความสะดวก และคุณภาพชีวิตภายในมหาวิทยาลัย

ข้อที่ 4 ข้อสอบผสมผสานระหว่างการอ่านและการฟังคำบรรยาย (Reading and Lecture) ข้อสอบข้อนี้จะต้องใช้ทักษะในการอ่าน ฟัง และพูด เช่นเดียวกับข้อ 3 ในขั้นแรก ผู้สอบจะได้อ่าน

บทความสั้นๆที่เกี่ยวกับหัวข้อทางวิชาการ จากนั้นผู้สอบจะได้ฟังคำบรรยายเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้อ่านไป ผู้สอบจะต้องถอดสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่านและการฟังคำบรรยาย ผู้สอบมีเวลา 30 วินาที ในการเตรียมคำตอบ และ 60 วินาที ในการพูดเพื่อตอบคำถาม หัวข้อของข้อสอบมักเกี่ยวกับหัวข้อทาง วิชาการ เช่น สังคมศาสตร์ (Social Science) วิทยาศาสตร์กายภาพ (Physical Science) มนุษยศาสตร์ (Humanities) และ เศรษฐศาสตร์ (Economics) เป็นต้น

ข้อที่ 5 ข้อสอบเกี่ยวกับการฟังบทสนทนา (Conversation) ข้อสอบข้อนี้ผู้สอบจะได้ฟังบทสนทนาซึ่งเป็นหัวข้อเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาและหนทางแก้ไขปัญหา2แบบ จากนั้นผู้สอบจะต้องพูดเพื่ออธิบายปัญหาที่เกิดขึ้น และเลือกหนทางแก้ไขปัญหาที่ผู้สอบคิดว่าเหมาะสมที่สุด ผู้สอบต้องอธิบายเหตุผลประกอบว่าทำไมจึงเลือกการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้สอบมีเวลา 20 วินาที ในการเตรียมคำตอบ และ 60 วินาที ในการพูดเพื่อตอบคำถาม หัวข้อของข้อสอบมักเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษา ภายในมหาวิทยาลัย เช่น ตารางเรียนที่ไม่ลงตัว การขาดเรียนที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ทรัพยากรที่ไม่เพียงพอ การเลือกตั้งของนักศึกษา ปัญหาด้านการเงิน และ ปัญหาการลงเรียนที่เยอะเกินไป เป็นต้น

ข้อที่ 6 ข้อสอบเกี่ยวกับการฟังคำบรรยาย (Lecture) ข้อสอบข้อนี้ผู้สอบจะได้ฟังคำบรรยายที่กล่าวถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งในคำบรรยายจะมีการยกตัวอย่างเพื่ออธิบายประกอบ ผู้สอบจะต้องถอดสรุปเกี่ยวกับคำบรรยายที่ได้ฟังไปและอธิบายว่าการยกตัวอย่างสามารถเชื่อมโยงเนื้อเรื่องโดยรวมได้อย่างไร ผู้สอบมีเวลา 20 วินาที ในการเตรียมคำตอบ และ 60 วินาที ในการพูดเพื่อตอบคำถาม หัวข้อของข้อสอบมักเกี่ยวกับหัวข้อทางวิชาการ เช่นคำถามเกี่ยวกับ กระบวนการ วิธีการ ทฤษฎี แนวความคิด หรือ ปรากฏการณ์ในวงการต่างๆ เช่น ในวงการ สังคมศาสตร์ (Social science) หรือ วงการจิตวิทยา (Psychology) เป็นต้น

ETS (2009)กล่าวว่า TOEIC (Test of English for International Communication) คือ การทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับนานาชาติ ซึ่งข้อสอบโทอิกมีลักษณะคำถามที่จำลองมาจาก สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ที่เชื่อมโยงกับการทำงานในระดับนานาชาติ การรายงานคะแนนของการสอบ TOEIC จะให้ผลการสอบที่ถูกต้อง ให้ผลตอบกลับที่แสดงถึงจุดแข็งจุดอ่อนของผู้สอบ ซึ่งผู้สอบมักใช้ผลสอบโทอิกยื่นเพื่อสมัครเข้าทำงานที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ในปัจจุบันการสอบ TOEIC จะแยกเป็นสองแบบ แบบแรกคือ การสอบ TOEIC ในทักษะการฟังและการอ่าน ซึ่งสองทักษะนี้เป็นที่นิยมในการสอบโดยทั่วไป ซึ่งผลสอบที่ได้สามารถนำไปยื่นกับบริษัทที่ไม่ได้มุ่งเน้นการพูดหรือการเขียนเพื่อการสื่อสาร ส่วนการสอบโทอิกแบบที่สองคือการสอบในทักษะการพูดและการเขียน ในการสอบส่วนนี้ในอดีตผู้สอบต้องทำการพูดสอบสัมภาษณ์กับชาวต่างชาติและเขียนตอบข้อสอบโดยใช้ดินสอ แต่ในปัจจุบันการสอบพูดและสอบเขียน ผู้สอบต้องทำการสอบกับคอมพิวเตอร์ นั่นคือ พูดใส่ไมโครโฟนและพิมพ์ตอบข้อสอบโดยใช้คอมพิวเตอร์ การสอบในสองทักษะนี้ นิยมใช้ผลสอบไปยื่นเพื่อสมัครเข้าทำงานในบริษัทที่เน้นการพูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษและต้องเขียนเอกสารรายงานต่างๆในที่ทำงานเป็นภาษาอังกฤษ เช่น โรงพยาบาลที่มีผู้ป่วยเป็นชาวต่างชาติ ข้อสอบ

ส่วนการพูดของ TOEIC ประกอบด้วย 11 คำถามเพื่อวัดความสามารถในการพูดของผู้สอบ เวลาที่ใช้ในการสอบทั้งหมดคือ 20 นาที ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

คำถามข้อที่ 1-2: การอ่านออกเสียงในข้อสอบส่วนนี้ ผู้สอบจะต้องอ่านออกเสียงจากตัวหนังสือบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ ผู้สอบมีเวลา 45 วินาที ในการเตรียมตัว และมีเวลา 45 วินาทีในการอ่านออกเสียง

คำถามข้อที่ 3 : การอธิบายรูปภาพในข้อสอบข้อนี้ ผู้สอบจะต้องอธิบายรูปภาพที่ปรากฏอยู่บนหน้าจอโดยอธิบายรูปภาพอย่างละเอียดเท่าที่จะทำได้ ผู้สอบมีเวลา 30 วินาทีในการเตรียมคำตอบ จากนั้นผู้สอบจะมีเวลา 45 วินาทีในการพูดเพื่ออธิบายภาพ

คำถามข้อที่ 4-6 : การตอบคำถามในข้อสอบส่วนนี้ ผู้สอบจะต้องตอบคำถาม 3 คำถาม เช่น How often do you watch television? ในแต่ละคำถาม ผู้สอบจะต้องเริ่มตอบคำถามทันทีหลังจากที่ได้ยินเสียงสัญญาณ ในข้อสอบส่วนนี้จะไม่มีความพร้อมตัวเพื่อตอบคำถาม ผู้สอบมีเวลา 15 วินาทีในการตอบคำถามข้อ 4 และ 5 ส่วนคำถามข้อที่ 6 ผู้สอบจะมีเวลาตอบคำถาม 30 วินาที

คำถามข้อที่ 7-9: การตอบคำถามโดยใช้ข้อมูลที่ให้ไว้ ในข้อสอบส่วนนี้ ผู้สอบจะต้องตอบคำถาม 3 คำถามโดยใช้ข้อมูลที่ให้ไว้ในคำตอบ ผู้สอบมีเวลา 30 วินาที ในการอ่านข้อมูลก่อนการตอบคำถาม ในแต่ละคำถามผู้สอบจะต้องเริ่มตอบคำถามทันทีหลังจากที่ได้ยินเสียงสัญญาณ ผู้สอบมีเวลา 15 วินาที ในการตอบคำถามข้อ 7และ8 ส่วนคำถามข้อที่ 9 ผู้สอบจะมีเวลาตอบคำถาม 30 วินาที

คำถามข้อที่ 10 : การนำเสนอทางแก้ไขปัญหาในข้อสอบส่วนนี้ ผู้สอบจะต้องรับทราบถึงปัญหาและนำเสนอหนทางแก้ไขปัญหา ผู้สอบมีเวลา 30 วินาที ในการเตรียมตัวตอบคำถาม และมีเวลา 60 วินาทีในการพูดเพื่อตอบคำถาม

คำถามข้อที่ 11: การแสดงความคิดเห็นในข้อสอบส่วนนี้ ผู้สอบจะต้องแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวเรื่องที่กำหนดให้ ผู้สอบมีเวลา 15 วินาที ในการเตรียมตัว เพื่อตอบคำถาม และ มีเวลา 60 วินาทีในการพูดแสดงความคิดเห็น

ซึ่งองค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในการพูดตอบข้อสอบ TOEIC ในแต่ละข้อสามารถแสดงได้ ดังตาราง

ตารางที่ 3 องค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในการพูดตอบข้อสอบTOEIC

คำถาม	ภาระงาน(Task)	องค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในการพูดตอบข้อสอบ
ข้อที่ 1-2	การอ่านออกเสียง	<ul style="list-style-type: none"> ● การออกเสียง(pronunciation) ● การออกเสียงสูงต่ำ(intonation) ● เสียงเน้น(stress)
ข้อที่ 3	การอธิบายรูปภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ● การออกเสียง(pronunciation) ● การออกเสียงสูงต่ำ(intonation) ● เสียงเน้น(stress) ● ไวยากรณ์(grammar) ● คำศัพท์(vocabulary) ● การสอดคล้องกัน(cohesion)
ข้อที่ 4-6	การตอบคำถาม	<ul style="list-style-type: none"> ● การออกเสียง(pronunciation) ● การออกเสียงสูงต่ำ(intonation) ● เสียงเน้น(stress) ● ไวยากรณ์(grammar) ● คำศัพท์(vocabulary) ● การสอดคล้องกัน(cohesion) ● ความสัมพันธ์ของเนื้อหา (relevance of content) ● ความสมบูรณ์ของเนื้อหา (completeness of content)
ข้อที่ 7-9	การตอบคำถามโดยใช้ข้อมูลที่ให้ไว้	<ul style="list-style-type: none"> ● การออกเสียง(pronunciation) ● การออกเสียงสูงต่ำ(intonation) ● เสียงเน้น(stress) ● ไวยากรณ์(grammar) ● คำศัพท์(vocabulary) ● การสอดคล้องกัน(cohesion) ● ความสัมพันธ์ของเนื้อหา (relevance of content) ● ความสมบูรณ์ของเนื้อหา (completeness of content)

ตารางที่ 3 องค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในการพูดตอบข้อสอบTOEIC (ต่อ)

คำถาม	ภาระงาน(Task)	องค์ประกอบของความสามารถทางการสื่อสารที่ใช้ในการพูดตอบข้อสอบ
ข้อที่ 10	การนำเสนอทางแก้ไขปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> ● การออกเสียง(pronunciation) ● การออกเสียงสูงต่ำ(intonation) ● เสียงเน้น(stress) ● ไวยากรณ์(grammar) ● คำศัพท์(vocabulary) ● การสอดคล้องกัน(cohesion) ● ความสัมพันธ์ของเนื้อหา (relevance of content) ● ความสมบูรณ์ของเนื้อหา(completeness of content)
ข้อที่ 11	การแสดงความคิดเห็น	<ul style="list-style-type: none"> ● การออกเสียง(pronunciation) ● การออกเสียงสูงต่ำ(intonation) ● เสียงเน้น(stress) ● ไวยากรณ์(grammar) ● คำศัพท์(vocabulary) ● การสอดคล้องกัน(cohesion) ● ความสัมพันธ์ของเนื้อหา (relevance of content) ● ความสมบูรณ์ของเนื้อหา(completeness of content)

จากการศึกษาการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้างต้นสามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังตาราง

ตารางที่ 4 ตารางสังเคราะห์รูปแบบของการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รูปแบบของการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	กาญจนา (2532)	อรุณี (2532)	Weir (1993)	Bachman and Palmer(1996)	TOEFL (2007)	IELTS (2007)	TOEIC (2009)
เนื้อหาของข้อสอบนำมาจาก การใช้ภาษาในชีวิตจริง (authentic)	√	√		√			
มีการกำหนดสถานการณ์ในการสอบให้ใกล้เคียงกับสภาพการสื่อสารจริง	√		√	√			
ในการทดสอบต้องใช้ความรู้เรื่องเสียง ศัพท์ โครงสร้างการใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร	√				√	√	√
เป็นการทดสอบแบบมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ทดสอบหรือคู่สนทนา			√	√		√	
เป็นการสัมภาษณ์แบบควบคุม			√			√	
การพูดตอบเกี่ยวกับสถานการณ์ลงในแถบบันทึกเสียง			√		√		√
เป็นการทดสอบทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					√	√	√
ให้ผู้สอบพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดให้					√	√	√
ให้ผู้สอบพูดบรรยายเกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนดให้					√	√	√
ให้ผู้สอบพูดสรุปเกี่ยวกับข้อมูลที่กำหนดให้					√		√
ให้ผู้สอบอ่านออกเสียงเรื่องที่กำหนดให้							√

จากการศึกษาการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จะต้องมีการกำหนดให้ผู้ถูกทดสอบปฏิบัติตาม และเนื้อหาที่นำมาทดสอบจะต้องมีความทันสมัยและตรงกับบริบทในการสื่อสารในปัจจุบัน ผู้ถูกทดสอบจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับคู่สนทนา

1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในมาตรฐาน ต 1.2

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ(2552) ได้กล่าวเกี่ยวกับ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับชั้นมัธยมศึกษาต้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมุ่งเน้นที่ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในมาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ไว้ดังนี้

ตารางที่ 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	1.สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ การชักชวน การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว สถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน การสนทนา/เขียนข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจในชีวิตประจำวัน
	2.ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายอย่างเหมาะสม	คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย ที่มีขั้นตอนซับซ้อน

ตารางที่ 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	3.พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ ความ ช่วย เ หลือ ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ เช่น Please.../ ..., please./ I'd like.../ I need.../ May/Can/Could...?/ Yes,../Please do./ Certainly./ Yes, of course./ Sure./ Go right ahead./ Need some help?/ What can I do to help?/ Would you like any help?/ I'm afraid.../ I'm sorry, but.../ Sorry, but... etc.
	4.พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	คำศัพท์ สำนวน ประโยค และข้อความ ที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน
	5.พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผล ประกอบอย่างเหมาะสม	ภาษาที่ใช้ในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และให้เหตุผลประกอบ เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ สวย น่าเกลียด เสียดัง ดี ไม่ดี จากข่าว เหตุการณ์ สถานการณ์ ในชีวิตประจำวัน

จะเห็นได้ว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ควรมีความสามารถในการสนทนาโต้ตอบ ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ และให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรือ

อ่านอย่างเหมาะสม และ พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

1.5 ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยอ้างอิงจาก ACTFL

Proficiency guidelines ในปีค.ศ.2012

ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยอ้างอิงจาก ACTFL Proficiency guidelines ในปีค.ศ.2012 (ACTFL, 2012) ซึ่ง The American Council for the Teaching of Foreign Language (ACTFL) ได้กำหนดระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไว้ 5 ระดับ คือ ระดับเก่งมาก(Distinguished) , ระดับเก่ง (Superior) , ระดับดี (Advances) , ระดับปานกลาง (Intermediate)และ ระดับผู้เริ่มต้น (Novice) ซึ่งในแต่ละระดับจะแบ่งออกเป็น ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ และ ACTFL Proficiency guidelines ยังได้อธิบายถึงภาระงานที่ผู้พูดสามารถรับมือได้ในแต่ละระดับ รวมถึงเนื้อหา บริบท ความถูกต้อง และนำเสนอถึงข้อจำกัดของผู้พูดเมื่อต้องแสดงความสามารถในระดับที่ยากขึ้น เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาถึงระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 หรือ Grade 9 พบว่านักเรียนมีระดับความสามารถเป็นผู้เริ่มต้นระดับต่ำ (Novice Low) จนถึง ผู้พูดระดับกลางขั้นปานกลาง (Intermediate Mid) (DJUSD World language program, 2010) ซึ่งมีรายละเอียดของความสามารถดังนี้

1.ผู้พูดอยู่ในระดับเริ่มต้น (Novice level) คือ ผู้พูดสามารถสื่อสารข้อความสั้นๆเกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ด้วยการเดาในระดับสูง มีความสามารถในการใช้คำสั้นๆ วลีสั้นๆที่เคยพบเจอ จดจำได้ ระลึกได้ แต่อาจมีความยากลำบากในการเข้าใจแม้สนทนากับผู้ที่มีความคุ้นเคยกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

1.1 ผู้เริ่มต้นระดับสูง (Novice High)ผู้พูดสามารถรับมือกับภาระงานที่หลากหลายในระดับกลาง (Intermediate level)แต่ทำได้ไม่สม่ำเสมอ สามารถบริหารภาระงานที่ไม่ซับซ้อนในสถานการณ์ทางสังคมที่ตรงไปตรงมา การสนทนาถูกจำกัดแค่หัวข้อที่ใช้ในการดำรงชีวิตเพื่อความอยู่รอดในวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมายเช่น ข้อมูลส่วนตัวเบื้องต้น วัตถุประสงค์ กิจวัตรประจำวัน ความสนใจ และความต้องการเร่งด่วน สามารถตอบคำถามที่ง่ายและตรงไปตรงมา ผู้พูดสามารถถามคำถามอย่างเป็นทางการได้จำนวนไม่มาก ผู้พูดสามารถพูดโดยเรียนรู้จากวลีคำพูดจากคู่สนทนาและผสมผสานเป็นประโยคใหม่เพื่อใช้ในการสื่อสาร ภาษาที่ใช้มักเป็นประโยคสั้นๆและไม่สมบูรณ์ และอาจมีความลังเลในการพูดหรือความผิดพลาดบ่อย การออกเสียง การใช้คำศัพท์ และความสัมพันธ์ระหว่างคำในประโยคได้รับอิทธิพลมาจากภาษาแรก มีความถนัดในการเข้าใจผิดบ่อย แต่สามารถเข้าใจการสื่อสารได้แต่ต้องมีการพูดซ้ำ

1.2 ผู้เริ่มต้นระดับกลาง (Novice Mid) ผู้พูดในระดับนี้สามารถสื่อสารได้อย่างจำกัดโดยใช้คำสั้นๆ และวลีที่จดจำได้จากบริบทที่เจาะจงที่เคยเรียนรู้มาก่อน เมื่อต้องตอบคำถาม ผู้พูดในระดับนี้จะพูดเพียง 2 -3 คำต่อคำตอบ 1 ครั้ง ผู้พูดจะเงิบเพื่อค้นหาคำศัพท์ง่ายๆ หรือพยายามนำคำที่พูดไปแล้วของตัวเองและคู่สนทนานำกลับมาใช้ใหม่ ผู้พูดในระดับนี้อาจจะทำความเข้าใจอย่างยากลำบากกับการสนทนากับผู้ที่มีความคุ้นเคยกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เมื่อต้องรับมือและปฏิบัติกับหัวข้อในระดับกลาง (Intermediate level) ผู้พูดจะร้องขอการพูดซ้ำๆ หรือ นั่งเงียบไป

1.3 ผู้เริ่มต้นระดับต่ำ (Novice Low) ผู้พูดในระดับนี้ไม่มีความสามารถที่แท้จริงที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เป็นเพราะการออกเสียงที่ไม่ชัดเจนและอาจเป็นเพราะขาดความรู้ในการพูดภาษาอังกฤษ การให้เวลาที่เหมาะสมและการบอกเป็นนัย พวกเขาจะสามารถแลกเปลี่ยนการทักทายสามารถบอกชื่อวัตถุต่างๆ ที่คุ้นเคยจากสภาพแวดล้อมในขณะนั้น พวกเขาไม่สามารถจะปฏิบัติหรือรับมือกับหัวข้อในระดับกลาง (Intermediate level) และไม่สามารถมีส่วนร่วมในการสนทนาที่แท้จริง

2. ผู้พูดที่อยู่ในระดับกลาง (Intermediate level) ผู้พูดมีความโดดเด่นคือสามารถสื่อสารได้เมื่อกล่าวถึงหัวข้อที่คุ้นเคยที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน พวกเขาสามารถที่จะผสมผสานการเรียนรู้เพื่อใช้ในการสื่อสาร ผู้พูดที่อยู่ในระดับนี้สามารถถามคำถามอย่างง่ายและสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่ตรงไปตรงมา พวกเขาสามารถสร้างประโยคตั้งแต่ประโยคเดียวและประโยคหลายประโยคที่เชื่อมโยงต่อกัน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประโยคที่ใช้ simple sentence

2.1 ผู้พูดระดับกลางขั้นสูง (Intermediate High) ผู้พูดที่อยู่ในระดับนี้ สามารถสื่อสารด้วยความสะดวกสบายและความมั่นใจเมื่อต้องรับมือกับภาระงานที่ทำเป็นประจำและสถานการณ์ทางสังคมในระดับปานกลาง พวกเขาสามารถรับมือกับภาระงานที่ไม่ซับซ้อนและสถานการณ์ทางสังคมที่ต้องแลกเปลี่ยน ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ การทำงาน การศึกษา การพักผ่อน ความสนใจส่วนตัว และความสามารถพิเศษได้อย่างประสบความสำเร็จ ผู้พูดระดับนี้สามารถรับมือกับภาระงานที่เกี่ยวข้องกับระดับ Advance Level แต่ไม่สามารถปฏิบัติภาระงานได้ตลอดเวลา เมื่อผู้พูดระดับนี้พยายามแสดงภาระงานในระดับ Advance Level การพูดของพวกเขาจะมีการหยุดพูด 1 ครั้ง หรือมากกว่า เช่น ล้มเหลวในการที่จะบรรยายหรืออธิบายบางสิ่งบางอย่างภายในเวลาที่กำหนด และไม่สามารถพูดแสดงความเชื่อมโยงข้อความได้ทั้งย่อหน้า หรือ พูดไม่ครอบคลุม และ ใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม

2.2 ผู้พูดระดับกลางขั้นปานกลาง (Intermediate Mid) ผู้พูดที่อยู่ในระดับนี้ สามารถรับมือกับภาระงานที่ไม่ซับซ้อนในสถานการณ์ทางสังคมที่ตรงไปตรงมา การสนทนาจะจำกัดแค่การแลกเปลี่ยนที่เตาได้และเป็นรูปธรรมที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการอยู่รอดในวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมาย เช่นการแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัว ครอบครัว บ้าน กิจกรรมประจำวัน ความสนใจ ความชอบส่วนตัว รวมไปถึง ธรรมชาติใกล้ตัว ความต้องการของสังคมเช่น อาหาร การซื้อของ การเดินทาง และการพักผ่อน ผู้พูดที่อยู่ในระดับนี้ มีการตอบสนองที่ใช้ประโยชน์ได้ เช่น สามารถตอบโต้กับคำถามที่

ตรงไปตรงมา หรือ การถามข้อมูลทั่วไป พวกเขาสามารถถามคำถามที่หลากหลาย เมื่อต้องการได้รับข้อมูลอย่างง่ายเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานเช่น การถามทาง การสอบถามราคา และสอบถามเกี่ยวกับบริการ เมื่อต้องรับมือกับหัวข้อในระดับ Advance Level พวกเขาสามารถให้ข้อมูลบางส่วน แต่มีความยากลำบากในการเชื่อมโยงความคิด การบริหารเวลา การบริหารมุมมอง และมีการใช้กลยุทธ์การสื่อสาร เช่น การพูดอ้อม ไปอ้อมมา หรือการพูดซ้ำซาก ผู้พูดที่อยู่ในระดับนี้สามารถสื่อสารโดย การผสมข้อมูลจากการสนทนาแล้วตอบออกไปด้วยประโยคอย่างง่าย และบางส่วนของประโยค การพูดจะเป็นไปอย่างตะกุกตะกัก การพูดซ้ำเติมแต่แก้ไขประโยคใหม่ เพราะพวกเขาพยายามค้นหาคำศัพท์และภาษาที่เหมาะสมในการพูด แม้ว่าผู้พูดที่อยู่ในระดับนี้จะมีข้อจำกัดในด้าน คำศัพท์ การออกเสียง ไวยากรณ์และ ความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในประโยค ผู้พูดที่อยู่ในระดับนี้สามารถถูกเข้าใจได้จากคู่สนทนาที่มีความคุ้นเคยกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยรวมแล้วผู้พูดที่อยู่ในระดับนี้สามารถปฏิบัติการงานในระดับ Intermediate level ในปริมาณงานและคุณภาพที่เหมาะสมในระดับ Intermediate level

2.3 ผู้พูดระดับกลางขั้นต่ำ (Intermediate Low) ผู้พูดที่อยู่ในระดับนี้ สามารถรับมือกับภาระงานที่ไม่ซับซ้อนในสถานการณ์ทางสังคมที่ตรงไปตรงมาได้อย่างจำกัด การสนทนาถูกจำกัดแค่การแลกเปลี่ยนที่เป็นรูปธรรมและสามารถเดาได้ที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการอยู่รอดในวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมาย หัวข้อเหล่านี้เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนตัวเบื้องต้น เช่น เรื่องราวส่วนตัวและครอบครัว กิจกรรมประจำวัน ความชอบส่วนตัว และความต้องการเร่งด่วน เช่น การสั่งอาหารและการซื้อของอย่างง่าย ผู้พูดที่อยู่ในระดับนี้มีความยากลำบากในการพูดตอบในคำถามที่ถามอย่างตรงไปตรงมาและคำถามที่ขอข้อมูลเบื้องต้น พวกเขาสามารถถามคำถามได้เล็กน้อย ผู้พูดที่อยู่ในระดับนี้ สามารถสนทนาโดยการผสมสิ่งที่พวกเขารู้ และสิ่งที่พวกเขาได้ยินจากคู่สนทนา ให้มาเป็นประโยคสั้นๆ ที่แยกส่วนกัน(ไม่เชื่อมโยงกัน) การพูดตอบจะเต็มไปด้วยความลังเลใจและความผิดพลาดเพราะพวกเขาพยายามค้นหา รูปแบบคำพูดและคำศัพท์ที่เหมาะสม ในขณะที่พยายามสื่อสารในสิ่งที่ต้องการพูด ลักษณะที่สำคัญของการพูดที่สังเกตได้คือ หยุดพูดบ่อยครั้ง การสร้างประโยคที่ไม่สมบูรณ์ การแก้ไขตัวเอง นอกจากนี้ การออกเสียง คำศัพท์ และความสัมพันธ์ระหว่างถ้อยคำในประโยคได้รับอิทธิพลอย่างมากจากภาษาแรก แม้ว่าการพูดของผู้พูดในระดับนี้จะถูกเข้าใจผิดบ่อยครั้ง และต้องอาศัยการพูดซ้ำจนกว่าจะเข้าใจ แต่ผู้พูดที่อยู่ในระดับนี้ สามารถถูกเข้าใจได้จากคู่สนทนาที่มีความคุ้นเคยกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

จากการศึกษาถึงระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 เมื่อเทียบกับ ACTFL Proficiency guidelines พบว่านักเรียนจะมีความสามารถอยู่ในระดับใดของช่วงความสามารถผู้เริ่มต้นระดับต่ำ (Novice Low) จนถึง ผู้พูดระดับกลางขั้นปานกลาง (Intermediate Mid) ขึ้นอยู่กับความคุ้นเคยในการใช้ภาษาอังกฤษ นักเรียนที่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษบ่อยจะมีความคล่องแคล่วในการพูด จะสามารถจดจำกลุ่มคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้

เป็นอย่างดี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนการสอนภายในห้องเรียนด้วย หากโรงเรียนใดมุ่งเน้นการสอนโดยใช้ไวยากรณ์เป็นหลักนักเรียนก็จะขาดทักษะในการสื่อสารเพราะไม่ได้มีโอกาสในการพูด

1.6 ความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ในการพัฒนาแบบประเมินเชิงวิจักษ์ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความจำเป็นต้องทราบถึงความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อนำไปสู่สาเหตุสำคัญของปัญหาและการแก้ไขปัญหาอย่างถูกวิธี

โอรินา ชื่อสัตยวรงค์ (2549) ได้ทำการสำรวจการใช้และปัญหาที่พบในการพูดภาษาอังกฤษของพยาบาลโรงพยาบาลราชวิถี โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามพยาบาลจำนวน 20 คน ปัญหาที่พบในการพูดภาษาอังกฤษ คือ ความผิดพลาดในด้านไวยากรณ์ อุปสรรคในการแสดงออก การใช้คำศัพท์ที่ถูกต้อง การออกเสียง การเน้นคำ การออกเสียงผิด และการขาดความมั่นใจในตัวเอง

1. ปัญหาด้านการออกเสียง (Pronunciation)

การออกเสียงที่ผิดพลาดเป็นปัญหาที่พบบ่อยในการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้พูดมีความกังวลในการออกเสียง เช่น พยาบาลต้องการถามคุณหมอที่เป็นชาวต่างชาติว่า "Could you please check this pharmacy label?" แต่ ออกเสียงผิดจาก "label" เป็น "level" ทำให้การสื่อสารผิดพลาด

2. ปัญหาด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

ผู้พูดไม่สามารถใช้คำพูดที่เหมาะสมในการพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากมีความรู้ในความหมายของศัพท์อย่างจำกัด ขาดความรู้ในศัพท์เฉพาะทาง รวมไปถึงไม่มีความรู้ด้านรากศัพท์ roots, prefixes and suffixes เช่น คำว่า "chripodist" ซึ่งคำนี้ประกอบด้วย 3 คำประกอบกันคือคำว่า chiro, podium และ ist ซึ่งคำว่า Chiro เป็น prefix หมายถึงแขนหรือศรีษะ ส่วนคำว่า Podium เป็นรากศัพท์ภาษากรีก หมายถึง เท้า และคำว่า ist เป็น suffix หมายถึง คนที่ศึกษาในเรื่องศิลปะหรือวิทยาศาสตร์ ซึ่งเมื่อพยาบาลไม่เข้าใจโครงสร้างของคำ และส่วนประกอบของคำ (roots, prefixes and suffixes) ทำให้ไม่สามารถเดาศัพท์ที่ใช้ทางการแพทย์ได้

3. ปัญหาด้านไวยากรณ์ (Grammar)

ปัญหาหลักที่พบได้แก่ การใช้ไวยากรณ์ผิดพลาด เช่น ในเรื่องของ กาล (tenses) รูปแบบประโยคที่มีประธานเป็นผู้กระทำ และประโยคที่ประธานเป็นผู้ถูกกระทำ (active and passive voice) เช่น พยาบาลต่อการพูดว่า คุณมีไข้สูง จึงพูดว่า "today you has fever high" จะเห็นได้ว่าการพูดนี้มีความผิดพลาดในเรื่องของ subject and verb agreements และ part of speech ปัญหาด้านไวยากรณ์ทำให้พยาบาลขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

4. ปัญหาด้านขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ (Confidence in Speaking)

ปัญหาหลักที่พบคือ การออกเสียงที่ผิดพลาดอย่างบ่อยครั้งทำให้พยาบาลขาดความมั่นใจและเกิดความอายที่จะพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างมักรู้สึกตื่นเต้นเมื่อถูกถามให้แสดงความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษในการประชุม เพราะกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในด้านการออกเสียงที่ผิดพลาด ไม่รู้คำศัพท์ และ ขาดความรู้ด้านไวยากรณ์

ลัดดาวัลย์ วรรณธนสุทธิ (2551) ได้ศึกษาถึงปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1โรงเรียนโพธิ์โพธิ์พิทยาคาร พบปัญหาดังนี้

1) นักเรียนมีความกลัวในการพูดภาษาอังกฤษผิดพลาด ไม่กล้าสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่น อายุที่จะพูดภาษาอังกฤษ

2) นักเรียนไม่สามารถเรียบเรียงประโยคภาษาอังกฤษได้

3) นักเรียนไม่สามารถออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง

4) นักเรียนกลัวที่จะขอรับคำปรึกษาจากครู ในการแก้ไขการพูดผิดพลาด

นางสมร พงษ์พานิช (2554) ได้ศึกษาถึงปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา และพบปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจา ไว้ดังนี้

1) ปัญหาด้านคำศัพท์ เช่น คิดคำศัพท์ในการพูดไม่ออก ใช้จำนวนคำศัพท์แบบจำกัด

2) ปัญหาด้านไวยากรณ์ เช่น ปัญหาในการเลือกใช้กาล (tenses) ในการพูด ปัญหาการใช้คำเชื่อม

3) ปัญหาด้านการเรียบเรียงคำพูด เช่น ไม่สามารถเรียบเรียงประเด็นในการพูดได้

4) ปัญหาในการออกเสียงคำ

5) ปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษสำเนียงไทย

6) ปัญหาด้านการพูดติดขัด

7) ปัญหาการพูดโต้ตอบไม่ตรงประเด็น ไม่เข้าใจคำถาม

จากการศึกษาปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่า ปัญหาหลักของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคือ การขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ จึงไม่สามารถเรียบเรียงคำพูดและประโยคได้ถูกต้อง การรู้คำศัพท์น้อยทำให้นึกคำพูดไม่ออกและฟังคำศัพท์ที่ยากไม่เข้าใจ การใช้คำพูดไม่เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทของสังคมวัฒนธรรม รวมถึงการออกเสียงที่ไม่ถูกต้องจึงส่งผลให้ขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา

2.1 ความหมายและองค์ประกอบของวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา

อมรรัตน์ สร้อยสังวาลย์ (2551) ได้สรุปไว้ว่า การวินิจฉัย คือ การใช้วิธีการหรือกระบวนการเพื่อจำแนก ระบุ กำหนด เปรียบเทียบ ค้นหา ทดสอบหรือตรวจพิจารณาซึ่งแสดงให้เห็นถึงจุดเด่น จุดด้อย ปัญหา อุปสรรคและสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ของบุคคล รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานของโรงเรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา

ศิริชัย กาญจนวาสิ (2552) ได้กล่าวถึงการประเมิน(Assessment)ว่า เป็น กระบวนการจัดการสารสนเทศสำหรับผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับผู้เรียน หลักสูตร โครงการ และนโยบายทางการศึกษา ซึ่งเป็น

การประเมินที่ใช้ผลการวัดจากเครื่องมือหลายอย่าง นำมาบูรณาการเข้าด้วยกัน เช่น แบบสอบ แบบตรวจผลงาน แฟ้มสะสมงาน แบบสังเกตพฤติกรรม

กระทรวงศึกษาธิการ 2551 ได้ระบุไว้ว่า การประเมินเพื่อวินิจฉัย (Diagnostic Assessment) เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อค้นหาว่าผู้เรียนรู้อะไรมาบ้างเกี่ยวกับสิ่งที่จะ เรียน สิ่งที่อยู่มาาก่อนนี้ถูกต้องหรือไม่ จึงเป็นการใช้ในลักษณะประเมินก่อนเรียน นอกจากนี้ยังใช้เพื่อหาสาเหตุของปัญหาหรืออุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นรายบุคคลที่มักจะเป็นเฉพาะเรื่อง เช่น ปัญหาการออกเสียงไม่ชัด แล้วหาวิธีปรับปรุงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและเรียนรู้ขั้นต่อไป วิธีการประเมินใช้ได้ทั้งการสังเกต การพูดคุย สอบถาม หรือการใช้แบบทดสอบก็ได้

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552) ได้กล่าวถึงการประเมินเพื่อวินิจฉัย(Diagnostic Evaluation)ว่าเป็นการประเมินผลเพื่อวินิจฉัยสาเหตุของปัญหาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียน สิ่งแวดล้อม เนื้อหาวิชา เป็นต้น เพื่อที่จะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขปัญหาได้ถูกต้องตรงประเด็น เครื่องมือที่ใช้วัดอาจเป็น Published diagnostic tests, Teacher-made diagnostic tests, Observation techniques เป็นต้น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ได้กล่าวถึง แบบสอบวินิจฉัยความสามารถทางภาษา(Diagnostic Test)ไว้ว่า เป็นแบบสอบที่ใช้วัดว่าผู้เรียนมีความรู้หรือมีจุดอ่อนทางภาษาอย่างไรบ้าง เพื่อช่วยให้ผู้สอนทราบว่าควรจะสอนอะไรต่อไปให้แก่ผู้เรียน แบบสอบชนิดนี้ควรต้องมีรายละเอียดมาก จึงจะสามารถบอกได้ว่าผู้เรียนมีจุดอ่อนตรงไหน เพราะข้อสอบเพียงข้อหรือสองข้อ ไม่สามารถวินิจฉัยความสามารถทางภาษาของผู้เรียนได้ และต้องใช้เวลาในการทดสอบมากกว่าปกติ แบบประเภนี้มีประโยชน์มาก โดยเฉพาะการสอนแบบเอกัตบุคคล หรือการเรียนด้วยตนเอง เพราะผู้เรียนจะสามารถทราบจุดอ่อนในการใช้ภาษาของตนเอง และสามารถแก้ไขได้โดยดูจากตัวอย่างและแบบฝึกหัด

Alderson (2005) ได้กล่าวว่าแบบทดสอบวินิจฉัยทางภาษาควรถูกออกแบบให้ระบุจุดแข็งและจุดอ่อนในการใช้ภาษาของผู้เรียนและความรู้ทางด้านภาษาของผู้เรียน ซึ่งแบบทดสอบวินิจฉัยทางภาษามักจะถูกทำให้สับสนระหว่าง placement test และ proficiency test

Reed (2006) ได้กล่าวถึงการวินิจฉัยทางด้านภาษาไว้ว่า เป็นการประเมินที่มีความสำคัญเทียบเท่ากับการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษา และวิธีการวินิจฉัยทางด้านภาษา(Diagnostic approaches)ควรมีลักษณะดังนี้

- 1) ระบุจุดแข็งและจุดอ่อนในการใช้ภาษาของผู้เรียนและความรู้ทางภาษาของผู้เรียน
- 2) มุ่งความสนใจไปที่จุดอ่อนของผู้เรียนเพื่อนำไปสู่หนทางแก้ไขในอนาคต
- 3) วิเคราะห์รายละเอียดและแบบรายงานพฤติกรรมที่ผู้เรียนตอบสนองต่อภาระงาน (Task)
- 4) ให้ผลตอบกลับ (Feedback) ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

5) วิธีการวินิจฉัยทางด้านภาษาขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่ถูกลสอน

Lee and Sawaki (2009) ได้อธิบายว่าวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาประกอบด้วย 2 ส่วนหลักคือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหาของข้อสอบเพื่อระบุความสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบและคุณลักษณะทางพุทธิปัญญาที่สนใจ ซึ่งในการวิเคราะห์เนื้อหานี้มักทำโดยผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดกรอบของเนื้อหาและสร้าง Q-matrix ซึ่ง Q-matrix ถูกพัฒนาขึ้นโดย Tatsuoka ในปี 1983 และ 1990 เพื่อใช้ในการระบุความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะและข้อสอบ และคุณลักษณะ (Attributes) คือ ชุดของทักษะ ความรู้ ความสามารถ กระบวนการทางสมองและกลยุทธ์ที่ผู้สอบควรมีความชำนาญและใช้ในการตอบข้อสอบได้อย่างถูกต้อง

ส่วนที่ 2 การเลือกใช้โมเดลการวัดทางจิตวิทยา (Psychometric modeling) ที่เหมาะสมกับข้อสอบและคุณลักษณะที่สนใจ ซึ่งโมเดลการวัดทางจิตวิทยาเป็นโมเดลทางสถิติเพื่อใช้ในการค้นหาระดับความรู้หรือระดับความชำนาญของผู้เรียนในทักษะทางพุทธิปัญญาที่ระบุใน Q-matrix ซึ่งข้อมูลของระดับความรู้หรือระดับความชำนาญของผู้เรียนจะดูได้จากรูปแบบการตอบข้อสอบ (item response pattern) ของผู้เรียน ซึ่งโมเดลทางสถิติเหล่านี้ถูกเรียกว่า Cognitive diagnosis models (Gierl et al., 2000 ; Rupp, 2007) หรือ Cognitive-psychometric models (Gao & Rodgers, 2007) หรือ Cognitive diagnostic models (Nichols , Chipman & Breman , 1995) หรือ Cognitively diagnostic psychometric models (CDPMs) (Fu & Li , 2007) ซึ่งคำเหล่านี้สามารถใช้แทนกันได้

จากนิยามและองค์ประกอบของวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาด้านภาษาอังกฤษที่ได้รวบรวมไว้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาคือ วิธีการหรือกระบวนการเพื่อจำแนก ระบุ กำหนด ทดสอบหรือตรวจพิจารณา เพื่อค้นหา จุดเด่น จุดด้อย ปัญหา อุปสรรคและสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษและการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนและให้ผลตอบกลับรวมถึงหาวิธีปรับปรุงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาและเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษขั้นต่อไป และมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือการวิเคราะห์เนื้อหาของข้อสอบเพื่อระบุความสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบและคุณลักษณะทางพุทธิปัญญาที่สนใจโดยใช้ Q-matrix และ การเลือกใช้โมเดลการวัดทางจิตวิทยา (Psychometric modeling) ที่เหมาะสมกับข้อสอบและคุณลักษณะที่สนใจ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา

กฤติยา วรศรี (2550) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2550 ในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนา จำนวน 452 คน ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียนจำแนกเป็น 2 ส่วนได้แก่ การอ่านออกเสียงบกพร่อง และพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นคือ แบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทย แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบสอบวินิจฉัยการอ่านออกเสียงคำยาก จำนวน 30 คำ การอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง 254 คำ และแบบตรวจสอบรายการ

พฤติกรรมการอ่านภาษาไทยที่บกพร่องของนักเรียน 10 ชื่อ ฉบับที่ 2 แบบสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบสอบปรนัยแบบหลายตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบโดยใช้ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิมและทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ ได้ค่าความยาก อำนาจจำแนก ค่าพารามิเตอร์ความยาก ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนก ค่าพารามิเตอร์โอกาสในการเดาข้อสอบถูก และค่าความเที่ยง โดยใช้โปรแกรม TAP 6.65 โปรแกรม MULTILOG 7.03 และโปรแกรม SPSS 13

ซึ่งในงานวิจัยชิ้นนี้ได้นำเสนอวิธีวินิจฉัยการอ่านออกเสียง ไว้อย่างน่าสนใจ นั่นคือหลังจากครูได้บันทึกวิธีอ่านออกเสียงของนักเรียนแล้ว ครูต้องทำการวินิจฉัยการอ่านออกเสียงของนักเรียน โดยนำคำศัพท์ที่นักเรียนอ่านผิดมาวิเคราะห์สาเหตุของความบกพร่องโดยเทียบกับตารางแจกแจงแบบพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่องที่ใช้ในการวินิจฉัยการอ่านออกเสียง โดยมีการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้สำหรับรูปแบบพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่อง ดังตาราง

ตารางที่ 6 ตัวอย่างรูปแบบพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่องที่ใช้ในการวินิจฉัยการอ่านออกเสียง

สัญลักษณ์ที่ใช้	รูปแบบพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่อง	ตัวอย่างพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่อง
องค์ประกอบที่ 1 มโนทัศน์ด้านการพิมพ์		
1.1 ทิศทางการอ่าน		
กก1	การอ่านย้อนไปมา	นักเรียนอ่านหนังสือจากขวาไปซ้าย
กก2	การอ่านคำ/พยางค์สลับกัน	นักเรียนอ่านสลับคำกัน
กก3	การอ่านข้ามคำ/พยางค์/ประโยค	นักเรียนอ่านข้ามคำบางคำ
1.2 มโนทัศน์ด้านตัวอักษร		
กข1	การจํารูปแบบพยัญชนะที่คลาดเคลื่อน	นักเรียนจําพยัญชนะผิดเช่น ค เป็น ด
กข2	การจํารูปแบบพยัญชนะได้ไม่ครบ	การออกเสียงคำว่า “ราษฎร” เป็น “ราดสะกอน”
กข3	การจํารูปสระคลาดเคลื่อน	การออกเสียงคำว่า “เดิน” เป็น “เดือน”
กข4	การจํารูปสระได้ไม่ครบ	การออกเสียงคำว่า “เสียง” เป็น “สี”

จากนั้นนำข้อมูลข้างต้นมาแจกแจงความถี่พฤติกรรมการอ่านออกเสียงที่บกพร่องดังนี้

ตารางที่ 7 ตัวอย่างการสรุปพฤติกรรมกรรมการอ่านที่บกพร่องของนักเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้	รูปแบบพฤติกรรมกรรมการอ่านที่บกพร่อง	ความถี่ที่พบ	ร้อยละ	การจัดลำดับ
องค์ประกอบที่ 1 มโนทัศน์ด้านการพิมพ์				
1.1 ทิศทางการอ่าน		381	52.55	1
กก2	การอ่านคำ/พยางค์สลับกัน	37	5.10	
กก3	การอ่านข้ามคำ/พยางค์/ประโยค	344	47.45	

Jang (2008) ได้กล่าวเกี่ยวกับการวินิจฉัยสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ว่า นักวิจัยทางการทดสอบทางภาษาเริ่มเบื่อหน่ายกับการสร้างแบบทดสอบทางภาษาและได้หันมาสนใจในการสร้างแบบทดสอบที่สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบการเรียนการสอนและเป็นแนวทางในการเรียนรู้แก่นักเรียน อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ผลคะแนนเชิงวินิจฉัยในบริบทของการเรียนและการสอนยังมีน้อยเป็นเพราะว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับในเชิงวินิจฉัยส่งผลแก่ผู้เรียนที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับ ระดับความสามารถ รูปแบบการเรียนรู้ และบริบทของการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นการให้ข้อมูลย้อนกลับในเชิงวินิจฉัยควรถูกอธิบายอย่างละเอียด (descriptive) และสามารถเข้าใจได้ง่าย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและปรับปรุงตนเอง ทั้งยังเป็นการปิดช่องว่างระหว่างความสามารถในปัจจุบันและเป้าหมายการเรียนรู้ที่ต้องการ ซึ่ง Jang ได้นำเสนอกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการวินิจฉัยด้านพุทธิปัญญาไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การระบุเป้าหมายของหลักสูตรและระบุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องระบุทักษะทางภาษาที่คาดหวัง กิจกรรมการเรียนที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา ระดับทางภาษาที่คาดหวัง

ขั้นที่ 2 การเขียนข้อสอบและแบ่งข้อสอบ ในขั้นนี้ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินทำงานร่วมกับครูผู้สอนที่พัฒนาข้อสอบและทักษะที่เจาะจง เมื่อข้อสอบที่ทดสอบทักษะเบื้องต้นได้ถูกพัฒนาขึ้น ข้อสอบพวกนี้จะถูกนำไปลองใช้เบื้องต้น ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการวินิจฉัยของข้อสอบแต่ละข้อจะถูกเก็บไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อสอบจะถูกครูนำมาใช้

ขั้นที่ 3 หลังจากที่ครูผู้สอนใช้แบบทดสอบวินิจฉัยแก่นักเรียนก่อนการสอนทำให้ทราบว่า ข้อบกพร่องของนักเรียนคืออะไร และเมื่อทำการสอนต่อไปอีกสักพัก ครูมีความอยากรู้ว่าทักษะที่เป็นจุดอ่อนของนักเรียนได้รับการพัฒนาขึ้นหรือไม่ ครูจึงเข้าไปเลือกข้อสอบในคอมพิวเตอร์ที่จะทดสอบ ข้อบกพร่องของนักเรียน เมื่อนักเรียนทำข้อสอบเสร็จข้อมูลการทำข้อสอบของนักเรียนจะถูกส่งไปให้คะแนน คอมพิวเตอร์จะรายงานผลคะแนนเชิงวินิจฉัย ซึ่งผลคะแนนที่ถูกอ่านโดยครูและนักเรียนที่ทำข้อสอบ ครูเข้าไปคุยกับนักเรียนแต่ละคนเพื่ออธิบายถึงหนทางในการพัฒนาจุดอ่อนของนักเรียน

ขั้นที่ 4 การนำผลวินิจฉัยไปใช้ ครูสามารถนำผลวินิจฉัยมาสะท้อนถึงรูปแบบการสอน และวางแผนจัดกิจกรรมที่ช่วยนักเรียนแต่ละคน

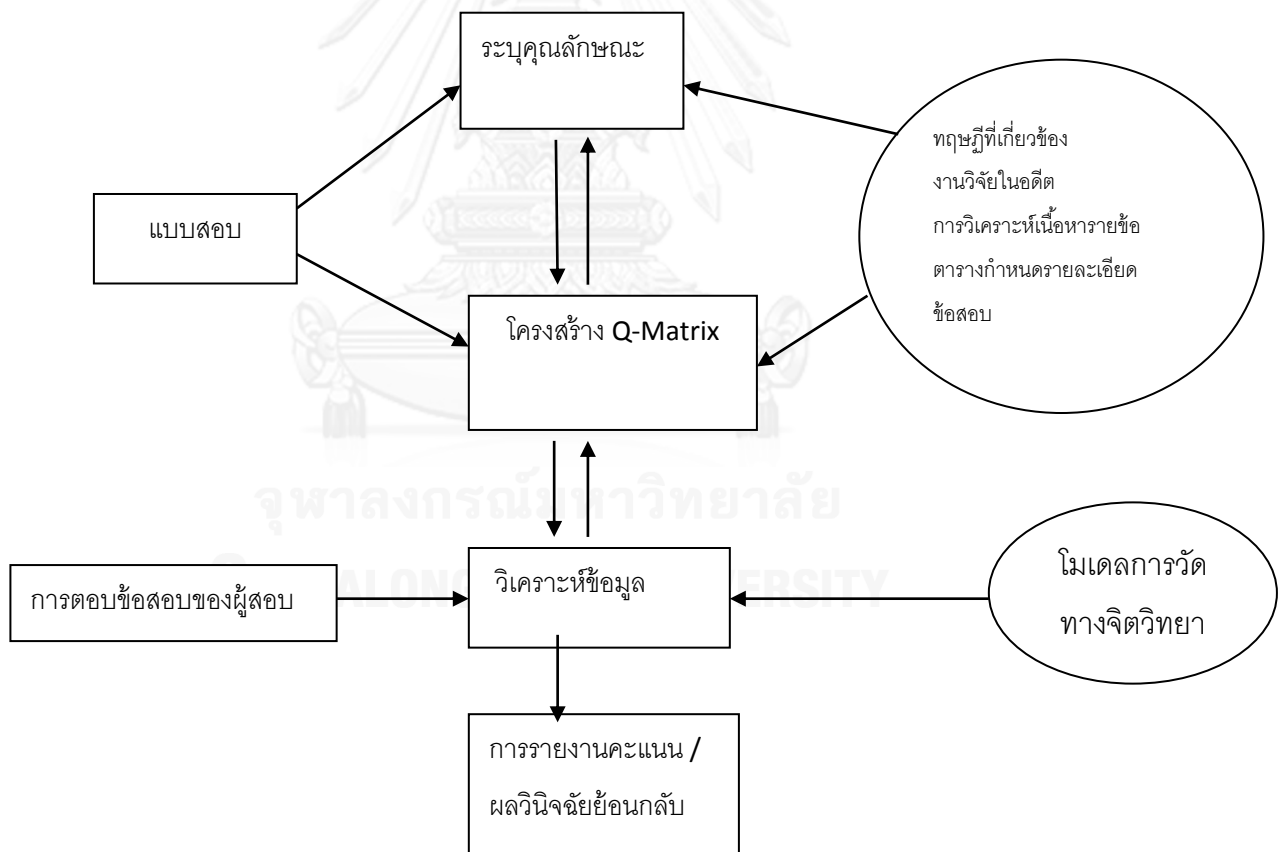
อมรรัตน์ สร้อยสังวาลย์ (2551) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาวิธีการประเมินเชิงวินิจฉัย โดยประยุกต์ใช้โมเดลลำดับชั้นคุณลักษณะและการทดสอบแบบปรับเหมาะโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการประเมินสถานะความรู้และแบบการคิดผิด เรื่องการบวกลบเศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งได้ประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีทางพุทธิปัญญาและทฤษฎีการทดสอบแนวใหม่ในการวินิจฉัยทางการศึกษา และได้นำเสนอขั้นตอนในการพัฒนาชุดข้อสอบ แบบทดสอบแบบเขียนตอบและคลังข้อสอบ ไว้ 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดลำดับชั้นของคุณลักษณะ
 - 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 สรุปลักษณะย่อย
 - 1.3 ประเมินความถูกต้องของคุณลักษณะ
 - 1.4 จัดเรียงลำดับชั้นของคุณลักษณะเพื่อกำหนดลำดับชั้นก่อนและหลัง
 - 1.5 จัดทำแผนภาพลำดับชั้นของคุณลักษณะที่แสดงความสัมพันธ์เชิงลำดับชั้นของคุณลักษณะ
2. การจัดทำชุดข้อสอบ
 - 2.1 กำหนด Binary adjacency matrix (A) เพื่อแสดงความสัมพันธ์ทางตรงระหว่างคุณลักษณะ
 - 2.2 กำหนด Reachability matrix (R) เพื่อแสดงความสัมพันธ์ทางตรงและทางอ้อมระหว่างคุณลักษณะ ซึ่งบ่งบอกถึงเงื่อนไขในโครงสร้างของลำดับชั้น เพื่อใช้ประโยชน์ในการกำหนดชุดย่อยของข้อคำถาม
 - 2.3 กำหนด Incidence matrix (Q) เพื่อแสดงชุดของข้อสอบและคุณลักษณะที่ต้องใช้ในการทำข้อสอบในแต่ละข้อให้ถูกต้อง
 - 2.4 กำหนด Reduced Q matrix (Q) เพื่อลดจำนวนชุดข้อสอบที่เป็นไปได้ตามเงื่อนไขโครงสร้างลำดับชั้นที่กำหนด
 - 2.5 กำหนดแบบแผนการตอบที่คาดหวัง (expected item response pattern) เพื่อแสดงชุดข้อสอบที่เป็นไปได้และคุณลักษณะของผู้ตอบในแต่ละแบบแผนการตอบ
 - 2.6 กำหนดแบบการคิดสำหรับแต่ละคุณลักษณะในแต่ละลำดับชั้น
 - 2.7 เขียนข้อคำถามสำหรับคุณลักษณะในแต่ละลำดับชั้น
 - 2.8 เขียนคำบรรยายเพื่อวินิจฉัยสถานะความรู้และแบบการคิดผิด
3. การจัดทำแบบทดสอบแบบเขียนตอบบนกระดาษคำตอบ
4. การจัดทำคลังข้อสอบ

Lee&Sawaki (2009) ได้กล่าวว่านักวิจัยได้ใช้วิธีการที่หลากหลายในการระบุระดับความรู้ด้านภาษาศาสตร์และระดับความชำนาญ (Mastery level) ของผู้สอบโดยดูจากคะแนนสอบในการทำข้อสอบทางภาษา ซึ่งการวินิจฉัยเป็นวิธีการหนึ่งที่สำคัญที่สามารถระบุจุดแข็งจุดอ่อนของผู้เรียน

และการวินิจฉัยทางภาษาควรให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับสถานะความรู้และทักษะในปัจจุบันของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนและครูสามารถแก้ไขปัญหาด้านจุดอ่อนในการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน ซึ่ง Lee and Sawaki (2009) ได้นำเสนอ 4 ขั้นตอนในการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาในการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ระบุคุณลักษณะ (Attribute) คือ ความรู้หรือทักษะที่ต้องใช้ในการตอบข้อสอบให้ถูกต้อง
2. สร้าง Q-Matrix เพื่อเป็นการระบุว่าคุณลักษณะอะไรที่ต้องการใช้ในการตอบข้อสอบให้ถูกต้อง
3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ cognitive diagnostic psychometric models (CDPMs) เช่น Fusion model ในการประเมินคุณลักษณะของผู้สอบแต่ละคนว่ามี skill profile แบบใด
4. รายงานผลการสอบ และ ให้ข้อมูลวินิจฉัยย้อนกลับ โดยรายงานจาก Skill profile ที่ได้จากการวิเคราะห์แบบแผนการตอบ

แผนภาพที่ 3 ขั้นตอนในการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาในการอ่านภาษาอังกฤษของ Lee&Sawaki (2009)

Kim (2011) ได้ศึกษาถึงวิธีการวินิจฉัยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในเชิงวิชาการ โดยใช้โมเดล Reduced Reparameterized Unified Model (Reduced RUM) ในการวินิจฉัย ซึ่งครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL teachers) จำนวน 10 คนได้ทำการประเมินข้อสอบการเขียนแบบเขียนตอบโดยอิสระ (Independent essays) ของ TOEFL iBT จำนวน 480 ชุด โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ The Empirically-derived Descriptor-based Diagnostic (EDD) checklist ซึ่งประกอบด้วยรายการพฤติกรรม (descriptor) จำนวน 35 รายการซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ใช้โปรแกรม Arpeggio ในการวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียดในการวิจัยดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ระบุทักษะทางการเขียนที่ต้องการวินิจฉัยจากข้อสอบที่มีอยู่แล้ว

ก่อนการสร้างแบบตรวจสอบรายการ The Empirically-derived Descriptor-based Diagnostic (EDD) checklist มาช่วยในการวินิจฉัย Kim ได้ระบุทักษะที่ต้องการวินิจฉัยจากข้อสอบการเขียนแบบเขียนตอบโดยอิสระ (Independent essays) ของ TOEFL iBT ไว้จำนวน 5 ทักษะด้วยกัน ดังตาราง

ตารางที่ 8 ทักษะทางการเขียนที่ต้องการวินิจฉัยของ Kim (2011)

ทักษะการเขียน	คำอธิบาย
ความสมบูรณ์ของเนื้อหา (Content fulfillment)	ผู้เขียนมีความเข้าใจอย่างชัดเจนในหัวข้อที่กำหนดให้และมีการเขียนโดยให้รายละเอียดสนับสนุนและมีการยกตัวอย่างประกอบการเขียน
การวางโครงเรื่องอย่างมีประสิทธิภาพ (Organizational effectiveness)	ผู้เขียนมีการจัดลำดับและพัฒนาความคิดในการตอบ มีการวางโครงเรื่องและเขียนแต่ละย่อหน้าได้สอดคล้องกันโดยมีการใช้คำเชื่อมโยงอย่างเหมาะสม
ความรู้ด้านไวยากรณ์ (Grammatical knowledge)	ผู้เขียนสามารถใช้กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการเขียนได้อย่างดี มีความยืดหยุ่นและมีความถูกต้อง และมีโครงสร้างการเขียนที่หลากหลายและมีความผิดพลาดทางภาษาศาสตร์เพียงเล็กน้อย
การใช้คำศัพท์ (Vocabulary use)	ผู้เขียนมีความรู้ในการใช้คำศัพท์ที่ซับซ้อนและหลากหลาย มีความรู้ในการใช้รูปแบบของคำและมีการใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมถูกต้อง
กลวิธีในการเขียน (Mechanics)	ผู้เขียนมีความรู้ในเรื่องของข้อตกลงในการเขียน เช่น สามารถสะกดคำ ใช้เครื่องหมายวรรคตอน ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และจัดย่อหน้าได้อย่างถูกต้อง

ซึ่งข้อคำถามของข้อสอบการเขียนแบบเขียนตอบโดยอิสระ (Independent essays) ของ TOEFL iBT ในจำนวน 480 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ข้อคำถาม (แบบคู่ขนานกัน) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

1. Do you agree or disagree with the following statement? It is more important to choose to study subjects you are interested in than to choose subject to prepare for a job or career. Use specific reasons and examples to support your answer.

2. Do you agree or disagree with the following statement? In today's world, the ability to cooperate well with others is far more important than it was in the past. Use specific reasons and examples to support your answer.

ขั้นที่ 2 สร้างรายการพฤติกรรมและ ปรับแก้รายการพฤติกรรม

จุดประสงค์ของขั้นที่ 2 นี้คือเพื่อกำหนดรายการพฤติกรรมที่สอดคล้องกับโครงสร้างการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการโดยให้ครูที่สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 9 คน คิดออกเสียงขณะที่ประเมินข้อสอบการเขียนแบบอิสระ จำนวน 10 ชุดเพื่อให้ได้ข้อมูลวินิจฉัยที่ครอบคลุม ซึ่งจะมีการบันทึกเสียงของครูเพื่อให้ข้อมูลการพูดของครูเป็นประโยชน์ในการสร้างคลังรายการพฤติกรรม (the pool of descriptors) และทำให้ทราบถึงทักษะย่อยในการเขียนของผู้สอบที่ควรนำมาพิจารณา จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลไปทบทวนความถูกต้อง จัดเรียง และแยกหัวข้อโดยใช้โปรแกรม NVivo8 จนได้รายการพฤติกรรม (descriptors) ที่ครอบคลุมทักษะการเขียนที่ต้องการวินิจฉัยทั้งหมด 39 ตัว จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการจำนวน 4 คน ปรับแก้ รายการพฤติกรรมและทำการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของรายการพฤติกรรม (descriptors) จนเหลือรายการพฤติกรรมจำนวน 35 รายการ

ขั้นที่ 3 สร้าง Q-matrix

เมื่อผู้วิจัยได้ทำการสร้างรายการพฤติกรรมจำนวน 35 รายการ จากนั้นนำมาสร้าง Q-matrix ซึ่ง Q-matrixในการวิจัยขั้นนี้ Q-matrix ใช้ในการระบุความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยและรายการพฤติกรรมที่สร้างขึ้น (ซึ่งต่างจากงานวิจัยขั้นอื่นที่ใช้ Q-matrix ในการระบุความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะและข้อสอบ) หมายเลข 1 ใน Q-matrix หมายถึง การที่ผู้สอบจะมีพฤติกรรมตามรายการที่กำหนดจะต้องอาศัยทักษะด้านการเขียนที่มีเลข 1 ระบุอยู่ เช่น รายการพฤติกรรมที่ 1 ระบุว่า This essay answer the question ซึ่งหากข้อมูลการตอบของผู้เขียนคนใดมีความสมบูรณ์ด้านเนื้อหาจะต้องมีทักษะในการเขียนในด้านความสมบูรณ์ของเนื้อหา (Content fulfillment) ซึ่ง Q-matrix ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีรายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 9 Q-matrix ที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยและรายการพฤติกรรมของ Kim (2011)

รายการพฤติกรรม	ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	การวางโครงเรื่อง	ความรู้ด้านไวยากรณ์	การใช้คำศัพท์	กลวิธีในการเขียน
D01	1	0	0	0	0
D02	1	1	0	0	0
D03	1	1	0	1	0
D04	1	1	0	0	0
D05	1	1	0	0	0
D06	1	0	0	0	0
D07	1	1	0	0	0
D08	1	0	0	0	0
D09	0	1	0	0	0
D10	0	1	0	0	0
D11	1	1	0	0	0
D12	0	1	0	0	0
D13	1	1	0	0	0
D14	0	1	1	1	0
D15	0	0	1	0	0
D16	0	0	1	0	0
D17	0	0	1	0	1
D18	0	0	1	0	1
D19	0	0	1	0	0
D20	0	0	1	0	0
D21	0	0	1	0	0
D22	0	0	1	0	0
D23	0	0	1	0	0
D24	0	0	1	0	0
D25	0	0	1	0	0
D26	0	0	0	1	0
D27	0	0	0	1	0
D28	0	0	0	1	0
D29	0	0	1	1	0
D30	0	0	1	1	0
D31	0	0	1	0	1
D32	0	0	0	0	1
D33	0	0	1	0	1
D34	0	1	0	0	1
D35	1	1	1	1	1

ตารางที่ 10 แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมที่ Kim (2011) ได้พัฒนาขึ้น

Essay number:		
1. This essay answer the question	☐ Yes	☐ No
2. This essay is written clearly enough to be read without having to guess what the writer is trying to say.	☐ Yes	☐ No
3. This essay is concisely written and contains few redundant ideas or linguistic expressions.	☐ Yes	☐ No
4. This essay contains a clear thesis statement.	☐ Yes	☐ No
5. The main arguments of this essay are strong.	☐ Yes	☐ No
6. There are enough supporting ideas and examples in this essay.	☐ Yes	☐ No
7. The supporting ideas and examples in this essay are appropriate and logical.	☐ Yes	☐ No
8. The supporting ideas and examples in this essay are specific and detailed.	☐ Yes	☐ No
9. The ideas are organized into paragraphs and include an introduction, a body, and a conclusion.	☐ Yes	☐ No
10. Each body paragraph has a clear topic sentence tied to supporting sentences.	☐ Yes	☐ No
11. Each paragraph presents one distinct and unified idea.	☐ Yes	☐ No
12. Each paragraph is connected to the rest of the essay.	☐ Yes	☐ No
13. Ideas are developed or expanded well throughout each paragraph.	☐ Yes	☐ No
14. Transition devices are used effectively.	☐ Yes	☐ No
15. This essay demonstrates syntactic variety, including simple, compound, and complex sentence structures.	☐ Yes	☐ No
16. This essay demonstrates an understanding of English word order.	☐ Yes	☐ No
17. This essay contains few sentence fragments.	☐ Yes	☐ No
18. This essay contains few run-on sentences or comma splices.	☐ Yes	☐ No
19. Grammatical or linguistic errors in this essay do not impede comprehension.	☐ Yes	☐ No
20. Verb tenses are used appropriately.	☐ Yes	☐ No
21. There is consistent subject-verb agreement.	☐ Yes	☐ No
22. Singular and plural nouns are used appropriately.	☐ Yes	☐ No
23. Preposition are used appropriately.	☐ Yes	☐ No
24. Articles are used appropriately.	☐ Yes	☐ No
25. Pronouns agree with referents.	☐ Yes	☐ No
26. Sophisticated or advanced vocabulary is used.	☐ Yes	☐ No
27. A wide range of vocabulary is used.	☐ Yes	☐ No
28. Vocabulary choices are appropriate for conveying the intended meaning.	☐ Yes	☐ No
29. This essay demonstrates facility with appropriate collocations.	☐ Yes	☐ No
30. Word forms (noun, verb, adjective, adverb, etc) are used appropriately.	☐ Yes	☐ No
31. Words are spelled correctly.	☐ Yes	☐ No
32. Punctuation marks are used appropriately.	☐ Yes	☐ No
33. Capital letters are used appropriately	☐ Yes	☐ No
34. This essay contains appropriate indentation.	☐ Yes	☐ No
35. Appropriate tone and register are used throughout the essay.	☐ Yes	☐ No

ขั้นที่ 4 นำแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ไปใช้ในการวินิจฉัย

ครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL teachers) จำนวน 10 คนได้ทำการประเมินข้อสอบการเขียนแบบเขียนตอบโดยอิสระ (Independent essays) ของ TOEFL iBT จำนวน 480 ชุด โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ The Empirically-derived Descriptor-based Diagnostic (EDD) checklist ซึ่งวิธีการใช้แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมคือ หากการเขียนของผู้สอบคนใดมีลักษณะตรงตามรายการพฤติกรรมให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง yes และหากการเขียนของผู้สอบคนใดไม่มีลักษณะตรงตามรายการพฤติกรรมให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง no (เป็นการให้คะแนนแบบ 1 และ 0) เมื่อครูได้ทำการวินิจฉัยการตอบข้อสอบการเขียนแล้ว จะทำให้ทราบว่าผู้สอบที่ถูกวินิจฉัยได้เครื่องหมาย ✓ ในช่อง yes และ no รายการพฤติกรรมใดบ้าง ทำให้ทราบว่าผู้สอบมีความชำนาญและไม่มี ความชำนาญในทักษะการเขียนด้านใดบ้าง

ขั้นที่ 5 นำข้อมูลการวินิจฉัยไปวิเคราะห์

เมื่อได้ข้อมูลวินิจฉัยมาแล้ว จึงนำมาวิเคราะห์ต่อโดยใช้โมเดล Reduced Reparameterized Unified Model (Reduced RUM) ซึ่งเป็น latent class conjunctive model เพราะมีข้อตกลงเบื้องต้นว่าความสามารถที่ซ่อนอยู่ของนักเรียนสามารถให้คะแนนได้ 2 ค่า (ชำนาญและไม่ชำนาญ) และ นักเรียนต้องมีความชำนาญในทุกทักษะเพื่อที่จะสามารถตอบข้อสอบได้อย่างถูกต้อง (Roussos , DiBello , Stout , Hartz, Henson, & Templin , 2007) ซึ่งใน Q-matrix จะแสดง item $i=1, \dots, I$ ซึ่งจะถูกระบุความสัมพันธ์กับ skill $k = 1, \dots, K$, ด้วย $q_{ik}=1$ ซึ่งหมายความว่าในการที่จะตอบข้อสอบข้อนี้ได้จะต้องใช้ทักษะ k และหาก $q_{ik} = 0$ หมายความว่าในการที่จะตอบข้อสอบข้อนี้ได้ไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะ k ซึ่งพารามิเตอร์ความสามารถของผู้สอบสามารถเขียนเป็นโมเดลได้ดังนี้

$$\alpha_{jk} \begin{cases} \text{มีค่าเป็น 1 หากผู้สอบคนที่ } j \text{ มีความชำนาญในทักษะ } k \\ \text{มีค่าเป็น 0 หากผู้สอบคนที่ } j \text{ ไม่มีความชำนาญในทักษะ } k \end{cases}$$

ใน Reduced RUM ความน่าจะเป็นในการตอบข้อสอบได้ถูกต้องสามารถแสดงเป็นโมเดลได้ดังนี้

$$P(X_{ij} = 1 | \alpha_j) = \pi_i^* \prod_{k=1}^k r_{ik}^{*(1-\alpha_{jk}) \times q_{ik}}$$

ซึ่งพารามิเตอร์ π_i^* คือความน่าจะเป็นในการตอบข้อสอบได้ถูกต้องโดยใช้ทักษะที่เจาะจงในการตอบข้อสอบ i ซึ่งสามารถเรียกได้ว่า π_i^* คือความยากของข้อสอบ หากค่า π_i^* ต่ำกว่า 0.6 ถือว่าข้อสอบข้อนั้นมีความยากมาก (Roussos et al., 2007) และค่าพารามิเตอร์ r_{ik}^* คือดัชนีความน่าจะเป็น

เป็นการสำหรับการตอบข้อสอบถูกระหว่างผู้สอบที่ชำนาญในทักษะ k และไม่ชำนาญในทักษะ k หากค่า r_{ik}^* ต่ำกว่า 0.5 แสดงว่าข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกที่สูง แต่หากค่า r_{ik}^* มากกว่า 0.9 แสดงว่าข้อสอบไม่สามารถจำแนกทักษะ k ได้ซึ่ง π_i^* และ r_{ik}^* เป็นค่าพารามิเตอร์ที่สำคัญที่ใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถในการวินิจฉัยของข้อสอบแต่ละข้อ (ซึ่งในการวิจัยเรื่องนี้หมายถึงรายการพฤติกรรม) เมื่อทราบถึงค่าพารามิเตอร์ π_i^* และ r_{ik}^* ทำให้ทราบว่ารายการพฤติกรรมใดที่มีค่า π_i^* ต่ำกว่า 0.6 และค่า r_{ik}^* มากกว่า 0.9 ควรตัดทิ้งเพราะว่ารายการพฤติกรรมนั้นมีค่าความยากที่สูงเกินไปและไม่สามารถจำแนกทักษะ k ได้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โมเดล Reduced Reparameterized Unified Model (Reduced RUM) การวิจัยของ Kim ได้ใช้โปรแกรม Arpeggio ที่ถูกสร้างและพัฒนาขึ้นโดย DiBello & Stout ในปี 2008 ซึ่งโปรแกรมนี้เป็นโปรแกรมการประมาณค่า Reduced RUM โดยใช้ Markov Chain Monte Carlo (MCMC) algorithm ที่อยู่ใน Bayesian modeling framework

ขั้นที่ 6 การให้ผลวินิจฉัยย้อนกลับแก่ผู้สอบ

หลังจากนำข้อมูลไปวินิจฉัยแล้วจะสามารถแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ชำนาญ กลุ่มที่ไม่ชำนาญและกลุ่มที่ไม่สามารถระบุได้ ซึ่งในการแบ่งนักเรียนดังกล่าวต้องดูจากค่า posterior probability of mastery (ppm) ซึ่งหากค่า ppm ของทักษะการเขียนใดมากกว่า 0.6 แสดงว่านักเรียนมีความชำนาญในทักษะนั้น แต่หากค่า ppm ของทักษะการเขียนใดน้อยกว่า 0.4 แสดงว่านักเรียนไม่มีความชำนาญในทักษะนั้น และหากค่า ppm ของทักษะการเขียนใดอยู่ระหว่าง 0.4-0.6 ถือว่าไม่สามารถระบุความชำนาญได้ ซึ่งค่าต่างๆเหล่านี้สามารถดูได้จากค่า the proportion of skill masters (p_k) ได้เช่นกัน

จากการศึกษาวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาของนักการศึกษาหลายๆท่านทำให้ผู้วิจัยได้ค้นพบสาระสำคัญที่เหมือนและต่างกันจึงได้ทำการสังเคราะห์ข้อมูลได้ดังตาราง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 11 สังเคราะห์สาระสำคัญจากการศึกษาวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาของนักการศึกษา

สาระสำคัญ	กฤติยา (2550)	Jang (2008)	อมรัตน์ (2551)	Lee&Sawaki (2009)	Kim (2011)
ทักษะหรือคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย	ทักษะการอ่านภาษาไทย	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	ทักษะทางคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกเศษส่วน	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ
วิธีวินิจฉัย	สร้างเครื่องมือวินิจฉัยขึ้นใหม่	สร้างเครื่องมือวินิจฉัยขึ้นใหม่	สร้างเครื่องมือวินิจฉัยขึ้นใหม่	นำข้อมูลการตอบที่มีอยู่แล้วมาวินิจฉัย	นำข้อมูลการตอบที่มีอยู่แล้วมาวินิจฉัย
วิธีการสำรวจข้อบกพร่อง	ศึกษาจากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	นำข้อสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้	ใช้แบบสำรวจคุณลักษณะ	-	-
เครื่องมือที่ใช้วินิจฉัย	-แบบสอบการอ่านออกเสียง -แบบสอบปรนัย -แบบตรวจสอบรายการ	แบบสอบปรนัย โดยสอบกับคอมพิวเตอร์	แบบสอบปรนัย โดยสอบกับคอมพิวเตอร์	แบบสอบปรนัยโดยสอบกับคอมพิวเตอร์	แบบตรวจสอบรายการ
การสร้าง Q-matrix	-	-	มีการสร้าง Q-matrix ก่อนการสร้างข้อสอบ	มีการสร้าง Q-matrix ให้สอดคล้องกับข้อสอบที่มีอยู่	มีการสร้าง Q-matrix ให้สอดคล้องกับข้อสอบที่มีอยู่
โมเดลวินิจฉัยทางจิตวิทยา	-	-	AHM	Fusion model	Reduce RUM

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา พบว่าในขั้นแรกผู้วิจัยควรกำหนด คุณลักษณะที่สนใจจะศึกษา มีการสำรวจข้อบกพร่อง จากนั้นควรสร้าง Q-matrix ก่อนการสร้างข้อสอบ(หรือ รายการพฤติกรรม)และเลือกโมเดลทางสถิติที่เหมาะสมในการวิเคราะห์เพื่อให้ได้ Skill profile ของผู้ถูกทดสอบ และนำไปแปลงเป็นผลวินิจฉัยย้อนกลับที่เป็นประโยชน์ต่อไป

2.3 โมเดลการวัดทางจิตวิทยาที่ใช้ในการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา

นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับโมเดลการวัดทางจิตวิทยาที่ใช้ในการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา หรือ cognitive diagnostic psychometric models(CDPMs) ไว้ดังนี้

Lee and Sawaki (2009) และ Kim (2010) ได้อธิบายเกี่ยวกับโมเดลการวัดทางจิตวิทยาที่ใช้ในการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาว่า cognitive diagnostic psychometric models ได้ถูกออกแบบสำหรับแบบสอบวินิจฉัยโดยเฉพาะ แต่ก็สามารถใช้ในการสกัดข้อมูลเชิงวินิจฉัยจากแบบสอบที่มีอยู่แล้วได้ด้วย ซึ่ง cognitive diagnostic psychometric models ถือว่าเป็น latent class models ซึ่งแสดงถึงกลุ่มของผู้เรียนที่มีความชำนาญและไม่มีความชำนาญในทักษะที่ถูกระบุไว้ใน Q-matrix และในข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับคุณลักษณะ (Attributes) มี 2 แบบ คือ 1. Conjunctive (Noncompensatory) หมายถึง การที่จะตอบ item ใดต้องมีทักษะทั้งหมดที่กำหนด และ 2. Disjunctive (Compensatory) หมายถึง การที่จะตอบ item ใดสามารถขาดทักษะใดก็ได้ เพราะทักษะที่แข็งแกร่งจะไปชดเชยทักษะที่อ่อน

นอกจากนี้ CDPMs MIRT และ Factor analysis มีความแตกต่างกันที่ latent variables เพราะ CDPMs มี latent variables แยกจากกันโดยสิ้นเชิง แต่ MIRT (ค่า θ หรือ Ability estimation) และ Factor analysis (factor score) มี latent variables เป็น continuous

ตารางที่ 12 ตัวอย่างโมเดลการวัดทางจิตวิทยาที่ใช้ในการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา

Cognitive Diagnosis Approaches	Assumptions About Attributes	Item Types	Estimation Software	Parameter Estimation
Latent class analysis	Conjunctive/Noncompensatory	Dichotomous (Polytomous)	HYBIL(Yamamoto,1990)	Marginal maximum likelihood
Rule space model	Conjunctive/Noncompensatory	Dichotomous	BUGLIB (Varadi&Tatsuoka,1989)	NA
Attribute hierarchy model	Conjunctive/Noncompensatory	Dichotomous	Attribute hierarchy model	NA
Deterministic inputs, noisy and gate model	Conjunctive/Noncompensatory	Dichotomous	CDM (free software for Mplus) CDM in RDINA in ox	Markov chain Monte Carlo
Noisy inputs, Deterministic and gate model	Conjunctive/Noncompensatory	Dichotomous	CDM (free software for Mplus) CDM in R	Markov chain Monte Carlo
Fusion model	Conjunctive noncompensatory / compensatory	Dichotomous Polytomous	Arpeggio Ver. 2.0 (Hartz et al., 2002)	Markov chain Monte Carlo
General diagnostic model	Conjunctive noncompensatory / compensatory	Dichotomous Polytomous	Mdltm (von Davier, 2006)	Marginal maximum likelihood
Bayesian Inference network	Conjunctive noncompensatory / compensatory	Dichotomous Polytomous	Statshop (Almond, Yan, Matukhin & Chang , 2006)	Markov chain Monte Carlo

จากการศึกษาโมเดลการวัดทางจิตวิทยาที่ใช้ในการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา พบว่าในการเลือกใช้โมเดลการวัดทางจิตวิทยาควร พิจารณาจากข้อตกลงเบื้องต้นของโมเดลนั้น และเลือกโมเดลที่เหมาะสมกับตัวแปรแฝงที่เราสนใจ

2.4 เทคนิคการคิดออกเสียงเพื่อใช้ในการวินิจฉัย

นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคการคิดออกเสียง(Think-aloud) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Posner (1989) ได้กล่าวถึงความหมายของการคิดออกเสียงว่าเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการรายงานด้วยคำพูดและนำไปสู่การวิเคราะห์ต่อไป

Duffy , Roehler and Beth (1988) ได้สรุปเกี่ยวกับการคิดออกเสียงว่าเป็นวิธีแสดงกระบวนการคิดทางสมอง(Metal modeling) ทำให้ครูได้ทราบถึงกระบวนการคิดของนักเรียน วิธีการนี้จะสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้อย่างดี

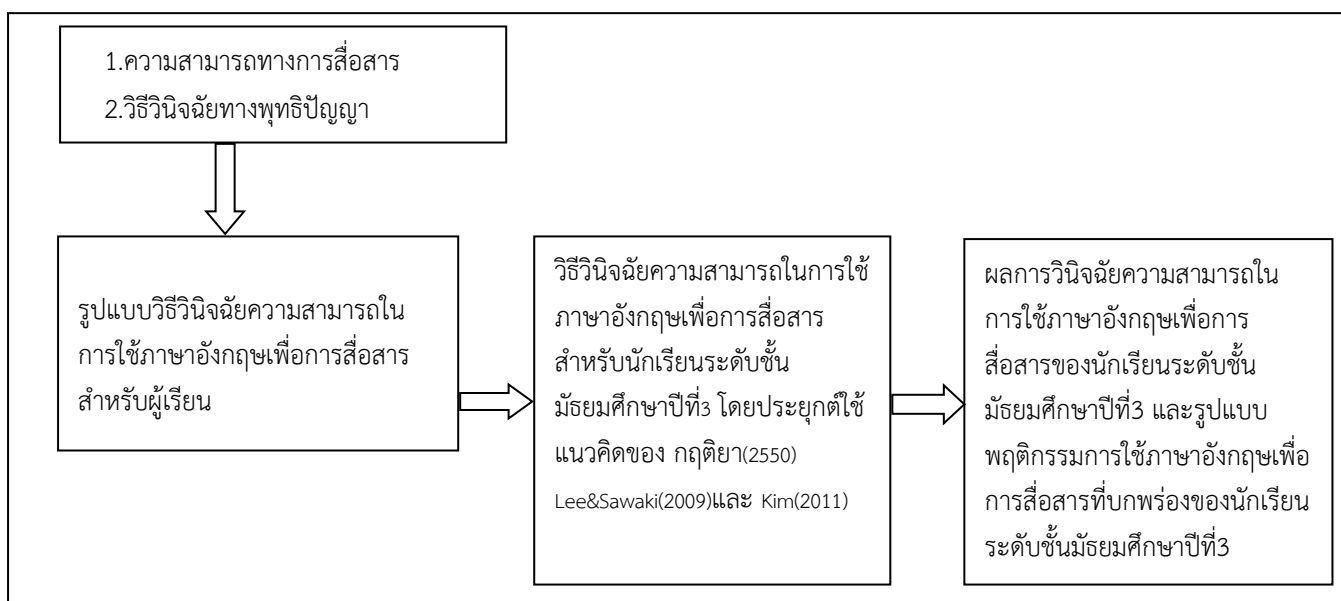
Ghaith (2001) ได้อธิบายความหมายของการคิดออกเสียงว่าเป็นวิธีการที่แสดงถึงกระบวนการคิดขณะอ่าน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้คิดขั้นสูง (Metacognitive comprehension strategies) เช่น การประเมินความเข้าใจ และการตั้งคำถามกับตนเองก่อนอ่าน ขณะอ่านและหลังอ่าน

สุดารัตน์ มนตร์นิมิตร (2545) ได้อธิบายว่าการคิดออกเสียงเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการศึกษาวิธีการคิดแก้ปัญหา โดยให้ผู้แก้ปัญหาพูดรายงานความคิด และการกระทำออกมาในขณะที่อยู่ในกระบวนการคิด อาจมีการบันทึกพฤติกรรมที่คาดหมายโดยการบันทึกวิดีโอทัศน์ นอกจากนี้เทคนิคการคิดออกเสียงสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการอธิบายประสบการณ์ในการเรียนรู้เรื่องนั้นๆของแต่ละบุคคล การนำเทคนิคการคิดออกเสียงไปใช้ในการวิจัยทำให้ทราบถึงกระบวนการคิด และวิธีแก้ปัญหาของนักเรียน และทำให้ทราบถึงรูปแบบการเรียนรู้ เจตคติ ความสนใจและความสามารถของนักเรียนอีกด้วย

บุษยารัตน์ จันทร์ประเสริฐ(2550) ได้กล่าวถึงความหมายของการคิดออกเสียงว่าเป็นการแสดงความคิดทางสมอง ออกมาเป็นถ้อยคำขณะอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนและผู้ฟังทราบถึงกระบวนการคิดในการทำความเข้าใจ ความเห็นและความรู้สึกที่มีต่อบทความที่อ่าน

จากการศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคการคิดออกเสียงสามารถสรุปได้ว่า เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการรายงานด้วยคำพูดเป็นวิธีแสดงกระบวนการคิดทางสมอง(Metal modeling)ทำให้ได้ทราบถึงกระบวนการคิดและวิธีแก้ปัญหาของผู้ที่คิดออกเสียง ควรมีการการบันทึกพฤติกรรมที่คาดหมายโดยการบันทึกวิดีโอทัศน์

ตอนที่ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ 4 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัยที่ได้จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบความสามารถทางการสื่อสารและวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา เพื่อให้ได้รูปแบบวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียน จากนั้นทำการพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีวินิจฉัยที่พัฒนาขึ้นสามารถให้ผลการวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมทั้งเพื่อศึกษาคุณภาพของเครื่องมือวินิจฉัยที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีรายละเอียดของประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2556 ในกรุงเทพมหานคร

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในขั้นตอนการทดลองสำรวจข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทดลองแบบสอบถามเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 12 คน โดยมีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงซึ่งพิจารณาจากเกรดวิชาภาษาอังกฤษ เป็นนักเรียนเก่งภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน เก่งปานกลาง จำนวน 4 คน และ อ่อนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวินิจฉัยความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รวมจำนวน 16 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียน 127 คน โดยมีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผู้วิจัยได้ส่งจดหมายขอเก็บข้อมูลไปยังโรงเรียน และขออาสาสมัครจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากเครือข่ายผู้ปกครอง โดยได้กลุ่มตัวอย่างจากการเข้าไปเก็บข้อมูลตามโรงเรียนจำนวน 95 คน และ ที่เป็นอาสาสมัครจากเครือข่ายผู้ปกครอง จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำแนกออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในกำหนดคุณลักษณะและสำรวจความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.1 แบบสอบวินิจฉัยการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย 6 ภาระงาน แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนแรก มุ่งเน้นให้นักเรียนแนะนำตัวเอง และมีการสนทนาสั้นๆเกี่ยวกับรายละเอียดใกล้ตัวของนักเรียน ในส่วนแรกนี้เป็นกิจกรรมที่ไม่คิดคะแนน ทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับผู้ทดสอบและลดความตึงเครียดในการสอบ

ส่วนที่สอง มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงถึงความรู้ด้านไวยากรณ์ (Grammatical knowledge) แบ่งออกเป็น 4 ภาระงาน ดังนี้

ภาระงานที่ 1 ให้นักเรียนบรรยายภาพที่กำหนดให้ โดยภาพจะแสดงถึงเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แบ่งออกเป็น 5 ภาพเล็ก นักเรียนจะต้องมองภาพและเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในภาพ ภาระงานนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงความสามารถในการใช้คำเชื่อมโยง เช่น คำสันธาน คำบุพบท และ transition word เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ภาระงานที่ 2 ให้นักเรียนพูดตอบคำถามตาม Tense ที่กำหนดให้ โดยผู้ทดสอบจะถามคำถามที่ใช้ Tense แตกต่างกันในแต่ละข้อ เพื่อให้นักเรียนแสดงถึงความสามารถในการใช้ The present simple tense The past simple tense The future simple tense และ The present perfect tense ได้อย่างถูกต้อง เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ภาระงานที่ 3 ให้นักเรียนพูดตอบในบทสนทนาที่กำหนดให้ โดยนักเรียนจะต้องอ่านบทสนทนาที่มีบางส่วนของประโยคสนทนาหายไป เมื่ออ่านบทสนทนาแล้วนักเรียนจะต้องพูดเติมประโยคที่หายไปอย่างเหมาะสม ภาระงานนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงความสามารถในการสร้างโครงสร้างประโยคได้อย่างเหมาะสม เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ภาระงานที่ 4 ให้นักเรียนตอบคำถามจากภาพที่กำหนดให้ ผู้ทดสอบจะถามนักเรียนโดยการชี้ไปที่วัตถุต่างๆบนภาพ เพื่อให้นักเรียนบอกว่าคืออะไร เพื่อทดสอบความสามารถในการใช้คำศัพท์ และ จะทดสอบความสามารถในการใช้คำบุพบท และอธิบายการกระทำของคนในภาพ เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ส่วนที่สาม มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงถึงความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Knowledge) แบ่งออกเป็น 2 ภาระงาน ดังนี้

ภาระงานที่ 5 ให้นักเรียนดูแผนที่และแนะนำเส้นทางแก่นักท่องเที่ยวจะมีการกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียน เพื่อให้ผู้สอบแสดงความสามารถในการพูดเพื่อแนะนำเส้นทาง เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ภาระงานที่ 6 ให้นักเรียนสร้างประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยมีการระบุเพศ อายุ และสถานะทางสังคมของกลุ่มสนทนา เช่น เพื่อนเดินเข้ามาในห้องและให้นักเรียนพูดทักทาย หรือ ให้นักเรียนพูดขอยืมปากกาจากคนแปลกหน้า ภาระงานนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม (Stylistic appropriateness) กับบริบท (context) ที่กำหนดให้ เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

1.2 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน เพื่อใช้ในการสำรวจข้อมูลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียน และเพื่อสำรวจความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านความรู้ด้านไวยากรณ์ และความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคมของนักเรียน

1.3 แบบสอบถามสำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อสำรวจภูมิหลัง ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการประเมินการพูด และเพื่อสำรวจข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านความรู้ด้านไวยากรณ์ และ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคมของนักเรียน (ในมุมมองของครูและผู้เชี่ยวชาญ)

2.เครื่องมือที่ใช้ในการวินิจฉัยสถานะความรู้และความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1 แบบสอบวินิจฉัยการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

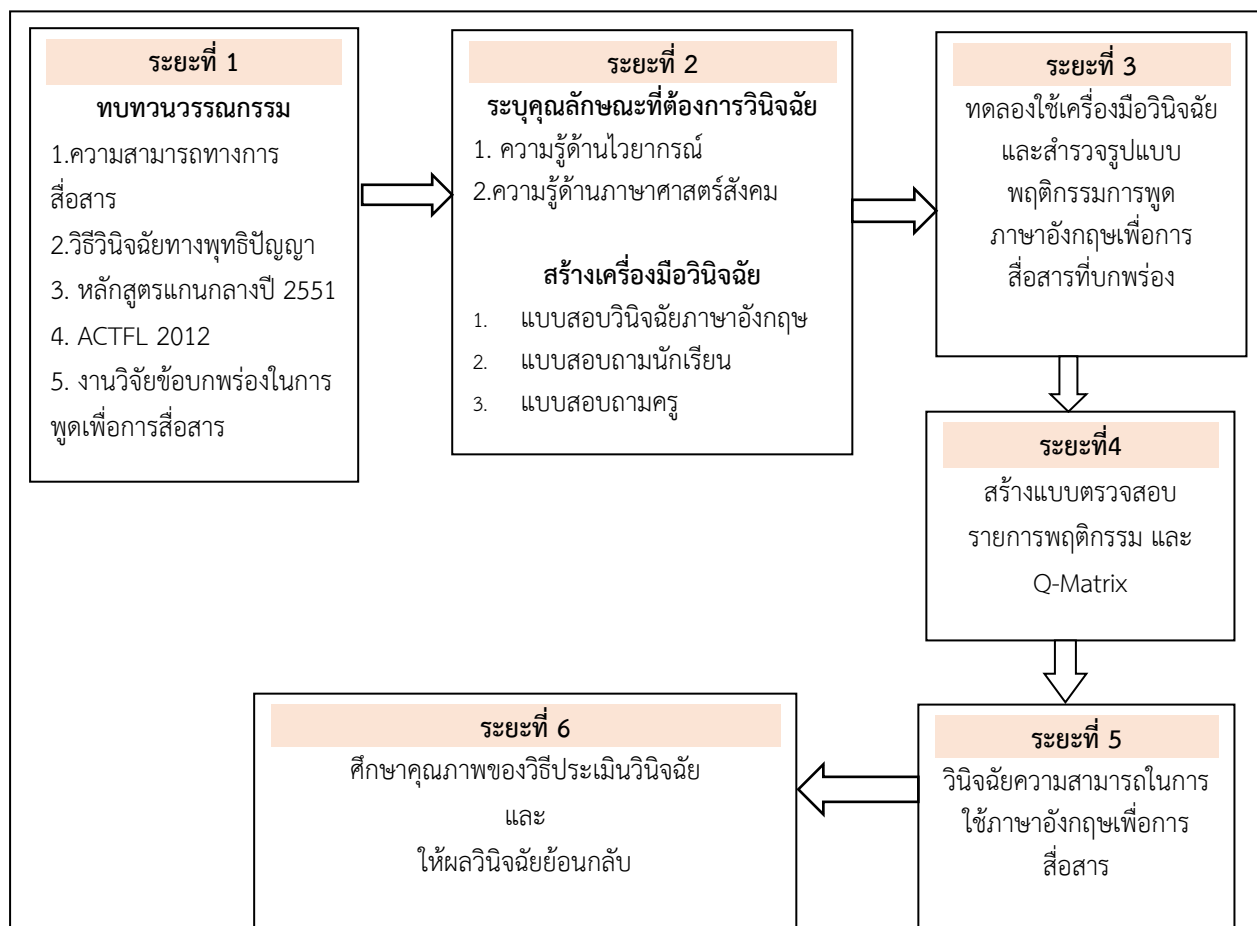
2.2 แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมที่พัฒนาขึ้นจากการคิดออกเสียงของครู

2.3 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

โดยสรุปแล้วเครื่องมือมี 4 ฉบับคือ 1)แบบสอบวินิจฉัยการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2)แบบสอบถามสำหรับนักเรียน 3) แบบสอบถามสำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญ 4) แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมที่พัฒนาขึ้นจากการคิดออกเสียงของครู

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

แผนภาพที่ 5 ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การทบทวนวรรณกรรม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับนิยามและองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากนักการศึกษาหลายท่านและผู้วิจัยยังได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาของ กฤติยา(2550) Lee and Sawaki (2009) และ Kim (2011) และค้นพบข้อแตกต่างของทั้ง3วิธี จึงได้นำส่วนที่ดีของแต่ละวิธีมารวมกันโดยนำขั้นตอนการวินิจฉัยของ Lee and Sawaki (2009) มาเป็นต้นแบบการพัฒนาวิธีวินิจฉัยอย่างเป็นทางการเป็นขั้นตอนจากนั้นนำรูปแบบการจดบันทึกพฤติกรรมที่บกพร่องของกฤติยา(2550) และนำแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมของ Kim (2011) มาพัฒนาต่อยอดเพื่อใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อให้ได้ผลวินิจฉัยตอบกลับอย่างครอบคลุม

ผู้วิจัยทำการศึกษาหลักสูตรแกนกลางปี พ.ศ.2551 ในเรื่องตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่1 ภาษาเพื่อการ

สื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 และ ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยอ้างอิง จาก ACTFL Proficiency guidelines ในปีค.ศ.2012 และ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโอริสา ซื่อสัตยวงศ์ (2549) ลัดดาวัลย์ วรรณ ธนสุทธิ (2551) และ นงสมร พงษ์พานิช (2554) พบว่านักเรียนมีความบกพร่องในด้านความรู้ด้าน ไวยากรณ์ และ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม มากที่สุด

ระยะที่ 2 การระบุคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยและการสร้างเครื่องมือวินิจฉัย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

เมื่อผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมข้างต้นแล้ว สามารถระบุคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยซึ่ง สามารถอธิบายองค์ประกอบย่อยได้ ดังตาราง

ตารางที่ 13 คุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คุณลักษณะ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	คำอธิบาย
1.ความสามารถด้านไวยากรณ์	
1.1 การใช้คำเชื่อม	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำบุพบท คำสันธาน และ คำเชื่อม ปรับเปลี่ยน(Transition words) ได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์
1.2 การผันกริยาไปตามกาล(Tense)	ผู้พูดมีความสามารถในการผันกริยาไปตาม The present simple tense The past simple tense The future simple tense และ The present perfect tense ได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์
1.3 การสร้างประโยคที่สมบูรณ์	ผู้พูดมีความสามารถในการจัดเรียงลำดับและความสัมพันธ์ของคำ ต่าง ๆ ในวลีและประโยคหรือโครงสร้างของประโยค
1.4 การใช้คำศัพท์	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องตามหลัก ภาษาศาสตร์
2.ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม	
2.1การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของ สังคม	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมตามอายุ เพศ สถานะ และความสัมพันธ์ของผู้พูดและผู้ฟัง
2.2การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่ เหมาะสม(Stylistic appropriateness)	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่มีความสุภาพ ในการสื่อสาร

จากนั้นผู้วิจัยจึงนำคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยดังกล่าวมาสร้างเครื่องมือวินิจฉัย 3 เครื่องมือ ได้แก่ 1) แบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 6 ภาระงาน 2) แบบสอบถาม สำหรับนักเรียน 3)แบบสอบถามสำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญ

เมื่อสร้างเครื่องมือวิจัยแล้วผู้วิจัยได้นำเครื่องมือ 3 เครื่องมือ ดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดประเมินผลการศึกษา 2 ท่านและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ หรือ ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) รวมถึงตรวจสอบภาษาที่ใช้ในข้อคำถาม จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับแก้เครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ระยะที่ 3 การนำเครื่องมือวิจัยไปทดลองใช้และสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ในระยะนี้ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวิจัยที่ปรับแก้แล้วไปทดลองใช้ โดยที่ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักเรียนจำนวน 12 คน โดยคัดเลือกจากนักเรียนที่เก่งภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน เก่งปานกลาง จำนวน 4 คน และนักเรียนที่อ่อนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน โดยพิจารณาจากเกรดวิชาภาษาอังกฤษ นำแบบสอบถามสำหรับนักเรียนไปสำรวจความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักเรียน 42 คน และนำแบบสอบถามสำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญ ไปสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียน กับครูจำนวน 5 คน

จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เป็นวิดิทัศน์การตอบของนักเรียนจำนวน 12 คน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์จำนวน 3 ท่าน และ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 2 ท่านคิดออกเสียง และจัดบันทึกข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแบบบันทึกการคิดออกเสียง และทำการประเมินการพูดตอบของนักเรียนเพื่อให้ 0 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่นักเรียนไม่สามารถพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องและ ให้ 1 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่นักเรียนสามารถพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้อง

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการคิดออกเสียงของครูและผู้เชี่ยวชาญ และข้อมูลการตอบจากการตอบแบบสอบถามนักเรียนและครู นำมาสังเคราะห์และจัดทำรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียน ได้ดังตาราง

ตารางที่ 14 รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สัญลักษณ์ที่ใช้	รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษา	ตัวอย่างพฤติกรรมการใช้ภาษา
องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถด้านไวยากรณ์		
1.1 การใช้คำเชื่อม		
C1	ไม่ได้ใช้ and เชื่อมความ	I read book play computer
C2	ใช้คำบุพบทในการบอกเส้นทางผิดพลาด	Left the pool / left of picture
C3	ขาดการใช้คำบุพบท	Come birthday
C4	ใช้คำบุพบทผิดรูปแบบ	Go in front / give guitar for him
1.2 การผันกริยาไปตามกาล(Tense)		
T1	ไม่ได้เติม s ในกริยา ของ simple present tense	He play guitar.
T2	ใช้ simple present tense เล่าเรื่องอดีต	I goes to cinema. (I went to cinema)
T3	ผันกริยารูป future tense ไม่ถูกต้อง	I will going to Japan.
T4	เข้าใจโจทย์ present perfect tense ผิด	I study English 3 hours a week.
T5	ใช้ simple present tense เล่าเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น	He eat ice-cream
T6	ใช้ simple present tense เล่าเหตุการณ์ในอนาคต	I travel with my family
T7	ใช้ simple present tense เล่าเหตุการณ์ของ perfect tense	I study English for 10 years.
T8	ผันกริยารูป present perfect tense ผิด	I had friend from England.
T9	ผันกริยารูป simple past tense ผิด	I did watch a movie last week.
T10	ใช้ present continuous tense เล่าเหตุการณ์ในอดีต	I watching movie last week.
1.3 การสร้างประโยคที่สมบูรณ์		
S1	การพูดแบบเอาคำมาวางต่อกันแต่ไม่เป็นประโยค	Hair is not problem to study.
S2	การพูดแบบขาดประธาน	go to school today
S3	การพูดแบบขาดกริยา	my freetime play computer
S4	การพูดแบบขาดกรรม	She is sweet.
S5	การพูดแบบขาด a , an , the	I have car.
S6	การพูดแบบขาดกริยาช่วยในประโยค	I would like T shirt please.
S7	การพูดแบบลำดับคำผิด เนื่องจากอิทธิพลของภาษาไทย	Size L
S8	ใช้ประโยคคำถามแทนประโยคบอกเล่า	Can you go to pine street.
S9	พูดตอบคำถามโดยใช้เพียงคำเดียวในการตอบ(ไม่เป็นประโยค)	Think
S10	ใช้รูปแบบของบุรุษสรรพนามผิด (pronoun)	ใช้ he แทน him หรือ his
S11	สร้างประโยคผิดเพราะไม่เข้าใจรูปภาพ	Mother walk into the bedroom.
S12	ใช้คำคุณศัพท์ผิด	Happy birthday boy
S13	ใช้กริยาผิดรูปแบบ	He don't have friends.
1.4 การใช้คำศัพท์		
V1	พูดออกเสียงคำศัพท์ผิด	piece / borrow / apologize
V2	ไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องใช้พูด	less
V3	ใช้คำศัพท์ผิด	Go on ahead / go away / go high
V4	เข้าใจโจทย์ผิดเพราะไม่รู้ศัพท์ในโจทย์	ไม่รู้จักคำว่า lifeguard
V5	ใช้รูปของคำผิด	Japan > Japanese
V6	ตอบไม่ได้เพราะไม่รู้ศัพท์ในโจทย์	ไม่รู้จักคำว่า Exam / compliment

ตารางที่ 14 รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

สัญลักษณ์ที่ใช้	รูปแบบพฤติกรรมที่บกพร่อง	ตัวอย่างพฤติกรรมที่บกพร่อง
องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม		
2.1การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม		
CO1	ใช้คำพูดไม่เหมาะสมกับความสัมพันธ์ของผู้พูด	พูดกับครูแต่ใช้ Hi
CO2	เนื้อหาการพูดไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ (มีวัฒนธรรมไทยมาเกี่ยวข้อง)	เหยียบเท้าแล้วถามว่า มีอะไรให้ช่วยไหม
2.2การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม		
P1	เมื่อขอร้องไม่ได้ลงท้ายว่า please	Can I have water?
P2	เมื่อต้องการเปิดการสนทนาไม่มีคำว่า Excuse me	Can you tell me where is the post office?
P3	ใช้คำพูดในการกล่าวขอโทษไม่เหมาะสม	Sorry , sorry , sorry
P4	ใช้คำพูดในการกล่าวคำชมไม่เหมาะสม	Great
P5	ใช้คำพูดในการกล่าวคำจัดจังหวะไม่เหมาะสม	Father help me / Dad you tech me HW.
P6	ใช้คำพูดในการแสดงความต้องการซื้อสินค้าไม่เหมาะสม	Yes, you can help me.
P7	ใช้คำพูดแสดงความไม่ชอบอย่างไม่เหมาะสม	I am dislike
P8	ใช้คำพูดในการถามราคาไม่เหมาะสม	What that price?
P9	ใช้คำพูดในการตกลงซื้อสินค้าไม่เหมาะสม	Ok, I can buy. / Ok,I buy.
P10	ใช้คำพูดในการทักทายไม่เหมาะสม	Hey guys, you are greeting.
P11	ใช้คำพูดในการขอยืมไม่เหมาะสม	May I request your pen? / Hey you borrow pen.

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังนำเครื่องมือวินิจฉัยทั้ง 3 ชิ้น ไปหาค่าความเที่ยง มีรายละเอียดดังนี้

ผู้วิจัยหาความเที่ยง(Reliability)ของแบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยนำข้อมูลที่เป็นวิดิทัศน์การตอบของนักเรียนจำนวน 12 คน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์จำนวน 3 ท่าน และ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 2 ท่าน ประเมินเพื่อให้ 0 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่นักเรียนไม่สามารถพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องและ ให้ 1 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่นักเรียนสามารถพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้อง จากนั้นนำคะแนนที่อยู่ในรูปแบบ 0 , 1 ดังกล่าว ไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม TAP เพื่อหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และ หาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบโดยใช้วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR20 และ KR21) เมื่อหาความเที่ยงของแบบสอบวินิจฉัยแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงข้อคำถาม และตัดข้อคำถามที่ไม่มีคุณภาพออก จากเดิม 36 ข้อคำถาม จนเหลือ 34 ข้อคำถาม

ผู้วิจัยหาความเที่ยง(Reliability) ของแบบสอบถามสำหรับนักเรียนและแบบสอบถามสำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญโดยใช้โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 19 และหาค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method) เมื่อหาความเที่ยงของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงข้อคำถามต่อไป

ระยะที่ 4 การสร้างแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม (Checklist) และ สร้างQ-Matrix

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการตอบจากเครื่องมือ 3 เครื่องมือข้างต้น ได้แก่ แบบสอบวินิจฉัย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบสอบถามสำหรับนักเรียนและแบบสอบถามสำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญ มาสร้างรายการพฤติกรรม(descriptor) ที่ครอบคลุมคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยได้แก่ 1) การใช้คำเชื่อม 2) การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 3) การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 4) การใช้คำศัพท์ 5) การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม และ 6) การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ปรับแก้รายการพฤติกรรมและทำการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของรายการพฤติกรรม (descriptor) เมื่อได้รายการพฤติกรรมที่สมบูรณ์แล้วจึงสร้างเป็นแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม (Checklist) จำนวน 34 รายการ ดังตาราง

ตารางที่ 15 แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ที่	ข้อสอบ	พฤติกรรมของนักเรียน	พฤติกรรมของนักเรียน		ข้อบกพร่อง
			มี 1 คะแนน	ไม่มี 0 คะแนน	
1	1.1	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่1ได้อย่างเหมาะสม			
2	1.2	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่2ได้อย่างเหมาะสม			
3	1.3	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่3ได้อย่างเหมาะสม			
4	1.4	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่4ได้อย่างเหมาะสม			
5	1.5	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่5ได้อย่างเหมาะสม			
6	2.1	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Past simple tense ได้อย่างเหมาะสม			
7	2.2	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Future simple tense ได้อย่างเหมาะสม			
8	2.3	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Present perfect tense ได้อย่างเหมาะสม			
9	2.4	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Present simple tense ได้อย่างเหมาะสม			
10	2.5	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Present perfect tense ได้อย่างเหมาะสม			
11	3.1	นักเรียนสามารถพูดแสดงความต้องการในการซื้อเสื้อผ้าได้อย่างเหมาะสม			
12	3.2	นักเรียนสามารถพูดบอกขนาดของเสื้อผ้าที่ต้องการได้อย่างเหมาะสม			
13	3.3	นักเรียนสามารถพูดปฏิเสธเสื้อผ้าที่ไม่ต้องการได้อย่างเหมาะสม			
14	3.4	นักเรียนสามารถพูดบอกสีเสื้อผ้าที่ต้องการได้อย่างเหมาะสม			
15	3.5	นักเรียนสามารถพูดแสดงความชอบได้อย่างเหมาะสม			
16	3.6	นักเรียนสามารถพูดถามราคาได้อย่างเหมาะสม			
17	3.7	นักเรียนสามารถพูดตอบตกลงในการซื้อได้อย่างเหมาะสม			
18	4.1	นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ swimming pool			
19	4.2	นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ volleyball			
20	4.3	นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ clouds			
21	4.4	นักเรียนสามารถอธิบายการกระทำของเด็กผู้ชายได้อย่างเหมาะสม			
22	4.5	นักเรียนสามารถบอกจำนวนของ lifeguard ได้อย่างเหมาะสม			
23	4.6	นักเรียนสามารถตำแหน่งของ food and drinks shop ได้อย่างเหมาะสม			
24	5.1	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปพิพิธภัณฑสถานได้อย่างเหมาะสม			
25	5.2	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปร้านอาหารได้อย่างเหมาะสม			
26	5.3	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปสถานีตำรวจได้อย่างเหมาะสม			
27	5.4	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปโรงพยาบาลได้อย่างเหมาะสม			
28	5.5	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปสวนน้ำได้อย่างเหมาะสม			
29	6.1	นักเรียนสามารถกล่าวทักทายกับเพื่อนสนิทได้อย่างเหมาะสม			
30	6.2	นักเรียนสามารถกล่าวขอโทษกับครูได้อย่างเหมาะสม			
31	6.3	นักเรียนสามารถกล่าวขอยืมปากกาจากคนแปลกหน้าได้อย่างเหมาะสม			
32	6.4	นักเรียนสามารถกล่าวคำชมต่อพี่สาวได้อย่างเหมาะสม			
33	6.5	นักเรียนสามารถพูดชี้แจงหวัะกับคุณพ่อที่กำลังพูดคุยกับเพื่อนบ้านได้อย่างเหมาะสม			
34	6.6	นักเรียนสามารถให้คำแนะนำกับเพื่อนชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสม			

จากนั้นผู้วิจัยได้สร้าง Q-matrix ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ระบุความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยและรายการพฤติกรรมที่สร้างขึ้น โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยและรายการพฤติกรรม และให้แต่ละท่านระบุคุณลักษณะที่ต้องใช้ลงในตารางที่จัดทำไว้ ซึ่งสามารถสรุปเป็น Q-matrix ได้ดังตาราง

ตารางที่ 16 Q-matrix ที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย ข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ข้อสอบ	รายการพฤติกรรม	การใช้คำเชื่อม	การใช้กาล	การสร้างประโยคที่สมบูรณ์	การใช้คำศัพท์	การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม	การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม
1.1	1	1	1	1	1	0	0
1.2	2	1	1	1	1	0	0
1.3	3	1	1	1	1	0	0
1.4	4	1	1	1	1	0	0
1.5	5	1	1	1	1	0	0
2.1	6	0	1	1	1	0	0
2.2	7	0	1	1	1	0	0
2.3	8	0	1	1	1	0	0
2.4	9	0	1	1	1	0	0
2.5	10	0	1	1	1	0	0
3.1	11	0	0	1	1	1	1
3.2	12	0	1	1	1	0	0
3.3	13	0	1	1	1	0	0
3.4	14	0	1	1	1	0	0
3.5	15	0	1	1	1	0	0
3.6	16	0	0	1	1	1	1
3.7	17	0	0	1	1	1	1
4.1	18	0	0	0	1	0	0
4.2	19	0	0	0	1	0	0
4.3	20	0	0	0	1	0	0
4.4	21	0	1	1	1	0	0
4.5	22	0	1	1	1	0	0
4.6	23	1	1	1	1	0	0
5.1	24	1	1	1	1	0	0
5.2	25	1	1	1	1	0	0
5.3	26	1	1	1	1	0	0
5.4	27	1	1	1	1	0	0
5.5	28	1	1	1	1	0	0
6.1	29	0	0	1	1	1	1
6.2	30	0	0	1	1	1	1

ตารางที่ 16 Q-matrix ที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย ข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารและรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน (ต่อ)

ข้อสอบ	รายการพฤติกรรม	การใช้คำเชื่อม	การใช้กาล	การสร้างประโยคที่สมบูรณ์	การใช้คำศัพท์	การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม	การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม
6.3	31	0	0	1	1	1	1
6.4	32	0	0	1	1	1	1
6.5	33	0	0	1	1	1	1
6.6	34	0	0	1	1	1	1

Q-matrix ข้างต้นแสดงถึงคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) การใช้คำเชื่อม 2) การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 3) การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 4) การใช้คำศัพท์ 5) การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม และ 6) การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม และรายการพฤติกรรมทั้ง 34 รายการ

ในช่องของ Q-matrix ที่มีเลข 1 แสดงว่าการที่ผู้สอบจะได้ 1 คะแนน ต้องมีคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย ตามรายการพฤติกรรมที่กำหนด เช่น รายการพฤติกรรมที่ 1 มีเลข 1 ใน 4 ช่อง ได้แก่ 1) การใช้คำเชื่อม 2) การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 3) การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 4) การใช้คำศัพท์การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ ดังนั้นการที่ผู้สอบจะได้ 1 คะแนน จะต้องมีความครบทั้ง 4 คุณลักษณะ หากขาดคุณลักษณะอันใดอันหนึ่งไปจะได้ 0 คะแนน

ระยะที่ 5 การวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เมื่อผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงและความเที่ยงของแบบสอบวินิจฉัยและแบบสอบถามสำหรับนักเรียน รวมถึงได้ปรับแก้เครื่องมือแล้ว ผู้วิจัยได้ติดต่อไปยังโรงเรียนต่างๆ และขออาสาสมัครเพื่อทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย 2 เครื่องมือ ได้แก่ 1) แบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 2) แบบสอบถามสำหรับนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้จำนวน 127 คน จาก 16 โรงเรียน และผู้วิจัยได้ทำการบันทึกสถิติการตอบข้อสอบของนักเรียนเพื่อส่งให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ได้ประเมินคะแนน

เมื่อผู้วิจัยเก็บข้อมูลได้ครบแล้ว จึงได้นำไฟล์สถิติ จำนวน 127 ไฟล์ มารวบรวมชื่อของนักเรียน และส่งไปยังครูผู้ประเมิน พร้อมกับเครื่องมือ 4 รายการ ดังนี้ 1) แบบสอบวินิจฉัย 2) แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน (checklist) 3) Q-Matrix และ 4) รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง เพื่อทำการวินิจฉัย

จากนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จะทำการวินิจฉัยการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (checklist) หากนักเรียนสามารถพูดตอบได้ถูกต้องครบตามคุณลักษณะที่ระบุใน Q-Matrix และรายการพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องพฤติกรรมของนักเรียนว่า “มี” และได้ 1 คะแนน

หากนักเรียนไม่สามารถพูดตอบได้ถูกต้องครบตามคุณลักษณะที่ระบุใน Q-Matrix และรายการพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องพฤติกรรมของนักเรียนว่า “ไม่มี” และได้ 0 คะแนน จากนั้นครูผู้ประเมินต้องระบุรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง ในช่องข้อบกพร่องที่พบโดยใส่เป็นรหัส เช่น C1 , S4 และ T3 ตามตารางรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง

เมื่อครูได้ทำการวินิจฉัยการพูดตอบข้อสอบแล้ว จะทำให้ทราบว่านักเรียนที่ถูกวินิจฉัยได้เครื่องหมาย ✓ ในช่อง “มี” และ “ไม่มี” รายการพฤติกรรมใดบ้าง ทำให้ทราบว่านักเรียนมีความชำนาญและไม่มี ความชำนาญในคุณลักษณะด้านใด และทราบถึงรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในรายการพฤติกรรมที่ ได้ 0 คะแนนด้วย

ซึ่ง ตัวอย่างการใช้แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน มีดังนี้

ตารางที่ 17 การใช้แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

รายการที่	ข้อสอบ	พฤติกรรมของนักเรียน	พฤติกรรมของนักเรียน		ข้อบกพร่อง
			มี 1 คะแนน	ไม่มี 0 คะแนน	
1	1.1	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่1ได้อย่างเหมาะสม	✓		
2	1.2	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่2ได้อย่างเหมาะสม	✓		
3	1.3	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่3ได้อย่างเหมาะสม	✓		
4	1.4	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่4ได้อย่างเหมาะสม	✓		
5	1.5	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่5ได้อย่างเหมาะสม	✓		
6	2.1	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Past simple tense ได้อย่างเหมาะสม		✓	T1
7	2.2	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Future simple tense ได้อย่างเหมาะสม	✓		
8	2.3	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Present perfect tense ได้อย่างเหมาะสม		✓	S1
9	2.4	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Present simple tense ได้อย่างเหมาะสม	✓		
10	2.5	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Present perfect tense ได้อย่างเหมาะสม	✓		
11	3.1	นักเรียนสามารถพูดแสดงความต้องการในการซื้อเสื้อได้อย่างเหมาะสม	✓		
12	3.2	นักเรียนสามารถพูดบอกขนาดของเสื้อที่ต้องการได้อย่างเหมาะสม	✓		
13	3.3	นักเรียนสามารถพูดปฏิเสธเสื้อที่ไม่ต้องการได้อย่างเหมาะสม	✓		
14	3.4	นักเรียนสามารถพูดบอกสีเสื้อที่ต้องการได้อย่างเหมาะสม	✓		
15	3.5	นักเรียนสามารถพูดแสดงความชอบได้อย่างเหมาะสม	✓		
16	3.6	นักเรียนสามารถพูดถามราคาได้อย่างเหมาะสม	✓		
17	3.7	นักเรียนสามารถพูดตอบตกลงในการซื้อได้อย่างเหมาะสม	✓		
18	4.1	นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ swimming pool	✓		
19	4.2	นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ volleyball	✓		
20	4.3	นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ clouds	✓		
21	4.4	นักเรียนสามารถอธิบายการกระทำของเด็กผู้ชายได้อย่างเหมาะสม	✓		
22	4.5	นักเรียนสามารถบอกจำนวนของ lifeguard ได้อย่างเหมาะสม	✓		
23	4.6	นักเรียนสามารถตำแหน่งของ food and drinks shop ได้อย่างเหมาะสม	✓		
24	5.1	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปพิพิธภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสม	✓		

ผู้วิจัยหาความเที่ยง(Reliability) ของแบบสอบถามสำหรับนักเรียนโดยใช้โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 19 และหาค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method)

ผู้วิจัยได้นำคะแนนการตอบข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมาวิเคราะห์ต่อโดยใช้ Reduced Reparameterized Unified Model (Reduced RUM) โดยใช้โปรแกรม Arpeggio ที่ถูกสร้างและพัฒนาขึ้นโดย DiBello&Stout ในปี 2008 ทำให้ทราบค่าพารามิเตอร์ π_i^* และ r_{ik}^* ซึ่งค่าพารามิเตอร์ π_i^* คือความน่าจะเป็นในการตอบข้อสอบได้ถูกต้องโดยใช้ทักษะที่เจาะจงในการตอบข้อสอบ i สามารถเรียกได้ว่า π_i^* คือความยากของข้อสอบ หากค่า π_i^* ต่ำกว่า 0.6 ถือว่าข้อสอบข้อนั้นมีความยากมาก(Roussos et al., 2007) และค่าพารามิเตอร์ r_{ik}^* คือดัชนีความน่าจะเป็นสำหรับการตอบข้อสอบถูกระหว่างผู้สอบที่ชำนาญในทักษะ k และไม่ชำนาญในทักษะ k หากค่า r_{ik}^* ต่ำกว่า 0.5 แสดงว่าข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกที่สูง แต่หากค่า r_{ik}^* มากกว่า 0.9 แสดงว่าข้อสอบไม่สามารถจำแนกทักษะ k ได้ซึ่ง π_i^* และ r_{ik}^* เป็นค่าพารามิเตอร์ที่สำคัญที่ใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถในการวินิจฉัยของข้อสอบแต่ละข้อ(ซึ่งในการวิจัยเรื่องนี้นำมาหมายถึงรายการพฤติกรรม)เมื่อทราบถึงค่าพารามิเตอร์ π_i^* และ r_{ik}^* ทำให้ทราบว่ารายการพฤติกรรมใดที่มีค่า π_i^* ต่ำกว่า 0.6 และค่า r_{ik}^* มากกว่า 0.9 ควรตัดทิ้งเพราะว่ารายการพฤติกรรมนั้นมีค่าความยากที่สูงเกินไปและไม่สามารถจำแนกทักษะ k ได้

หลังจากนำข้อมูลไปวินิจฉัยแล้วจะสามารถแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ชำนาญ กลุ่มที่ไม่ชำนาญและกลุ่มที่ไม่สามารถระบุได้ ซึ่งในการแบ่งนักเรียนดังกล่าวต้องดูจากค่า posterior probability of mastery (ppm) ซึ่งหากค่า ppm ของทักษะใดมากกว่า 0.6 แสดงว่านักเรียนมีความชำนาญในทักษะนั้น แต่หากค่า ppm ของทักษะการพูดได้น้อยกว่า 0.4 แสดงว่านักเรียนไม่มีความชำนาญในทักษะนั้น และหากค่า ppm ของทักษะการพูดได้อยู่ระหว่าง 0.4-0.6 ถือว่าไม่สามารถระบุความชำนาญได้ ซึ่งค่าต่างๆเหล่านี้สามารถดูได้จากค่า the proportion of skill masters (p_k) ได้เช่นกัน ซึ่งค่า posterior probability of mastery (ppm) และค่า the proportion of skill masters (p_k) ได้ สามารถนำมาจัดทำ Skill Profile ของผู้สอบ แล้วแปลงเป็นผลวินิจฉัยย้อนกลับต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการต่างๆ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1.ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้บริการสถานศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
2. นำหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย ยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งนัดหมายวันเวลาสถานที่ที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. เตรียมอุปกรณ์ เช่น แบบสอบพูด แบบสอบถามนักเรียน เครื่องถ่ายวิดีโอ เครื่องอัดเสียง ให้เพียงพอกับกลุ่มตัวอย่าง

4. ดำเนินการสอบโดยแจ้งวัตถุประสงค์ของการสอบและอธิบายคำชี้แจงในการสอบให้นักเรียนทุกคนเข้าใจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิธีดำเนินการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสอบวินิจฉัย แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผู้วิจัยนัดพบครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อทำการชี้แจงกระบวนการดำเนินการเก็บข้อมูลทั้งหมด

1. ช่วงเวลาที่ดำเนินการในระยะที่ 1 คือ ปลายเดือนธันวาคม 2556
2. เวลาที่ใช้ในการชี้แจงประมาณ 1 ชั่วโมง
3. เรื่องที่ต้องทำการชี้แจง มีดังนี้
 - 3.1. เนื้อหาของการวิจัย และ กระบวนการวิจัย
 - 3.2. การจัดสอบพูดโดยใช้แบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. ให้ครูคัดเลือกนักเรียน 12 คน โดยแบ่งเป็น

4.1. นักเรียนที่เก่งวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน 4 คน
4.2. นักเรียนที่เก่งวิชาภาษาอังกฤษระดับปานกลาง	จำนวน 4 คน
4.3. นักเรียนที่อ่อนวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน 4 คน
5. ให้ครูแจกแบบสอบถามแก่นักเรียน 12 คน ก่อนทำการทดสอบ

ระยะที่ 2 ผู้วิจัยและทีมวิจัยเข้าไปทำการดำเนินการทดสอบการสอบพูดกับนักเรียน

1. ช่วงเวลาที่ดำเนินการในระยะที่ 2 คือ กลางเดือนมกราคม 2557
2. เวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดสอบ วันละ 1 คาบเรียน (50 นาที) จำนวน 1 วัน
3. จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมการทดสอบ 12 คน โดยแบ่งเป็น

3.1. นักเรียนที่เก่งวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน 4 คน
3.2. นักเรียนที่เก่งวิชาภาษาอังกฤษระดับปานกลาง	จำนวน 4 คน
3.3. นักเรียนที่อ่อนวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน 4 คน

ซึ่งการดำเนินการทดสอบมีดังนี้ ในวันทดสอบ จะมีทีมวิจัยประกอบด้วยนิสิต 6 คน ทางโรงเรียนสามารถเตรียมนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาพร้อมกัน 12 คน เพื่อรับฟังกระบวนการทดสอบทั้งหมดจากผู้วิจัย จากนั้นจะแบ่งนักเรียน ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน โดยนักเรียน 6 คนในกลุ่มที่ 1 จะเข้าทำการสอบพูดก่อน และ กลุ่มนักเรียน 6 คนกลุ่มที่ 2 เข้าทำการ

สอบพูดกับทีมวิจัยเมื่อกลุ่มแรกสอบเสร็จ ทีมวิจัยทำการบันทึกสถิติกับนักเรียนระหว่างสอบพูด เพื่อนำไปให้ครูสอนภาษาอังกฤษประเมินภายหลัง

ระยะที่ 3 การวินิจฉัยการตอบแบบสอบของนักเรียน

1. ช่วงเวลาที่ดำเนินการในระยะที่ 3 คือ ปลายเดือนมกราคม 2557
2. เวลาที่ใช้ในการประเมิน จำนวน 1 วัน ใช้เวลา 2 - 3 ชั่วโมง
3. ครูผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมและทำการวินิจฉัยจำนวน 3 คน โดยเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3
4. โดยรายละเอียดการฝึกอบรมและทำการวินิจฉัยมีดังนี้
 - 4.1. ผู้วิจัยชี้แจงวิธีการประเมินการตอบข้อสอบของนักเรียน
 - 4.2. ครูแต่ละท่านจะได้ดูไฟล์ VDOที่กำหนดให้ และทำการประเมินโดยใช้ แบบบันทึก รายการพฤติกรรมและตารางจัดบันทึกข้อบกพร่องที่ทางผู้วิจัยเตรียมไว้
 - 4.3. ครูแต่ละท่านทำการวิเคราะห์คุณภาพและความครอบคลุมของแบบบันทึกรายการ พฤติกรรมและตารางจัดบันทึกข้อบกพร่องที่ทางทีมวิจัยเตรียมไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์สารสนเทศของแบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1) ครูผู้ประเมินตรวจให้คะแนนการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนจากแบบสอบวินิจฉัยโดยใช้แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม(Checklist)ในการให้คะแนน หากนักเรียนสามารถพูดตอบได้ถูกต้องครบตามคุณลักษณะที่ระบุในQ-Matrix และรายการพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องพฤติกรรมของนักเรียนว่า “มี” และได้ 1 คะแนนหากนักเรียนไม่สามารถพูดตอบได้ถูกต้องครบตามคุณลักษณะที่ระบุในQ-Matrix และรายการพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องพฤติกรรมของนักเรียนว่า “ไม่มี” และได้ 0 คะแนน จากนั้นจะต้องลงรหัสพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนด้วย

2) วิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบวินิจฉัย

2.1) วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบตามทฤษฎีทดสอบแบบดั้งเดิม ในการวิเคราะห์หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงโดยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR20)

2.2) วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ โดยใช้โมเดลการตอบสนองข้อสอบแบบ 2 พารามิเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่าพารามิเตอร์ความยาก (b)และ ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนก (a) และความเที่ยง

1.3) วิเคราะห์ความสามารถในการวินิจฉัยของแบบสอบพูดโดย โดยใช้โปรแกรม Arpeggio และระบุความชำนาญของนักเรียนในคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย

การวิเคราะห์สารสนเทศของแบบสอบถามสำหรับนักเรียนและแบบสอบถามสำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญ

1) ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามสำหรับนักเรียนและครู จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลดังกล่าวไปสร้างและพัฒนารูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง และทำการใส่รหัส

2) วิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามสำหรับนักเรียนและครู

ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าความเที่ยง(Reliability) ของแบบสอบถามสำหรับนักเรียนและแบบสอบถามสำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญโดยใช้โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 19 และวิเคราะห์ค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method)

การวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียน

1) คะแนนที่ได้จากการสอบพูดและแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมนำมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ ความโด่งและค่าร้อยละของคะแนน

2) พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนที่ได้จากการสอบพูด นำมาหาค่าความถี่ และร้อยละ จากนั้นนำมาจัดลำดับความสำคัญตามพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตรวจสอบคุณภาพของวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีการดำเนินการวิจัย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การทบทวนวรรณกรรม 2) การระบุคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยและการสร้างเครื่องมือวินิจฉัย 3) การนำเครื่องมือวินิจฉัยไปทดลองใช้และสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง 4) การสร้างแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม (Checklist) และสร้าง Q-Matrix 5) การวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 6) การศึกษาคุณภาพของวิธีการวินิจฉัยที่พัฒนาขึ้นและให้ข้อมูลวินิจฉัยย้อนกลับ

จากการดำเนินการวิจัยดังกล่าวสามารถจำแนกผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาคุณภาพของวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

1.1 ผลการพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 6 ภาระงาน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับนิยามและองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากนักการศึกษาหลายท่านและผู้วิจัยยังได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาของ กฤติยา วรศรี (2550) Lee&Sawaki (2009) และ Kim (2011) และศึกษารูปแบบการจดบันทึกพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่องของกฤติยา วรศรี(2550) และนำแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมของ Kim (2011) เพื่อใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อให้ได้ผลวินิจฉัยตอบกลับอย่างครอบคลุม

ผู้วิจัยทำการศึกษาหลักสูตรแกนกลางปี พ.ศ.2551 ในเรื่องตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 และ ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยอ้างอิงจาก ACTFL Proficiency guidelines ในปีค.ศ.2012 และ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโอริสา ซื่อสัตยวงศ์ (2549) ลัดดาวัลย์ วรรณธนสุทธิ์ (2551) และ นงสมร พงษ์พานิช (2554) พบว่านักเรียนมีความบกพร่องในด้านความรู้ด้านไวยากรณ์ และ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม มากที่สุด

เมื่อผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมข้างต้นแล้ว สามารถระบุคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยซึ่งสามารถอธิบายองค์ประกอบย่อยได้ ดังตาราง

ตารางที่ 18 คุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คุณลักษณะ	คำอธิบาย
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	
1.ความสามารถด้านไวยากรณ์	
1.1 การใช้คำเชื่อม	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำบุพบท คำสันธาน และ คำเชื่อมปรับเปลี่ยน (Transition words) ได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์
1.2 การผันกริยาไปตามกาล(Tense)	ผู้พูดมีความสามารถในการผันกริยาไปตาม The present simple tense The past simple tense The future simple tense และThe present perfect tense ได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์
1.3 การสร้างประโยคที่สมบูรณ์	ผู้พูดมีความสามารถในการจัดเรียงลำดับและความสัมพันธ์ของคำต่าง ๆ ในวลี และประโยคหรือโครงสร้างของประโยค
1.4 การใช้คำศัพท์	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์
2.ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม	
2.1การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมตามอายุ เพศ สถานะ และความสัมพันธ์ของผู้พูดและผู้ฟัง
2.2การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม (Stylistic appropriateness)	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่มีความสุภาพในการสื่อสาร

จากตารางข้างต้น ผู้วิจัยสนใจที่จะวินิจฉัยคุณลักษณะสำคัญ 2 ด้าน คือ 1)ความสามารถด้านไวยากรณ์ ซึ่งประกอบด้วย 1.1 การใช้คำเชื่อม 1.2 การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 1.3 การสร้าง

ประโยชน์ที่สมบูรณ์ 1.4 การใช้คำศัพท์ และ อีกด้านคือ 2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ประกอบด้วย 2.1 การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม(Social contextual factors) และ 2.2 การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม(Stylistic appropriateness)

1.1.1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบสอบถามวิจัยจำนวน 6 ภาระงาน

คุณภาพด้านความตรง

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือ 3 เครื่องมือ ดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดประเมินผลการศึกษา 2 ท่านและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ หรือ ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) รวมถึงตรวจสอบภาษาที่ใช้ในข้อคำถาม

ตารางที่19 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้อที่ W1-W10กับวัตถุประสงค์

ภาระงาน	วัตถุประสงค์	ข้อคำถาม	IOC
Warm-Up	สามารถพูดสนทนาและ โต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	W1. What is your full name?	1
		W2. What can I call you?	0.7
		W3. Tell me about your family.	0.8
		W4. Tell me about your hometown.	1
		W5.What is some of your hobbies and interests?	1
		W6.What do you usually do on your holidays?	1
		W7.What is your favorite subject in school?	1
		W8. What is the hardest part about studying English?	0.9
		W9. Do you have a best friend?	0.7
		W10. What do you usually do in the evenings?	1

จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาในข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ข้อที่ W1-W10 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของทุกข้อมีค่ามากกว่า

0.5 จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับแก้ข้อคำถาม ในด้านการใช้ภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น ข้อคำถาม W9. Do you have a best friend? จะสามารถตอบได้แค่ yes หรือ no เท่านั้นทำให้นักเรียนตอบคำถามเพียงสั้นๆ จึงปรับแก้เป็น W9. Who is your best friend? Tell me a little bit about him/her. เพื่อให้ให้นักเรียนได้อธิบายถึงรายละเอียดของเพื่อนสนิท และสามารถพูดตอบได้ยาวมากขึ้น

ตารางที่ 20 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภาระงานที่ 1 กับวัตถุประสงค์

ภาระงานที่ 1		
<p>Direction: Tell me the story that pictures show.</p> <p>Assessor said: Now please look at pictures below. I would like you to tell me the story that the pictures show, starting with picture number 1 and going through picture number 5. Please take one minute to look at the pictures and think about the story. Do not begin the story until your are told to do so.</p>		
วัตถุประสงค์	เนื้อหา	IOC
สามารถพูดบรรยายภาพตามลำดับเหตุการณ์โดยใช้คำเชื่อมอย่างเหมาะสม	1.ความเหมาะสมของรูปภาพ	0.9
	2.ความเหมาะสมของคำสั่ง	0.8
	3.เนื้อหาของภาระงาน	1

จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของภาระงานที่ 1 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.5 ผู้วิจัยจึงไม่ได้ปรับแก้รูปภาพ หรือ เนื้อหาของภาระงาน

ตารางที่ 21 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภาระงานที่ 2 กับวัตถุประสงค์

ภาระงานที่ 2		
วัตถุประสงค์	ข้อคำถาม	IOC
สามารถพูดตอบคำถามโดยใช้ Tense อย่างเหมาะสม	2.1 What did you do last weekend?	1
	2.2 What will you do after taking this exam?	1
	2.3 How long have you studied English?	0.8
	2.4 What do you usually do in the evening?	0.8
	2.5 Have you ever had a friend from another country?	0.8

จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของภาระงานที่ 2 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.5 ผู้วิจัยจึงไม่ได้ปรับแก้ข้อคำถาม

ตารางที่ 22 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภาระงานที่ 3 กับวัตถุประสงค์

ภาระงานที่ 3		
Direction: Candidates respond with appropriate lines.		
Assessor said: Read this dialogue and think about appropriate lines to fill in.		
<i>Situation: In a department store</i>		
Assessor:	May I help you?	
Candidate:	_____	
Assessor:	Ok,what size do you wear?	
Candidate:	_____	
Assessor:	Umm..How about this blue T-shirt here?	
Candidate:	_____	
Assessor:	Oh.Well, if you don't like blue, What color would you like?	
Candidate:	_____	
Assessor:	How about this one?	
Candidate:	_____	
Assessor:	Great!	
Candidate:	_____	
Assessor:	It's on sale today for 199 baht.	
Candidate:	_____	
วัตถุประสงค์	เนื้อหา	IOC
สามารถพูดโต้ตอบโดยใช้โครงสร้างประโยคที่เหมาะสม	1.ความเหมาะสมของคำสั่ง	0.7
	2. เนื้อหาของภาระงาน	0.5

จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของภาระงานที่ 3 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของความเหมาะสมของคำสั่งมีค่ามากกว่า 0.5 ผู้วิจัยจึงไม่ได้ปรับแก้คำสั่ง แต่เนื้อหาของภาระงานมีค่าเท่ากับ 0.5 เนื่องมาจากข้อคำถาม บรรทัดที่ 2 Ok,what size do you ware? มีการสะกดผิดของคำว่า ware ผู้วิจัยจึงได้แก้คำสะกดผิด ware เป็น wear

ตารางที่ 23 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภาระงานที่ 4 กับวัตถุประสงค์

ภาระงานที่ 4		
<p>Direction: Candidates look at the picture and respond to questions.</p> <p>Assessor said: Look at this picture carefully and respond to my questions.</p>		
วัตถุประสงค์	เนื้อหา	IOC
สามารถใช้คำศัพท์ในการเรียกวัตถุในภาพและสามารถระบุรายละเอียดของภาพได้อย่างถูกต้อง	1. ความเหมาะสมของคำสั่ง	0.9
	2. ความเหมาะสมของรูปภาพ	1
วัตถุประสงค์	ข้อคำถาม	IOC
สามารถใช้คำศัพท์ในการเรียกวัตถุในภาพและสามารถระบุรายละเอียดของภาพได้อย่างถูกต้อง	4.1 (Point to the swimming pool) What's this?	0.8
	4.2 (Point to the volleyball) What's this?	0.8
	4.3 (Point to a towel) What is this?	1
	4.4 (Point to clouds) What are those?	1
	4.5 (Point to a sign) What's that?	1
	4.6 (Point to the child walking) Is he swimming?	0.9
	4.7 (Point to whole picture) How many lifeguards are there?	1
	4.8 (Point to one person) Describe this person.	0.8
	4.9 (Point to the whole picture) Where is the food&drink shop?	0.6
	4.10 (Point to whole picture) How many people playing volleyball?	1

จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของภาระงานที่ 4 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.5 จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับแก้ข้อคำถาม ในด้านการใช้ภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น ข้อคำถามที่ 4.6 (Point to the child walking) Is he swimming? เป็นคำถามที่ตอบได้แค่ yes หรือ no เช่นกันจึงปรับแก้เป็น 4.6. (Point to the child who is walking) What is he doing? เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการตอบมากขึ้น

ตารางที่ 24 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภาระงานที่ 5 กับวัตถุประสงค์

ภาระงานที่ 5		
<p>Direction: Candidates look at the map and respond to questions.</p> <p>Assessor said: You are at train station. A female tourist asks you for directions. Listen to their questions.</p> <p>Situation: You met a female tourist who is older than you. She asks you for directions to get to different places. She also asks you for suggestions.</p>		
วัตถุประสงค์	เนื้อหา	IOC
สามารถพูดแสดงความช่วยเหลือและให้คำแนะนำเส้นทางในสถานการณ์ที่กำหนดให้อย่างเหมาะสม	1.ความเหมาะสมของคำสั่ง	0.8
	2. ความเหมาะสมของรูปภาพ	1

ตารางที่ 24 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภาระงานที่ 5 กับวัตถุประสงค์ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ข้อคำถาม	IOC
สามารถพูดแสดงความช่วยเหลือและให้คำแนะนำเส้นทางในสถานการณ์ที่กำหนดให้เหมาะสม	5.1 Please give me directions to the temple.	1
	5.2 What is the nearest restaurant? How do I get there?	0.9
	5.3 Can you tell me where the police station is? I lost my wallet. What should I tell the police?	0.7
	5.4 Please tell me how to get to the Movie theater? Should I walk along pine street?	0.8
	5.5 Where is the movie theater? Can you recommend any Thai movie that I should watch? Why?	0.7

จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของภาระงานที่ 5 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.5 จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับแก้ข้อคำถาม ในด้านการใช้ภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น ข้อคำถามที่ 5.5. Where is the movie theater? Can you recommend any Thai movie that I should watch? Why? เป็นข้อคำถามที่ยาวเกินไป ผู้วิจัยจึงตัดคำถามในส่วนแรกออกและแก้เป็น 5.5. Can you recommend any Thai movie that I should watch? Why?

ตารางที่ 25 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภาระงานที่ 6 กับวัตถุประสงค์

Task 6		
วัตถุประสงค์	ข้อคำถาม	IOC
สามารถพูดได้อย่างเหมาะสมกับคู่สนทนาที่มีเพศ อายุ สถานะทางสังคมแตกต่างกัน	6.1 Your close friend walks in to the classroom. What you should say?	0.5
	6.2 You step on teacher's feet. What you should say?	0.8
	6.3 You want to borrow a pen from a stranger at BTS station. What you should say?	0.9
	6.4 You mother get a new haircut and you want to compliment her. What you should say?	0.7
	6.5 Your friends talking to each other. You want to interrupt and say something. What you should say?	0.6

จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของภาระงานที่ 6 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของข้อที่ 6.2-6.5 มีค่ามากกว่า 0.5 แต่ข้อ 6.1 ค่า IOC เท่ากับ 0.5 ผู้วิจัยได้ปรับแก้ข้อคำถาม ในด้านการใช้ภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จาก Your close friend walks in to the classroom. What you should say? เป็น Your close friend walks in to the classroom in the morning. What should you say? และนอกจากนี้ได้ปรับแก้คำถามต่อท้ายของทุกข้อจาก What you should say? มาเป็น What should you say?

ตารางที่ 26 ข้อคำถามของแบบสอบพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีการปรับแก้

ข้อคำถามเดิม	ข้อคำถามใหม่ที่มีการปรับแก้
W9. Do you have a best friend?	W9. Who is your best friend? Tell me a little bit about him/her.
4.6 (Point to the child walking) Is he swimming?	4.6. (Point to the child who is walking) What is he doing?
5.5. Where is the movie theater? Can you recommend any Thai movie that I should watch? Why?	5.5. Can you recommend any Thai movie that I should watch? Why?
6.4 You mother get a new haircut and you want to compliment her. What you should say?	6.4 Your older sister gets a new haircut and you want to compliment her. What should you say? (Compliment)

จากตารางที่ 26 จะพบว่า ข้อคำถาม W9. Do you have a best friend? จะสามารถตอบได้แค่ yes หรือ no เท่านั้นทำให้ นักเรียนตอบคำถามเพียงสั้นๆ จึงปรับแก้เป็น W9. Who is your best friend? Tell me a little bit about him/her. เพื่อให้ให้นักเรียนได้อธิบายถึงรายละเอียดของเพื่อนสนิท และสามารถพูดตอบได้ยาวมากขึ้น ในข้อ 4.6 (Point to the child walking) Is he swimming? เป็นคำถามที่ตอบได้แค่ yes หรือ no เช่นกันจึงปรับแก้เป็น 4.6. (Point to the child who is walking) What is he doing? เพื่อให้ให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการตอบมากขึ้น ส่วนข้อ 5.5. Where is the movie theater? Can you recommend any Thai movie that I should watch? Why? เป็นข้อคำถามที่ยาวเกินไป ผู้วิจัยจึงตัดคำถามในส่วนแรกออกและแก้เป็น 5.5. Can you recommend any Thai movie that I should watch? Why? และข้อสุดท้ายที่ปรับแก้คือ 6.4 You mother get a new haircut and you want to compliment her. What you should say? เนื่องจากวัฒนธรรมไทยในบางครอบครัว ผู้เป็นลูก

อาจจะไม่กล้ากล่าวคำชม หรือ พูดเกี่ยวกับทรงผมของผู้เป็นแม่ ผู้วิจัยจึงปรับแก้ข้อคำถามเป็น 6.4 Your **older sister** gets a new haircut and you want to compliment her. What should you say? (Compliment) เพื่อให้กล่าวคำชมแก่พี่สาวแทน

คุณภาพด้านความเที่ยง

ผู้วิจัยวิเคราะห์สารสนเทศข้อสอบตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิมและทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ โดยให้คะแนนนักเรียนที่พูดตอบได้ถูกต้อง 1 คะแนน และ ให้ 0 คะแนน สำหรับนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการพูดตอบ โดยทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิมใช้โปรแกรม Test Analysis Program (TAP) version 12.9.23 มาวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ เพื่อหาค่าความยาก(P) และอำนาจจำแนก (r) และ วิเคราะห์คุณภาพแบบสอบทั้งฉบับเพื่อคำนวณหาค่าความเที่ยงด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน(KR20) ซึ่งข้อสอบที่มีคุณภาพจะมีค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเที่ยงของแบบสอบ 0.70 ขึ้นไป

ส่วนทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบใช้โปรแกรมวิเคราะห์ IRTPRO 2.1 วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบรายข้อและโดยใช้โมเดลการตอบสนองข้อสอบแบบ 2 พารามิเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่าความยาก (b) และ ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนก (a) ข้อสอบที่มีคุณภาพจะต้องมีค่าพารามิเตอร์ความยาก ตั้งแต่ -2.50 ถึง 2.50 ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.50-2.50 ได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ตารางที่ 27 สารสนเทศจากแบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

รายการ ที่	ข้อสอบ	รายละเอียด	ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม		ทฤษฎีการตอบสนอง ข้อสอบ	
			ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ค่าความ ยาก (b)	ค่าอำนาจ จำแนก (a)
1	1.1	อธิบายภาพที่1	0.47	0.91	0.03	1.42
2	1.2	อธิบายภาพที่2	0.46	0.86	0.06	1.17
3	1.3	อธิบายภาพที่3	0.54	0.94	-0.38	1.25
4	1.4	อธิบายภาพที่4	0.60	0.79	-0.70	1.22
5	1.5	อธิบายภาพที่5	0.34	0.86	0.75	1.37
6	2.1	พูดโต้ตอบโดยใช้ Past simple tense	0.40	0.77	0.42	1.12
7	2.2	พูดโต้ตอบโดยใช้ Future simple tense	0.36	0.71	0.72	0.90
8	2.3	พูดโต้ตอบโดยใช้ Present perfect tense	0.17	0.40	1.98	1.02
9	2.4	พูดโต้ตอบโดยใช้ Present simple tense	0.50	0.74	-0.13	0.96
10	2.5	พูดโต้ตอบโดยใช้ Present perfect tense	0.22	0.43	1.77	0.87
11	3.1	พูดแสดงความต้องการในการซื้อเสื้อ	0.59	0.85	-0.68	1.07
12	3.2	พูดบอกขนาดของเสื้อที่ต้องการ	0.46	0.51	0.28	0.40
13	3.3	พูดปฏิเสธเสื้อที่ไม่ต้องการ	0.65	0.88	-0.94	1.42
14	3.4	พูดบอกสีเสื้อที่ต้องการ	0.76	0.59	-2.09	0.77
15	3.5	พูดแสดงความชอบ	0.70	0.74	-1.21	1.66
16	3.6	พูดถามราคา	0.51	0.83	-0.23	0.93
17	3.7	พูดตอบตกลง	0.44	0.86	0.20	1.09
18	4.1	เข้าใจและรู้คำศัพท์ swimming pool	0.63	0.85	-0.97	0.95
19	4.2	เข้าใจและรู้คำศัพท์ volleyball	0.92	0.24	-4.19	0.76
20	4.3	เข้าใจและรู้คำศัพท์ clouds	0.52	0.74	-0.27	0.93
21	4.4	อธิบายการกระทำของเด็กผู้ชาย	0.65	0.42	-1.49	0.57
22	4.5	บอกจำนวนของ lifeguard	0.53	0.71	-0.34	0.82
23	4.6	บอกตำแหน่งของ food and drinks shop	0.38	0.63	0.55	1.20
24	5.1	บอกเส้นทางไปพิพิธภัณฑ์	0.34	0.74	0.73	1.59
25	5.2	บอกเส้นทางไปร้านอาหาร	0.36	0.77	0.62	1.68
26	5.3	บอกเส้นทางไปสถานีตำรวจ	0.36	0.86	0.95	11.11
27	5.4	บอกเส้นทางไปโรงพยาบาล	0.35	0.86	0.95	10.56
28	5.5	บอกเส้นทางไปสวนน้ำ	0.35	0.86	0.96	10.19
29	6.1	กล่าวทักทายกับเพื่อนสนิท	0.72	0.12	-5.80	0.18
30	6.2	กล่าวขอโทษกับครู	0.83	0.38	-2.47	1.06
31	6.3	กล่าวขอยืมปากกากับคนแปลกหน้า	0.43	0.97	0.28	2.06
32	6.4	กล่าวคำชมต่อพี่สาวได้อย่างเหมาะสม	0.61	0.65	0.28	0.77
33	6.5	พูดขจัดจิ้งหะกับคุณพ่อที่กำลังพูดคุยกับเพื่อนบ้าน	0.46	0.71	0.07	0.93
34	6.6	ให้คำแนะนำกับเพื่อนชาวต่างชาติ	0.40	0.88	0.41	1.30

หมายเหตุ : KR20 = 0.946 , KR21 = 0.936 , Mean Item Difficulty = 0.501, Mean Item Discrimination = 0.708

ผู้วิจัยวิเคราะห์สารสนเทศข้อสอบตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม พบว่า มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.17 ถึง 0.92 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.97 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.95

ผู้วิจัยวิเคราะห์สารสนเทศข้อสอบตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ พบว่ามี ค่าพารามิเตอร์ ความยากตั้งแต่ -5.8 ถึง 1.98 และ ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.18 ถึง 11.11

1.2 ผลการพัฒนาแบบสอบถามสำหรับนักเรียน

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามสำหรับนักเรียนเพื่อใช้ในการค้นหาข้อมูลการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อค้นหาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน และเพื่อค้นหาความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้าน ความรู้ด้านไวยากรณ์ และ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคมของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน 50 ข้อ มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ซึ่งเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ(checklist) จำนวน 4 ข้อ และ แบบเติมคำตอบ จำนวน 2 ข้อ รวมทั้งหมด 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นคำถาม แบบเติม คำตอบ รวมทั้งหมด 14 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของนักเรียน ซึ่งเป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็น คำถามแบบตรวจสอบรายการ(checklist) จำนวน 18 ข้อ

1.2.1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบสอบถามสำหรับนักเรียน

คุณภาพด้านความตรง

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามสำหรับนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้าน วัดประเมินผลการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 3 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับจุดประสงค์ หรือ ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) รวมถึงตรวจสอบ ภาษาที่ใช้ในข้อคำถาม ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องดังตาราง

ตารางที่ 28 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ตอนที่ 1 และ 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน			ผลการพิจารณา			
ข้อคำถาม						
1. เพศ	1) ☐ ชาย	2) ☐ หญิง	เหมาะสม			
2. อายุ	1) ☐ 14 ปี	2) ☐ 15 ปี	3) ☐ 16 ปี	4) ☐ อื่นๆ	เหมาะสม	
3. เกรดเฉลี่ยทุกวิชา	1) ☐ ต่ำกว่า 1.99	2) ☐ 2.00 – 2.49	3) ☐ 2.50-2.99	4) ☐ 3.00 – 3.49	5) ☐ 3.50 ขึ้นไป	เหมาะสม
4. เกรดวิชาภาษาอังกฤษ	1) ☐ ต่ำกว่า 1.99	2) ☐ 2.00 – 2.49	3) ☐ 2.50-2.99	4) ☐ 3.00 – 3.49	5) ☐ 3.50 ขึ้นไป	เหมาะสม
5. ภูมิลำเนาบ้านเกิดของนักเรียนอยู่ในจังหวัด _____			เหมาะสม			
6. ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่ในจังหวัด _____			เหมาะสม			
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ						
7. นักเรียนเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่อายุ _____ ปี			เหมาะสม			
8. จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ _____ ปี			เหมาะสม			
9. นักเรียนเคยเรียนพิเศษเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษหรือไม่ ☐ เคยเรียน ☐ ไม่เคยเรียน ถ้าเคยให้ระบุชื่อสถานที่เรียนพิเศษและวิชาที่เรียน (เช่น เรียนสนทนา, เรียนการเขียน หรือ เรียนไวยากรณ์)			เหมาะสม			
10. นักเรียนเคยมีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศโดยที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารหรือไม่ ☐ เคย ☐ ไม่เคย ถ้าเคยให้ระบุชื่อประเทศที่ไป จุดประสงค์ในการเดินทาง และ ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศนั้น			เหมาะสม			
11. บิดาหรือมารดาหรือคนในครอบครัวของนักเรียนสามารถพูดเพื่อการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้หรือไม่ บิดา ☐ ได้ ☐ ไม่ได้ มารดา ☐ ได้ ☐ ไม่ได้ คนในครอบครัว(โปรดระบุ.....) ☐ ได้ ☐ ไม่ได้			เหมาะสม			
11.1 และระบุว่าใช้เนื่องในโอกาสอะไร บิดาใช้ภาษาอังกฤษเนื่องในโอกาส _____ มารดาใช้ภาษาอังกฤษเนื่องในโอกาส _____ คนในครอบครัว(โปรดระบุ.....) ใช้ภาษาอังกฤษเนื่องในโอกาส _____			เหมาะสม			
12. นักเรียนเคยเรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติหรือไม่ ☐ เคยเรียน ☐ ไม่เคยเรียน ถ้าเคยให้ระบุ ภูมิลำเนาบ้านเกิดของครู และ ระยะเวลาที่เรียนกับครูคนนั้น _____			เหมาะสม			

ตารางที่ 28 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ตอนที่ 1 และ 2 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา
13. นักเรียนมีโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับใด เพราะเหตุใด ☐ มาก เพราะ _____ ☐ ปานกลาง เพราะ _____ ☐ น้อย เพราะ _____	เหมาะสม
14. ให้ระบุ ปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	เหมาะสม

จากการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนในตอนที่ 1 และ 2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาว่า ข้อคำถามทั้ง 14 ข้อ มีความเหมาะสม

ตารางที่ 29 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนตอนที่ 3

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน	
ข้อคำถาม	IOC
15. นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับใด	1
16. นักเรียนมีความสามารถในการสนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างเหมาะสม	0.6
17. นักเรียนมีความสามารถในการ ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม	0.6
18. นักเรียนมีความสามารถในการพูดแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม	0.6
19. นักเรียนมีความสามารถในการพูดเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม	0.6
20. นักเรียนมีความสามารถในการพูดบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม	0.6
21. นักเรียนมีความสามารถในการใช้คำบุพบทและสันธานในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสม	0.8
22. นักเรียนมีความสามารถในการใช้Tenses(Past / Present / Future)ในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสม	0.8
23. นักเรียนมีความสามารถในการใช้โครงสร้างประโยคในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสม	0.7
24. นักเรียนมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสม	1

**ตารางที่ 29 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนตอนที่ 3 (ต่อ)**

ข้อคำถาม	IOC
25. นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศ อายุ และสถานะทางสังคมของคู่สนทนาในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสม	0.9
26. นักเรียนมีความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมในการพูดเพื่อการสื่อสาร	0.8

จากการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนในตอนที่ 3 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของข้อคำถามที่ 15-26 มีค่ามากกว่า 0.5

**ตารางที่ 30 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนตอนที่ 4**

ตอนที่ 4 ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน	
ข้อคำถาม	IOC
27. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ and เชื่อมประโยคไปเรื่อยๆ	1
28. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ but เชื่อมความสอดคล้อง	0.8
29. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยไม่มีการใช้ Transition word ในการเชื่อมประโยค	0.6
30. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ simple sentence เล่าเรื่องอดีต	0.5
31. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ simple sentence เล่าเรื่องอนาคต	0.6
32. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ past tense เล่าเรื่องในปัจจุบัน	0.6
33. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ future tense เล่าเรื่องในปัจจุบัน	0.6
34. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยการพูดแบบเอาคำมาวางต่อกันแต่ไม่เป็นประโยค	1
35. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยการพูดแบบขาดประธาน	0.8
36. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยการพูดแบบขาดกริยา	0.6
37. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยการพูดแบบขาดกรรม	0.8
38. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยการพูดแบบขาด a , an , the	0.5
39. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยการพูดคำศัพท์ผิด	0.6
40. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องใช้พูด	0.9
41. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยพูดไม่เหมาะสมกับเพศ อายุ และสถานะทางสังคมของคู่สนทนา	0.7
42. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยเมื่อพูดขอร้องไม่ได้ลงท้ายด้วยคำว่า please	0.5
43. นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยเมื่อต้องการเริ่มต้นการสนทนาไม่ได้ใช้ว่า Excuse me	0.5

จากการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนในตอนที่ 4 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective

Congruence) ของข้อคำถามที่ 27-29 31-37 และ 39-41 มีค่ามากกว่า 0.5 ส่วนข้อคำถามข้อที่ 30 38 42 และ 43 มีค่า IOC เท่ากับ 0.5

คุณภาพด้านความเที่ยง

ผู้วิจัยหาความเที่ยง(Reliability) ของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนโดยใช้โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 19 โดยหาค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method) สามารถหาค่าความเที่ยงได้ดังนี้

ตารางที่ 31 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน

แบบสอบถามตอนที่	ค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค
ตอนที่ 3	.952
ตอนที่ 4	.801
รวม	.871

ซึ่งข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนสามารถแสดงได้ดังตาราง

ตารางที่ 32 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	45	35.40
หญิง	82	64.60
อายุ		
14 ปี	32	25.20
15 ปี	90	70.90
16 ปี	5	3.90
เกรดเฉลี่ยทุกวิชา		
ต่ำกว่า 1.99	1	0.80
2.00-2.49	9	7.10
2.50-2.99	13	10.20
3.00-3.49	24	18.90
3.50 ขึ้นไป	80	63.00

ตารางที่ 32 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เกรดวิชาภาษาอังกฤษ		
ต่ำกว่า 1.99	3	2.40
2.00-2.49	6	4.70
2.50-2.99	13	10.20
3.00-3.49	15	11.80
3.50 ขึ้นไป	90	70.90
รวม	127	100.00

จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 ที่ศึกษาอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 127 คน พบว่าข้อมูลทั่วไปนักเรียนส่วนใหญ่ มีอายุ 15 ปี ได้เกรดเฉลี่ยทุกวิชา และเกรดวิชาภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

ตารางที่ 33 ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อายุที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ		
2 ปี	1	0.80
3 ปี	31	24.40
4 ปี	30	23.60
5 ปี	21	16.50
6 ปี	17	13.40
7 ปี	24	18.90
8 ปี	1	0.80
10 ปี	2	1.60
เรียนพิเศษเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ		
เคย	66	52.00
ไม่เคย	61	48.00
โอกาสในการท่องเที่ยวต่างประเทศ		
เคย	28	22.00
ไม่เคย	99	78.00
เคยเรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ		
เคย	126	99.20
ไม่เคย	1	0.80

ตารางที่ 33 ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
สัญชาติของครูต่างชาติที่เคยเรียนด้วย		
อังกฤษ	17	13.40
ฟิลิปปินส์	16	12.60
อเมริกา	31	24.40
อินเดีย	1	0.80
ไอร์แลนด์	2	1.60
แคนาดา	3	2.40
แอฟริกา	1	0.80
ฝรั่งเศส	1	0.80
ออสเตรเลีย	4	3.10
สก๊อตแลนด์	2	1.60
มากกว่า 1 ชาติ	28	22.00
ไม่ทราบสัญชาติ	21	16.50
โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน		
มาก	4	3.10
ปานกลาง	53	41.70
น้อย	70	55.10
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน		
จัดการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ	1	0.80
อ่านหนังสือภาษาอังกฤษมากขึ้น	5	3.90
การก้าวเข้าสู่ AEC	4	3.10
การได้พูดคุยกับชาวต่างชาติ	16	12.60
การเรียนพิเศษ	10	7.90
การดูหนังฟังเพลงภาษาอังกฤษ	34	26.80
การติดตามศิลปินชาวต่างชาติ	4	3.10
การทำกิจกรรมที่โรงเรียน	2	1.60
ท่องศัพท์	5	3.90
ฝึกฝนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง	1	0.80
พ่อแม่ส่งเสริม	1	0.80
ได้เรียนกับครูต่างชาติ	6	4.70
ใช้ในชีวิตประจำวัน	8	6.30
ความชอบในภาษาอังกฤษ	2	1.60
ไม่ทราบเหตุผล	28	22.00

จากตารางที่ 33 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในช่วงอายุ 3-4 ปี โดยที่ 52% เคยเรียนพิเศษเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ และ 48% ไม่เคยเรียนพิเศษเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งในนักเรียนกลุ่มนี้ เคยมีโอกาสไปท่องเที่ยวต่างประเทศ 22% และไม่เคยมีโอกาสไปท่องเที่ยวต่างประเทศ 78% และนักเรียนส่วนใหญ่ 99.2% เคยเรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ โดยเป็นครูสัญชาติอเมริกามากที่สุด 24.4% และโอกาสที่นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีน้อยคิดเป็น 55.1% โดยนักเรียนส่วนใหญ่ 26.8% คิดว่าการดูหนังฟังเพลงภาษาอังกฤษเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตารางที่ 34 ข้อมูลความคิดเห็นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ต้องปรับปรุง
นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับใด	3 (2.40)	21 (16.50)	59 (46.50)	27 (21.30)	17 (13.40)
นักเรียนมีความสามารถในการสนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด	4 (3.10)	25 (19.70)	46 (36.20)	36 (28.30)	16 (12.60)
นักเรียนมีความสามารถในการ ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด	2 (1.60)	26 (20.50)	42 (33.10)	45 (35.40)	12 (9.40)
นักเรียนมีความสามารถในการพูดแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด	6 (4.70)	24 (18.90)	44 (34.60)	47 (37.00)	6 (4.70)
นักเรียนมีความสามารถในการพูดเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด	2 (1.60)	18 (14.20)	47 (37.00)	47 (37.00)	13 (10.20)
นักเรียนมีความสามารถในการพูดบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ ได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด	6 (4.70)	27 (21.30)	36 (28.30)	43 (33.90)	15 (11.80)
นักเรียนมีความสามารถในการใช้คำบุพบทและสันธานในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด	5 (3.90)	18 (14.20)	53 (41.70)	40 (31.50)	11 (8.70)
นักเรียนมีความสามารถในการใช้ Tenses(Past / Present / Future) ในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด	5 (3.90)	15 (11.80)	64 (50.40)	33 (26.00)	10 (7.90)
นักเรียนมีความสามารถในการใช้โครงสร้างประโยคในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด	2 (1.60)	20 (15.70)	55 (43.30)	40 (31.50)	10 (7.90)

ตารางที่34 ข้อมูลความคิดเห็นความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
(ต่อ)

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ต้องปรับปรุง
นักเรียนมีความสามารถในการเลือกใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด	4 (3.10)	19 (15.00)	50 (39.40)	46 (36.20)	8 (6.30)
นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศ อายุ และสถานะทางสังคมของกลุ่มสนทนาในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด	3 (2.40)	32 (25.20)	39 (30.70)	45 (35.40)	8 (6.30)
นักเรียนมีความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับใด	2 (1.60)	14 (11.00)	40 (31.50)	56 (44.10)	15 (11.80)
รวม	44 (3.15)	259 (18.53)	575 (41.13)	505 (36.12)	15 (1.07)

จากตารางที่ 34 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าตนเองมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง มีความสามารถในการสนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง มีความสามารถในการ ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับพอใช้ มีความสามารถในการพูดแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับพอใช้ มีความสามารถในการพูดเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใดปานกลางและพอใช้ มีความสามารถในการพูดบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ ได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับพอใช้ มีความสามารถในการใช้คำบุพบทและสันธานในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง มีความสามารถในการใช้ Tenses(Past / Present / Future) ในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง มีความสามารถในการใช้โครงสร้างประโยคในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง มีความสามารถในการเลือกใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศ อายุ และสถานะทางสังคมของกลุ่มสนทนาในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับพอใช้ มีความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมในการพูดเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับพอใช้

ตารางที่ 35 ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	พบ		ไม่พบ	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ and เชื่อมประโยคไปเรื่อยๆ	75	59.10	52	40.90
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ but เชื่อมความสอดคล้อง	62	48.80	65	51.20
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยไม่มีการใช้คำเชื่อม หรือ Transition words ในการเชื่อมประโยค	54	42.50	73	57.50
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ present simple tense เล่าเรื่องอดีต	46	36.20	81	63.80
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ present simple tense เล่าเรื่องอนาคต	37	29.10	90	70.90
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ past simple tense เล่าเรื่องในปัจจุบัน	49	38.60	78	61.40
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ future simple tense เล่าเรื่องในปัจจุบัน	40	31.50	87	68.50
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยการพูดแบบเอาคำมาวางต่อกัน แต่ไม่เป็นประโยค	80	63.00	47	37.00
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยขาดประธาน	38	29.90	89	70.10
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยขาดกริยา	35	27.60	92	72.40
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยขาดกรรม	41	32.30	89	67.70
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยขาด article (a , an , the)	58	45.70	69	54.30
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้คำศัพท์ผิด	87	68.50	40	31.50
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องใช้พูด	106	83.50	21	16.50
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยพูดไม่เหมาะสมกับเพศ อายุ และสถานะทางสังคมของคู่สนทนา	43	33.90	84	66.10
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ประโยคขออภัยไม่ได้ลงท้ายด้วยคำว่า please	54	42.50	73	57.50
นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยเมื่อต้องการขัดจังหวะคู่สนทนาโดยมิได้พูดว่า Excuse me	47	37.00	80	63.00

จากตารางที่ 35 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าตนเองพบปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในเรื่อง 1) พูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ and เชื่อมประโยคไปเรื่อยๆ 2) พูดเพื่อการสื่อสารโดยการพูดแบบเอาคำมาวางต่อกันแต่ไม่เป็นประโยค 3) พูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้คำศัพท์ผิด 4) พูดเพื่อการสื่อสารโดยไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องใช้พูด

1.3 ผลการสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบกพร่องของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่3

จากการสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในกรุงเทพมหานครสามารถแสดงได้ดังตาราง

ตารางที่ 36 รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่3

สัญลักษณ์ที่ใช้	รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง	ตัวอย่าง
องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถด้านไวยากรณ์		
1.1 การใช้คำเชื่อม		
C1	ไม่ได้ใช้ and เชื่อมความ	I read book play computer
C2	ใช้คำบุพบทในการบอกเส้นทางผิดพลาด	Left the pool / left of picture
C3	ขาดการใช้คำบุพบท	Come birthday
C4	ใช้คำบุพบทผิดรูปแบบ	Go in front / give guitar for him
1.2 การผันกริยาไปตามกาล(Tense)		
T1	ไม่ได้เติม s ในกริยา ของ simple present tense	He play guitar.
T2	ใช้ simple present tense เล่าเรื่องอดีต	I goes to cinema
T3	ผันกริยารูป future tense ไม่ถูกต้อง	I will going to Japan.
T4	เข้าใจใจพจน์ present perfect tense ผิด	I study English 3 hours a week.
T5	ใช้ simple present tense เล่าเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น	He eat ice-cream
T6	ใช้ simple present tense เล่าเหตุการณ์ในอนาคต	I travel with my family
T7	ใช้ simple present tense เล่าเหตุการณ์ของ perfect tense	I study English for 10 years.
T8	ผันกริยารูป present perfect tense ผิด	I had friend from England.
T9	ผันกริยารูป simple past tense ผิด	I did watch a movie last week.
T10	ใช้ present continuous tense เล่าเหตุการณ์ในอดีต	I watching movie last week.
1.3 การสร้างประโยคที่สมบูรณ์		
S1	การพูดแบบเอาคำมาวางต่อกันแต่ไม่เป็นประโยค	Hair is not problem to study.
S2	การพูดแบบขาดประธาน	go to school today
S3	การพูดแบบขาดกริยา	my free time play computer
S4	การพูดแบบขาดกรรม	She is sweet.
S5	การพูดแบบขาด a , an , the	I have car.
S6	การพูดแบบขาดกริยาช่วยในประโยค	I would like T shirt please.
S7	การพูดแบบลำดับคำผิด เนื่องจากอิทธิพลของภาษาไทย	Size L
S8	ใช้ประโยคคำถามแทนประโยคบอกเล่า	Can you go to pine street.
S9	พูดตอบคำถามโดยใช้เพียงคำเดียวในการตอบ(ไม่เป็นประโยค)	Think
S10	ใช้รูปแบบของบุรุษสรรพนามผิด (pronoun)	ใช้ he แทน him หรือ his
S11	สร้างประโยคผิดเพราะไม่เข้าใจรูปภาพ	Mother walk into the bedroom.
S12	ใช้คำคุณศัพท์ผิด	Happy birthday boy
S13	ใช้กริยาผิดรูปแบบ	He don't have friends.

ตารางที่ 36 รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่3 (ต่อ)

สัญลักษณ์ที่ใช้	รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง	ตัวอย่าง
1.4 การใช้คำศัพท์		
V1	พูดออกเสียงคำศัพท์ผิด	piece / borrow / apologize
V2	ไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องใช้พูด	less
V3	ใช้คำศัพท์ผิด	Go on ahead / go away / go high
V4	เข้าใจเจตนาผิดเพราะไม่รู้ศัพท์ในเจตนา	ไม่รู้จักคำว่า lifeguard
V5	ใช้รูปของคำผิด	Japan > Japanese
V6	ตอบไม่ได้เพราะไม่รู้ศัพท์ในเจตนา	ไม่รู้จักคำว่า Exam / compliment
องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม		
2.1การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม		
CO1	ใช้คำพูดไม่เหมาะสมกับความสัมพันธ์ของผู้พูด	พูดกับครูแต่ใช้ Hi
CO2	เนื้อหาการพูดไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ (มีวัฒนธรรมไทยมาเกี่ยวข้อง)	เหยียบเท้าแล้วถามว่า มีอะไรให้ช่วยไหม
2.2การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม		
P1	เมื่อขอร้องไม่ได้ลงท้ายว่า please	Can I have water?
P2	เมื่อต้องการเปิดการสนทนาไม่มีคำว่า Excuse me	Can you tell me where is the post office?
P3	ใช้คำพูดในการกล่าวขอโทษไม่เหมาะสม	Sorry , sorry , sorry
P4	ใช้คำพูดในการกล่าวคำชมไม่เหมาะสม	Great
P5	ใช้คำพูดในการกล่าวคำขจัดจิงหะไม่เหมาะสม	Father help me / Dad you tech me HW.
P6	ใช้คำพูดในการแสดงความต้องการซื้อสินค้าไม่เหมาะสม	Yes, you can help me.
P7	ใช้คำพูดแสดงความไม่ชอบอย่างไม่เหมาะสม	I am dislike
P8	ใช้คำพูดในการถามราคาไม่เหมาะสม	What that price?
P9	ใช้คำพูดในการตกลงซื้อสินค้าไม่เหมาะสม	Ok, I can buy. / Ok,I buy.
P10	ใช้คำพูดในการทักทายไม่เหมาะสม	Hey guys, you are greeting.
P11	ใช้คำพูดในการขอยืมไม่เหมาะสม	May I request your pen? / Hey you borrow pen.

จากการสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องพบว่า 1) ในด้านความรู้ทางไวยากรณ์ นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้คำเชื่อมที่บกพร่อง 4 รูปแบบโดยใช้รหัส C1-C4 มีพฤติกรรมการณ์ผันกริยาไปตามกาลที่บกพร่อง 10 รูปแบบโดยใช้รหัส T1-T10 มีพฤติกรรมกรรมสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่บกพร่อง 13 รูปแบบโดยใช้รหัสS1-S13 มีพฤติกรรมการใช้คำศัพท์ที่บกพร่อง 6 รูปแบบโดยใช้รหัส V1-V6 และ 2) ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษา

ที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมที่บ่งพร่อง 2 รูปแบบโดยใช้รหัส CO1-CO2 และมีพฤติกรรมการใช้
สำนวนและรูปแบบภาษาที่บ่งพร่อง 11 รูปแบบโดยใช้รหัส P1-P11

1.4 ผลการพัฒนาแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักเรียน

ตารางที่ 37 แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

รายการที่	ข้อสอบ	พฤติกรรมของนักเรียน	พฤติกรรมของนักเรียน		ข้อบกพร่อง
			มี 1 คะแนน	ไม่มี 0 คะแนน	
1	1.1	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่1ได้อย่างเหมาะสม			
2	1.2	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่2ได้อย่างเหมาะสม			
3	1.3	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่3ได้อย่างเหมาะสม			
4	1.4	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่4ได้อย่างเหมาะสม			
5	1.5	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่5ได้อย่างเหมาะสม			
6	2.1	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Past simple tense ได้อย่างเหมาะสม			
7	2.2	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Future simple tense ได้อย่างเหมาะสม			
8	2.3	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Present perfect tense ได้อย่างเหมาะสม			
9	2.4	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Present simple tense ได้อย่างเหมาะสม			
10	2.5	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Present perfect tense ได้อย่างเหมาะสม			
11	3.1	นักเรียนสามารถพูดแสดงความต้องการในการซื้อเสื้อได้อย่างเหมาะสม			
12	3.2	นักเรียนสามารถพูดบอกขนาดของเสื้อที่ต้องการได้อย่างเหมาะสม			
13	3.3	นักเรียนสามารถพูดปฏิเสธเสื้อที่ไม่ต้องการได้อย่างเหมาะสม			
14	3.4	นักเรียนสามารถพูดบอกสีเสื้อที่ต้องการได้อย่างเหมาะสม			
15	3.5	นักเรียนสามารถพูดแสดงความชอบได้อย่างเหมาะสม			
16	3.6	นักเรียนสามารถพูดถามราคาได้อย่างเหมาะสม			
17	3.7	นักเรียนสามารถพูดตอบตกลงในการซื้อได้อย่างเหมาะสม			
18	4.1	นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ swimming pool			
19	4.2	นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ volleyball			
20	4.3	นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ clouds			
21	4.4	นักเรียนสามารถอธิบายการกระทำของเด็กผู้ชายได้อย่างเหมาะสม			
22	4.5	นักเรียนสามารถบอกจำนวนของ lifeguard ได้อย่างเหมาะสม			
23	4.6	นักเรียนสามารถตำแหน่งของ food and drinks shop ได้อย่างเหมาะสม			
24	5.1	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปพิพิธภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสม			
25	5.2	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปร้านอาหารได้อย่างเหมาะสม			
26	5.3	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปสถานีตำรวจได้อย่างเหมาะสม			
27	5.4	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปโรงพยาบาลได้อย่างเหมาะสม			
28	5.5	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปสวนน้ำได้อย่างเหมาะสม			
29	6.1	นักเรียนสามารถกล่าวทักทายกับเพื่อนสนิทได้อย่างเหมาะสม			
30	6.2	นักเรียนสามารถกล่าวขอโทษกับครูได้อย่างเหมาะสม			
31	6.3	นักเรียนสามารถกล่าวขอยืมปากกากับคนแปลกหน้าได้อย่างเหมาะสม			
32	6.4	นักเรียนสามารถกล่าวชมต่อพี่สาวได้อย่างเหมาะสม			
33	6.5	นักเรียนสามารถพูดขัดจังหวะกับคุณพ่อที่กำลังคุยกับเพื่อนบ้านได้อย่างเหมาะสม			
34	6.6	นักเรียนสามารถให้คำแนะนำกับเพื่อนชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสม			

จากตารางข้างต้นผู้วิจัยได้พัฒนาแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนออกมาเป็น 34 รายการ

1.5 ผลการสร้าง Q-Matrix

ตารางที่ 38 Q-Matrix ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบวินิจฉัย คุณลักษณะ 6 ด้าน และรายการพฤติกรรม การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบ	รายการพฤติกรรม	การใช้คำเชื่อม	การใช้กาล	การสร้างประโยคที่สมบูรณ์	การใช้คำศัพท์	การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม	การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม
1.1	1	1	1	1	1	0	0
1.2	2	1	1	1	1	0	0
1.3	3	1	1	1	1	0	0
1.4	4	1	1	1	1	0	0
1.5	5	1	1	1	1	0	0
2.1	6	0	1	1	1	0	0
2.2	7	0	1	1	1	0	0
2.3	8	0	1	1	1	0	0
2.4	9	0	1	1	1	0	0
2.5	10	0	1	1	1	0	0
3.1	11	0	0	1	1	1	1
3.2	12	0	1	1	1	0	0
3.3	13	0	1	1	1	0	0
3.4	14	0	1	1	1	0	0
3.5	15	0	1	1	1	0	0
3.6	16	0	0	1	1	1	1
3.7	17	0	0	1	1	1	1
4.1	18	0	0	0	1	0	0
4.2	19	0	0	0	1	0	0
4.3	20	0	0	0	1	0	0
4.4	21	0	1	1	1	0	0
4.5	22	0	1	1	1	0	0
4.6	23	1	1	1	1	0	0
5.1	24	1	1	1	1	0	0
5.2	25	1	1	1	1	0	0
5.3	26	1	1	1	1	0	0
5.4	27	1	1	1	1	0	0
5.5	28	1	1	1	1	0	0
6.1	29	0	0	1	1	1	1
6.2	30	0	0	1	1	1	1
6.3	31	0	0	1	1	1	1
6.4	32	0	0	1	1	1	1
6.5	33	0	0	1	1	1	1
6.6	34	0	0	1	1	1	1
รวม		11	22	30	34	9	9

Q-matrix ข้างต้นแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และคุณลักษณะ 6 ด้าน ซึ่งคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) การใช้คำเชื่อม 2) การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 3) การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 4) การใช้คำศัพท์ 5) การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม และ 6) การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม และรายการพฤติกรรมทั้ง 34 รายการ

ในช่องของ Q-matrix ที่มีเลข 1 แสดงว่าการที่ผู้สอบจะได้ 1 คะแนน ต้องมีคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย ตามรายการพฤติกรรมที่กำหนด เช่น รายการพฤติกรรมที่ 1 มีเลข 1 ใน 4 ช่อง ได้แก่ 1) การใช้คำเชื่อม 2) การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 3) การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 4) การใช้คำศัพท์การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ ดังนั้นการที่ผู้สอบจะได้ 1 คะแนน จะต้องมีความครบทั้ง 4 คุณลักษณะ หากขาดคุณลักษณะอันใดอันหนึ่งไปจะได้ 0 คะแนน

1.6 ผลการพัฒนาแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู

แบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร โดยให้ครูเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 39 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของครู	
ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา
1.Age: __ 20-29 years __ 30-39 years __ 40-49 years __ above 50 years	เหมาะสม
2.Gender: __ Male __ Female	เหมาะสม
3.First language(s) : _____	เหมาะสม
3.1If your first language is not English, please specify the other language(s) you speak at home and at workplace: (a)at home: _____ (b)at the workplace: _____	เหมาะสม
4.Educational background: (Please specify subject areas) __ B.A. in _____ __ M.A. in _____ __ Ph.D. in _____ __ Professional Certificate in _____ __ Other training related to assessment and ESL speaking	เหมาะสม
5.Current professional position: _____	เหมาะสม

ตารางที่ 39 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู (ต่อ)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษของครู	
ข้อความคำถาม	ผลการพิจารณา
6. How many years have you taught ESL to non-native English speakers?	เหมาะสม
7. In what type of language institute have you taught ESL? ___ Private language institute ___ College/University-bound language institute ___ College/University ___ Other, Specify: _____	เหมาะสม
8. Please specify course titles you have taught in the past or that you currently teach: _____	เหมาะสม
9. How many years have you taught ESL speaking to non-native English speakers? ESL speaking: _____	เหมาะสม
10. Do you have other professional speaking experiences? Please, specify : _____	เหมาะสม
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู	
11. How familiar are you with the spoken English of non-native English speakers? Unfamiliar _____ _____ _____ _____ Familiar 1 2 3 4 5	เหมาะสม
12. How competent are you in assessing speaking of non-native English speakers? Unfamiliar _____ _____ _____ _____ Familiar 1 2 3 4 5	เหมาะสม
13. Have you ever been trained as an assessor of ESL speaking? ___ Yes ___ No If yes, specify the year(s) that you received trainings and the number of training hours completed _____	เหมาะสม
14. How many years and in what context have you assessed ESL speaking? _____	เหมาะสม
15. If you have assessment experiences that might have influenced your assessment in this study, please specify: _____	เหมาะสม

ตารางที่ 39 ผลการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู (ต่อ)

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน	
ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา
16. Please identify students speaking errors in Grammar.	เหมาะสม
17. Please identify students speaking errors in Vocabulary.	เหมาะสม
18. Please identify students speaking errors in using inappropriate word in certain situation concerning sociocultural of interlocutor.	เหมาะสม
19. Please identify other students speaking errors that you found in classroom.	เหมาะสม
20. Which students speaking errors that you found very often. (Please put it in the order from 1-6, 1 means very often and 6 means less often) _____ wrong pronunciation _____ use inappropriate word in situation _____ mistake in grammar rules _____ use wrong sentence structure _____ limited choices of vocabulary _____ other errors (Please specify.....)	เหมาะสม

จากการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาว่า ข้อคำถามทั้งหมด มีความเหมาะสม แต่เนื่องจากจำนวนครูและผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูมีเพียง 5 คน จึงไม่สามารถคำนวณค่าความเที่ยงของแบบสอบถามได้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาคุณภาพของวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

ผู้วิจัยได้นำคะแนนการตอบข้อสอบการพูดของนักเรียนมาวิเคราะห์ต่อโดยใช้ Reduced Reparameterized Unified Model (Reduced RUM) โดยใช้โปรแกรม Arpeggio ที่ถูกสร้างและพัฒนาขึ้นโดย DiBello&Stout ในปี 2008 ทำให้ทราบค่าพารามิเตอร์ π_i^* และ r_{ik}^* ซึ่งเป็นค่าพารามิเตอร์ที่สำคัญที่ใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถในการวินิจฉัยของข้อสอบแต่ละข้อ และรายการพฤติกรรม ซึ่งสามารถแสดงได้ดังตาราง

ตารางที่ 40 สารสนเทศจากการวิเคราะห์ความสามารถในการวินิจฉัยของวิธีที่พัฒนาขึ้น

รายการ พฤติกรรม	π^*	r_{ik}^*					
		การใช้คำเชื่อม	การใช้กาล	การสร้าง ประโยคที่ สมบูรณ์	การใช้ คำศัพท์	การใช้ภาษาที่ เหมาะสมกับ บริบทของสังคม	การใช้สำนวนและ รูปแบบภาษาที่ เหมาะสม
1	0.89	0.67	0.38	0.54	0.22		
2	0.86	0.86	0.29	0.27	0.62		
3	0.93	0.96*	0.29	0.40	0.25		
4	0.93	0.92*	0.18	0.67	0.76		
5	0.70	0.56	0.12	0.47	0.50		
6	0.71		0.17	0.50	0.38		
7	0.65		0.67	0.26	0.06		
8	0.34*		0.47	0.07	0.25		
9	0.79		0.48	0.60	0.22		
10	0.45*		0.07	0.05	0.39		
11	0.92			0.76	0.14	0.90	0.72
12	0.63		0.92*	0.58	0.52		
13	0.91		0.71	0.87	0.13		
14	0.92		0.83	0.84	0.63		
15	0.97		0.90	0.66	0.37		
16	0.86			0.76	0.08	0.81	0.65
17	0.86			0.29	0.73	0.86	0.24
18	0.82				0.08		
19	0.97				0.73		
20	0.68				0.05		
21	0.80		0.41	0.96*	0.89		
22	0.78		0.18	0.66	0.90		
23	0.75	0.44	0.80	0.30	0.72		
24	0.83	0.16	0.79	0.51	0.08		
25	0.84	0.16	0.83	0.80	0.11		
26	0.92	0.04	0.49	0.83	0.23		
27	0.94	0.02	0.10	0.81	0.37		
28	0.92	0.02	0.29	0.93*	0.17		
29	0.79			0.91*	0.93*	0.96*	0.94*
30	0.99			0.96*	0.72	0.94*	0.79
31	0.95			0.34	0.08	0.45	0.55
32	0.94			0.60	0.67	0.68	0.88
33	-10.00*	-10.00	-10.00	-10.00	-10.00	-10.00	-10.00
34	0.95			0.31	0.54	0.18	0.90

หมายเหตุ : เครื่องหมาย* แสดงถึง ค่า π_i^* ที่ต่ำกว่า 0.6 และค่า r_{ik}^* ที่มากกว่า 0.9 ควรตัดทิ้ง

ค่าพารามิเตอร์ π_i^* คือความน่าจะเป็นในการตอบข้อสอบได้ถูกต้องโดยใช้ความสามารถที่เจาะจงในการตอบข้อสอบ i สามารถเรียกได้ว่า π_i^* คือความยากของข้อสอบ หากค่า π_i^* ต่ำกว่า 0.6 ถือว่าข้อสอบข้อนั้นมีความยากมาก (Roussos et al., 2007) และค่าพารามิเตอร์ r_{ik}^* คือดัชนีความน่าจะเป็นสำหรับการตอบข้อสอบถูกระหว่างผู้สอบที่ชำนาญในความสามารถ k และไม่ชำนาญในความสามารถ k หากค่า r_{ik}^* ต่ำกว่า 0.5 แสดงว่าข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกที่สูง แต่หากค่า r_{ik}^* มากกว่า 0.9 แสดงว่าข้อสอบไม่สามารถจำแนกความสามารถได้ซึ่ง π_i^* และ r_{ik}^* เป็นค่าพารามิเตอร์ที่สำคัญที่ใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถในการวินิจฉัยของข้อสอบแต่ละข้อ (ซึ่งในการวิจัยเรื่องนี้หมายถึงรายการพฤติกรรม) เมื่อทราบถึงค่าพารามิเตอร์ π_i^* และ r_{ik}^* ทำให้ทราบว่ารายการพฤติกรรมใดที่มีค่า π_i^* ต่ำกว่า 0.6 และค่า r_{ik}^* มากกว่า 0.9 ควรตัดทิ้งเพราะว่ารายการพฤติกรรมนั้นมีค่าความยากที่สูงเกินไปและไม่สามารถจำแนกความสามารถ k ได้ ซึ่ง k ในงานวิจัยนี้ คือความสามารถทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) การใช้คำเชื่อม 2) การใช้กาล 3) การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 4) การใช้คำศัพท์ 5) การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม 6) การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม

จากตารางที่ 40 พบว่า รายการพฤติกรรมที่มีค่า π^* ต่ำกว่า 0.6 คือ รายการพฤติกรรมที่ 8 10 และ 33 ซึ่งมีค่า π^* คือ 0.34 0.45 และ -10.00 ตามลำดับ และรายการพฤติกรรมที่มีค่า r^* มากกว่า 0.9 คือ รายการพฤติกรรมที่ 3 และ 4 ที่มีค่า r^* ของความสามารถในการใช้คำเชื่อมเป็น 0.96 และ 0.92 และ รายการพฤติกรรมที่ 12 ที่มีค่า r^* ของความสามารถในการใช้กาลคือ 0.92 และ รายการพฤติกรรมที่ 21 ที่มีค่า r^* ของความสามารถในการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ คือ 0.96 รายการพฤติกรรมที่ 28 ที่มีค่า r^* ของความสามารถในการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ คือ 0.93 และ รายการพฤติกรรมที่ 29 ที่มีค่า r^* ของความสามารถในการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ ความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม ความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม คือ 0.91 0.93 0.96 0.94 ตามลำดับ และ รายการพฤติกรรมที่ 30 ที่มีค่า r^* ของความสามารถในการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ และความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม คือ 0.96 และ 0.94 ตามลำดับ

หลังจากนำข้อมูลไปวินิจฉัยแล้วจะสามารถแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ชำนาญ กลุ่มที่ไม่ชำนาญและกลุ่มที่ไม่สามารถระบุได้ ซึ่งในการแบ่งนักเรียนดังกล่าวต้องดูจากค่า posterior probability of mastery (ppm) ซึ่งหากค่า ppm ของความสามารถใดมากกว่า 0.6 แสดงว่านักเรียนมีความชำนาญในความสามารถนั้น แต่หากค่า ppm ของความสามารถใดน้อยกว่า 0.4 แสดงว่านักเรียนไม่มีความชำนาญในความสามารถนั้น และหากค่า ppm ของความสามารถใดอยู่ระหว่าง 0.4-

0.6 ถือว่าไม่สามารถระบุความชำนาญได้ ซึ่งสามารถสรุปค่า PPM ของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ดังตาราง

ตารางที่ 41 สารสนเทศการวิเคราะห์ค่า posterior probability of mastery (ppm) ของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

posterior probability of mastery	ชำนาญ Masters	ไม่ชำนาญ Non-Masters	ไม่สามารถระบุได้ Undetermined
การใช้คำเชื่อม	48 (37.80)	79 (62.20)	0 (0.00)
การใช้กาล	87 (68.50)	34 (26.80)	6 (4.70)
การสร้างประโยคที่สมบูรณ์	68 (53.50)	55 (43.30)	4 (3.10)
การใช้คำศัพท์	96 (75.60)	30 (23.60)	1 (0.80)
การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม	50 (39.40)	73 (57.50)	4 (3.10)
การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม	69 (54.30)	48 (37.80)	10 (7.90)

จากตาราง 41 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความชำนาญในด้านการใช้คำศัพท์มากที่สุด รองลงมาคือ การใช้กาล(Tense) และ การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความชำนาญในด้านการใช้คำเชื่อมเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม และ การสร้างประโยคที่สมบูรณ์

จากข้อมูลข้างต้นสามารถนำมาจัดทำ Skill Profile ของผู้สอบ แล้วแปลงเป็นผลวินิจฉัยย้อนกลับได้ดังตัวอย่าง

ตารางที่ 42 ตัวอย่างการให้ผลวินิจฉัยย้อนกลับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3

Student name: AA		School name : BB	
ตอนที่ 1 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร		ความชำนาญ (ppm)	
การใช้คำเชื่อม		ชำนาญ (1.00)	
การใช้กาล		ไม่ชำนาญ (0.00)	
การสร้างประโยคที่สมบูรณ์		ชำนาญ (1.00)	
การใช้คำศัพท์		ชำนาญ (1.00)	
การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม		ชำนาญ (1.00)	
การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม		ไม่ชำนาญ (0.31)	
ตอนที่ 2 Skill Profile			
นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่1ได้อย่างเหมาะสม		0 คะแนน (S13)	
นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่2ได้อย่างเหมาะสม		0 คะแนน (T1)	
นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่3ได้อย่างเหมาะสม		0 คะแนน (S13)	
นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่4ได้อย่างเหมาะสม		0 คะแนน (C4)	
นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่5ได้อย่างเหมาะสม		0 คะแนน (T1)	
นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Past simple tense ได้อย่างเหมาะสม		0 คะแนน (T10)	
นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Future simple tense ได้อย่างเหมาะสม		1 คะแนน	
นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Present perfect tense ได้อย่างเหมาะสม		0 คะแนน(T7)	
นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Past simple tense ได้อย่างเหมาะสม		1 คะแนน	
นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Present perfect tense ได้อย่างเหมาะสม		0 คะแนน (T8)	
นักเรียนสามารถพูดแสดงความต้องการในการซื้อเสื้อผ้าได้อย่างเหมาะสม		0 คะแนน (C4)	
นักเรียนสามารถพูดบอกขนาดของเสื้อผ้าที่ต้องการได้อย่างเหมาะสม		1 คะแนน	
นักเรียนสามารถพูดปฏิเสธเสื้อผ้าที่ไม่ต้องการได้อย่างเหมาะสม		1 คะแนน	
นักเรียนสามารถพูดบอกสีเสื้อผ้าที่ต้องการได้อย่างเหมาะสม		1 คะแนน	
นักเรียนสามารถพูดแสดงความชอบได้อย่างเหมาะสม		1 คะแนน	
นักเรียนสามารถพูดถามราคาได้อย่างเหมาะสม		0 คะแนน (S3)	
นักเรียนสามารถพูดตอบตกลงในการซื้อได้อย่างเหมาะสม		1 คะแนน	
นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ swimming pool		1 คะแนน	
นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ volleyball		1 คะแนน	
นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ clouds		1 คะแนน	
นักเรียนสามารถอธิบายการกระทำของเด็กผู้ชายได้อย่างเหมาะสม		0 คะแนน (T5)	
นักเรียนสามารถบอกจำนวนของ lifeguard ได้อย่างเหมาะสม		0 คะแนน (V4)	
นักเรียนสามารถตำแหน่งของfood and drinks shop ได้อย่างเหมาะสม		1 คะแนน	

ตารางที่ 42 ตัวอย่างการให้ผลวินิจฉัยย้อนกลับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 (ต่อ)

ตอนที่ 2 Skill Profile	
นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปพิพิธภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสม	1 คะแนน
นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปร้านอาหารได้อย่างเหมาะสม	1 คะแนน
นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปสถานีตำรวจได้อย่างเหมาะสม	1 คะแนน
นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปโรงพยาบาลได้อย่างเหมาะสม	0 คะแนน (S2)
นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปสวนน้ำได้อย่างเหมาะสม	0 คะแนน (S2)
นักเรียนสามารถกล่าวทักทายกับเพื่อนสนิทได้อย่างเหมาะสม	1 คะแนน
นักเรียนสามารถกล่าวขอโทษกับครูได้อย่างเหมาะสม	1 คะแนน
นักเรียนสามารถกล่าวขอยืมปากกาจากคนแปลกหน้าได้อย่างเหมาะสม	1 คะแนน
นักเรียนสามารถกล่าวคำชมต่อพี่สาวได้อย่างเหมาะสม	1 คะแนน
นักเรียนสามารถพูดขจัดจังหวะกับคุณพ่อที่กำลังคุยกับเพื่อนบ้านได้อย่างเหมาะสม	1 คะแนน
นักเรียนสามารถให้คำแนะนำกับเพื่อนชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสม	1 คะแนน
รวม	20 คะแนน
ตอนที่ 3 รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง	
C4 ใช้คำบุพบทผิดรูปแบบ	2 ครั้ง
T1 ไม่ได้เติม s ในกริยา ของ simple present tense	2 ครั้ง
T5 ใช้ simple present tense เล่าเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น	1 ครั้ง
T7 ใช้ simple present tense เล่าเหตุการณ์ของ perfect tense	1 ครั้ง
T8 ผันกริยารูป present perfect tense ผิด	1 ครั้ง
T10 ใช้ present continuous tense เล่าเหตุการณ์ในอดีต	1 ครั้ง
S2 การพูดแบบขาดประธาน	2 ครั้ง
S3 การพูดแบบขาดกริยา	1 ครั้ง
S13 ใช้กริยาผิดรูปแบบ	2 ครั้ง
V4 เข้าใจโจทย์ผิดเพราะไม่รู้ศัพท์ในโจทย์	1 ครั้ง
รวม	14 ครั้ง

จากตารางที่ 42 พบว่าได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ระบุถึงความชำนาญ (ppm) 6 ด้านได้แก่ การใช้คำเชื่อม การใช้กาล การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ การใช้คำศัพท์ การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม และการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม ทำให้ทราบว่านักเรียนแต่ละคนและทั้งห้อง มีความชำนาญและไม่ชำนาญด้านใดบ้าง

ตอนที่ 2 ระบุถึง skill profile ซึ่งจะเป็นตัวเลข 0,1 เรียงต่อกันจำนวน 34 ตัว ในส่วนนี้ ทำให้ทราบถึงคะแนนสอบของนักเรียน 1 คนว่า จากคะแนนเต็ม 34 คะแนน นักเรียนได้คะแนน เท่าไหร่ หากได้คะแนนมากกว่า 17 คะแนน ถือว่าสอบผ่าน หากต่ำกว่า 17 คะแนนถือว่า ไม่ผ่าน ซึ่ง ในส่วนนี้ยังได้ระบุ รูปแบบพฤติกรรมที่บกพร่องใน ข้อที่ได้ 0 คะแนน ทำให้ทราบว่านักเรียนบกพร่อง แบบไหน

ตอนที่ 3 ระบุถึง รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องที่พบใน นักเรียนซึ่งจะนับเป็นความถี่ออกมา ทำให้ทราบว่ารูปแบบพฤติกรรมใดที่นักเรียนผิดพลาดที่สุด

นอกจากนี้ยังสามารถแปลความหมายได้ว่านักเรียนมีความชำนาญในเรื่องการใช้คำเชื่อม การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ การใช้คำศัพท์และ การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม แต่ไม่มีความชำนาญในเรื่อง การใช้กาล และ การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม โดยมีคะแนนรวม 20 คะแนน จาก 34 คะแนน และมีรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง จำนวน 10 รูปแบบ คือ C4 T1 T5 T7 T8 T10 S2 S3 S13 และ V4

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.1 สถิติพื้นฐานของแบบสอบวินิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 127 คน ที่ ศึกษาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะนำเสนอค่าสถิติพื้นฐานตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 43 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำแนกตามสังกัด

โรงเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง	จำนวน นักเรียน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1	13.48	9.18	0.492	-1.056	62
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2	20.57	7.82	-0.690	-0.213	21
โรงเรียนเอกชน / โรงเรียนสามัญศึกษา	25.58	6.17	-1.374	1.527	24
โรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย	26.75	3.96	-1.046	-0.749	4
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร	11.13	4.75	-0.296	-0.183	16
รวม	17.03	9.632	-0.020	-1.342	127

จากตารางข้างต้นพบว่าโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัยและโรงเรียนเอกชนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงสุด

3.2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนในภาพรวม

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนในภาพรวมได้ข้อมูลดังตาราง

ตารางที่ 44 รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนในภาพรวม

คุณลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ความถี่	ร้อยละ	การจัดลำดับภาพรวม
องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถด้านไวยากรณ์			
1.1 การใช้คำเชื่อม	46	2.14	
1.2 การผันกริยาไปตามกาล(Tense)	149	6.92	
1.3 การสร้างประโยคที่สมบูรณ์	620	28.78	2
1.4 การใช้คำศัพท์	1003	46.56	1
องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม			
2.1 การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม	1	0.05	
2.2 การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม	335	15.55	3
รวม	2,154	100	

จากตารางข้างต้นพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านความรู้ด้านคำศัพท์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.56 รองลงมาคือความรู้ด้านการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 28.78 และการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 15.55

3.3 ผลการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนในองค์ประกอบด้านความสามารถทางไวยากรณ์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในองค์ประกอบที่ 1 ความสามารถด้านไวยากรณ์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ตารางที่ 45 รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในองค์ประกอบที่ 1 ความสามารถด้านไวยากรณ์

รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถด้านไวยากรณ์	ความถี่	ร้อยละ	การจัดลำดับ	
			ภาพรวม	รายด้าน
1.1 การใช้คำเชื่อม	46	2.53		
C1 ไม่ได้ใช้ and เชื่อมความ	12	0.66		(2)
C2 ใช้คำบุพบทในการบอกเส้นทางผิดพลาด	4	0.22		
C3 ขาดการใช้คำบุพบท	7	0.39		(3)
C4 ใช้คำบุพบทผิดรูปแบบ	23	1.27		(1)
1.2 การผันกริยาไปตามกาล(Tense)	149	8.20	3	
T1 ไม่ได้ เติม s ในกริยา ของ simple present tense	6	0.33		
T2 ใช้ simple present tense เล่าเรื่องอดีต	40	2.20		(1)
T3 ผันกริยารูป future tense ไม่ถูกต้อง	26	1.43		(2)
T4 เข้าใจโจทย์ present perfect tense ผิด	18	0.99		
T5 ใช้ simple present tense เล่าเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น	12	0.66		
T6 ใช้ simple present tense เล่าเหตุการณ์ในอนาคต	1	0.06		
T7 ใช้ simple present tense เล่าเหตุการณ์ของ perfect tense	18	0.99		
T8 ผันกริยารูป present perfect tense ผิด	25	1.38		(3)
T9 ผันกริยารูป simple past tense ผิด	1	0.06		
T10 ใช้ present continuous tense เล่าเหตุการณ์ในอดีต	2	0.11		
1.3 การสร้างประโยคที่สมบูรณ์	620	34.10	2	
S1 การพูดแบบเอาคำมาวางต่อกันแต่ไม่เป็นประโยค	108	5.94		(2)
S2 การพูดแบบขาดประธาน	48	2.64		
S3 การพูดแบบขาดกริยา	21	1.16		
S4 การพูดแบบขาดกรรม	52	2.86		
S5 การพูดแบบขาด a , an , the	2	0.11		
S6 การพูดแบบขาดกริยาช่วยในประโยค	6	0.33		
S7 การพูดแบบลำดับคำผิด เนื่องจากอิทธิพลของภาษาไทย	31	1.71		
S8 ใช้ประโยคคำถามแทนประโยคบอกเล่า	2	0.11		
S9 พูดตอบคำถามโดยใช้เพียงคำเดียวในการตอบ(ไม่เป็นประโยค)	240	13.20		(1)
S10 ใช้รูปแบบของบุรุษสรรพนามผิด (pronoun)	36	1.98		
S11 สร้างประโยคผิดเพราะไม่เข้าใจรูปภาพ	14	0.77		
S12 ใช้คำคุณศัพท์ผิด	5	0.28		
S13 ใช้กริยาผิดรูปแบบ	55	3.03		(3)
1.4 การใช้คำศัพท์	1,003	55.17	1	
V1 พูดออกเสียงคำศัพท์ผิด	9	0.50		
V2 ไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องใช้พูด	598	32.89		(1)
V3 ใช้คำศัพท์ผิด	74	4.07		
V4 เข้าใจโจทย์ผิดเพราะไม่รู้ศัพท์ในโจทย์	146	8.03		(3)
V5 ใช้รูปของคำผิด	0	0.00		
V6 ตอบไม่ได้เพราะไม่รู้ศัพท์ในโจทย์	176	9.68		(2)
รวม	1,818	100.00		

จากตารางที่ 45 นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในองค์ประกอบที่ 1 ความสามารถด้านไวยากรณ์ ในด้านการใช้คำศัพท์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.17 รองลงมาคือ การสร้างประโยคที่สมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ 34.10 และอันดับต่อมาคือ การผันกริยาไปตามกาล(Tense) คิดเป็นร้อยละ 8.20

ในด้านการใช้คำเชื่อม นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านการใช้คำบุพบทผิดรูปแบบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.27 และ รองลงมาคือ การไม่ใช้ and เชื่อมความ คิดเป็นร้อยละ 0.66 และอันดับต่อมาคือ นักเรียนไม่ได้ใช้คำบุพบทในการเชื่อมความ คิดเป็นร้อยละ 0.39

ในด้านการผันกริยาไปตามกาล(Tense) นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านการใช้ simple present tense เล่าเรื่องอดีตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.20 และ รองลงมาคือผันกริยารูป future tense ไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 1.43 และอันดับต่อมาคือผันกริยารูป present perfect tense ผิด คิดเป็นร้อยละ 1.38

ในด้านการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านพูดตอบคำถามโดยใช้เพียงคำเดียวในการตอบ(ไม่เป็นประโยค)มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.20 และ รองลงมาคือการพูดแบบเอาคำมาวางต่อกันแต่ไม่เป็นประโยค คิดเป็นร้อยละ 5.94 และอันดับต่อมาคือใช้กริยาผิดรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 3.03

ในด้านการใช้คำศัพท์ นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องใช้พูดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.89 และ รองลงมาคือนักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้เพราะไม่รู้ศัพท์ในโจทย์ คิดเป็นร้อยละ 9.68 และอันดับต่อมาคือนักเรียนเข้าใจโจทย์ผิดเพราะไม่รู้ศัพท์ในโจทย์ คิดเป็นร้อยละ 8.03

ต่อมาผู้วิจัยได้วิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในองค์ประกอบที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ได้ผลการวิเคราะห์ดังตาราง

ตารางที่ 46 รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในองค์ประกอบที่ 2 ความสามารถ
ด้านภาษาศาสตร์สังคม

รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง	ความถี่	ร้อยละ	การจัดลำดับ	
			ภาพรวม	รายด้าน
องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม				
2.1การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม	1	0.30	2	
CO1 ใช้คำพูดไม่เหมาะสมกับความสัมพันธ์ของผู้พูด	1	0.30		
CO2 เนื้อหาการพูดไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ (มีวัฒนธรรมไทยมาเกี่ยวข้อง)	0	0.00		
2.2การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม	334	99.70	1	
P1 เมื่อขอร้องไม่ได้ลงท้ายว่า please	0	0.00		
P2 เมื่อต้องการเปิดการสนทนาไม่มีคำว่า Excuse me	0	0.00		
P3 ใช้คำพูดในการกล่าวขอโทษไม่เหมาะสม	17	5.07		
P4 ใช้คำพูดในการกล่าวคำชมไม่เหมาะสม	34	10.15		
P5 ใช้คำพูดในการกล่าวคำขจัดจังหวะไม่เหมาะสม	43	12.84		(3)
P6 ใช้คำพูดในการแสดงความต้องการซื้อสินค้าไม่เหมาะสม	30	8.96		
P7 ใช้คำพูดแสดงความไม่ชอบอย่างไม่เหมาะสม	36	10.75		
P8 ใช้คำพูดในการถามราคาไม่เหมาะสม	27	8.06		
P9 ใช้คำพูดในการตกลงซื้อสินค้าไม่เหมาะสม	63	18.81		(1)
P10 ใช้คำพูดในการทักทายไม่เหมาะสม	26	7.76		
P11 ใช้คำพูดในการขอยืมไม่เหมาะสม	58	17.31		(2)
รวม	335	100.00		

จากตารางที่ 46 นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในองค์ประกอบที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคมในด้านการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 99.7

ในด้านการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมนักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านใช้คำพูดไม่เหมาะสมกับความสัมพันธ์ของผู้พูดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.30

ในด้านการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านการใช้คำพูดในการตกลงซื้อสินค้าไม่เหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.81และ รองลงมาคือนักเรียนไม่สามารถใช้คำพูดในการขอยืมไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 17.31 และอันดับต่อมาเป็นนักเรียนใช้คำพูดในการกล่าวคำขจัดจังหวะไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 12.84

3.4 การตอบข้อสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1) การตอบข้อสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เก่งวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนกลุ่มนี้ในภาพรวม มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับ Novice High – Intermediate Low (ACTFL Proficiency guidelines 2012)

นักเรียนกลุ่มนี้มีความสามารถในการอธิบายภาพใน ภาระงานที่ 1 ได้ดี มีความผิดพลาดน้อย แต่ยังคงมีข้อบกพร่องในเรื่องของการผันกริยาไปตามกาลในภาระงานที่ 2 เช่น 1) ใช้ present simple tense ในการตอบ past simple tense เช่น I go to see the movie with my parents. 2) ใช้ present simple tense ในการตอบ present perfect tense เช่น I study English for 11 years. 3) ผัน present simple tense ผิดรูป เช่น I usually watching TV with my family. ในภาระงานที่ 3 นักเรียนมีการใช้สำนวนแสดงความต้องการซื้อเสื้อผ้าผิดพลาด เช่น I want to wear a t-shirt. เมื่อคนขายเสื้อผ้าถามว่า How about this blue T-shirt here? นักเรียนพูดปฏิเสธเสื้อผ้าผิดพลาด เช่น I don't think so. และเมื่อต้องการถามราคา นักเรียนใช้สำนวนถามราคาผิด เช่น what a price of t-shirt. และในภาระงานที่ 6 นักเรียนกล่าวคำทักทายเพื่อนอย่างไม่เหมาะสม เช่น hey guy, what's up. และกล่าวคำชมพี่สาวไม่เหมาะสม เช่น You looking good.

นักเรียนในกลุ่มนี้ สามารถฟังโจทย์ได้เข้าใจ และรู้ว่าจะต้องตอบอะไร รู้คำศัพท์ทั้งในโจทย์ และ มีความสามารถในการใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องในการพูดตอบ แต่เนื่องจากยังมีอิทธิพลของภาษาไทย (อิทธิพลภาษาแม่) จึงทำให้การพูดตอบข้อสอบผิดพลาดในเรื่องของ Tense บ่อยครั้ง

2) การตอบข้อสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เก่งวิชาภาษาอังกฤษระดับปานกลาง

นักเรียนกลุ่มนี้ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับ Novice Mid – Novice High (ACTFL Proficiency guidelines 2012)

นักเรียนกลุ่มนี้ในภาพรวม ไม่สามารถอธิบายภาพใน ภาระงานที่ 1 ได้ดี ไม่สามารถเรียบเรียงเนื้อหา ให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ เช่น He don't have present. The boy open the box. He have a guitar. In the night, the boys play guitar. หรือ เมื่อพยายามอธิบายภาพแล้วมีความผิดพลาด เช่น Happy birthday the boy. My father and my mother. (ต้องเป็นพ่อแม่ของเด็กในภาพ ไม่ใช่พ่อแม่ของตนเอง) She birthday. หรือ Father not sleep. หรือ His parents can't sleeping because of the new guitar.

และนักเรียนกลุ่มนี้ยังมีข้อบกพร่องในเรื่องของการผันกริยาไปตามกาลในภาระงานที่ 2 เช่น ผัน present simple tense ผิดรูป เช่น I was studied. ผัน present perfect tense ผิดรูป เช่น I have to studied for 12 years. หรือ I study English 12 years ago. และ ใช้ present simple

tense ในการตอบ past simple tense เช่น I play volleyball. และมีนักเรียนเข้าใจโจทย์ผิด เช่น ถามว่า What will you do after taking this exam ? นักเรียนตอบว่า It's very different. ในภาระงานที่ 3 นักเรียนมีการใช้สำนวนแสดงความต้องการซื้อเสื้อผิตพลาด เช่น Want you have a T-shirt. และ I want to some t-shirt. ในภาระงานที่ 4 นักเรียนไม่รู้จำคำว่า lifeguard และ อธิบายภาพเด็กผู้ชายกำลังกินไอศกรีมผิตพลาด เช่น He eats ice-cream. และ He eats an ice-cream. และในภาระงานที่ 6 นักเรียนกล่าวคำทักทายเพื่อนอย่างไม่เหมาะสม เช่น Good morning. My name is Pat. นักเรียนกล่าวคำขอโทษครูไม่เหมาะสม เช่น Sorry, are you ok? นักเรียนกล่าวคำขอยืมปากกาจากคนแปลกหน้าไม่เหมาะสม เช่น Do you have a pen and can give it to me? และ Excuse me, I borrow you.

นักเรียนในกลุ่มนี้ สามารถฟังโจทย์รู้เรื่อง แต่ไม่สามารถเรียบเรียงคำพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ รวมถึงไม่รู้ศัพท์บางคำในโจทย์ และมีการผัน tense ผิดบ่อยครั้ง

3) การตอบข้อสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เก่งวิชาภาษาอังกฤษระดับอ่อน

นักเรียนกลุ่มนี้ในภาพรวม มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับ Novice Low (ACTFL Proficiency guidelines 2012)

นักเรียนกลุ่มนี้ไม่สามารถอธิบายภาพใน ภาระงานที่ 1 ได้ดี โดยจะพูดเฉพาะคำศัพท์ที่รู้เท่านั้นแล้วเอามาเรียงต่อกัน เช่น Today is a happy birthday kids, it's 5 a.m. My parents back home an surprise. Surprise is guitar. Kids is play guitar at 9 pm. My parents no sleeping. ซึ่งในกลุ่มที่อ่อนมากจะตอบเป็นคำๆ ไม่รู้ศัพท์ อธิบายไม่ได้ และ สร้างประโยคไม่เป็น เช่น Happy birthday. Father mother son. Him the guitar box. Play the guitar. Sleeping. นักเรียนบางคน ไม่มีความพยายามในการตอบในภาระงานนี้เลยเพราะอธิบายไม่เป็น และนักเรียนกลุ่มนี้ยังมีข้อบกพร่องในเรื่องของการผันกริยาไปตามกาลในภาระงานที่ 2 เช่น ผัน future simple tense ผิดพลาด เช่น The future simple tense และ นักเรียนส่วนใหญ่ตอบแบบตอบไม่เป็น ประโยค ตอบแบบไม่มี tense และตอบเป็นคำๆ ในภาระงานที่ 3 นักเรียนมีการพูดตอบโต้ในการซื้อขายที่ผิตพลาด เนื่องมาจากไม่เข้าใจโจทย์ เมื่อถามว่า May I help you? นักเรียนตอบว่า It's a t-shirt. และใช้คำพูดในการบอกสีเสื้อผิต เช่น Color shirt is green. และในภาระงานที่ 6 นักเรียนกล่าวคำทักทายเพื่อนอย่างไม่เหมาะสม เช่น Hello, how I'm fine. นักเรียนกล่าวคำขอโทษครูไม่เหมาะสม เช่น Sorry sorry, I accidentally step on your teacher's foot. นักเรียนกล่าวคำขอยืมปากกาจากคนแปลกหน้าไม่เหมาะสม เช่น I borrow a pen from a stranger at BTS station.

นักเรียนในกลุ่มนี้ ไม่สามารถฟังโจทย์รู้เรื่อง ทำให้เวลาตอบเป็นการพูดทวนโจทย์ที่ให้มา นักเรียนมักตอบเป็นคำๆ ไม่เป็นประโยค เพราะไม่รู้ศัพท์ในโจทย์ และไม่รู้ศัพท์ในการใช้ตอบ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2556 ในกรุงเทพมหานคร ครูผู้สอนการพูดภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในขั้นตอนการสำรวจข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทดลองแบบสอบพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 12 คน กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบความครบถ้วนและความครอบคลุมของความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สร้างรายการพฤติกรรม (Descriptor) และ ตรวจสอบความครบถ้วนและครอบคลุมของรายการพฤติกรรม (Descriptor) ได้แก่ ครูผู้สอนการพูดภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ จำนวน 3 คน และกลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองวิธีวินิจฉัยความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รวมจำนวน 16 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียน 127 คน

ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในกำหนดคุณลักษณะและสำรวจความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.1 แบบสอบวินิจฉัยการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย 6 ภาระงาน

1.2 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

1.3 แบบสอบถามสำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวินิจฉัยสถานะความรู้และความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1 แบบสอบวินิจฉัยการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2 แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมที่พัฒนาขึ้นจากการคิดออกเสียงของครู

2.3 แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

การพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำแนกวิธีการดำเนินการเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับนิยามและองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากนักการศึกษาหลายท่านและผู้วิจัยยังได้ศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา จากนั้นผู้วิจัยทำการศึกษาลักษณะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 และ ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยอ้างอิงจาก ACTFL Proficiency guidelines ในปีค.ศ. 2012 และ ผู้วิจัยได้ศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่า นักเรียนมีความบกพร่องในด้านความรู้ด้านไวยากรณ์ และ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม มากที่สุด

2. ระบुकุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยและการสร้างเครื่องมือวินิจฉัยเมื่อผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมข้างต้นแล้ว สามารถระบुकุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยซึ่งสามารถอธิบายองค์ประกอบย่อยได้ดังนี้ 1. ความรู้ด้านไวยากรณ์ แบ่งออกเป็น ความรู้ด้านการใช้คำเชื่อม ความรู้ในการผันกริยาไปตามกาล(Tense) ความรู้ด้านวากยสัมพันธ์ และความรู้ด้านคำศัพท์ 2. ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม แบ่งออกเป็น การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม และ การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมจากนั้นผู้วิจัยจึงนำคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยดังกล่าวมาสร้างเครื่องมือวินิจฉัย 3 เครื่องมือ ได้แก่ 1) แบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 6 ภาระงาน 2) แบบสอบถามสำหรับนักเรียน 3) แบบสอบถามสำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญและผู้วิจัยได้นำเครื่องมือ 3 รายการ ดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดประเมินผล การศึกษา 2 ท่านและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความ

สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ หรือ ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) รวมถึงตรวจสอบภาษาที่ใช้ในข้อคำถาม จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับแก้เครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. นำเครื่องมือวิจัยไปทดลองใช้และสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวิจัยที่ปรับแก้แล้วไปทดลองใช้ โดยที่ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามวิจัยไปทดสอบกับนักเรียนจำนวน 12 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนที่เก่งภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน เก่งปานกลาง จำนวน 4 คน และนักเรียนที่อ่อนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน นำแบบสอบถามสำหรับนักเรียนไปสำรวจความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักเรียน 42 คน และนำแบบสอบถามสำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญ ไปสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียน กับครูจำนวน 5 คน จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เป็นวิดิทัศน์การตอบของนักเรียนจำนวน 12 คน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์จำนวน 3 ท่าน และ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 2 ท่าน คัดออกเสียง และจัดบันทึกข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแบบบันทึกการคิดออกเสียง และทำการประเมินการพูดตอบของนักเรียนเพื่อให้ 0 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่นักเรียนไม่สามารถพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้อง และ ให้ 1 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่นักเรียนสามารถพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการคิดออกเสียงของครูและผู้เชี่ยวชาญ และข้อมูลการตอบจากการตอบแบบสอบถามนักเรียนและครู นำมาสังเคราะห์และจัดทำรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียน จากนั้นผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวิจัยทั้ง 3 ชิ้น ไปหาค่าความเที่ยง

4. สร้างแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม (Checklist) และ สร้าง Q-Matrix ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการตอบจากเครื่องมือ 3 เครื่องมือข้างต้นมาสร้างรายการพฤติกรรม(descriptor) ที่ครอบคลุมคุณลักษณะที่ต้องการวิจัย จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ปรับแก้รายการพฤติกรรมและทำการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของรายการพฤติกรรม (descriptor) เมื่อได้รายการพฤติกรรมที่สมบูรณ์แล้วจึงสร้างเป็นแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม (Checklist) จำนวน 34 รายการ จากนั้นผู้วิจัยได้สร้าง Q-matrix ซึ่ง Q-matrix ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้ระบุความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวิจัยและรายการพฤติกรรมที่สร้างขึ้น โดยผู้วิจัยได้นำข้อสอบการพูดและรายการพฤติกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์และครูผู้ 3 ท่าน สอนภาษาอังกฤษ 2 ท่าน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะที่ต้องการวิจัยและรายการพฤติกรรม และให้แต่ละท่านระบุคุณลักษณะที่ต้องใช้ลงในตารางที่จัดทำให้

5. การวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เมื่อผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงและความเที่ยงของแบบสอบถามวิจัยและแบบสอบถามสำหรับนักเรียน รวมถึงได้ปรับแก้เครื่องมือแล้ว ผู้วิจัยได้ติดต่อไปยังโรงเรียนต่างๆ และ

ขออาสาสมัครเพื่อทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย 2 รายการ ได้แก่ 1) แบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 2) แบบสอบถามสำหรับนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้จำนวน 127 คน จาก 16 โรงเรียน และผู้วิจัยได้ทำการบันทึกสถิติการตอบข้อสอบของนักเรียนเพื่อส่งให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ได้ประเมินคะแนน เมื่อผู้วิจัยเก็บข้อมูลได้ครบแล้ว จึงได้นำไฟล์สถิติ จำนวน 127 ไฟล์ มาระบุชื่อของนักเรียน และส่งไปยังครูผู้ประเมิน พร้อมกับเครื่องมือ 4 รายการ ดังนี้ 1) แบบสอบวินิจฉัย 2) แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน (checklist) 3) Q-Matrix และ 4) รูปแบบพฤติกรรมกรรพุดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง เพื่อทำการวินิจฉัย

จากนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จะทำการวินิจฉัยการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (checklist) หากนักเรียนสามารถพูดตอบได้ถูกต้องครบตามคุณลักษณะที่ระบุใน Q-Matrix และรายการพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย \checkmark ในช่องพฤติกรรมของนักเรียนว่า “มี” และได้ 1 คะแนน หากนักเรียนไม่สามารถพูดตอบได้ถูกต้องครบตามคุณลักษณะที่ระบุใน Q-Matrix และรายการพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย \checkmark ในช่องพฤติกรรมของนักเรียนว่า “ไม่มี” และได้ 0 คะแนน จากนั้นครูผู้ประเมินต้องระบุรูปแบบพฤติกรรมกรรพุดการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง ในช่องข้อบกพร่องที่พบโดยใส่เป็นรหัส

เมื่อครูได้ทำการวินิจฉัยการพูดตอบข้อสอบแล้ว จะทำให้ทราบว่านักเรียนที่ถูกวินิจฉัยได้เครื่องหมาย \checkmark ในช่อง “มี” และ “ไม่มี” รายการพฤติกรรมใดบ้าง ทำให้ทราบว่านักเรียนมีความชำนาญและไม่มี ความชำนาญในคุณลักษณะการพูดด้านใด และทราบถึงรูปแบบพฤติกรรมกรรพุดการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในรายการพฤติกรรมที่ ได้ 0 คะแนนด้วย

6. ศึกษาคุณภาพของวิธีการวินิจฉัยที่พัฒนาขึ้นและให้ข้อมูลวินิจฉัยย้อนกลับ

ผู้วิจัยหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยนำข้อมูลที่เป็นสถิติการตอบของนักเรียนจำนวน 127 คน ไปให้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ประเมินเพื่อให้ 0 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่นักเรียนไม่สามารถพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้อง และ ให้ 1 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่นักเรียนสามารถพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้อง จากนั้นนำคะแนนที่อยู่ในรูปแบบ 0, 1 ดังกล่าว ไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม TAP (Test Analysis Program) พัฒนาขึ้นโดยบรู๊ค Brooks, Gordon. P. (2003) เพื่อหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และ หาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบโดยใช้วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR20) ผู้วิจัยวิเคราะห์ความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามสำหรับนักเรียนโดยใช้โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 19 และวิเคราะห์ค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method) และวิเคราะห์ความสามารถในการวินิจฉัยของแบบสอบพูดโดย โดยใช้โปรแกรม Arpeggio และระบุความชำนาญของนักเรียนในคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์สารสนเทศของแบบสอบวินิจฉัย

1. ครูผู้ประเมินตรวจให้คะแนนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนจากแบบสอบวินิจฉัยโดยใช้แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม(Checklist)ในการให้คะแนน หากนักเรียนสามารถพูดตอบได้ถูกต้องครบตามคุณลักษณะที่ระบุในQ-Matrix และรายการพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย \checkmark ในช่องพฤติกรรมของนักเรียนว่า “มี” และได้ 1 คะแนนหากนักเรียนไม่สามารถพูดตอบได้ถูกต้องครบตามคุณลักษณะที่ระบุในQ-Matrix และรายการพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย \checkmark ในช่องพฤติกรรมของนักเรียนว่า “ไม่มี” และได้ 0 คะแนน จากนั้นจะต้องลงรหัสพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนด้วย

2. วิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบวินิจฉัย

2.1 วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบตามทฤษฎีทดสอบแบบดั้งเดิม ในการวิเคราะห์หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงโดยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR20)

2.2 วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ โดยใช้โมเดลการตอบสนองข้อสอบแบบ 2 พารามิเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่าพารามิเตอร์ความยาก (b)และค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนก (a) และความเที่ยง

2.3 วิเคราะห์ความสามารถในการวินิจฉัยของแบบสอบพูด โดย ใช้โปรแกรม Arpeggio และระบุความชำนาญของนักเรียนในคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย

การวิเคราะห์สารสนเทศของแบบสอบถามสำหรับนักเรียนและแบบสอบถามสำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญ

1. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามสำหรับนักเรียนและครู จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลดังกล่าวไปสร้างและพัฒนาารูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง และทำการใส่รหัส

2. วิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามสำหรับนักเรียนและครู

ผู้วิจัยหาความเที่ยง(Reliability) ของแบบสอบถามสำหรับนักเรียนและแบบสอบถามสำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญโดยใช้โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 19 และหาค่าความเที่ยงโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method)

การวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการใช้เพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียน

1. คะแนนที่ได้จากการสอบพูดและแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมนำมาวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ ความโด่งและค่าร้อยละของคะแนน

2. พฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนที่ได้จากการสอบพูด นำมาหาค่าความถี่ และร้อยละ จากนั้นนำมาจัดลำดับความสำคัญตามพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยไว้ 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งรายละเอียดโดยสรุปมีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

การพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบสำคัญ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ แบบสอบวินิจฉัยเพื่อการสื่อสาร แบบบันทึกรายการพฤติกรรม(checklist) และตารางรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง วิธีวินิจฉัย คือนำข้อมูลที่เป็นวิดิทัศน์การตอบของนักเรียน ไปให้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ประเมินเพื่อให้ 0 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่นักเรียนไม่สามารถพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องและ ให้ 1 คะแนน สำหรับข้อคำถามที่นักเรียนสามารถพูดเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้อง

1.1 ผลการพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 6 ภาระงาน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับนิยามและองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากนักการศึกษาหลายท่านและผู้วิจัยยังได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาของ กฤติยา วรศรี (2550) Lee&Sawaki (2009) และ Kim (2011) และศึกษารูปแบบการจดบันทึกพฤติกรรมการอ่านที่บกพร่องของกฤติยา วรศรี (2550) และนำแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมของ Kim (2011) เพื่อใช้ในการวินิจฉัยข้อบกพร่องความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อให้ได้ผลวินิจฉัยตอบกลับอย่างครอบคลุม

ผู้วิจัยทำการศึกษาหลักสูตรแกนกลางปี พ.ศ. 2551 ในเรื่องตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 และ ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยอ้างอิงจาก ACTFL Proficiency guidelines ในปีค.ศ. 2012 และ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโอริสา ซือส์ตยวงค์ (2549) ลัดดาวัลย์ วรรณธนสุทธิ์ (2551) และ นางสมร พงษ์พานิช (2554) พบว่านักเรียนมีความบกพร่องในด้านความรู้ด้านไวยากรณ์ และ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม มากที่สุด

เมื่อผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมข้างต้นแล้ว สามารถระบุคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยสำคัญ 2 ด้าน คือ 1)ความสามารถด้านไวยากรณ์ ซึ่งประกอบด้วย 1.1 การใช้คำเชื่อม 1.2 การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 1.3 การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 1.4 การใช้คำศัพท์ และ อีกด้านคือ 2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ประกอบด้วย 2.1 การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม (Social contextual factors) และ 2.2 การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม (Stylistic appropriateness)

1.1.1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบสอบวินิจฉัยจำนวน 6 ภาระงาน

คุณภาพด้านความตรง

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือ 3 เครื่องมือ ดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดประเมินผลการศึกษา 2 ท่านและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ หรือ ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) รวมถึงตรวจสอบภาษาที่ใช้ในข้อคำถาม

จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาในข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้อที่ W1-W10 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.5 จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับแก้ข้อคำถาม ในด้านการใช้ภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น ข้อคำถาม W9. Do you have a best friend? จะสามารถตอบได้แค่ yes หรือ no เท่านั้นทำให้ นักเรียนตอบคำถามเพียงสั้นๆ จึงปรับแก้เป็น W9. Who is your best friend? Tell me a little bit about him/her. เพื่อให้ นักเรียนได้อธิบายถึงรายละเอียดของเพื่อนสนิท และสามารถพูดตอบได้ยาวมากขึ้น

เมื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของภาระงานที่1 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.5 ผู้วิจัยจึงไม่ได้ปรับแก้รูปภาพ หรือ เนื้อหาของภาระงาน

จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของภาระงานที่2 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.5 ผู้วิจัยจึงไม่ได้ปรับแก้ข้อคำถาม

จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของภาระงานที่ 3 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของความเหมาะสมของคำสั่งมีค่ามากกว่า 0.5 ผู้วิจัยจึงไม่ได้ปรับแก้คำสั่ง แต่เนื้อหาของภาระงานมีค่าเท่ากับ 0.5 เนื่องจากข้อคำถาม บรรทัดที่ 2 Ok, what size do you ware? มีการสะกดผิดของคำว่า ware ผู้วิจัยจึงได้แก้คำสะกดผิด ware เป็น wear

จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของภาระงานที่ 4 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.5 จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับแก้ข้อคำถาม ในด้านการใช้ภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น ข้อคำถามที่ 4.6 (Point to the child walking) Is he swimming? เป็นคำถามที่ตอบได้แค่ yes หรือ no เช่นกันจึงปรับแก้เป็น 4.6. (Point to the child who is walking) What is he doing? เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการตอบมากขึ้น

จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของภาระงานที่ 5 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.5 จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับแก้ข้อคำถาม ในด้านการใช้ภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เช่น ข้อคำถามที่ 5.5. Where is the movie theater? Can you recommend any Thai movie that I should watch? Why? เป็นข้อคำถามที่ยาวเกินไป ผู้วิจัยจึงตัดคำถามในส่วนแรกออกและแก้เป็น 5.5. Can you recommend any Thai movie that I should watch? Why?

จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของภาระงานที่ 6 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของข้อที่ 6.2-6.5 มีค่ามากกว่า 0.5 แต่ข้อ 6.1 ค่า IOC เท่ากับ 0.5 ผู้วิจัยได้ปรับแก้ข้อคำถาม ในด้านการใช้ภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จาก Your close friend walks in to the classroom. What you should say? เป็น Your close friend walks in to the classroom in the morning. What should you say? และนอกจากนี้ได้ปรับแก้คำถามต่อท้ายของทุกข้อจาก What you should say? มาเป็น What should you say?

คุณภาพด้านความเที่ยง

ผู้วิจัยวิเคราะห์สารสนเทศข้อสอบตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิมและทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ โดยให้คะแนนนักเรียนที่พูดตอบได้ถูกต้อง 1 คะแนน และ ให้ 0 คะแนน สำหรับนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการพูดตอบ โดยทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิมใช้โปรแกรม Test Analysis Program (TAP) version 12.9.23 มาวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ เพื่อหาค่าความยาก(P) และอำนาจจำแนก (r) และ วิเคราะห์คุณภาพแบบสอบทั้งฉบับเพื่อคำนวณหาค่าความเที่ยงด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน(KR20) ซึ่งข้อสอบที่มีคุณภาพจะมีค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเที่ยงของแบบสอบ 0.70 ขึ้นไป

ส่วนทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบใช้โปรแกรมวิเคราะห์ IRTPRO 2.1 วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบรายข้อและโดยใช้โมเดลการตอบสนองข้อสอบแบบ 2 พารามิเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่าความ

ยาก (b) และ ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนก (a) ข้อสอบที่มีคุณภาพจะต้องมีค่าพารามิเตอร์ความยาก ตั้งแต่ -2.50 ถึง 2.50 ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.50-2.50

ผู้วิจัยวิเคราะห์สารสนเทศข้อสอบตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม พบว่า มีค่าความยากตั้งแต่ 0.17 ถึง 0.92 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.97 ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.95

ผู้วิจัยวิเคราะห์สารสนเทศข้อสอบตามทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ พบว่ามีค่าพารามิเตอร์ความยากตั้งแต่ -5.8 ถึง 1.98 และ ค่าพารามิเตอร์อำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.18 ถึง 11.11

1.2 ผลการพัฒนาแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามสำหรับนักเรียนเพื่อใช้ในการค้นหาข้อมูลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อค้นหาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียน และเพื่อค้นหาความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านความรู้ด้านไวยากรณ์ และ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคมของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน 50 ข้อ มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ซึ่งเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ(checklist) จำนวน 4 ข้อ และ แบบเติมคำตอบ จำนวน 2 ข้อ รวมทั้งหมด 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเป็นคำถาม แบบเติมคำตอบ รวมทั้งหมด 14 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ซึ่งเป็นคำถามแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ(checklist) จำนวน 18 ข้อ

1.2.1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบสอบถามสำหรับนักเรียน

คุณภาพด้านความตรง

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามสำหรับนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดประเมินผลการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง

ข้อคำถามกับจุดประสงค์ หรือ ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) รวมถึงตรวจสอบภาษาที่ใช้ในข้อคำถาม

จากการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนในตอนที่ 1 และ 2 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาว่า ข้อคำถามทั้ง 14 ข้อ มีความเหมาะสม

จากการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนในตอนที่ 3 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของข้อคำถามที่ 15-26 มีค่ามากกว่า 0.5

จากการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนในตอนที่ 4 พบว่าค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) ของข้อคำถามที่ 27-29 31-37 และ 39-41 มีค่ามากกว่า 0.5 ส่วนข้อคำถามข้อที่ 30 38 42 และ 43 มีค่า IOC เท่ากับ 0.5

คุณภาพด้านความเที่ยง

ผู้วิจัยหาความเที่ยง(Reliability) ของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนโดยใช้โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 19 โดยหาค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Method) โดยแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนตอนที่ 3 มีค่า แอลฟาของครอนบาค .952 และตอนที่ 4 มีค่า แอลฟาของครอนบาค .801

1.3 ผลการสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบกพร่องของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่3

จากการสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในกรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ในด้านความรู้ทางไวยากรณ์ นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้คำเชื่อมที่บกพร่อง 4 รูปแบบโดยใช้รหัส C1-C4 มีพฤติกรรมการผันกริยาไปตามกาลที่บกพร่อง 10 รูปแบบโดยใช้รหัส T1-T10 มีพฤติกรรมการสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่บกพร่อง 13 รูปแบบโดยใช้รหัส S1-S13 มีพฤติกรรมการใช้คำศัพท์ที่บกพร่อง 6 รูปแบบโดยใช้รหัส V1-V6 และ 2) ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมที่บกพร่อง 2 รูปแบบโดยใช้รหัส CO1-CO2 และมีพฤติกรรมใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่บกพร่อง 11 รูปแบบโดยใช้รหัส P1-P11

1.4 ผลการพัฒนาแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนออกมาเป็น 34 รายการ

1.5 ผลการสร้าง Q-Matrix

Q-matrix ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และคุณลักษณะ 6 ด้าน ซึ่งคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ 1) การใช้คำเชื่อม 2) การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 3) การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 4) การใช้คำศัพท์ 5) การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม และ 6) การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม และรายการพฤติกรรมทั้ง 34 รายการ

ในช่องของ Q-matrix ที่มีเลข 1 แสดงว่าการที่ผู้สอบจะได้ 1 คะแนน ต้องมีคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย ตามรายการพฤติกรรมที่กำหนด เช่น รายการพฤติกรรมที่ 1 มีเลข 1 ใน 4 ช่อง ได้แก่ 1) การใช้คำเชื่อม 2) การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 3) การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 4) การใช้คำศัพท์การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ ดังนั้นการที่ผู้สอบจะได้ 1 คะแนน จะต้องมีคุณลักษณะครบทั้ง 4 คุณลักษณะ หากขาดคุณลักษณะอันใดอันหนึ่งไปจะได้ 0 คะแนน

1.6 ผลการพัฒนาแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู

แบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร โดยให้ครูเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาว่า ข้อคำถามทั้งหมด มีความเหมาะสม แต่เนื่องจากจำนวนครูและผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครูมีเพียง 5 คน จึงไม่สามารถคำนวณค่าความเที่ยงของแบบสอบถามได้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาคุณภาพของวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

ผู้วิจัยได้นำคะแนนการตอบข้อสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมาวิเคราะห์ต่อโดยใช้ Reduced Reparameterized Unified Model (Reduced RUM) โดยใช้โปรแกรม Arpeggio ที่ถูกสร้างและพัฒนาขึ้นโดย DiBello&Stout ในปี 2008 ทำให้ทราบค่าพารามิเตอร์ π_i^* และ r_{ik}^* ซึ่งเป็นค่าพารามิเตอร์ที่สำคัญที่ใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถในการวินิจฉัยของข้อสอบแต่ละข้อและรายการพฤติกรรม จากการวิเคราะห์พบว่า รายการพฤติกรรมที่มีค่า π^* ต่ำกว่า 0.6 คือ รายการพฤติกรรมที่ 8 10 และ 33 ซึ่งมีค่า π^* คือ 0.34 0.45 และ -10.00 ตามลำดับ และรายการพฤติกรรมที่มีค่า r^* มากกว่า 0.9 คือ รายการพฤติกรรมที่ 3 และ 4 ที่มีค่า r^* ของความสามารถในการใช้คำเชื่อมเป็น 0.96 และ 0.92 และ รายการพฤติกรรมที่ 12 ที่มีค่า r^* ของความสามารถในการใช้กาลคือ 0.92 และ รายการพฤติกรรมที่ 21 ที่มีค่า r^* ของความสามารถในการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ คือ 0.96 รายการพฤติกรรมที่ 28 ที่มีค่า r^* ของความสามารถในการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ คือ 0.93 และ รายการพฤติกรรมที่ 29 ที่มีค่า r^* ของความสามารถในการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ ความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม ความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม คือ 0.91 0.93 0.96 0.94 ตามลำดับ และ รายการพฤติกรรมที่ 30 ที่มีค่า r^* ของความสามารถในการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ และความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม คือ 0.96 และ 0.94 ตามลำดับ

หลังจากนำข้อมูลไปวินิจฉัยแล้วจะสามารถแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ชำนาญ กลุ่มที่ไม่ชำนาญและกลุ่มที่ไม่สามารถระบุได้ ซึ่งในการแบ่งนักเรียนดังกล่าวต้องดูจากค่า posterior probability of mastery (ppm) ซึ่งหากค่า ppm ของความสามารถใดมากกว่า 0.6 แสดงว่านักเรียนมีความชำนาญในความสามารถนั้น แต่หากค่า ppm ของความสามารถใดน้อยกว่า 0.4 แสดงว่านักเรียนไม่มีความชำนาญในความสามารถนั้น และหากค่า ppm ของความสามารถใดอยู่ระหว่าง 0.4-0.6 ถือว่าไม่สามารถระบุความชำนาญได้ จากการวิเคราะห์พบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความชำนาญในด้านการใช้คำศัพท์มากที่สุด รองลงมาคือ การใช้กาล(Tense) และ การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความชำนาญในด้านการใช้คำเชื่อมเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม และ การสร้างประโยคที่สมบูรณ์

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์รูปแบบของพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.1 สถิติพื้นฐานของแบบสอบถามวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 127 คน ที่ศึกษาอยู่ในกรุงเทพมหานคร พบว่าโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงสุด คือ 26.75 และ โรงเรียนเอกชนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคือ 25.58 คะแนน

3.2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนในภาพรวม

จากการวิเคราะห์พบว่านักเรียนมีรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านความรู้ด้านคำศัพท์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.56 รองลงมาคือความรู้ด้านการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 28.78 และ การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 15.55

3.3 ผลการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนในองค์ประกอบด้านความสามารถทางไวยากรณ์

จากการวิเคราะห์พบว่านักเรียนนักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในองค์ประกอบที่ 1 ความสามารถด้านไวยากรณ์ ในด้านการใช้คำศัพท์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.17 รองลงมาคือ การสร้างประโยคที่สมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ 34.10 และอันดับต่อมาคือ การผันกริยาไปตามกาล(Tense) คิดเป็นร้อยละ 8.20

ในด้านการใช้คำเชื่อม นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านการใช้คำบุพบทผิดรูปแบบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.27 และ รองลงมาคือ การไม่ใช้ and เชื่อมความ คิดเป็นร้อยละ 0.66 และอันดับต่อมาคือ นักเรียนไม่ได้ใช้คำบุพบทในการเชื่อมความ คิดเป็นร้อยละ 0.39

ในด้านการผันกริยาไปตามกาล(Tense) นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านการใช้ simple present tense เล่าเรื่องอดีตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.20 และ รองลงมาคือผันกริยา रूप future tense ไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 1.43 และอันดับต่อมาคือผันกริยา रूप present perfect tense ผิด คิดเป็นร้อยละ 1.38

ในด้านการสร้างประโยคที่สมบูรณ์ นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านพูดตอบคำถามโดยใช้เพียงคำเดียวในการตอบ(ไม่เป็นประโยค)มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ

ละ 13.20 และ รองลงมาคือการใช้รูปแบบเอาคำมาวางต่อกันแต่ไม่เป็นประโยค คิดเป็นร้อยละ 5.94 และอันดับต่อมาคือใช้กริยาผิดรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 3.03

ในด้านการใช้คำศัพท์ นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องใช้พูดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.89 และ รองลงมาคือนักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้เพราะไม่รู้ศัพท์ในโจทย์ คิดเป็นร้อยละ 9.68 และอันดับต่อมาคือนักเรียนเข้าใจโจทย์ผิดเพราะไม่รู้ศัพท์ในโจทย์ คิดเป็นร้อยละ 8.03

3.4 ผลการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนในองค์ประกอบด้านความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม

จากการวิเคราะห์พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในองค์ประกอบที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคมในด้านการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 99.7

ในด้านการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมนักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านใช้คำพูดไม่เหมาะสมกับความสัมพันธ์ของผู้พูดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.30

ในด้านการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านการใช้คำพูดในการตกลงซื้อสินค้าไม่เหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.81 และ รองลงมาคือนักเรียนไม่สามารถใช้คำพูดในการขอยืมไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 17.31 และอันดับต่อมาคือนักเรียนใช้คำพูดในการกล่าวคำขจัดจ้งหะไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 12.84

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากการดำเนินการวิจัยและสรุปผลการวิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจและน่าสนใจนำมาอภิปรายหลายประเด็น โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ส่วนที่ 1 ประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนที่ 2 ประเด็นเกี่ยวกับคุณภาพของวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น และ ส่วนที่ 3 ประเด็นเกี่ยวกับการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ส่วนที่ 4 ประเด็นเกี่ยวกับข้อสังเกตเพิ่มเติมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน

1.การพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบสำคัญ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ แบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบบันทึกรายการพฤติกรรม(checklist) และตารางรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง ซึ่งเครื่องมือทั้ง 3 เครื่องมือนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นมาใหม่ทั้งหมด มีการสร้าง Q-matrix ก่อนการสร้างข้อสอบ และนักวิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤติยา วรศรี (2550) และ อมรรัตน์ สร้อยสังวาลย์ (2551) และ แตกต่างจาก งานวิจัยของ Lee&Sawaki (2009) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาในการอ่านภาษาอังกฤษ และ งานวิจัยของ Kim (2011) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวินิจฉัยทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ซึ่งงานวิจัยของ Lee&Sawaki (2009) และ Kim (2011) นั้นเป็นการสร้าง Q-matrix ให้สอดคล้องกับข้อสอบที่มีอยู่ และ นำข้อมูลการตอบที่มีอยู่แล้วมาวินิจฉัย ซึ่งข้อสอบดังกล่าวไม่ได้มีจุดประสงค์ในการทดสอบนักเรียนเพื่อการวินิจฉัย จึงไม่สามารถสามารถระบุข้อบกพร่องของนักเรียนได้อย่างชัดเจน

เมื่อพิจารณาถึง ชุดเครื่องมือวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีความเฉพาะเจาะจง เหมาะสมกับการนำมาใช้ในบริบทของโรงเรียนในประเทศไทย และยังสามารถระบุจุดแข็งจุดอ่อนของนักเรียนในด้านความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ และ ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคมได้อย่างละเอียด สามารถนำสารสนเทศที่ได้จากเครื่องมือวินิจฉัยเป็นข้อมูลย้อนกลับให้ครูและนักเรียนเพื่อก่อนให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารต่อไปในอนาคต ซึ่งแตกต่างจากแบบสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มักมุ่งเน้นไปที่การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อรู้ว่านักเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับใด แต่ไม่ได้ให้ผลวินิจฉัยย้อนกลับ รวมถึงการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมักพิจารณาจาก Rubric ซึ่งไม่ค่อยมีความละเอียดมากนัก

นอกจากนี้วิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น มีการดำเนินการวิจัย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การทบทวนวรรณกรรม 2) การระบุคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย และการสร้างเครื่องมือวินิจฉัย 3) การนำเครื่องมือวินิจฉัยไปทดลองใช้และสำรวจรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง 4) การสร้างแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรม (Checklist) และสร้างQ-Matrix 5) การวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 6) การศึกษาคุณภาพของวิธีการวินิจฉัยที่พัฒนาขึ้นและให้ข้อมูลวินิจฉัยย้อนกลับ ซึ่งสอดคล้อง

กับงานวิจัยของ Lee&Sawaki (2009) ซึ่งได้ได้นำเสนอ 4 ขั้นตอนในการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญาในการอ่านภาษาอังกฤษ คือ 1.ระบุความรู้หรือทักษะที่ต้องใช้ในการตอบข้อสอบให้ถูกต้อง 2.สร้าง Q-Matrix เพื่อระบุว่าคุณลักษณะอะไรที่ต้องการใช้ในการตอบข้อสอบให้ถูกต้อง 3.วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โมเดลการวัดทางจิตวิทยา หรือที่เรียกว่า Cognitive Diagnostic Psychometric Models(CDPMs) 4. รายงานผลการสอบ และ ให้ข้อมูลวินิจฉัยย้อนกลับ ซึ่งวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ได้มีการสร้างเครื่องมือวินิจฉัยขึ้นมาใหม่เพื่อใช้ในการวินิจฉัยอย่างแท้จริง และยังได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลใหม่ ทำให้วิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมกับบริบทของการเรียนการสอนในเมืองไทย มีความละเอียดในการระบุจุดแข็ง จุดอ่อนของนักเรียน เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่อไป

2. คุณภาพของวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

เมื่อพิจารณาถึงผลการศึกษาคุณภาพของวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นในภาพรวมจะเห็นได้ว่าวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นมีความเที่ยงและความตรง โดยพิจารณาจากความเที่ยงและความตรงของผลการวินิจฉัยจากวิธีวินิจฉัยและเครื่องมือวินิจฉัยที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ แบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน และแบบบันทึกรายการพฤติกรรม(checklist) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรรัตน์ สร้อยสังวาลย์ (2551) เกี่ยวกับการพัฒนาวิธีการประเมินเชิงวินิจฉัยโดยประยุกต์โมเดลลำดับขั้นของคุณลักษณะและการทดสอบแบบปรับเหมาะโดยใช้คอมพิวเตอร์

3. การวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.1 พฤติกรรมการเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เมื่อพิจารณาถึงข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 127 คน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ ได้เกรดวิชาภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปจำนวน 70.90% โดยที่ เคยเรียนพิเศษเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 52% และมีนักเรียนที่เคยเรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ 99.2 % แต่เมื่อนำคะแนนการตอบข้อสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปวิเคราะห์พบว่า มีนักเรียนที่สอบผ่าน จำนวน 51.18 % และสอบไม่ผ่าน จำนวน 48.82 % โดยคะแนนที่ได้ต่ำสุดคือ 1 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 34 คะแนน จากคะแนนเต็ม 34 คะแนน แสดงว่าการที่นักเรียนส่วนใหญ่ได้เรียนกับอาจารย์ชาวต่างชาติ แต่ไม่ได้หมายความว่านักเรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ทุกคน เพราะระหว่างการเก็บข้อมูลพบว่า นักเรียนที่มีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ ไม่สามารถเข้าใจโจทย์ภาษาอังกฤษที่ถามได้ ไม่เข้าใจคำศัพท์ และมีความรู้ในคำศัพท์น้อย จึงไม่สามารถพูดเพื่อการสื่อสารได้ และมักใช้

เวลานานในการพูดเพื่อตอบข้อสอบ และการที่นักเรียนได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงเป็น เพราะเวลานักเรียนไทยส่วนใหญ่คุ้นชินกับการทำข้อสอบภาษาอังกฤษแบบปรนัย ซึ่งจะถามแยกเป็นส่วนๆ และมุ่งเน้นไปทางด้านทดสอบความรู้ทางไวยากรณ์ แต่เมื่อถึงเวลาที่ต้องเอาความรู้ทั้งหมดนำมาใช้ในการพูดเพื่อการสื่อสารก็ไม่สามารถทำได้

3.2 รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในองค์ประกอบด้านความสามารถทางไวยากรณ์

จากการวิเคราะห์พบว่านักเรียนนักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในองค์ประกอบที่ 1 ความสามารถด้านไวยากรณ์ ในด้านการใช้คำศัพท์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.17 รองลงมาคือ การสร้างประโยคที่สมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ 34.10 และอันดับต่อมาคือ การผันกริยาไปตามกาล(Tense) คิดเป็นร้อยละ 8.20 ซึ่งสามารถอภิปรายในรายละเอียดได้ดังนี้

3.2.1 การใช้คำศัพท์

นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องใช้พูดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.89 เช่น ในภาระงานที่ 1 นักเรียนจะต้องบรรยายเหตุการณ์ในภาพจาก ภาพที่1-5 นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำในภาระงานนี้ เป็นเพราะไม่ทราบคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มคำดังนี้ กล่องของขวัญ นอนไม่หลับ เล่นกีตาร์อย่างต่อเนื่อง เสียงดับรบกวน เศร้า และปวดหัว

รองลงมาคือนักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้เพราะไม่รู้ศัพท์ในโจทย์คิดเป็นร้อยละ 9.68 เช่น ในภาระงานที่ 2 นักเรียนจะต้องพูดตอบคำถามโดยใช้รูปแบบประโยคให้ถูก Tense นักเรียนที่ได้คะแนนน้อย เพราะไม่รู้จักคำว่า exam ในโจทย์ข้อ 2.2What will you do after taking this exam? และ ในภาระงานที่ 4 นักเรียนที่ได้คะแนนน้อย เพราะไม่รู้จักคำว่า lifeguards ในโจทย์ข้อ 4.7 How many lifeguards are there? ซึ่งเมื่อนักเรียนไม่ทราบคำศัพท์ก็จะขอข้ามไปตอบคำถามข้ออื่น การที่นักเรียนไม่รู้คำศัพท์เหล่านี้ อาจเป็นเพราะในบางโรงเรียนครูผู้สอนไม่ได้มุ่งเน้นให้นักเรียนท่องศัพท์เท่าที่ควร ส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่การท่องจำกฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และนอกจากนี้ระยะเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษมีผลต่อความรอบรู้ในเรื่องคำศัพท์ นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่อนุบาล 1 จะมีความรอบรู้ในเรื่องคำศัพท์มากกว่านักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

อันดับต่อมาคือนักเรียนเข้าใจโจทย์ผิดเพราะไม่รู้ศัพท์ในโจทย์ คิดเป็นร้อยละ 8.03เช่น ในภาระงานที่ 5 นักเรียนจะต้องดูแผนที่และแนะนำเส้นทางแก่นักท่องเที่ยว พบว่านักเรียนเข้าใจโจทย์ผิดใน ข้อ 5.2 What is the nearest restaurant? How do I get there? นักเรียนเข้าใจโจทย์ผิดโดยคิดว่า คำว่า nearest restaurant คือ ชื่อของร้านอาหาร ซึ่งในขณะที่สอบนักเรียนบางคนก็พยายาม มองหาคำว่า nearest restaurant ในแผนที่ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วผู้วิจัยต้องการให้นักเรียนบอกทางไปยังร้านอาหารที่ใกล้ที่สุด การที่นักเรียนไม่รู้คำศัพท์ในการบอกตำแหน่งเหล่านี้ อาจ

เป็นเพราะหลักสูตรของโรงเรียนเน้นไปที่วิชาภาษาอังกฤษหลักซึ่งมุ่งเน้นไปที่การท่องจำกฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนไม่ทราบคำศัพท์เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2.2 การสร้างประโยคที่สมบูรณ์

ในด้านการสร้างประโยคที่สมบูรณ์นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านพูดตอบคำถามโดยใช้เพียงคำเดียวในการตอบ(ไม่เป็นประโยค)มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 13.20 เช่น ในภาระงานที่ 2 นักเรียนจะต้องพูดตอบคำถามโดยใช้รูปแบบประโยคให้ถูก Tense แต่เมื่อทำการสอบพบว่านักเรียนที่ได้คะแนนน้อย มักตอบเป็นคำสั้นๆ เช่น ข้อ 2.1 What did you do last weekend? นักเรียนตอบว่า play game และข้อ 2.4 What do you usually do in the evening? นักเรียนตอบว่า study ซึ่งเป็นการตอบที่ไม่เป็นประโยค และไม่แสดงถึงการผันกริยาให้ถูก Tense อีกด้วย การที่นักเรียนมักตอบคำถามเป็นคำสั้นๆไม่เป็นประโยค อาจเป็นเพราะอิทธิพลของภาษาไทย(อิทธิพลของภาษาแม่) ซึ่งในภาษาไทยนั้น การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไม่จำเป็นต้องตอบเป็นประโยคที่มีประธาน กริยา และกรรมครบถ้วน เช่น เมื่อถูกถามว่าคุณไปไหนมา? สามารถตอบได้หลากหลาย เช่น ไปทานข้าว ไปว่ายน้ำ ซึ่งสามารถเข้าใจได้โดยไม่ต้องมีประธาน หรือ กรรม แต่เมื่อเอาความเคยชินในการใช้ภาษาไทย มาใช้กับภาษาอังกฤษทำให้สื่อสารกับชาวต่างชาติไม่เข้าใจ

รองลงมาคือการพูดแบบเอาคำมาวางต่อกันแต่ไม่เป็นประโยคคิดเป็นร้อยละ 5.94 เช่น ในภาระงานที่ 1 นักเรียนจะต้องบรรยายเหตุการณ์ในภาพจาก ภาพที่1-5 นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำในภาระงานนี้ เป็นเพราะนักเรียนเอาคำที่ทราบมาวางต่อกัน แต่ไม่ได้ใจความเช่น He sad no one home. หรือ Boy happy play guitar และ ในภาระงานที่ 6 เมื่อนักเรียนต้องพูดขัดจังหวะเพื่อขอร้องให้คุณพ่อช่วยอธิบายการบ้าน นักเรียนพูดว่า Dad help me homework hard. ซึ่งผิดหลักไวยากรณ์ การที่นักเรียนมักตอบคำถามแบบเอาคำมาวางต่อกันแต่ไม่เป็นประโยค อาจเป็นเพราะอิทธิพลของภาษาไทย(อิทธิพลของภาษาแม่) นักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษใหม่ๆ มักคิดคำตอบในใจเป็นภาษาไทยก่อน และจึงหาคำศัพท์ที่เป็นภาษาอังกฤษมาใส่ ทำให้เมื่อสื่อสารออกมาฟังไม่รู้เรื่อง เพราะภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีลักษณะการเรียงลำดับคำในประโยคที่แตกต่างกัน

3.2.3 การผันกริยาไปตามกาล (Tense)

นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านการใช้ simple present tense เล่าเรื่องอดีตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.20 เนื่องจากในภาษาไทย ไม่มีการเปลี่ยนรูปของกริยาไปตามเวลา ดังนั้น นักเรียนจึงไม่คุ้นเคยที่จะต้องเปลี่ยนกริยา ในเวลาพูดเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ในภาระงานที่ 2 ข้อ 2.1 What did you do last weekend? นักเรียนมักลืมเปลี่ยน tense และตอบว่า I goes to cinema. ซึ่งผิด เพราะในการตอบคำถาม นักเรียนจะต้องผันกริยาจาก goes เป็น went ดังนั้นคำตอบที่ถูกคือ I went to cinema last weekend.

รองลงมาคือผันกริยารูป future tense ไม่ถูกต้องคิดเป็นร้อยละ 1.43 จากการวิจัยพบว่า นักเรียนมักสับสนในการใช้ will หรือ shall และ going to ในการพูดถึงเรื่องอนาคตเช่น ในภาระงานที่ 2 ข้อ 2.2 What will you do after taking this exam? นักเรียนตอบว่า I will going to Japan. ซึ่งคำตอบที่ถูกต้องควรเป็น I will go to Japan หรือ I am going to Japan. การที่นักเรียนผัน future tense ไม่ถูกต้อง เนื่องจากในภาษาไทย ไม่มีการเปลี่ยนรูปของกริยาไปตามเวลา ดังนั้น นักเรียนจึงไม่คุ้นเคยที่จะต้องเปลี่ยนกริยาในการพูดถึงเรื่องอนาคต

3.3 รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนในองค์ประกอบด้านความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม

จากการวิเคราะห์พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในองค์ประกอบที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคมในด้านการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 99.7

3.3.1 การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม

นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านการใช้คำพูดในการตกลงซื้อสินค้าไม่เหมาะสมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.81เช่น ในภาระงานที่ 3 นักเรียนต้องพูดโต้ตอบกับพนักงานขายเพื่อซื้อสินค้า เมื่อคนขายพูดว่า It's on sale today for 199 baht.และนักเรียนต้องทำการตกลงซื้อ นักเรียนที่ได้คะแนนน้อยมักพูดว่า Ok, I can buy. หรือ ตอบแค่ yes เท่านั้น การที่นักเรียนพูดโต้ตอบกับพนักงานขายเพื่อซื้อสินค้าโดยใช้สำนวนและรูปแบบภาษาไม่เหมาะสม อาจเป็นเพราะอิทธิพลวัฒนธรรมไทย ที่โดยส่วนใหญ่เมื่อจะทำการซื้อสินค้าลูกค้าจะเลือกสินค้าเอง หยิบสินค้า และเข้าแถวต่อคิวเพื่อจ่ายเงินที่แคชเชียร์ โดยที่พนักงานเก็บเงินจะไม่ถามลูกค้าว่า จะซื้อสินค้าหรือไม่ ลูกค้าแค่เตรียมเงินเพื่อจ่ายค่าสินค้าเท่านั้น แต่ในต่างประเทศการซื้อสินค้าจะมีพนักงานขายดูแล ลูกค้าจะบอกว่าการสินค้าแบบไหน สอบถามราคากับพนักงานขาย และพนักงานขายจะถามว่าสนใจซื้อสินค้าหรือไม่ เมื่อลูกค้าตกลงซื้อ พนักงานขายจะนำสินค้าไปชำระที่แคชเชียร์ให้ สังเกตได้ว่าในต่างประเทศลูกค้าจะต้องมีการพูดคุย ปฏิสัมพันธ์กับพนักงานขาย แต่ในประเทศไทยเน้นการบริการตนเอง ไม่ค่อยคุยกับพนักงานขาย และในกลุ่มเด็กนักเรียนอาจจะไม่ได้มีโอกาสซื้อสินค้ามีมูลค่ามากที่ต้องพูดคุยสอบถามกับพนักงานขาย ทำให้ขาดประสบการณ์การสนทนาการซื้อสินค้าในชีวิตจริง

รองลงมาคือนักเรียนไม่สามารถใช้คำพูดในการขอยืมได้อย่างเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 17.31 เช่น ในภาระงานที่ 6 ข้อ 6.3 You want to borrow a pen from a stranger at BTS station. What you should you say? นักเรียนที่ได้คะแนนน้อย พูดตอบว่า May I request your pen? หรือ Give me your pen หรือ Hey you borrow pen ซึ่งถือว่าเป็นคำพูดที่ไม่สุภาพเมื่อต้องพูดกับคนแปลกหน้า การที่นักเรียนไม่สามารถใช้คำพูดในการขอยืมได้อย่างเหมาะสม อาจเป็นเพราะใน

วัฒนธรรมไทย ผู้ปกครองส่วนใหญ่มักห้ามนักเรียนพูดคุยกับคนแปลกหน้า ยิ่งยืมสิ่งของจากคนไม่รู้จัก ยิ่งมีโอกาสน้อย ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มักยืมสิ่งของจากเพื่อน คนในครอบครัว และคนคุ้นเคยมากกว่า ทำให้สำนวนที่ใช้เรียกบุคคลที่สาม เหมาะสมกับการใช้เรียกเพื่อนสนิท หรือคนใกล้ชิดมากกว่า

อันดับต่อมาคือนักเรียนใช้คำพูดในการกล่าวคำขจัดจังหวะไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 12.84 เช่น ในภาระงานที่ 6 เมื่อนักเรียนต้องพูดขจัดจังหวะเพื่อขอร้องให้คุณพ่อช่วยอธิบายการบ้าน นักเรียนพูดว่า Father help me หรือ Dad teach me homework. ซึ่งในความเป็นจริงแล้วนักเรียนควรพูดว่า Excuse me ก่อน หรือ คำว่า Sorry to interrupt แล้งค่อยกล่าวถึงความต้องการ การที่นักเรียนใช้คำพูดในการกล่าวคำขจัดจังหวะไม่เหมาะสมอาจเป็นเพราะนักเรียนแยกไม่ออกระหว่างการพูดแบบออกคำสั่ง หรือการพูดเชิงขอร้อง และนักเรียนไม่มีความคุ้นเคยในการใช้คำว่า Excuse me และ คำว่า please

3.3.2 การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม

นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านใช้คำพูดไม่เหมาะสมกับความสัมพันธ์ของผู้พูดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.30 เช่น ในภาระงานที่ 6 ข้อ 6.3 You want to borrow a pen from a stranger at BTS station. What you should you say? นักเรียนที่ได้คะแนนน้อย มักใช้คำว่า Hey you หรือ Hey guy ในการเรียกคนแปลกหน้า ซึ่งถือว่าไม่สุภาพในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การที่นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในด้านใช้คำพูดไม่เหมาะสมกับความสัมพันธ์ของผู้พูด อาจเป็นเพราะอิทธิพลจากการดูภาพยนตร์ต่างประเทศ ที่ส่งผลต่อสำนวนการพูดของนักเรียน เช่น ในภาพยนตร์ที่นักเรียนชอบดูส่วนใหญ่เป็นหนังวัยรุ่น หนังตลก หนังที่มีตัวละครเอกเป็นนักแสดง ทำให้คำพูดที่จำได้ส่วนใหญ่เป็นคำที่ไม่ค่อยสุภาพ และมักใช้ในกลุ่มคนเถร หรือนักเลง ยกตัวอย่างกลุ่มคำว่า Hey you! Your Guys What's up ที่ในหนังมักใช้ทักทายคนแปลกหน้า ซึ่งนักเรียนก็นำมาใช้โดยไม่รู้ถึงระดับความสุภาพของในแต่ละคำ ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับคนแปลกหน้าที่ไม่รู้จัก

4. ข้อสังเกตเพิ่มเติมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน

1. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากการเก็บข้อมูลในชั้นเรียนพบว่านักเรียนในกลุ่มอ่อน มีความคิดเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก ไม่ใช่ภาษาที่จำเป็น ไม่รู้จะเรียนไปใช้ทำอะไร บางส่วนเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็ตัดสินใจที่จะทำงาน ไม่เรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และไม่เรียนต่อในระดับอุดมศึกษา เพราะไม่มีเงินที่จะศึกษาต่อ

2. ความถนัดในการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอน

จากการที่ผู้วิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูลในโรงเรียนต่างๆ พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนการตอบข้อสอบในระดับที่สูง ได้รับความรู้จากครูที่มีความถนัดในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และมีวุฒิ

การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโททางด้านภาษาศาสตร์ ทำให้ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญ ในการจัดการเรียนการสอน การเลือกหัวข้อบทเรียนที่เหมาะสม การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่ช่วยในการสอนอย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถตอบคำถามได้อย่างละเอียด เมื่อนักเรียนอยากทราบคำตอบเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ

3. การออกแบบการทดสอบพูดในชั้นเรียนที่ไม่สอดคล้องกับผลลัพธ์ที่อยากได้

ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้คะแนนการตอบข้อสอบที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ไม่มีความคุ้นเคยในการพูดตอบข้อสอบ เพราะไม่เคยได้รับการทดสอบพูดในห้องเรียนมาก่อน เคยแต่ทำแบบฝึกหัดแบบปรนัย และ เขียนตอบข้อสอบเท่านั้น

อย่างไรก็ตามแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนความถนัดในการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอน และ การออกแบบการทดสอบพูดในชั้นเรียนไม่ใช่ตัวแปรหลักที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา จึงสมควรทำการศึกษาตัวแปรเหล่านี้ในเชิงลึก เพื่อได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1.1 วิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น สามารถวินิจฉัยพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้อย่างละเอียด สามารถระบุได้ถึงจุดแข็ง และจุดอ่อน ผู้บริหารควรกำหนดนโยบาย ให้มีการนำเครื่องมือวินิจฉัยที่พัฒนาขึ้น ไปใช้ในสถานศึกษา เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนไปในทิศทางที่ถูกต้อง

1.2 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียน ใน 5 ด้าน ดังนี้

1.2.1 การไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องใช้ในการพูดเพื่อการสื่อสาร

1.2.2 การพูดตอบคำถามแบบไม่เป็นประโยค

1.2.3 การใช้ Tense ที่ผิดในการพูดโต้ตอบ

1.2.4 การใช้สำนวนที่ผิดในการพูดซื้อสินค้า

1.2.5 การใช้คำบุพบทผิดรูปแบบ

1.3 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ควรจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับชาวต่างชาติเจ้าของภาษา และจัดให้มีการทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสาร เพื่อนักเรียนจะได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

2.1 ในการนำเครื่องมือวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ ควรศึกษารายละเอียดที่สำคัญดังนี้

2.1.1 ควรศึกษาวิธีการใช้แบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 6 ภาระงาน เช่น ในแต่ละภาระงานนักเรียนต้องทำอะไรและครูต้องอ่านโจทย์ให้นักเรียนฟังตรงไหนบ้าง

2.1.2 ควรศึกษาถึงเวลาที่ต้องใช้ในการสอบ ซึ่งในแต่ละภาระงานจะระบุถึงเวลาที่ให้นักเรียนคิดคำตอบ และเวลาที่ต้องใช้ในการตอบ

2.1.3 ควรศึกษาตารางที่ 36 ที่ระบุถึงรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 46 รูปแบบ แบ่งออกเป็น การใช้คำเชื่อม 4 รูปแบบ การผันกริยาไปตามกาล 10 รูปแบบ การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 13 รูปแบบ การใช้คำศัพท์ 6 รูปแบบ การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม 2 รูปแบบ และ การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม 11 รูปแบบ ควรศึกษาให้ถี่เสียก่อน เพราะรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องมีจำนวนมาก

2.1.4 ควรศึกษาตารางที่ 42 ตัวอย่างการให้ผลวินิจฉัยย้อนกลับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ระบุถึงความชำนาญ (ppm) 6 ด้านได้แก่ การใช้คำเชื่อม การใช้กาล การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ การใช้คำศัพท์ การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม และการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม ตอนที่ 2 ระบุถึง skill profile ซึ่งจะเป็นตัวเลข 0,1 เรียงต่อกันจำนวน 34 ตัว ตอนที่ 3 ระบุถึง รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องที่พบในนักเรียนซึ่งจะนับเป็นความถี่ออกมา เมื่อศึกษาทำความเข้าใจแล้วควรนำผลการวินิจฉัยไปปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

2.1.5 ควรพิจารณาถึงสถานที่ในการจัดสอบ ให้มีความเป็นส่วนตัว ไม่มีเสียงรบกวนในการพูดได้ตอบ

2.2 ครูควรให้ความสำคัญในการให้ผลการวินิจฉัยย้อนกลับแก่นักเรียนแต่ละคนและทั้งห้อง โดยพิจารณาจากตัวอย่างการให้ผลวินิจฉัยย้อนกลับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในตารางที่ 42 จะพบว่าได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ 3 ด้าน ซึ่งครูสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการให้ผลวินิจฉัยย้อนกลับดังนี้

2.2.1 ให้ผลการวินิจฉัยย้อนกลับถึงความชำนาญ (ppm) 6 ด้านได้แก่ การใช้คำเชื่อม การใช้กาล การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ การใช้คำศัพท์ การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม และการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม เมื่อทราบว่าด้านใดที่นักเรียนไม่ชำนาญควรจัดการเรียนการสอนเพิ่มในด้านนั้น

2.2.2 ให้ผลการวินิจฉัยย้อนกลับถึง skill profile ซึ่งจะเป็นตัวเลข 0,1 เรียงต่อกันจำนวน 34 ตัว ครูควรให้ผลวินิจฉัยย้อนกลับเกี่ยวกับ รูปแบบพฤติกรรมที่บกพร่องใน ข้อที่ได้ 0 คะแนน เพื่อให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตัวเองและทำการปรับปรุงต่อไป

2.2.3 ให้ผลการวินิจฉัยย้อนกลับถึงรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง ครูควรให้ผลวินิจฉัยย้อนกลับเกี่ยวกับ รูปแบบพฤติกรรมที่บกพร่องที่พบมากที่สุด เพื่อที่นักเรียนจะได้ทราบถึงข้อบกพร่องของตนเอง และนำไปสู่การแก้ไขต่อไป

3. ข้อเสนอแนะสำหรับนักวิชาการทางการทดสอบและนักวิจัยทางด้านภาษาศาสตร์

3.1 นักวิชาการทางการทดสอบที่สนใจพัฒนาวิธีวินิจฉัยในอนาคต ควรศึกษาวิธีวินิจฉัยของนักการศึกษาหลายๆท่าน พิจารณาถึงส่วนที่สอดคล้องกัน และส่วนที่แตกต่างกัน รวมถึงทักษะหรือ คุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัย จากนั้นทำการสรุปเป็นตารางสังเคราะห์ จะทำให้ทราบว่าวิธีวินิจฉัยของนักการศึกษาที่เราสนใจว่าเหมาะสมกับวิชา และ คุณลักษณะที่เราจะศึกษาหรือไม่

3.2 การเลือกใช้โมเดลการวัดทางจิตวิทยาที่ใช้ในการวินิจฉัยทางพุทธิปัญญา (Cognitive Diagnostic Psychometric Models) ควรศึกษาอย่างรอบคอบ เพราะในแต่ละโมเดลจะมีข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับคุณลักษณะ (Assumptions about attributes) ที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงควรศึกษาคุณลักษณะที่ต้องการวินิจฉัยให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง

3.3 นักวิจัยทางการทดสอบภาษาที่ต้องการพัฒนาวิธีวินิจฉัยทางด้านภาษาศาสตร์ ควรระมัดระวังในการนำวิธีวินิจฉัยที่ใช้กับคุณลักษณะทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์มาใช้ ควรศึกษาจากงานวิจัยวิธีวินิจฉัยทางด้านภาษาศาสตร์เป็นหลัก

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน

1. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ครูควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับนักเรียน โดยอธิบายถึงประโยชน์และความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่อชีวิตประจำวัน เช่น เมื่อนักเรียนเก่งภาษาอังกฤษจะทำให้ดูหนึ่งฟังเพลงภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น สามารถนำภาษาอังกฤษไปประกอบอาชีพได้ในอนาคต และคนที่เก่งภาษาอังกฤษจะเป็นที่ต้องการในการทำงาน ทำให้หางานได้ง่ายขึ้น และได้ค่าจ้างในระดับที่สูงกว่า

2. ความถนัดในการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอน

โรงเรียนควรจัดหาครูที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์ มาสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นชาวต่างชาติ ควรเป็นครูคนไทยที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ และโรงเรียนควรจัดฝึกอบรมแก่ครูที่มีอยู่ในปัจจุบัน เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมในห้องเรียน การจัดการทดสอบพูดในระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียน เพื่อให้ครูมีความมั่นใจในการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น และสามารถตอบคำถามนักเรียนได้ในเชิงลึก

3. การออกแบบการทดสอบพูดในชั้นเรียนที่ไม่สอดคล้องกับผลลัพธ์ที่อยากได้

จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราชปี 2551 ได้กำหนดให้ความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน เป็นสมรรถนะที่สำคัญ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการรับส่งสาร สามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้ แต่การทดสอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับชั้นเรียนยังเป็นแบบข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก หรือ แบบเติมคำตอบ ทำให้นักเรียนไม่สามารถพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียน และ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรจัดให้มีการทดสอบการพูด ในระดับชั้นเรียน และระดับโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจและคุ้นเคยกับการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ สนใจองค์ประกอบหลัก 6 ด้านคือ การใช้คำเชื่อม การใช้กาล การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ การใช้คำศัพท์ การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม และการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม ซึ่งในอนาคตอาจเพิ่มประกอบอื่นๆเช่น การออกเสียงอย่างถูกต้อง ความคล่องแคล่วในการพูดตอบ และ การพัฒนาหัวข้อในการพูดเพื่อให้ครอบคลุมองค์ประกอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น

2. การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบบันทึกรายการพฤติกรรม(checklist) และตารางรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งในอนาคตอาจสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่สามารถบันทึกข้อมูลการตอบของนักเรียน และการระบุพฤติกรรมที่บกพร่องของครูรวมกัน ซึ่งสามารถให้ผลรายงานคะแนนวินิจฉัยย้อนกลับที่รวดเร็ว ในรูปแบบที่สวยงาม เข้าใจง่าย

3. การพัฒนาวิธีวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้ได้มุ่งเน้นในการวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง ว่ามีกี่รูปแบบ และแบบไหนบ้าง แต่ไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของสาเหตุ ที่ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องเช่นนั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป อาจมีการสัมภาษณ์เพิ่มเติมในกลุ่มของนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติม

รายการอ้างอิง

รายการอ้างอิงภาษาต่างประเทศ

- ACTFL. (2012). ACTFL Proficiency guidelines Retrieved 18 December 2012
www.actfl.org
- Alderson, C. (2005). *Diagnosing foreign language proficiency. The interface between learning and assessment*. London.
- Bachman, L. F., & Plamer, A. S. (1996). *Language Testing in Practice*. Oxford: Oxford university press.
- Brithish Council (2007). IELTS Handbook 2007. Retrieved 20 January 2013, from British Council <http://www.britishcouncil.org/africa-ielts-handbook.pdf>
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to Second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1-48.
- Canale,M.(1983). *From communicative competence to communicative language pedagogy*.
In: Richards J, Schmidt R (eds) *Language and Communication*. Longman, London,pp 2-27
- Cele-Murcia, M. (1995). *The elaboration of sociolinguistic competence: Implications for teacher education*. Paper presented at the Linguistics and the Education of Language Teachers: Ethnolinguistic, Psycholinguistic, and Sociolinguistic Aspects, Georgetown University.
- Cele-Murcia, M. (2007). Rethinking the Role of Communicative Competence in Language Teaching. *Intercultural Language Use and Language Learning*, 41-57.
- Chomsky, N. (1965). *Aspects of the Theory of Syntax*. Cambridge, MA: MIT Press.
- DiBello, L., & Stout, W. (2008). *Arpeggio documentation and analyst manual(Ver3.1.001)*.
St.Paul,MN:Assessment Systems Corporation.
- Duffy, G. G., Roehler, L., & Herrmann, B. A. (1998). Modeling mental process helps poor readers become strategic readers. *The Reading Teacher*, 41(8), 762-767.
- ETS. (2007). *The Official Guide to the New TOEFL iBT International Edition 2007*: The McGraw-Hill Companies.
- ETS. (2009). TOEIC Examinee handbook speaking and writing. Retrieved 20 January 2013 <https://www.ets.org/Media/Tests/TOEIC/pdf>

- Fulcher, G. (2003). *Testing second language speaking*. Great Britain: Pearson Education Limited.
- Ghaith, G. (2001). Effect of Think Alouds on Literal and Higher-order Reading Comprehension. *Educational Research Quarterly*, 26(4):13-21
- Hymes, D. (1972). On communicative competence. *Sociolinguistics: Selected Readings*, 269-293.
- Jang, E. E. (2008). A framework for cognitive diagnostic assessment. *Natural language processing for diagnostic language assessment*, 117-131.
- Kim. (2010). *An argument-based validity inquiry into the Empirically-Derived Descriptor-Based Diagnostic (EDD) assessment in ESL academic writing*. A thesis submitted in conformity with the requirements for the degree of Doctor of Philosophy. Department of Curriculum, Teaching and Learning. Ontario Institute for studies in Education. University of Toronto.
- Kim, Y. H. (2011). Diagnosing EAP writing ability using the Reduced Reparameterized Unified Model. *Language Testing*, 28(4), 509-541.
- Lee, Y. W., & Sawaki, Y. (2009). Cognitive diagnosis approaches to language assessment: An overview. *Language Assessment Quarterly*, 6, 172-189.
- NCREL, & Group, M. (2003). enGauge 21st Century Skills: literacy in the digital age. Retrieved 20 December 2010 <http://pict.sdsu.edu/engauge21st.pdf>
- Reed, D. (2006). Diagnostic Assessment in Language Teaching and Learning. *Clear News*, 10(2).
- Roussos, L., DiBello, L., Stoutt, W., Hartz, S., Henson, R. A., & Templin, J. (2007). *The fusion model skills diagnosis system*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Roussos, L. A., Templin, J. L., & Henson, R. A. (2007). Skill diagnosis using IRT-based latent class models. *Journal of Educational Measurement*(44), 293-311.
- Weir, C. J. (1993). *Understanding and developing language tests*. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Xi, X. (2007). Evaluation analytic scoring for the TOEFL Academic Speaking Test (TAST) for operation use. *Language Testing*(24), 251-286.
- Xi, X., Zechner, K., & Bejar, I. (2006). Extracting meaningful speech features to support diagnostic feedback: an EDC approach to automated scoring. *National Council on Measurement in Education (NCME)*.

รายการอ้างอิงภาษาไทย

- กฤติยา วรศรี. (2550). การพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่4 ในจังหวัดที่พูดภาษาถิ่นล้านนา.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2548). แผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีด
ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ.2549 – 2553).ออนไลน์จาก
http://www.moe.go.th/web_studyenglish/ เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2556
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551). เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551:แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.กรุงเทพมหานคร. หน้า 67-68
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพมหานคร.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กาญจนา ปราบพาล.(2532). การทดสอบและการประเมินผลสำหรับครูสอนภาษา. สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นงสมร พงษ์พานิช.(2554).การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจา
ของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550
ถึง กันยายน 2551.วารสารมนุษยศาสตร์ ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2554
- บุษยรัตน์ จันทร์ประเสริฐ.(2550). การตรวจสอบประสิทธิผลของเทคนิคการคิดออกเสียงในการ
พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5:
การทดลองแบบอนุกรมเวลา.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตสาขาวิชาวิจัยการศึกษา
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ลัดดาวัลย์ วรรณธนสุทธิ์.(2551).ปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1
โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต2
- ศิริชัย กาญจนวาสี.(2552).ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม: Classical Test Theory.พิมพ์ครั้งที่6.
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หน้า 15
- สุภารัตน์ มนตร์นิมิตร.(2545).การใช้เทคนิคการคิดออกเสียงเป็นเครื่องมือในการวินิจฉัยความสามารถ
ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์เพื่อจัดสอนซ่อมเสริม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
3.วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

สุมิตรา อังวัฒนกุล.(2539).*การทดสอบความสามารถทางภาษา(Language Testing)*.จุลสารการ
ทดสอบอันดับที่3.ศูนย์ทดสอบทางการศึกษา ร่วมกับศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ.(2555). *คะแนนสอบ O-NET ปี 2552-2554* ออนไลน์จาก
http://www.niets.or.th/index.php/system_niest/index/3เมื่อวันที่ 30 มกราคม
2556

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ.(2552).*ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.*
กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

อมรรัตน์ สร้อยสังวาลย์.(2551). *การพัฒนาวิธีการประเมินเชิงวินิจฉัยโดยประยุกต์ใช้โมเดลลำดับขั้น
ของคุณลักษณะและการทดสอบแบบปรับเหมาะโดยใช้คอมพิวเตอร์*.วิทยานิพนธ์ปริญญา
ดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อรุณี วิริยะจิตรา.(2532).*การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ กรุงเทพมหานคร

โอริสา ชื่อสัตยวงค์. (2549). *การสำรวจปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษของพยาบาลโรงพยาบาล
ราชวิถี*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อการสื่อสารนานาชาติ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์

1.1 ดร. กรวิภา พูลผล

อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.2 ดร.สุทธิรักษ์ ทรัพย์สิรินทร์

อาจารย์ประจำสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3 ดร.ธัญญพร อารียา

อาจารย์ประจำสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 ดร.มานีนันท์ หรรษ์กวิทย์

อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

1.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ถิรวัฒน์ ต้นทนิส

โครงการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิตสหวิทยาการสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ศูนย์รังสิต

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา

2.1 ดร.อุไร จักษ์ตรีมงคล

อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.2 ดร.อัจจรา ประเสริฐสิน

อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.1 อาจารย์มลชยา เตชะไพบูลย์

โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย

3.2 อาจารย์นิตา นุตสถิตย์

โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย

3.3 อาจารย์ปิยภัทร เรืองโรจน์

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา

3.4 อาจารย์ศศิธร เหลืองจินดา

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

3.5 อาจารย์สุดธิดา ศรีจันทร์

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

ภาคผนวก ข

รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่ดำเนินการเก็บข้อมูล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่ดำเนินการเก็บข้อมูล

ที่	ชื่อโรงเรียน	สังกัด	เขต	จำนวน นักเรียน ม3
1	โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี	โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2	เขตดินแดง	12 คน
2	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม)	โรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย	เขตวัฒนา	4 คน
3	โรงเรียนโยธินบูรณะ	โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1	เขตดุสิต	31 คน
4	โรงเรียนศิลาจารพิพัฒน์	โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1	เขตบางซื่อ	11 คน
5	โรงเรียนราชินีบน	โรงเรียนเอกชน / โรงเรียนสามัญศึกษา	เขตดุสิต	10 คน
6	โรงเรียนเซนต์คาเบรียล	โรงเรียนเอกชน / โรงเรียนสามัญศึกษา	เขตดุสิต	1 คน
7	โรงเรียนสตรีศรีอยุธยา	โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2	เขตมีนบุรี	8 คน
8	โรงเรียนหอวัง	โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2	เขตจตุจักร	13 คน
9	โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย	โรงเรียนเอกชน / โรงเรียนสามัญศึกษา	เขตบางรัก	8 คน
10	โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ	โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1	เขตราชเทวี	17 คน
11	โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์ อนุกุล)	โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร	เขตดินแดง	15 คน
12	โรงเรียนราชินี	โรงเรียนเอกชน / โรงเรียนสามัญศึกษา	เขตพระ นคร	3 คน
13	โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยธนบุรี	โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1	เขตบางขุน เทียน	2 คน
14	โรงเรียนวัดราชบพิธ	โรงเรียนสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรม สามัญศึกษา	เขตพระ นคร	1 คน
15	โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1	เขตพญาไท	1 คน
16	โรงเรียนมัธยมปัญญาวิวัฒน์	โรงเรียนเอกชน / โรงเรียนสามัญศึกษา	เขตบางรัก	2 คน
	รวม 16 โรงเรียน			รวม 127 คน

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้พัฒนาแบบสอบ

นางสาวกุลพร พูลสวัสดิ์

ศ.ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี (อาจารย์ที่ปรึกษา)

ผศ.ดร.จिरดา วุฑฒยากร (อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม)

เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต
 สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

ผู้วิจัยทำการศึกษาหลักสูตรแกนกลางปี พ.ศ.2551 ในเรื่องตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 และ ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยอ้างอิงจาก ACTFL Proficiency guidelines ในปีค.ศ.2012 และนำมาสร้างเป็นแบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 6 ภาระงาน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนแรก จะมุ่งเน้นให้นักเรียนแนะนำตัวเอง และมีการสนทนาสั้นๆเกี่ยวกับรายละเอียดใกล้ตัวของนักเรียน ในส่วนแรกนี้เป็นกิจกรรมที่ไม่คิดคะแนน ทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับผู้ทดสอบและลดความตื่นกลัวในการสอบ

ส่วนที่สอง จะมุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงถึงความรู้ด้านไวยากรณ์ (Grammatical knowledge) แบ่งออกเป็น 4 ภาระงาน ดังนี้

ภาระงานที่ 1 ให้นักเรียนบรรยายภาพที่กำหนดให้ โดยภาพจะแสดงถึงเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แบ่งออกเป็น 5 ภาพเล็ก นักเรียนจะต้องมองภาพและเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในภาพ ภาระงานนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงความสามารถในการใช้คำเชื่อมโยง เช่น คำสันธาน คำบุพบท และ transition word เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ภาระงานที่ 2 ให้นักเรียนพูดตอบคำถามตาม Tense ที่กำหนดให้ โดยผู้ทดสอบจะถามคำถามที่ใช้ Tense แตกต่างกันในแต่ละข้อ เพื่อให้นักเรียนแสดงถึงความสามารถในการใช้ The present simple tense The past simple tense The future simple tense และ The present perfect tense ได้อย่างถูกต้อง เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ภาระงานที่ 3 ให้นักเรียนพูดตอบในบทสนทนาที่กำหนดให้ โดยนักเรียนจะต้องอ่านบทสนทนาที่มีบางส่วนของประโยคสนทนาหายไป เมื่ออ่านบทสนทนาแล้วนักเรียนจะต้องพูด

เดิมประโยคที่หายไปอย่างเหมาะสม ภาระงานนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงความสามารถในการสร้างโครงสร้างประโยคได้อย่างเหมาะสม เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ภาระงานที่ 4 ให้นักเรียนตอบคำถามจากภาพที่กำหนดให้ ผู้ทดสอบจะถามนักเรียน โดยการชี้ไปที่วัตถุต่างๆบนภาพ เพื่อให้นักเรียนบอกว่าคืออะไร เพื่อทดสอบความสามารถในการใช้คำศัพท์ และ จะทดสอบความสามารถในการใช้คำบุพบท และอธิบายการกระทำของคนในภาพ เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ส่วนที่สาม จะมุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงถึงความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Knowledge) แบ่งออกเป็น 2 ภาระงาน ดังนี้

ภาระงานที่ 5 ให้นักเรียนดูแผนที่และแนะนำเส้นทางแก่นักท่องเที่ยวจะมีการกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียน เพื่อให้ผู้สอบแสดงความสามารถในการพูดเพื่อแนะนำเส้นทาง เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ภาระงานที่ 6 ให้นักเรียนสร้างประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยมีการระบุเพศ อายุ และสถานะทางสังคมของกลุ่มสนทนา เช่น เพื่อนเดินเข้ามาในห้องและให้นักเรียนพูดทักทาย หรือ ให้นักเรียนพูดขอยืมปากกาจากคนแปลกหน้า ภาระงานนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม (Stylistic appropriateness) กับบริบท (context) ที่กำหนดให้ เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ตารางผังแบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Task	Contents	Time allowed	Marks (%of Total)	Score
Part 1 : Warm-up session				
Ask student to introduce themselves and short exchanges with the interlocutor or assessor		2 minutes	-	
Part 2 : Grammatical Competence				
Task 1	Prepositions, conjunctions and transition words	2 minutes	15%	5
Task 2	Tenses (present / past / future)	1 minute	15%	5
Task 3	Sentence / Structures	2 minutes	21%	7
Task 4	Vocabulary / numbers / location / people	2 minutes	18%	6
Part 3 : Sociolinguistic Competence				
Task 5	Giving direction	2 minutes	13%	4
Task 6	Stylistic appropriateness and Social context (age /gender/social status)	4 minutes	18%	6
Total		15 minutes	100%	34

General description

Format:	The speaking test contains 6 tasks
Timing:	15-20 minutes
No. of parts / tasks :	3 parts / 6 tasks
English proficiency level:	Novice Low to Intermediate Mid (ACTFL) / A1-B1(Basic user – Independent user of CEFR)
Interaction pattern:	Short exchanges with the interlocutor and manages the interaction either by asking questions or providing cues for candidates.
Task types:	Monologue and short exchange with interlocutor

ตารางแสดงความสอดคล้องของคุณลักษณะแบบสอววินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3

คุณลักษณะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ภาระงานที่	ข้อสอบข้อที่
-สามารถพูดสนทนาและโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	Warm up	W1 –W5
<p>ความรู้ทางไวยากรณ์</p> <p>-สามารถพูดบรรยายภาพตามลำดับเหตุการณ์ โดยใช้คำเชื่อมอย่างเหมาะสม</p> <p>-สามารถพูดตอบคำถามโดยใช้ Tense ได้อย่างเหมาะสม</p> <p>-สามารถพูดโต้ตอบโดยใช้โครงสร้างประโยคที่เหมาะสม</p> <p>-สามารถใช้คำศัพท์ในการเรียกวัตถุในภาพและสามารถระบุรายละเอียดของภาพได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>Task 1</p> <p>Task 2</p> <p>Task 3</p> <p>Task 4</p>	<p>2.1-2.5</p> <p>4.1-4.7</p>
<p>ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม</p> <p>-สามารถพูดแสดงความช่วยเหลือและให้คำแนะนำเส้นทางในสถานการณ์ที่กำหนดให้อย่างเหมาะสม</p> <p>- สามารถพูดได้อย่างเหมาะสมกับคู่สนทนาที่มี เพศ อายุ สถานะทางสังคมแตกต่างกัน</p>	<p>Task 5</p> <p>Task 6</p>	<p>5.1-5.5</p> <p>6.1-6.5</p>

Structure and tasks	
Part 1 : Warm-up session	
Task type and format	A short conversation between a candidate and an assessor about personal details such as family, hometown, hobbies or interests , school , friends daily routines and recent holidays.
Focus	Ice breaking between a candidate and an assessor, to reduce anxiety and nervousness of candidate
Timing	2 minutes
Example questions	<p>W1. What is your name?</p> <p>W2. Tell me about your family.</p> <p>W3. What are some of your hobbies?</p> <p>W4. What is your favorite subject in school?</p> <p>W5. Who is your best friend? Tell me a little bit about him/her.</p>

Structure and tasks	
Part 2 : Grammatical Knowledge	
Task 1	
Task type and format	It is a narrative task. Candidates have to look at pictures and tell the story to an assessor. (Monologue task)
Focus	Candidates show ability to use prepositions, conjunctions and transition words to connect story in each picture.
Timing	Preparation time = 1 minute Speaking time = 1 minute
<p>Direction: Tell me the story that pictures show.</p> <p>Assessor says: Now please look at pictures below. I would like you to tell me the story that the pictures show, start with picture number 1 and go through picture number 5. You will have one minute to look at the pictures and think about the story. You have 1 minute to tell the story. Do not begin the story until you are told to do so. (ในแต่ละภาพให้นักเรียนระบุ ตัวละคร รายละเอียด เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน)</p>	

Structure and tasks	
Part 2 : Grammatical Knowledge	
Task 2	
Task type and format	It is a directed response task. Candidates have to respond to the assessor's question with appropriate lines. (Students can response more than 1 lines.)
Focus	Candidates show ability to use present simple tenses, past simple tenses and future simple tenses.
Timing	Speaking time = 1 minute
<p>Direction: Candidates respond to the assessor's question with appropriate lines.</p> <p>Assessor says: Listen to my questions carefully and then response with appropriate sentences. (ให้นักเรียนตอบเป็นประโยคทุกข้อ)</p> <p>2.1 Assessor: What did you do last weekend? Candidate: _____</p> <p>2.2 Assessor: What will you do after taking this exam? Candidate: _____</p> <p>2.3 Assessor: How long have you studied English? Candidate: _____</p> <p>2.4 Assessor: What do you usually do on weekends? Candidate: _____</p> <p>2.5 Assessor: Have you ever had a friend from another country? Candidate: _____</p>	

Structure and tasks	
Part 2 : Grammatical Knowledge	
Task 3	
Task type and format	It is a dialogue completion task. It requires a candidate to read a dialogue in which one speaker's lines have been omitted. Candidates are first given time to read through the dialogue and think about appropriate responses to fill in. After, an assessor produces one part orally, the candidate responds with an appropriate answer.
Focus	Candidates show ability to form appropriate sentence structures such as simple sentences, compound sentences and complex sentence.
Timing	Preparation time = 1 minute Speaking time = 1 minute
<p>Direction: Candidates respond with appropriate lines.</p> <p>Assessor says: Read this dialogue and think about appropriate lines to fill in.</p> <p style="text-align: center;"><i>Situation: In a department store</i></p> <p>Assessor: May I help you?</p> <p>Candidate: _____ (เสื้อยืด)</p> <p>Assessor: Ok, what size do you wear?</p> <p>Candidate: _____ (ขนาดเสื้อ)</p> <p>Assessor: Umm..How about this blue T-shirt here?</p> <p>Candidate: _____ (ไม่ชอบ)</p> <p>Assessor: Oh, well, if you don't like the blue one, what color do you like?</p> <p>Candidate: _____ (ระบุสีเสื้อ)</p> <p>Assessor: How about this one?</p> <p>Candidate: _____ (ชอบ)</p> <p>Assessor: Great!</p> <p>Candidate: _____ (ราคา)</p> <p>Assessor: It's on sale today. It is 199 baht.</p> <p>Candidate: _____ (ตกลงซื้อ)</p>	

Structure and tasks	
Part 2 : Grammatical Knowledge	
Task 4	
Task type and format	It is a picture-cued task. First five questions, candidates are asked to orally identify selected vocabulary items. Questions 6-10, assessment of oral production of numbers, prepositions and describe people actions.
Focus	Candidates show ability to use appropriate vocabulary, preposition and describe people actions in the picture.
Timing	Preparation time = 1 minute Speaking time = 1 minute
<p>Directions: Candidate looks at the picture and responds to the questions.</p> <p>Assessor says: Look at this picture carefully and answer the following questions.</p> <div style="text-align: center;"> </div> <p>Candidates hear: 4.1. (Point at the swimming pool) What's this? 4.2. (Point at the volleyball) What kind of sport is this? 4.3. (Point at clouds) What are these? 4.4. (Point at the child who is walking) What is he doing? 4.5. (Point at the whole picture) How many lifeguards are there? 4.6. (Point at the whole picture) Where is the Food&Drink shop?</p>	

Structure and tasks	
Part 3 : Sociolinguistic Knowledge	
Task 5	
Task type and format	It is a map-cued task. Candidate must provide directions and suggestions for interlocutor.
Focus	Candidates show ability to give directions, offer suggestions and discuss alternative.
Timing	Preparation time = 1 minute Speaking time = 1 minute
<p>Directions: Candidate looks at the map and response to questions.</p> <p>Assessor says: You are at the train station. A female tourist asks you for directions. Listen to her questions and answer them.</p> <p>Situation: You meet a female tourist who is older than you. She asks you for directions to get to different places. She also asks you for suggestions. (การบอกเส้นทางทุกครั้งต้องเริ่มจากจุดเริ่มต้น)</p> <div style="text-align: center;"> </div>	
<p>5.1. Please give me directions to the Museum.</p> <p>5.2. I am looking for a Japanese restaurant. How can I get there?</p> <p>5.3. I lost my wallet. Can you tell me how to get to the police station?</p> <p>5.4. Please tell me how to get to the Movie theater.</p> <p>5.5. Please give me directions to the Water Park.</p>	

Structure and tasks	
Part 3 : Sociolinguistic Knowledge	
Task 6	
Task type and format	Assessor will give various conversation situation to candidate. Candidate must create appropriate lines that suitable with situations.
Focus	Candidates show ability to use stylistic appropriateness.
Timing	Preparation time = 1 minute Speaking time = 3 minutes
<p>Direction: Candidates listen to situations and form appropriate lines. (ให้นักเรียนตอบเป็นประโยคทุกข้อ)</p> <p>6.1 Situation1: Your close friend walks into the classroom in the morning. What should you say? (ทักทาย) Candidate: _____</p> <p>6.2 Situation2: You accidentally step on your teacher's foot. What should you say? (ขอโทษ) Candidate: _____</p> <p>6.3 Situation3: You want to borrow a pen from a stranger (man) at BTS station. What should you say? (ขอร้อง / ขอยืม) Candidate: _____</p> <p>6.4 Situation4: Your older sister gets a new haircut and you want to give her a compliment. What should you say? (กล่าวคำชม) Candidate: _____</p> <p>6.5 Situation5: Your father is talking to your neighbor. You want to interrupt them and ask your father about homework. What should you say? (กล่าวคำขัดจังหวะ) Candidate: _____</p> <p>6.6 Situation6: Your American friend asks you. What he should do in Thailand and Why? (during his holiday in Thailand) What should you say? (ให้คำแนะนำ) Candidate: _____</p>	

**แบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
(สำหรับนักเรียน)**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนมีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการวิจัยจึงขอความกรุณาจากนักเรียนในการตอบคำถามให้ครบทุกข้อ
3. ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียน จะถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อนักเรียนทั้งสิ้น

แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัญหาที่พบในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

นางสาวกุลพร พูลสวัสดิ์

ผู้วิจัย

แบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
(สำหรับนักเรียน)

โรงเรียน _____

ชื่อนักเรียน _____ ชื่อเล่น _____ เลขที่ _____ ห้อง _____

ชื่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษ _____

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่าง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ: 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ: 1) 14 ปี 2) 15 ปี 3) 16 ปี 4) อื่นๆ _____
3. เกรดเฉลี่ยทุกวิชา: 1) ต่ำกว่า 1.99 2) 2.00 – 2.49 3) 2.50-2.99
4) 3.00 – 3.49 5) 3.50 ขึ้นไป
4. เกรดวิชาภาษาอังกฤษเทอมที่ผ่านมา: 1) ต่ำกว่า 2.00 2) 2.00 – 2.49 3) 2.50-2.99
4) 3.00 – 3.49 5) 3.50 ขึ้นไป
5. ภูมิลำเนาบ้านเกิดของนักเรียนอยู่ในจังหวัด _____
6. ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่ในจังหวัด _____

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่าง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

7. นักเรียนเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่อายุ _____ ปี
8. นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลา _____ ปี
9. นักเรียนเคยเรียนพิเศษเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษหรือไม่ เคยเรียน ไม่เคยเรียน
ถ้าเคยให้ระบุชื่อสถานที่เรียนพิเศษและวิชาที่เรียน (เช่น เรียนสนทนา, เรียนการเขียน หรือ เรียนไวยากรณ์) _____

10. นักเรียนเคยมีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศโดยที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารหรือไม่

เคย ไม่เคย

ถ้าเคยให้ระบุชื่อประเทศที่ไป จุดประสงค์ในการเดินทาง และ ระยะเวลาที่อยู่ในประเทศนั้น (จำนวนครั้งที่ไป)

11. บิดาหรือมารดาหรือคนในครอบครัวของนักเรียนสามารถพูดเพื่อการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้หรือไม่

บิดา ได้ ไม่ได้

มารดา ได้ ไม่ได้

คนอื่นๆในครอบครัว (โปรดระบุ.....) ได้ ไม่ได้

11.1 และระบุว่าใช้ในโอกาสอะไร (เช่น ใช้ตอนเดินทางต่างประเทศ ใช้อ่านหนังสือพิมพ์ ภาษาอังกฤษ และอื่นๆ)

บิดาใช้ภาษาอังกฤษเนื่องใน

โอกาส _____

มารดาใช้ภาษาอังกฤษเนื่องใน

โอกาส _____

คนอื่นๆในครอบครัว(โปรดระบุ.....) ใช้ภาษาอังกฤษเนื่องใน

โอกาส _____

12. นักเรียนเคยเรียนภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติหรือไม่

เคยเรียน ไม่เคยเรียน

ถ้าเคยให้ระบุ สัปดาห์ของครู และ ระยะเวลาที่เรียนกับครูก่อน

13. นักเรียนมีโอกาสในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับใด เพราะเหตุใด

มาก เพราะ _____

ปานกลาง เพราะ _____

น้อย เพราะ _____

14. ให้ระบุ ปัจจัยอื่นๆที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ต้องปรับปรุง
ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร						
15	นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับใด					
16	นักเรียนมีความสามารถในการสนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด					
17	นักเรียนมีความสามารถในการ ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด					
18	นักเรียนมีความสามารถในการพูดแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด					
19	นักเรียนมีความสามารถในการพูดเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด					
20	นักเรียนมีความสามารถในการพูดบรรยายความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ ได้อย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ต้องปรับปรุง
ความรู้ทางด้านไวยากรณ์						
21	นักเรียนมีความสามารถในการใช้คำบุพบทและสันธานในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด					
22	นักเรียนมีความสามารถในการใช้ Tenses (Past / Present / Future) ในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด					
23	นักเรียนมีความสามารถในการใช้โครงสร้างประโยคในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด					
24	นักเรียนมีความสามารถในการเลือกใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด					
ความรู้ด้านการใช้ภาษาให้เหมาะกับบริบทของสังคม						
25	นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเพศอายุ และสถานะทางสังคมของกลุ่มสนทนาในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับใด					
ความรู้ด้านการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม						
26	นักเรียนมีความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมในการพูดเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับใด					

ตอนที่ 4 ปัญหาที่พบในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น	
		ใช่	ไม่ใช่
ปัญหาด้านการใช้คำเชื่อม			
27	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ and เชื่อมประโยคไปเรื่อยๆ		
28	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ but เชื่อมความสอดคล้อง		
29	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยไม่มีการใช้คำเชื่อม หรือ Transition words ในการเชื่อมประโยค		
ปัญหาด้านการใช้กาล (Tense)			
30	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ present simple tense เล่าเรื่องอดีต		
31	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ present simple tense เล่าเรื่องอนาคต		
32	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ past simple tense เล่าเรื่องในปัจจุบัน		
33	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ future simple tense เล่าเรื่องในปัจจุบัน		
ปัญหาด้านการสร้างประโยคที่สมบูรณ์			
34	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสาร โดยการพูดแบบเอาคำมาวางต่อกันแต่ไม่เป็นประโยค		
35	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสาร โดยขาดประธาน		
36	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสาร โดยขาดกริยา		

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็น	
		ใช่	ไม่ใช่
37	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยขาดกรรม		
38	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยขาด article (a , an , the)		
ปัญหาการใช้คำศัพท์			
39	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้คำศัพท์ผิด		
40	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องใช้พูด		
ปัญหาการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม			
41	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยพูดไม่เหมาะสมกับเพศ อายุ และสถานะทางสังคมของกลุ่มสนทนา		
ปัญหาการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม			
42	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้ประโยคขอร้อง ไม่ได้ลงท้ายด้วยคำว่า please		
43	นักเรียนพูดเพื่อการสื่อสารโดยเมื่อต้องการขัดจังหวะกลุ่มสนทนาโดยมิได้พูดว่า Excuse me		

☺ ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม ☺

**แบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
(สำหรับครูและผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ขอให้ท่านอาจารย์ตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของท่านอาจารย์มีความสำคัญยิ่งต่อความสมบูรณ์ในการวิจัย จึงขอความกรุณาจากท่านอาจารย์ในการตอบคำถามให้ครบทุกข้อ
3. ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของท่านอาจารย์ จะถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อท่านทั้งสิ้น

แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของครู

ตอนที่ 2 แบบสอบถามประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษของครู

ตอนที่ 3 แบบสอบถามประสบการณ์ในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัญหาที่พบในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

นางสาวกุลพร พูลสวัสดิ์

ผู้วิจัย

Teacher questionnaire

School name: _____ Teacher name: _____

Name of subject: _____ Level _____

Part 1 : Personal Profile

1. Age: ___ 20-29 years ___ 30-39 years ___ 40-49 years ___ above 50 years

2. Gender: ___ Male ___ Female

3. First language: _____

3.1 If your first language is not English or Thai, please specify the other language(s) you speak at home and at the workplace:

(a) at home: _____

(b) at the workplace: _____

4. Educational background: (Please specify subject areas and check all that are applicable)

___ Bachelor degree in _____

___ Master degree in _____

___ Ph.D. in _____

___ Professional Certificates in _____

___ Other trainings related to assessment and ESL and/or EFL teaching

(Please specify : _____)

5. Current professional position: _____

Part 2 : Professional Teaching Experience

6. How many years have you taught **English** to Thai students or non-native English learners?

7. In what type of institute have you taught **English**?

___ School (Specify: _____)

___ College/University (Specify: _____)

___ Private language institute (Specify: _____)

___ Other, Specify: _____

8. Please specify courses you have taught in the past or the courses you currently teach:

Part3 : Evaluation of ESL Communicative Speaking

9. How many years have you taught **speaking** to Thai students?

10. Do you have other professional **speaking teaching experiences**?

Please specify : _____

11. How many years and where have you **assessed speaking skill**?

12. How familiar are you with the spoken English of Thai students?

Unfamiliar | | | | Familiar
1 2 3 4 5

13. How competent are you in assessing speaking of Thai students?

Incompetence | | | | Competence
1 2 3 4 5

14. Have you ever been trained as an assessor of ESL and/or EFL speaking?

Yes No

If yes, specify the year(s) that you received trainings and the number of training hours completed

15. If you have **assessment experiences** that might have influenced your assessment in this study, please specify:

Part4 : Students speaking errors

21. Please identify **grammatical errors** that students make when they spoke English.

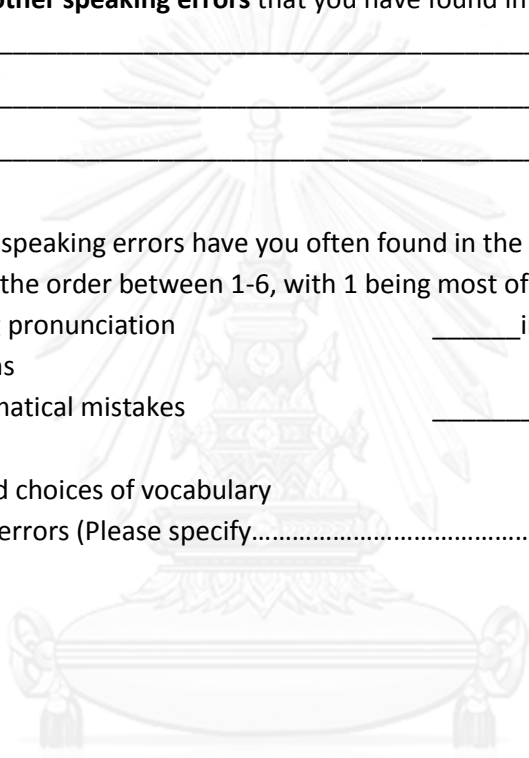
22. Please identify **vocabulary errors** that students make when they spoke English.

23. Please identify errors that students make when they speak to people with different **age or social status. (appropriateness and politeness)**

24. Please identify **other speaking errors** that you have found in classroom.

25. Which students speaking errors have you often found in the classroom?
 (Please put it in the order between 1-6, with 1 being most often and 6 being least often)

_____ wrong pronunciation
_____ grammatical mistakes
_____ limited choices of vocabulary
_____ other errors (Please specify.....) | _____ inappropriate word in
certain situations
_____ wrong sentence
structures |
|--|---|

แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

รายการที่	ข้อสอบ	พฤติกรรมของนักเรียน	พฤติกรรมของนักเรียน		ข้อบกพร่อง
			มี 1 คะแนน	ไม่มี 0 คะแนน	
1	1.1	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่1ได้อย่างเหมาะสม			
2	1.2	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่2ได้อย่างเหมาะสม			
3	1.3	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่3ได้อย่างเหมาะสม			
4	1.4	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่4ได้อย่างเหมาะสม			
5	1.5	นักเรียนสามารถอธิบายภาพที่5ได้อย่างเหมาะสม			
6	2.1	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Past simple tense ได้อย่างเหมาะสม			
7	2.2	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Future simple tense ได้อย่างเหมาะสม			
8	2.3	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Present perfect tense ได้อย่างเหมาะสม			
9	2.4	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Past simple tense ได้อย่างเหมาะสม			
10	2.5	นักเรียนสามารถพูดโต้ตอบโดยใช้ Present perfect tense ได้อย่างเหมาะสม			
11	3.1	นักเรียนสามารถพูดแสดงความต้องการในการซื้อเสื้อได้อย่างเหมาะสม			
12	3.2	นักเรียนสามารถพูดบอกขนาดของเสื้อที่ต้องการได้อย่างเหมาะสม			
13	3.3	นักเรียนสามารถพูดปฏิเสธเสื้อที่ไม่ต้องการได้อย่างเหมาะสม			
14	3.4	นักเรียนสามารถพูดบอกสีเสื้อที่ต้องการได้อย่างเหมาะสม			
15	3.5	นักเรียนสามารถพูดแสดงความชอบได้อย่างเหมาะสม			
16	3.6	นักเรียนสามารถพูดถามราคาได้อย่างเหมาะสม			
17	3.7	นักเรียนสามารถพูดตกลงในการซื้อได้อย่างเหมาะสม			
18	4.1	นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ swimming pool			
19	4.2	นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ volleyball			
20	4.3	นักเรียนเข้าใจและรู้คำศัพท์ clouds			
21	4.4	นักเรียนสามารถอธิบายการกระทำของเด็กผู้ชายได้อย่างเหมาะสม			
22	4.5	นักเรียนสามารถบอกจำนวนของ lifeguard ได้อย่างเหมาะสม			
23	4.6	นักเรียนสามารถตำแหน่งของfood and drinks shop ได้อย่างเหมาะสม			
24	5.1	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปพิพิธภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสม			
25	5.2	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปร้านอาหารได้อย่างเหมาะสม			
26	5.3	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปสถานีตำรวจได้อย่างเหมาะสม			
27	5.4	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปโรงภาพยนตร์ได้อย่างเหมาะสม			
28	5.5	นักเรียนสามารถบอกเส้นทางไปสวนน้ำได้อย่างเหมาะสม			
29	6.1	นักเรียนสามารถกล่าวทักทายกับเพื่อนสนิทได้อย่างเหมาะสม			
30	6.2	นักเรียนสามารถกล่าวขอโทษกับครูได้อย่างเหมาะสม			
31	6.3	นักเรียนสามารถกล่าวขอมืมปากกากับคนแปลกหน้าได้อย่างเหมาะสม			
32	6.4	นักเรียนสามารถกล่าวคำชมต่อพี่สาวได้อย่างเหมาะสม			
33	6.5	นักเรียนสามารถพูดขจัดจังหวะกับคุณพ่อที่กำลังพูดคุยกับเพื่อนบ้านได้อย่างเหมาะสม			
34	6.6	นักเรียนสามารถให้คำแนะนำกับเพื่อนชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสม			

รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่3

สัญลักษณ์ที่ใช้	รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง	ตัวอย่าง
องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถด้านไวยากรณ์		
1.1 การใช้คำเชื่อม		
C1	ไม่ได้ใช้ and เชื่อมความ	I read book play computer
C2	ใช้คำบุพบทในการบอกเส้นทางผิดพลาด	Left the pool / left of picture
C3	ขาดการใช้คำบุพบท	Come birthday
C4	ใช้คำบุพบทผิดรูปแบบ	Go in front / give guitar for him
1.2 การผันกริยาไปตามกาล(Tense)		
T1	ไม่ได้เติม s ในกริยา ของ simple present tense	He play guitar.
T2	ใช้ simple present tense เล่าเรื่องอดีต	I goes to cinema
T3	ผันกริยารูป future tense ไม่ถูกต้อง	I will going to Japan.
T4	เข้าใจใจหทัย present perfect tense ผิด	I study English 3 hours a week.
T5	ใช้ simple present tenseเล่าเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น	He eat ice-cream
T6	ใช้ simple present tenseเล่าเหตุการณ์ในอนาคต	I travel with my family
T7	ใช้ simple present tenseเล่าเหตุการณ์ของ perfect tense	I study English for 10 years.
T8	ผันกริยารูป present perfect tense ผิด	I had friend from England.
T9	ผันกริยารูป simple past tense ผิด	I did watch a movie last week.
T10	ใช้ present continuous tenseเล่าเหตุการณ์ในอดีต	I watching movie last week.
1.3 การสร้างประโยคที่สมบูรณ์		
S1	การพูดแบบเอาคำมาวางต่อกันแต่ไม่เป็นประโยค	Hair is not problem to study.
S2	การพูดแบบขาดประธาน	go to school today
S3	การพูดแบบขาดกริยา	my free time play computer
S4	การพูดแบบขาดกรรม	She is sweet.
S5	การพูดแบบขาด a , an , the	I have car.
S6	การพูดแบบขาดกริยาช่วยในประโยค	I would like T shirt please.
S7	การพูดแบบลำดับคำผิด เนื่องจากอิทธิพลของภาษาไทย	Size L
S8	ใช้ประโยคคำถามแทนประโยคบอกเล่า	Can you go to pine street.
S9	พูดตอบคำถามโดยใช้เพียงคำเดียวในการตอบ(ไม่เป็นประโยค)	Think
S10	ใช้รูปแบบของบุรุษสรรพนามผิด (pronoun)	ใช้ he แทน him หรือ his
S11	สร้างประโยคผิดเพราะไม่เข้าใจรูปภาพ	Mother walk into the bedroom.
S12	ใช้คำคุณศัพท์ผิด	Happy birthday boy
S13	ใช้กริยาผิดรูปแบบ	He don't have friends.

รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่3
(ต่อ)

สัญลักษณ์ที่ใช้	รูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง	ตัวอย่าง
1.4 การใช้คำศัพท์		
V1	พูดออกเสียงคำศัพท์ผิด	piece / borrow / apologize
V2	ไม่รู้คำศัพท์ที่ต้องใช้พูด	less
V3	ใช้คำศัพท์ผิด	Go on ahead / go away / go high
V4	เข้าใจเจตนาผิดเพราะไม่รู้ศัพท์ในเจตนา	ไม่รู้จึกคำว่า lifeguard
V5	ใช้รูปของคำผิด	Japan > Japanese
V6	ตอบไม่ได้เพราะไม่รู้ศัพท์ในเจตนา	ไม่รู้จึกคำว่า Exam / compliment
องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม		
2.1การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม		
CO1	ใช้คำพูดไม่เหมาะสมกับความสัมพันธ์ของผู้พูด	พูดกับครูแต่ใช้ Hi
CO2	เนื้อหาการพูดไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ (มีวัฒนธรรมไทยมาเกี่ยวข้อง)	เหยียบเท้าแล้วถามว่า มีอะไรให้ช่วยไหม
2.2การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม		
P1	เมื่อขอร้องไม่ได้ลงท้ายว่า please	Can I have water?
P2	เมื่อต้องการเปิดการสนทนาไม่มีคำว่า Excuse me	Can you tell me where is the post office?
P3	ใช้คำพูดในการกล่าวขอโทษไม่เหมาะสม	Sorry , sorry , sorry
P4	ใช้คำพูดในการกล่าวคำชมไม่เหมาะสม	Great
P5	ใช้คำพูดในการกล่าวคำขจัดจิงหวะไม่เหมาะสม	Father help me / Dad you tech me HW.
P6	ใช้คำพูดในการแสดงความต้องการซื้อสินค้าไม่เหมาะสม	Yes, you can help me.
P7	ใช้คำพูดแสดงความไม่ชอบอย่างไม่เหมาะสม	I am dislike
P8	ใช้คำพูดในการถามราคาไม่เหมาะสม	What that price?
P9	ใช้คำพูดในการตกลงซื้อสินค้าไม่เหมาะสม	Ok, I can buy. / Ok,I buy.
P10	ใช้คำพูดในการทักทายไม่เหมาะสม	Hey guys, you are greeting.
P11	ใช้คำพูดในการขอยืมไม่เหมาะสม	May I request your pen? / Hey you borrow pen.

คู่มือการดำเนินการทดสอบ

แบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต
สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้พัฒนาคู่มือ

นางสาวกุลพร พูลสวัสดิ์

ศ.ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี (อาจารย์ที่ปรึกษา)

ผศ.ดร.จิรดา วุฑฒยากร (อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม)

คำนำ

เมื่อโลกได้ก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้กลายมาเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน เป็นทักษะเริ่มต้นที่ใช้ในการรับและส่งสาร ใช้ถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทักษะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม หากผู้เรียนขาดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก็จะทำให้พัฒนาตัวเองได้ยาก ดังนั้นครูจำเป็นต้องพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างดี ซึ่งก่อนที่ครูจะพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้เกิดแก่ผู้เรียน ครูจะต้องค้นหาจุดบกพร่องในพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนเสียก่อน

แบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเน้นทักษะการพูดสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นระดับชั้นที่ต้องมีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 อันจะเป็นแนวทางในการศึกษาทักษะการสื่อสารอื่นๆต่อไป

นางสาวกุลพร พูลสวัสดิ์

ผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สิ่งที่ควรทราบก่อนการดำเนินการทดสอบ

องค์ประกอบที่ใช้ในการจัดทำแบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้จำกัดขอบเขตการวินิจฉัยเฉพาะความสามารถสำคัญ 2 ด้าน คือ 1) ความสามารถด้านไวยากรณ์ ซึ่งประกอบด้วย 1.1 การใช้คำเชื่อม 1.2 การผันกริยาไปตามกาล (Tense) 1.3 การสร้างประโยคที่สมบูรณ์ 1.4 การใช้คำศัพท์ และ 2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์ สังคม ประกอบด้วย 2.1 การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม (Social contextual factors) และ 2.2 การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม (Stylistic appropriateness) ซึ่งสามารถอธิบายองค์ประกอบได้ ดังตาราง

คุณลักษณะต้องการวินิจฉัยในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คุณลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	คำอธิบาย
1. ความสามารถด้านไวยากรณ์	
1.1 การใช้คำเชื่อม	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำบุพบท คำสันธาน และ คำเชื่อมปรับเปลี่ยน (Transition words) ได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์
1.2 การผันกริยาไปตามกาล (Tense)	ผู้พูดมีความสามารถในการผันกริยาไปตาม The present simple tense The past simple tense The future simple tense และ The present perfect tense ได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์
1.3 การสร้างประโยคที่สมบูรณ์	ผู้พูดมีความสามารถในการจัดเรียงลำดับและความสัมพันธ์ของคำต่าง ๆ ในวลีและประโยคหรือโครงสร้างของประโยค
1.4 การใช้คำศัพท์	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์
2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม	
2.1 การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบทของสังคม	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมตามอายุ เพศ สถานะ และความสัมพันธ์ของผู้พูดและผู้ฟัง
2.2 การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม (Stylistic appropriateness)	ผู้พูดมีความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่มีความสุภาพในการสื่อสาร

**ตารางผังแบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

ภาระงาน	เนื้อหา	เวลาที่ใช้	Marks (%of Total)	คะแนน
ส่วนที่ 1 : Warm-up session				
ให้นักเรียนแนะนำตัวเอง และมีการสนทนาสั้นๆเกี่ยวกับรายละเอียดใกล้ตัวของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับผู้ทดสอบและลดความตึงเครียดในการสอบ		2 นาที	-	
ส่วนที่ 2 : ความสามารถด้านไวยากรณ์				
ภาระงานที่ 1	ความสามารถในการใช้คำเชื่อมโยง เช่นPrepositions, conjunctions and transition words	2 นาที	15%	5
ภาระงานที่ 2	ความสามารถในการผันกริยาไปตามกาล(Tense)	1 นาที	15%	5
ภาระงานที่ 3	ความสามารถในการสร้างประโยคที่สมบูรณ์	2 นาที	21%	7
ภาระงานที่ 4	ความสามารถในการใช้คำศัพท์	2 นาที	18%	6
ส่วนที่ 3 : ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม				
ภาระงานที่ 5	ความสามารถในการแนะนำเส้นทาง	2 นาที	13%	4
ภาระงานที่ 6	ความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสมกับบริบท(context)ที่กำหนดให้	4 นาที	18%	6
Total		15 นาที	100%	34

แบบสอบวินิจฉัยการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย 6 ภาระงาน ใช้เวลาทั้งหมด 15-20 นาที โดยระดับความสามารถอยู่ในช่วง Novice Low ถึง Intermediate Mid (ACTFL) และระดับ A1-B1(Basic user – Independent user of CEFR)

เครื่องมือที่ใช้ในการวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. แบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย 6 ภาระงาน แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนแรก มุ่งเน้นให้นักเรียนแนะนำตัวเอง และมีการสนทนาสั้นๆเกี่ยวกับรายละเอียดใกล้ตัวของนักเรียน ในส่วนแรกนี้เป็นกิจกรรมที่ไม่คิดคะแนน ทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับผู้ทดสอบและลดความตึงเครียดในการสอบ

ส่วนที่สอง มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงถึงความรู้ด้านไวยากรณ์ (Grammatical knowledge) แบ่งออกเป็น 4 ภาระงาน ดังนี้

ภาระงานที่ 1 ให้นักเรียนบรรยายภาพที่กำหนดให้ โดยภาพจะแสดงถึงเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แบ่งออกเป็น 5 ภาพเล็ก นักเรียนจะต้องมองภาพและเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในภาพ ภาระงานนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงความสามารถในการใช้คำเชื่อมโยง เช่น คำสันธาน คำบุพบท และ transition word เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ภาระงานที่ 2 ให้นักเรียนพูดตอบคำถามตาม Tense ที่กำหนดให้ โดยผู้ทดสอบจะถามคำถามที่ใช้ Tense แตกต่างกันในแต่ละข้อ เพื่อให้นักเรียนแสดงถึงความสามารถในการใช้ The present simple tense The past simple tense The future simple tense และ The present perfect tense ได้อย่างถูกต้อง เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ภาระงานที่ 3 ให้นักเรียนพูดตอบในบทสนทนาที่กำหนดให้ โดยนักเรียนจะต้องอ่านบทสนทนาที่มีบางส่วนของประโยคสนทนาหายไป เมื่ออ่านบทสนทนาแล้วนักเรียนจะต้องพูดเติมประโยคที่หายไปอย่างเหมาะสม ภาระงานนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงความสามารถในการสร้างโครงสร้างประโยคได้อย่างเหมาะสม เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ภาระงานที่ 4 ให้นักเรียนตอบคำถามจากภาพที่กำหนดให้ ผู้ทดสอบจะถามนักเรียนโดยการชี้ไปที่วัตถุต่างๆบนภาพ เพื่อให้นักเรียนบอกว่าคืออะไร เพื่อทดสอบความสามารถในการใช้คำศัพท์ และ จะทดสอบความสามารถในการใช้คำบุพบท และอธิบายการกระทำของคนในภาพ เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ส่วนที่สาม มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงถึงความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Knowledge) แบ่งออกเป็น 2 ภาระงาน ดังนี้

ภาระงานที่ 5 ให้นักเรียนดูแผนที่และแนะนำเส้นทางแก่นักท่องเที่ยวจะมีการกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียน เพื่อให้ผู้สอบแสดงความสามารถในการพูดเพื่อแนะนำเส้นทาง เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

ภาระงานที่ 6 ให้นักเรียนสร้างประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยมีการระบุเพศ อายุ และสถานะทางสังคมของกลุ่มสนทนา เช่น เพื่อนเดินเข้ามาในห้องและให้นักเรียนพูดทักทาย หรือ ให้นักเรียนพูดขอยืมปากกาจากคนแปลกหน้า ภาระงานนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงความสามารถในการใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่เหมาะสม (Stylistic appropriateness) กับบริบท (context) ที่กำหนดให้ เวลาที่ใช้ในส่วนนี้คือ เวลาในการเตรียมคำตอบ 1 นาที และเวลาในการพูดตอบ 1 นาที

2. แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

ใช้ในการสำรวจข้อมูลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน และเพื่อสำรวจความบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านความรู้ด้านไวยากรณ์ และ ความรู้ด้านภาษาศาสตร์สังคมของนักเรียน

3. แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ใช้ในการวินิจฉัยการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครูต้องใส่เครื่องหมาย ✓ บนที่กลงในช่อง มี หรือ ไม่มีตามรายการพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ตามความเป็นจริง หากนักเรียนสามารถพูดตอบได้ถูกต้องครบตามคุณลักษณะที่ระบุในรายการพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องพฤติกรรมของนักเรียนว่า “มี” และได้ 1 คะแนน หากนักเรียนไม่สามารถพูดตอบได้ถูกต้องครบตามคุณลักษณะที่ระบุใน Q-Matrix และรายการพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องพฤติกรรมของนักเรียนว่า “ไม่มี” และได้ 0 คะแนน

4. ตารางรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษที่บกพร่องใน 4 ด้าน ดังนี้ 1) ความสามารถทางไวยากรณ์ แบ่งออกเป็น 1.1) การใช้คำเชื่อมที่บกพร่อง 4 รูปแบบโดยใช้รหัส C1-C4 1.2) การผันกริยาไปตามกาลที่บกพร่อง 10 รูปแบบโดยใช้รหัส T1-T10 1.3) การสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่บกพร่อง 13 รูปแบบโดยใช้รหัส S1-S13 1.4) การใช้คำศัพท์ที่บกพร่อง 6 รูปแบบโดยใช้รหัส V1-V6 และ 2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม แบ่งออกเป็น 2.1) การใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบท

ของสังคมที่บกพร่อง 2 รูปแบบโดยใช้รหัส CO1-CO2 และ 2.2) การใช้สำนวนและรูปแบบภาษาที่
บกพร่อง 11 รูปแบบโดยใช้รหัส P1-P11

ขั้นตอนการใช้แบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเครื่องมือทั้ง 4 เครื่องมืออย่างละเอียด ได้แก่ 1) แบบสอบวินิจฉัย
ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2)
แบบสอบถามสำหรับนักเรียน 3) แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 4) ตารางรูปแบบพฤติกรรมการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมถึงวิธีการใช้งาน

ขั้นตอนที่ 2 เตรียมเครื่องมือดังต่อไปนี้ สำหรับการทดสอบนักเรียน 1 คน

สำหรับครู

1) แบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชุด (สำหรับอ่านโจทย์)

2) แบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชุด (สำหรับให้คะแนน 0,1 และ บันทึกข้อบกพร่อง)

3) ตารางรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชุด (สำหรับคู่มืออ้างอิงในการจดบันทึกข้อบกพร่อง
ของนักเรียน)

4) นาฬิกาจับเวลา

สำหรับนักเรียน

1) แบบสอบวินิจฉัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชุด (สำหรับนักเรียนเพื่อหาคำตอบ)

2) แบบสอบถามสำหรับนักเรียน จำนวน 1 ชุด (ให้นักเรียนตอบหลังจากการทดสอบ
เสร็จสิ้น)

ขั้นตอนที่ 3 การเตรียมนักเรียนก่อนการทดสอบ

ครูอธิบายถึงวิธีการตอบข้อสอบให้นักเรียนที่จะเข้ารับการทดสอบฟัง และอธิบายลักษณะ
ภาระงานทั้ง 6 ภาระงานอย่างคร่าวๆให้นักเรียนเข้าใจ เพื่อลดความตื่นเต้นของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 4 การเตรียมห้องสำหรับการทดสอบ

ครูควรเลือกห้องสอบที่สามารถแยกนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มได้ โดยแยกนักเรียนที่จะสอบออกจากนักเรียนที่ไม่ได้สอบ ควรใช้ห้องที่ไม่มีเสียงดังรบกวน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีสมาธิในการสอบมากขึ้น ครูและนักเรียนควรนั่งฝั่งตรงข้ามกัน เพื่อให้นักเรียนได้ฟังโจทย์จากครู และจะได้ไม่เห็นว่าคุณครูให้คะแนนเท่าไร

ขั้นตอนที่ 5 การดำเนินการทดสอบ แบ่งออกเป็นขั้นตอนย่อยดังนี้

5.1 ครูเรียกนักเรียนที่จะทำการสอบมานั่งฝั่งตรงข้าม แจกโจทย์ข้อสอบให้นักเรียนอ่าน โจทย์ส่วนของ warm-up จำนวน 5 ข้อ ให้เวลา 1 นาทีสำหรับนักเรียนเพื่อเตรียมคำตอบ

5.2 จากนั้นครูอ่านวิธีการสอบ (Direction) และ อ่านโจทย์ จากนั้นให้เวลานักเรียนเตรียมคำตอบตามเวลาที่กำหนด เมื่อหมดเวลาให้นักเรียนพูดตอบโดยครูจับเวลาด้วย

5.3 ระหว่างที่นักเรียนพูดตอบให้ครูสังเกตข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พบ และให้คะแนนการตอบ หากไม่พบข้อบกพร่องให้ 1 คะแนน หากพบข้อบกพร่องให้ 0 คะแนน และใส่รหัสข้อบกพร่องในแบบตรวจสอบรายการพฤติกรรมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5.4 ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ จบครบ 6 ภาระงาน

5.5 เมื่อทดสอบเสร็จแล้ว ให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม และเรียกนักเรียนที่จะสอบคนถัดไป มาหาครู

หมายเหตุ: ในเวลา 1 คาบ (50 นาที) สามารถทดสอบนักเรียนได้ประมาณ 3-4 คน

การตีความข้อมูล

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ทำการวินิจฉัยการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (checklist) หากนักเรียนสามารถพูดตอบได้ถูกต้องครบตามคุณลักษณะที่ระบุในรายการพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องพฤติกรรมของนักเรียนว่า “มี” และได้ 1 คะแนน

หากนักเรียนไม่สามารถพูดตอบได้ถูกต้องครบตามคุณลักษณะที่ระบุใน Q-Matrix และรายการพฤติกรรมให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องพฤติกรรมของนักเรียนว่า “ไม่มี” และได้ 0 คะแนน จากนั้นครูผู้ประเมินต้องระบุรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง ในช่องข้อบกพร่องที่พบโดยใส่เป็นรหัส เช่น C1 , S4 และ T3 ตามตารางรูปแบบพฤติกรรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่อง

เมื่อครูได้ทำการวินิจฉัยการพูดตอบข้อสอบแล้ว จะทำให้ทราบว่านักเรียนที่ถูกวินิจฉัยได้ เครื่องหมาย ✓ ในช่อง “มี” และ “ไม่มี” รายการพฤติกรรมใดบ้าง ทำให้ทราบว่านักเรียนมีความ

ชำนาญและไม่มี ความชำนาญในคุณลักษณะการพูดด้านใด และทราบถึงรูปแบบพฤติกรรม การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่บกพร่องในรายการพฤติกรรมที่ ได้ 0 คะแนนด้วย ซึ่งคะแนนเต็มคือ 34 คะแนน ระดับความสามารถของนักเรียนคือ ผลรวมของข้อที่ได้ 1 คะแนน และ ความบกพร่องของนักเรียน คือ ข้อที่ได้ 0 คะแนน และตีความข้อบกพร่องจากรหัสข้อบกพร่องที่ได้บันทึกไว้

ปัญหาที่อาจพบระหว่างการทดสอบ

ลำดับ	ปัญหาที่พบ	หนทางแก้ไข
1	นักเรียนไม่ทราบคำศัพท์ในข้อสอบ และขอให้ครูไปคำตอบ	ครูไม่ควรไปคำตอบแก่นักเรียน ให้ นักเรียนตอบตามความเข้าใจที่มีในตอน นั้น
2	นักเรียนใช้เวลาคิดคำตอบและใช้ เวลาในการตอบนานกว่าเวลาที่ กำหนด	ก่อนหมดเวลา 10 วินาที ให้ครูเตือน นักเรียนก่อน จากนั้นเมื่อหมดเวลาให้ครู พยายามควบคุมเวลาการตอบของ นักเรียนเช่นกัน
3	ครูจำรหัสข้อบกพร่องไม่ได้	ให้ครูพยายามจดคำตอบที่นักเรียนตอบ ให้ครบทุกข้อเพื่อนช่วยตัดสินว่านักเรียนมี ข้อบกพร่องแบบใดภายหลัง
4	นักเรียนไม่กล้าพูดตอบข้อสอบ เพราะอายและกลัวตอบผิด	ให้ครูพยายามให้กำลังใจนักเรียน และ กระตุ้นให้ตอบข้อสอบให้ได้มากที่สุด เพื่อนำข้อมูลข้อบกพร่องมาช่วยเหลือนักเรียน ในภายหลัง
5	นักเรียนที่สอบแล้วไปข้อสอบให้ เพื่อนที่ยังไม่สอบ	ควรบอกนักเรียนว่าข้อสอบเป็นชุด เดียวกัน เพื่อช่วยให้เพื่อนได้คะแนนตาม ความเป็นจริง ก็ไม่ควรบอกข้อสอบเพื่อน และครูควรแยกนักเรียนที่สอบแล้ว และ ยังไม่ได้สอบออกจากกัน

ติดต่อผู้วิจัย

นางสาวกุลพร พูลสวัสดิ์

อีเมลล์ kulla_poolz@yahoo.co.th

ภาคผนวก ง

ข้อมูลคะแนนนักเรียน (Skill Profile)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ข้อมูลคะแนนนักเรียน 12 คน จากการทดลองเก็บข้อมูล

คนที่	Skill Profile
1	00000001011111111100000110001110010
2	11111010111111111111110111111111111
3	00000000101111000111000000000001010
4	000001101011010011100001010000000000
5	110000000110010001111010010000000010
6	000000000001000101100100010001010000
7	000001000011011001110101000001010111
8	011001001101010001110101000001010000
9	011001110001011001101101010001011110
10	100110001111011001100100101001011110
11	011100001111011110100010000000011010
12	111100001011100001100101010001111010

ข้อมูลคะแนนนักเรียน 127 คน จากการเก็บข้อมูลจริง

s1 000001010011110111100111100111111
s2 11111100111111111110011111111110
s3 101101111111111111111110110111111
s4 011111011111111111101111010111101
s5 0000000000000000110000000000000
s6 0000000000000000111000000000000
s7 0000000010100000000110000110100
s8 000000010111011001000100000110100
s9 0110010011011111011001011000100100
s10 000000010110010011001000000110100
s11 000000000011110100010100000110000
s12 111100001111011101110000000100101
s13 000001001001111011111100000000000
s14 110111111010111111001111010111111
s15 00000001011111101110000000100000
s16 000001101010111111111000000010000
s17 000000000010100001000000000000000
s18 000000000010100001000000000000000
s19 000000000010100001000000000100000
s20 00000000000100001000000000100000
s21 000000000010010001000000000110001
s22 00000000000000000000000000000110000
s23 010000000000100001000000000000100
s24 000000000000100001000000000100100

s25 00110000
s26 00010100
s27 00010000
s28 1111110101111111111111111100000011111
s29 111111010101111111111111101111111101
s30 1111111111011110110111111111111111
s31 11111111011111111111111100011110101
s32 1111100000101111001111111000011101
s33 011111110101111111011100000110110
s34 111111010101110011110111111010110
s35 1111001010001100011001000000010100
s36 0001000010000000001001000000110000
s37 111110010111111111100110111111111
s38 0000000000000000000101000000000000
s39 1111000010011110011000111111101101
s40 111110000011010111101100011110110
s41 1010011011111111011111011110111010
s42 011101011000101111101011111111000
s43 111011101110111111110110111111101
s44 0000001000100110011000010000110101
s45 1111111111011111111110111111111111
s46 0011010010101111111100010000000000
s47 1010001110101111011100000000100100
s48 1111111111011100111011111111111111
s49 1011011011101110011111100000111101
s50 0111001110101111011100000000110011
s51 1111111111011110110110111111111111

s52 0111001011001110011111100000111101
s53 111111100111111111111000000111111
s54 11111000001011111111101111111111
s55 00010110111111111110001111011111
s56 111101101111011111111100110111101
s57 0011011000010011011111000000111110
s58 111101001111111011111000000011101
s59 0010000010001010001011001000110100
s60 1111110011001110111111011111111111
s61 0001010010000000001011000000010010
s62 1111110010111111111111111111111111
s63 1111101000111111111011111111011111
s64 1111110110111111111111111111011111
s65 1111110000100011111011111111111101
s66 1111110010111111111111111111111111
s67 0101000000111111111100101000111111
s68 1111100010111111111111111111111111
s69 0101100000111101101001100000110110
s70 1111111000111111101110111111111111
s71 000000000000101001110000000110000
s72 1001000000110011011010100000110000
s73 1000000000100110011000100000110000
s74 0000011110111110111011101000011010
s75 1111011010111110111111111111111010
s76 0111001010111011101111011111010101
s77 1111010001010111000110111111011111
s78 111110100111111011111011111111001

s79 11110001111111111101111111011111
s80 10110000001011110111111111111110
s81 000000000000000001010000000100100
s82 0011000000000000001011000000100100
s83 0000000000000000001011000000110000
s84 0010100000101100001010000000011100
s85 1111101011101110101110000000110100
s86 000110000011110001111100000000001
s87 1111101001101111101110000100111111
s88 1110001010101111111110100111110000
s89 0000000000000000001011000000110000
s90 1011000111101110111111100000011100
s91 1110000000000110011110000000111010
s92 0111000000100110111011000000110010
s93 0001000000000110001010000000110100
s94 0010000000011110001100001000010001
s95 1000000000001101011010000000110110
s96 00000000000000000000000000000000110000
s97 000000000000010001010000000110100
s98 0001000000001100001100000000110010
s99 100000000010110100111101111110010
s100 0000000000100101011111000000010110
s101 0000000000110010011000000000110000
s102 00000000000001000000000000000000
s103 0011000000111111001010000000110110
s104 1101000000000010101010000000110000
s105 0001010010001111011010111111011110

s106 001000000011101111101000000010010
s107 0000000000101110011011000000110010
s108 0001000010001001001110000000110110
s109 0001011000001100011110000000110100
s110 0000010000000000001010000000100000
s111 1000010010101110000010001111110010
s112 1001100010011101111011000000110000
s113 111110101011111111110101111011001
s114 01011011101111111111111010111010110
s115 10111111101111111011101000000111010
s116 1011111010101111111111011111111111
s117 1111111111111011111110000001111111
s118 1011011110111110111111000111011111
s119 1111111111111111111111111111111111
s120 1111110011111111111111111111111111
s121 1111111000111111111111111111111111
s122 0000000000000110001011000000110010
s123 0101000000101110001010000000110000
s124 0000000000100100001010000000110100
s125 0111000000000100101011000000110011
s126 1111110110101111111111111111111111
s127 1111111010111111111111111111111110

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างผลการวิเคราะห์ค่าความยากและอำนาจจำแนกด้วยโปรแกรมTAP

Total ID	Score	Ltr Percent	Grade	~68% C.I. (Raw Score)	~95% C.I. (Raw Score)
s1	20	58.82%		(17.8- 22.2)	(15.5- 24.5)
s2	29	85.29%		(26.8- 31.2)	(24.5- 33.5)
s3	30	88.24%		(27.8- 32.2)	(25.5- 34.0)
s4	28	82.35%		(25.8- 30.2)	(23.5- 32.5)
s5	2	5.88%		(0.0- 4.2)	(0.0- 6.5)
s6	3	8.82%		(0.8- 5.2)	(0.0- 7.5)
s7	7	20.59%		(4.8- 9.2)	(2.5- 11.5)
s8	11	32.35%		(8.8- 13.2)	(6.5- 15.5)
s9	17	50.00%		(14.8- 19.2)	(12.5- 21.5)
s10	10	29.41%		(7.8- 12.2)	(5.5- 14.5)
s11	9	26.47%		(6.8- 11.2)	(4.5- 13.5)
s12	17	50.00%		(14.8- 19.2)	(12.5- 21.5)
s13	12	35.29%		(9.8- 14.2)	(7.5- 16.5)
s14	27	79.41%		(24.8- 29.2)	(22.5- 31.5)
s15	11	32.35%		(8.8- 13.2)	(6.5- 15.5)
s16	14	41.18%		(11.8- 16.2)	(9.5- 18.5)
s17	3	8.82%		(0.8- 5.2)	(0.0- 7.5)
s18	3	8.82%		(0.8- 5.2)	(0.0- 7.5)
s19	4	11.76%		(1.8- 6.2)	(0.0- 8.5)
s20	3	8.82%		(0.8- 5.2)	(0.0- 7.5)
s21	6	17.65%		(3.8- 8.2)	(1.5- 10.5)
s22	2	5.88%		(0.0- 4.2)	(0.0- 6.5)
s23	4	11.76%		(1.8- 6.2)	(0.0- 8.5)
s24	4	11.76%		(1.8- 6.2)	(0.0- 8.5)
s25	2	5.88%		(0.0- 4.2)	(0.0- 6.5)
s26	2	5.88%		(0.0- 4.2)	(0.0- 6.5)
s27	1	2.94%		(0.0- 3.2)	(0.0- 5.5)
s28	26	76.47%		(23.8- 28.2)	(21.5- 30.5)
s29	29	85.29%		(26.8- 31.2)	(24.5- 33.5)
s30	31	91.18%		(28.8- 33.2)	(26.5- 34.0)
s31	28	82.35%		(25.8- 30.2)	(23.5- 32.5)
s32	21	61.76%		(18.8- 23.2)	(16.5- 25.5)
s33	23	67.65%		(20.8- 25.2)	(18.5- 27.5)
s34	25	73.53%		(22.8- 27.2)	(20.5- 29.5)
s35	13	38.24%		(10.8- 15.2)	(8.5- 17.5)
s36	6	17.65%		(3.8- 8.2)	(1.5- 10.5)
s37	28	82.35%		(25.8- 30.2)	(23.5- 32.5)
s38	2	5.88%		(0.0- 4.2)	(0.0- 6.5)
s39	21	61.76%		(18.8- 23.2)	(16.5- 25.5)
s40	21	61.76%		(18.8- 23.2)	(16.5- 25.5)
s41	25	73.53%		(22.8- 27.2)	(20.5- 29.5)
s42	22	64.71%		(19.8- 24.2)	(17.5- 26.5)
s43	28	82.35%		(25.8- 30.2)	(23.5- 32.5)
s44	11	32.35%		(8.8- 13.2)	(6.5- 15.5)
s45	32	94.12%		(29.8- 34.0)	(27.5- 34.0)
s46	14	41.18%		(11.8- 16.2)	(9.5- 18.5)
s47	15	44.12%		(12.8- 17.2)	(10.5- 19.5)
s48	30	88.24%		(27.8- 32.2)	(25.5- 34.0)
s49	22	64.71%		(19.8- 24.2)	(17.5- 26.5)
s50	18	52.94%		(15.8- 20.2)	(13.5- 22.5)
s51	30	88.24%		(27.8- 32.2)	(25.5- 34.0)
s52	20	58.82%		(17.8- 22.2)	(15.5- 24.5)
s53	26	76.47%		(23.8- 28.2)	(21.5- 30.5)
s54	27	79.41%		(24.8- 29.2)	(22.5- 31.5)
s55	25	73.53%		(22.8- 27.2)	(20.5- 29.5)
s56	27	79.41%		(24.8- 29.2)	(22.5- 31.5)

s57	17	50.00%	(14.8- 19.2)	(12.5- 21.5)
s58	22	64.71%	(19.8- 24.2)	(17.5- 26.5)
s59	11	32.35%	(8.8- 13.2)	(6.5- 15.5)
s60	28	82.35%	(25.8- 30.2)	(23.5- 32.5)
s61	8	23.53%	(5.8- 10.2)	(3.5- 12.5)
s62	31	91.18%	(28.8- 33.2)	(26.5- 34.0)
s63	28	82.35%	(25.8- 30.2)	(23.5- 32.5)
s64	31	91.18%	(28.8- 33.2)	(26.5- 34.0)
s65	25	73.53%	(22.8- 27.2)	(20.5- 29.5)
s66	31	91.18%	(28.8- 33.2)	(26.5- 34.0)
s67	20	58.82%	(17.8- 22.2)	(15.5- 24.5)
s68	30	88.24%	(27.8- 32.2)	(25.5- 34.0)
s69	16	47.06%	(13.8- 18.2)	(11.5- 20.5)
s70	29	85.29%	(26.8- 31.2)	(24.5- 33.5)
s71	7	20.59%	(4.8- 9.2)	(2.5- 11.5)
s72	12	35.29%	(9.8- 14.2)	(7.5- 16.5)
s73	9	26.47%	(6.8- 11.2)	(4.5- 13.5)
s74	19	55.88%	(16.8- 21.2)	(14.5- 23.5)
s75	28	82.35%	(25.8- 30.2)	(23.5- 32.5)
s76	23	67.65%	(20.8- 25.2)	(18.5- 27.5)
s77	23	67.65%	(20.8- 25.2)	(18.5- 27.5)
s78	27	79.41%	(24.8- 29.2)	(22.5- 31.5)
s79	29	85.29%	(26.8- 31.2)	(24.5- 33.5)
s80	24	70.59%	(21.8- 26.2)	(19.5- 28.5)
s81	4	11.76%	(1.8- 6.2)	(0.0- 8.5)
s82	7	20.59%	(4.8- 9.2)	(2.5- 11.5)
s83	5	14.71%	(2.8- 7.2)	(0.5- 9.5)
s84	10	29.41%	(7.8- 12.2)	(5.5- 14.5)
s85	19	55.88%	(16.8- 21.2)	(14.5- 23.5)
s86	12	35.29%	(9.8- 14.2)	(7.5- 16.5)
s87	23	67.65%	(20.8- 25.2)	(18.5- 27.5)
s88	21	61.76%	(18.8- 23.2)	(16.5- 25.5)
s89	5	14.71%	(2.8- 7.2)	(0.5- 9.5)
s90	20	58.82%	(17.8- 22.2)	(15.5- 24.5)
s91	13	38.24%	(10.8- 15.2)	(8.5- 17.5)
s92	14	41.18%	(11.8- 16.2)	(9.5- 18.5)
s93	8	23.53%	(5.8- 10.2)	(3.5- 12.5)
s94	10	29.41%	(7.8- 12.2)	(5.5- 14.5)
s95	11	32.35%	(8.8- 13.2)	(6.5- 15.5)
s96	2	5.88%	(0.0- 4.2)	(0.0- 6.5)
s97	6	17.65%	(3.8- 8.2)	(1.5- 10.5)
s98	8	23.53%	(5.8- 10.2)	(3.5- 12.5)
s99	17	50.00%	(14.8- 19.2)	(12.5- 21.5)
s100	11	32.35%	(8.8- 13.2)	(6.5- 15.5)
s101	7	20.59%	(4.8- 9.2)	(2.5- 11.5)
s102	1	2.94%	(0.0- 3.2)	(0.0- 5.5)
s103	14	41.18%	(11.8- 16.2)	(9.5- 18.5)
s104	9	26.47%	(6.8- 11.2)	(4.5- 13.5)
s105	20	58.82%	(17.8- 22.2)	(15.5- 24.5)
s106	12	35.29%	(9.8- 14.2)	(7.5- 16.5)
s107	11	32.35%	(8.8- 13.2)	(6.5- 15.5)
s108	11	32.35%	(8.8- 13.2)	(6.5- 15.5)
s109	12	35.29%	(9.8- 14.2)	(7.5- 16.5)
s110	4	11.76%	(1.8- 6.2)	(0.0- 8.5)
s111	15	44.12%	(12.8- 17.2)	(10.5- 19.5)
s112	15	44.12%	(12.8- 17.2)	(10.5- 19.5)
s113	26	76.47%	(23.8- 28.2)	(21.5- 30.5)
s114	25	73.53%	(22.8- 27.2)	(20.5- 29.5)
s115	22	64.71%	(19.8- 24.2)	(17.5- 26.5)
s116	29	85.29%	(26.8- 31.2)	(24.5- 33.5)
s117	27	79.41%	(24.8- 29.2)	(22.5- 31.5)
s118	26	76.47%	(23.8- 28.2)	(21.5- 30.5)
s119	34	100.00%	(31.8- 34.0)	(29.5- 34.0)
s120	32	94.12%	(29.8- 34.0)	(27.5- 34.0)

s121	31	91.18%	(28.8- 33.2)	(26.5- 34.0)
s122	8	23.53%	(5.8- 10.2)	(3.5- 12.5)
s123	10	29.41%	(7.8- 12.2)	(5.5- 14.5)
s124	7	20.59%	(4.8- 9.2)	(2.5- 11.5)
s125	12	35.29%	(9.8- 14.2)	(7.5- 16.5)
s126	31	91.18%	(28.8- 33.2)	(26.5- 34.0)
s127	31	91.18%	(28.8- 33.2)	(26.5- 34.0)

=====
 These results have not been sorted (see data editor)
 =====

Number of Examinees = 127
 Total Possible Score= 34
 Minimum Score = 1.000 = 2.9%
 Maximum Score = 34.000 = 100.0%
 Median Score = 17.000 = 50.0%
 Mean Score = 17.031 = 50.1%
 Standard Deviation = 9.632
 Variance = 92.771
 Skewness = -0.020
 Kurtosis = -1.342

Item	Key	Number Correct	Item Diff.	Disc. Index	# Correct in High Grp	# Correct in Low Grp	Point Biser.	Adj. Pt Bis
Item 01 (1)		60	0.47	0.91	34 (0.97)	2 (0.06)	0.73	0.70
Item 02 (1)		59	0.46	0.86	32 (0.91)	2 (0.06)	0.69	0.66
Item 03 (1)		69	0.54	0.94	34 (0.97)	1 (0.03)	0.74	0.71
Item 04 (1)		76	0.60	0.79	34 (0.97)	6 (0.18)	0.69	0.66
Item 05 (1)		43	0.34	0.86	30 (0.86)	0 (0.00)	0.69	0.66
Item 06 (1)		51	0.40	0.77	29 (0.83)	2 (0.06)	0.64	0.61
Item 07 (1)		46	0.36	0.71	25 (0.71)	0 (0.00)	0.59	0.55
Item 08 (1)#		22	0.17	0.40	14 (0.40)	0 (0.00)	0.43	0.40
Item 09 (1)		63	0.50	0.74	28 (0.80)	2 (0.06)	0.58	0.55
Item 10 (1)		28	0.22	0.43	16 (0.46)	1 (0.03)	0.46	0.42
Item 11 (1)		75	0.59	0.85	33 (0.94)	3 (0.09)	0.64	0.61
Item 12 (1)		58	0.46	0.51	25 (0.71)	7 (0.21)	0.37	0.32
Item 13 (1)		82	0.65	0.88	33 (0.94)	2 (0.06)	0.68	0.65
Item 14 (1)		96	0.76	0.59	35 (1.00)	14 (0.41)	0.50	0.47
Item 15 (1)		89	0.70	0.74	34 (0.97)	8 (0.24)	0.67	0.64
Item 16 (1)		65	0.51	0.83	30 (0.86)	1 (0.03)	0.64	0.61
Item 17 (1)		56	0.44	0.86	32 (0.91)	2 (0.06)	0.66	0.63
Item 18 (1)		80	0.63	0.85	34 (0.97)	4 (0.12)	0.64	0.61
Item 19 (1)#		117	0.92	0.24	35 (1.00)	26 (0.76)	0.32	0.30
Item 20 (1)		66	0.52	0.74	29 (0.83)	3 (0.09)	0.59	0.56
Item 21 (1)		83	0.65	0.42	29 (0.83)	14 (0.41)	0.36	0.32
Item 22 (1)		67	0.53	0.71	32 (0.91)	7 (0.21)	0.55	0.51
Item 23 (1)		48	0.38	0.63	25 (0.71)	3 (0.09)	0.59	0.56
Item 24 (1)		43	0.34	0.74	26 (0.74)	0 (0.00)	0.68	0.65
Item 25 (1)		46	0.36	0.77	27 (0.77)	0 (0.00)	0.68	0.65
Item 26 (1)		46	0.36	0.86	30 (0.86)	0 (0.00)	0.77	0.75
Item 27 (1)		45	0.35	0.86	30 (0.86)	0 (0.00)	0.76	0.74
Item 28 (1)		44	0.35	0.86	30 (0.86)	0 (0.00)	0.76	0.73
Item 29 (1)#		92	0.72	0.12	29 (0.83)	24 (0.71)	0.13	0.08
Item 30 (1)		106	0.83	0.38	35 (1.00)	21 (0.62)	0.43	0.40
Item 31 (1)		55	0.43	0.97	34 (0.97)	0 (0.00)	0.80	0.78
Item 32 (1)		77	0.61	0.65	32 (0.91)	9 (0.26)	0.54	0.50
Item 33 (1)		59	0.46	0.71	28 (0.80)	3 (0.09)	0.57	0.53
Item 34 (1)		51	0.40	0.88	32 (0.91)	1 (0.03)	0.68	0.65

=====
 # marks potential problems (p<0.2 or p>0.9, D<0.2, pbis<0.2, adjpbis<0.2)
 These results have been sorted by item number

=====
Number of Items Excluded = 0
Number of Items Analyzed = 34
Mean Item Difficulty = 0.501
Mean Item Discrimination = 0.708
Mean Point Biserial = 0.595
Mean Adj. Point Biserial = 0.564
KR20 (Alpha) = 0.946
KR21 = 0.936
SEM (from KR20) = 2.234
Potential Problem Items = 3
High Grp Min Score (n=35) = 26.000
Low Grp Max Score (n=34) = 9.000

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างการวิเคราะห์ค่าความถี่ของรูปแบบพฤติกรรมที่บ่งชี้ด้วยโปรแกรม SPSS 19

I1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	60	47.2	47.2	47.2
	C1	1	.8	.8	48.0
	C3	1	.8	.8	48.8
	C4	1	.8	.8	49.6
	S1	17	13.4	13.4	63.0
	S2	2	1.6	1.6	64.6
	S3	1	.8	.8	65.4
	S9	20	15.7	15.7	81.1
	S10	3	2.4	2.4	83.5
	S11	2	1.6	1.6	85.0
	S12	2	1.6	1.6	86.6
	S13	2	1.6	1.6	88.2
	V2	14	11.0	11.0	99.2
	V3	1	.8	.8	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	59	46.5	46.5	46.5
	C1	1	.8	.8	47.2
	C3	2	1.6	1.6	48.8
	C4	3	2.4	2.4	51.2
	T1	1	.8	.8	52.0
	S1	9	7.1	7.1	59.1
	S3	1	.8	.8	59.8
	S4	2	1.6	1.6	61.4
	S5	1	.8	.8	62.2
	S9	4	3.1	3.1	65.4
	S10	9	7.1	7.1	72.4
	S11	2	1.6	1.6	74.0
	S13	2	1.6	1.6	75.6
	V1	2	1.6	1.6	77.2
	V2	25	19.7	19.7	96.9
	V3	3	2.4	2.4	99.2
	V6	1	.8	.8	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	69	54.3	54.3	54.3
	C3	2	1.6	1.6	55.9
	C4	2	1.6	1.6	57.5
	S1	8	6.3	6.3	63.8
	S3	1	.8	.8	64.6
	S5	1	.8	.8	65.4
	S7	1	.8	.8	66.1
	S9	6	4.7	4.7	70.9
	S10	4	3.1	3.1	74.0
	S11	2	1.6	1.6	75.6
	S12	1	.8	.8	76.4
	S13	4	3.1	3.1	79.5
	V1	1	.8	.8	80.3
	V2	23	18.1	18.1	98.4
	V3	2	1.6	1.6	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	76	59.8	59.8	59.8
	C1	1	.8	.8	60.6
	C3	1	.8	.8	61.4
	C4	3	2.4	2.4	63.8
	T1	3	2.4	2.4	66.1
	S1	3	2.4	2.4	68.5
	S2	3	2.4	2.4	70.9
	S3	1	.8	.8	71.7
	S9	4	3.1	3.1	74.8
	S10	7	5.5	5.5	80.3
	S11	3	2.4	2.4	82.7
	S13	5	3.9	3.9	86.6
	V2	16	12.6	12.6	99.2
	V3	1	.8	.8	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	43	33.9	33.9	33.9
	C4	2	1.6	1.6	35.4
	T1	1	.8	.8	36.2
	S1	8	6.3	6.3	42.5
	S3	1	.8	.8	43.3
	S4	2	1.6	1.6	44.9
	S6	3	2.4	2.4	47.2
	S9	3	2.4	2.4	49.6
	S10	8	6.3	6.3	55.9
	S11	5	3.9	3.9	59.8
	S13	9	7.1	7.1	66.9
	V1	1	.8	.8	67.7
	V2	33	26.0	26.0	93.7
	V3	8	6.3	6.3	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	53	41.7	41.7	41.7
	T2	39	30.7	30.7	72.4
	T9	1	.8	.8	73.2
	T10	1	.8	.8	74.0
	S1	3	2.4	2.4	76.4
	S3	1	.8	.8	77.2
	S9	4	3.1	3.1	80.3
	S13	8	6.3	6.3	86.6
	V2	5	3.9	3.9	90.6
	V4	2	1.6	1.6	92.1
	V6	10	7.9	7.9	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I7

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	46	36.2	36.2	36.2
	T2	1	.8	.8	37.0
	T3	26	20.5	20.5	57.5
	T6	1	.8	.8	58.3
	S1	3	2.4	2.4	60.6
	S2	1	.8	.8	61.4
	S4	2	1.6	1.6	63.0
	S7	2	1.6	1.6	64.6
	S9	2	1.6	1.6	66.1
	S13	3	2.4	2.4	68.5
	V2	6	4.7	4.7	73.2
	V4	6	4.7	4.7	78.0
	V6	28	22.0	22.0	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I8

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	23	18.1	18.1	18.1
	C3	1	.8	.8	18.9
	C4	1	.8	.8	19.7
	T4	15	11.8	11.8	31.5
	T7	18	14.2	14.2	45.7
	T8	2	1.6	1.6	47.2
	S1	4	3.1	3.1	50.4
	S2	2	1.6	1.6	52.0
	S3	1	.8	.8	52.8
	S9	30	23.6	23.6	76.4
	S13	1	.8	.8	77.2
	V2	2	1.6	1.6	78.7
	V4	11	8.7	8.7	87.4
	V6	15	11.8	11.8	99.2
	P7	1	.8	.8	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I9

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	65	51.2	51.2	51.2
	T1	1	.8	.8	52.0
	S1	2	1.6	1.6	53.5
	S2	10	7.9	7.9	61.4
	S3	2	1.6	1.6	63.0
	S9	12	9.4	9.4	72.4
	S12	1	.8	.8	73.2
	S13	10	7.9	7.9	81.1
	V2	2	1.6	1.6	82.7
	V3	1	.8	.8	83.5
	V4	7	5.5	5.5	89.0
	V6	14	11.0	11.0	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I10

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	27	21.3	21.3	21.3
	T4	3	2.4	2.4	23.6
	T8	23	18.1	18.1	41.7
	S1	2	1.6	1.6	43.3
	S9	27	21.3	21.3	64.6
	S13	1	.8	.8	65.4
	V2	3	2.4	2.4	67.7
	V4	14	11.0	11.0	78.7
	V6	27	21.3	21.3	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I11

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	75	59.1	59.1	59.1
	C4	1	.8	.8	59.8
	S1	1	.8	.8	60.6
	S3	1	.8	.8	61.4
	S9	4	3.1	3.1	64.6
	V1	1	.8	.8	65.4
	V2	11	8.7	8.7	74.0
	V3	5	3.9	3.9	78.0
	V6	2	1.6	1.6	79.5
	P6	25	19.7	19.7	99.2
	P9	1	.8	.8	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I12

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	58	45.7	45.7	45.7
	C4	1	.8	.8	46.5
	S1	1	.8	.8	47.2
	S2	2	1.6	1.6	48.8
	S3	2	1.6	1.6	50.4
	S4	2	1.6	1.6	52.0
	S7	19	15.0	15.0	66.9
	S9	35	27.6	27.6	94.5
	V2	2	1.6	1.6	96.1
	V3	2	1.6	1.6	97.6
	V6	3	2.4	2.4	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I13

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	82	64.6	64.6	64.6
	S7	1	.8	.8	65.4
	S9	2	1.6	1.6	66.9
	V2	2	1.6	1.6	68.5
	V3	1	.8	.8	69.3
	V4	2	1.6	1.6	70.9
	V6	3	2.4	2.4	73.2
	P4	1	.8	.8	74.0
	P6	1	.8	.8	74.8
	P7	32	25.2	25.2	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I14

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	95	74.8	74.8	74.8
	C4	1	.8	.8	75.6
	S1	2	1.6	1.6	77.2
	S7	7	5.5	5.5	82.7
	S9	15	11.8	11.8	94.5
	S12	1	.8	.8	95.3
	S13	3	2.4	2.4	97.6
	V2	1	.8	.8	98.4
	V4	1	.8	.8	99.2
	P7	1	.8	.8	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I15

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	89	70.1	70.1	70.1
	S7	1	.8	.8	70.9
	S9	19	15.0	15.0	85.8
	V2	5	3.9	3.9	89.8
	V3	4	3.1	3.1	92.9
	V4	5	3.9	3.9	96.9
	V6	2	1.6	1.6	98.4
	P4	1	.8	.8	99.2
	P7	1	.8	.8	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I16

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	65	51.2	51.2	51.2
	S3	3	2.4	2.4	53.5
	V2	16	12.6	12.6	66.1
	V4	11	8.7	8.7	74.8
	V6	3	2.4	2.4	77.2
	P8	27	21.3	21.3	98.4
	P9	2	1.6	1.6	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I17

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	55	43.3	43.3	43.3
	S9	1	.8	.8	44.1
	V2	2	1.6	1.6	45.7
	V4	2	1.6	1.6	47.2
	V6	2	1.6	1.6	48.8
	P6	4	3.1	3.1	52.0
	P7	1	.8	.8	52.8
	P9	60	47.2	47.2	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I18

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	81	63.8	63.8	63.8
	V2	38	29.9	29.9	93.7
	V4	8	6.3	6.3	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I19

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	116	91.3	91.3	91.3
	V2	6	4.7	4.7	96.1
	V4	3	2.4	2.4	98.4
	V6	2	1.6	1.6	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I20

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	66	52.0	52.0	52.0
	V1	3	2.4	2.4	54.3
	V2	57	44.9	44.9	99.2
	V6	1	.8	.8	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I21

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	83	65.4	65.4	65.4
	T5	12	9.4	9.4	74.8
	S2	1	.8	.8	75.6
	S3	2	1.6	1.6	77.2
	S4	3	2.4	2.4	79.5
	S8	1	.8	.8	80.3
	S10	2	1.6	1.6	81.9
	S13	2	1.6	1.6	83.5
	V2	14	11.0	11.0	94.5
	V3	4	3.1	3.1	97.6
	V4	1	.8	.8	98.4
	V6	2	1.6	1.6	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I22

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	67	52.8	52.8	52.8
	S2	1	.8	.8	53.5
	V2	4	3.1	3.1	56.7
	V4	46	36.2	36.2	92.9
	V6	9	7.1	7.1	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I23

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	48	37.8	37.8	37.8
	C4	2	1.6	1.6	39.4
	S1	5	3.9	3.9	43.3
	S2	5	3.9	3.9	47.2
	S3	1	.8	.8	48.0
	S9	3	2.4	2.4	50.4
	V2	53	41.7	41.7	92.1
	V4	3	2.4	2.4	94.5
	V6	7	5.5	5.5	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I24

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	43	33.9	33.9	33.9
	C1	1	.8	.8	34.6
	S1	6	4.7	4.7	39.4
	S2	5	3.9	3.9	43.3
	S4	10	7.9	7.9	51.2
	S9	11	8.7	8.7	59.8
	S13	1	.8	.8	60.6
	V2	42	33.1	33.1	93.7
	V3	8	6.3	6.3	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I25

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	46	36.2	36.2	36.2
	C1	1	.8	.8	37.0
	C4	2	1.6	1.6	38.6
	S1	6	4.7	4.7	43.3
	S2	5	3.9	3.9	47.2
	S4	7	5.5	5.5	52.8
	S9	9	7.1	7.1	59.8
	S13	1	.8	.8	60.6
	V1	1	.8	.8	61.4
	V2	41	32.3	32.3	93.7
	V3	8	6.3	6.3	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I26

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	46	36.2	36.2	36.2
	C1	2	1.6	1.6	37.8
	C2	1	.8	.8	38.6
	C4	1	.8	.8	39.4
	S1	6	4.7	4.7	44.1
	S2	3	2.4	2.4	46.5
	S3	1	.8	.8	47.2
	S4	9	7.1	7.1	54.3
	S9	9	7.1	7.1	61.4
	S13	1	.8	.8	62.2
	V2	41	32.3	32.3	94.5
	V3	7	5.5	5.5	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

127

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	45	35.4	35.4	35.4
	C1	2	1.6	1.6	37.0
	C2	1	.8	.8	37.8
	C4	2	1.6	1.6	39.4
	S1	7	5.5	5.5	44.9
	S2	3	2.4	2.4	47.2
	S3	1	.8	.8	48.0
	S4	7	5.5	5.5	53.5
	S9	10	7.9	7.9	61.4
	S13	1	.8	.8	62.2
	V2	41	32.3	32.3	94.5
	V3	7	5.5	5.5	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

128

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	44	34.6	34.6	34.6
	C1	3	2.4	2.4	37.0
	C2	2	1.6	1.6	38.6
	S1	6	4.7	4.7	43.3
	S2	5	3.9	3.9	47.2
	S3	1	.8	.8	48.0
	S4	7	5.5	5.5	53.5
	S9	10	7.9	7.9	61.4
	S13	1	.8	.8	62.2
	V2	41	32.3	32.3	94.5
	V3	7	5.5	5.5	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I29

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	92	72.4	72.4	72.4
	T10	1	.8	.8	73.2
	V2	2	1.6	1.6	74.8
	V3	1	.8	.8	75.6
	V4	4	3.1	3.1	78.7
	V6	1	.8	.8	79.5
	P10	26	20.5	20.5	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I30

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	106	83.5	83.5	83.5
	V2	2	1.6	1.6	85.0
	V4	1	.8	.8	85.8
	V6	1	.8	.8	86.6
	P3	17	13.4	13.4	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I31

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	55	43.3	43.3	43.3
	V2	4	3.1	3.1	46.5
	V4	1	.8	.8	47.2
	V6	9	7.1	7.1	54.3
	P11	58	45.7	45.7	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I32

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	77	60.6	60.6	60.6
	S1	1	.8	.8	61.4
	S10	3	2.4	2.4	63.8
	V2	3	2.4	2.4	66.1
	V4	5	3.9	3.9	70.1
	V6	6	4.7	4.7	74.8
	P4	32	25.2	25.2	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

I33

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	CORRECT	59	46.5	46.5	46.5
	S1	1	.8	.8	47.2
	V2	6	4.7	4.7	52.0
	V4	5	3.9	3.9	55.9
	V6	12	9.4	9.4	65.4
	CO2	1	.8	.8	66.1
	P5	43	33.9	33.9	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

134

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	0	1	.8	.8	.8
	CORRECT	51	40.2	40.2	40.9
	C4	1	.8	.8	41.7
	S1	6	4.7	4.7	46.5
	S4	1	.8	.8	47.2
	S6	3	2.4	2.4	49.6
	S8	1	.8	.8	50.4
	S9	1	.8	.8	51.2
	V2	34	26.8	26.8	78.0
	V3	4	3.1	3.1	81.1
	V4	8	6.3	6.3	87.4
	V6	16	12.6	12.6	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

ตัวอย่างการวิเคราะห์ค่าความถี่ของppmที่1-6 ด้วยโปรแกรม SPSS 19

Frequency Table

ppm1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	master	48	37.8	37.8	37.8
	nonmaster	79	62.2	62.2	100.0
Total		127	100.0	100.0	

ppm2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	master	87	68.5	68.5	68.5
	unidentify	6	4.7	4.7	73.2
	nonmaster	34	26.8	26.8	100.0
Total		127	100.0	100.0	

ppm3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	master	68	53.5	53.5	53.5
	unidentify	4	3.1	3.1	56.7
	nonmaster	55	43.3	43.3	100.0
Total		127	100.0	100.0	

ppm4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	master	96	75.6	75.6	75.6
	unidentify	1	.8	.8	76.4
	nonmaster	30	23.6	23.6	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

ppm5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	master	50	39.4	39.4	39.4
	unidentify	4	3.1	3.1	42.5
	nonmaster	73	57.5	57.5	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

ppm6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	master	69	54.3	54.3	54.3
	unidentify	10	7.9	7.9	62.2
	nonmaster	48	37.8	37.8	100.0
	Total	127	100.0	100.0	

ตัวอย่างการวิเคราะห์ความสามารถของวิธีวินิจฉัยที่พัฒนาขึ้นด้วยโปรแกรม Arpeggio

Item	pi*	r* 1	r* 2	r* 3	r* 4	r* 5	r* 6
1	0.886931	0.670486	0.384145	0.540738	0.22341	0	0
2	0.860533	0.862732	0.289303	0.270913	0.616653	0	0
3	0.932383	0.95813	0.292739	0.398358	0.25474	0	0
4	0.929639	0.919079	0.181299	0.665481	0.755494	0	0
5	0.696253	0.5643	0.118947	0.473504	0.495786	0	0
6	0.706424	0	0.167673	0.499729	0.38152	0	0
7	0.646585	0	0.674393	0.263825	0.05654	0	0
8	0.342014	0	0.471581	0.066169	0.250522	0	0
9	0.785834	0	0.482594	0.600287	0.222196	0	0
10	0.449572	0	0.066232	0.04559	0.387264	0	0
11	0.916657	0	0	0.762211	0.14212	0.902268	0.718609
12	0.626849	0	0.920603	0.5775	0.522745	0	0
13	0.909617	0	0.705351	0.872529	0.133753	0	0
14	0.924524	0	0.833339	0.835217	0.633887	0	0
15	0.97016	0	0.897345	0.656396	0.369712	0	0
16	0.863118	0	0	0.761353	0.076185	0.807135	0.645908
17	0.857677	0	0	0.291384	0.733727	0.863885	0.238814
18	0.820271	0	0	0	0.079806	0	0
19	0.973291	0	0	0	0.733534	0	0
20	0.681718	0	0	0	0.050874	0	0
21	0.8033	0	0.412061	0.958786	0.89065	0	0
22	0.778139	0	0.176459	0.659553	0.898599	0	0
23	0.754144	0.443875	0.797975	0.298497	0.715249	0	0
24	0.830039	0.15855	0.794151	0.5057	0.079041	0	0
25	0.837218	0.159447	0.831137	0.795013	0.11324	0	0
26	0.921295	0.043542	0.489346	0.834023	0.228184	0	0
27	0.941156	0.021346	0.096868	0.806963	0.372177	0	0
28	0.918919	0.020263	0.285006	0.927589	0.174487	0	0
29	0.789641	0	0	0.913528	0.930506	0.956093	0.941393
30	0.987852	0	0	0.961151	0.724337	0.940737	0.792583
31	0.95274	0	0	0.341128	0.082358	0.454066	0.549535
32	0.939648	0	0	0.59624	0.668351	0.681091	0.876751
33	-9.9999	-9.9999	-9.9999	-9.9999	-9.9999	-9.9999	-9.9999
34	0.949738	0	0	0.311036	0.543016	0.180433	0.897771
pk							
Num	1	2	3	4	5	6	
Value	0.410135	0.699723	0.578963	0.744736	0.45326	0.612419	

ตัวอย่างการวิเคราะห์ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนด้วย
โปรแกรม Arpeggio

Num	PPM 1	PPM 2	PPM 3	PPM 4	PPM 5	PPM 6	Score
1	1	0	1	1	1	0.308	19
2	1	1	1	1	0.644	0.99	28
3	1	1	1	1	0.98	0.996	29
4	0.972	1	1	1	0.994	0.992	28
5	0.028	0.004	0.01	0.038	0.008	0.082	2
6	0.018	0	0.032	0.62	0.086	0.022	3
7	0.102	0.766	0.984	0	0.156	0.408	7
8	0.008	0.046	0.388	0.98	0.318	0.532	11
9	0	1	1	1	0.056	0.272	17
10	0.036	0.2	0.036	0.98	0.06	0.378	10
11	0.36	0.19	0.996	0.004	0.06	0.858	9
12	0	0.968	1	1	0.866	0.036	17
13	0	0.894	0.106	1	0.032	0.394	12
14	0.988	1	1	1	0.996	0.982	26
15	0	0.092	0.148	1	0.008	0.242	11
16	0	0.774	0.15	1	0.132	0.914	14
17	0.02	0.062	0.076	0	0.022	0.14	3
18	0	0.068	0.108	0	0.016	0.046	3
19	0.022	0.006	0.122	0.002	0.004	0.09	4
20	0.084	0.01	0.052	0.004	0.02	0.2	3
21	0.056	0.006	0.458	0.014	0.61	0.19	6
22	0.03	0.022	0.026	0	0.016	0.144	2
23	0.044	0.098	0.3	0	0.106	0.12	4
24	0.028	0.026	0.072	0	0.034	0.048	4
25	0.018	0.01	0.042	0	0.052	0.174	2
26	0.006	0.014	0.064	0	0.002	0.21	2
27	0	0.024	0.022	0	0.012	0.104	1
28	0	1	1	1	0.986	1	25
29	1	1	1	1	0.99	0.996	29
30	1	1	1	1	0.988	0.876	30
31	0.994	1	1	1	0.88	0.976	28
32	0.2	1	0.992	1	0.95	0.818	21
33	0	1	1	1	0.012	1	22
34	1	1	1	1	0.224	0.292	24
35	0	0.978	0.17	1	0.166	0.276	13
36	0.044	0.884	0.242	0	0.134	0.394	6
37	1	1	1	1	0.99	0.992	27
38	0.014	0.05	0.004	0	0.028	0.084	2
39	1	1	0.998	1	0.962	0.038	21

40	0.94	1	0.746	1	0.16	0.604	20
41	1	1	0.972	1	0.17	0.738	24
42	1	1	1	1	0.032	0.936	22
43	1	1	1	1	0.99	1	28
44	0.092	0.042	0.684	1	0.384	0.194	11
45	1	1	1	1	0.998	1	31
46	0.034	0.902	0.2	1	0.154	0.742	14
47	0	0.174	0.95	1	0.022	0.222	15
48	1	1	1	1	0.984	0.826	29
49	0	1	1	1	0.716	0.652	22
50	0	0.73	1	1	0.348	0.314	17
51	1	1	1	1	0.986	0.834	29
52	0	1	1	1	0.818	0.536	20
53	0	1	1	1	1	1	25
54	1	1	1	1	0.994	0.984	26
55	1	1	1	1	1	0.994	24
56	0.97	1	1	1	0.986	0.998	27
57	0	0.942	0.414	1	0.468	0.762	16
58	0	1	1	1	0.892	0.792	22
59	0.042	0.948	0.092	0.894	0.178	0.406	11
60	1	1	1	1	0.942	0.898	27
61	0.042	1	0.256	0	0.042	0.292	7
62	1	1	1	1	1	1	30
63	1	1	1	1	1	0.988	27
64	1	1	1	1	0.996	0.998	30
65	1	1	1	1	0.998	1	25
66	1	1	1	1	0.996	1	30
67	0.382	0.118	1	1	0.998	1	19
68	1	1	1	1	0.984	0.996	29
69	0.146	0.972	0.654	0.436	0.556	0.846	15
70	1	1	1	1	1	1	28
71	0.032	0.062	0.012	0.794	0.17	0.266	7
72	0	0.516	0.342	1	0.18	0.512	12
73	0.11	0.028	0.04	0.996	0.066	0.33	9
74	0.194	0.782	0.994	1	0.018	0.82	18
75	1	1	1	1	0.08	0.94	27
76	1	1	0.986	1	0.836	0.942	23
77	1	1	1	1	0.948	0.662	22
78	1	1	1	1	0.902	0.948	27
79	1	1	1	1	0.998	1	28
80	1	1	0.516	1	0.678	0.96	23
81	0.056	0.062	0.078	0	0.102	0.062	4
82	0.022	1	0.456	0.036	0.248	0.36	7
83	0.064	0.566	0.07	0	0.05	0.342	5

84	0	0.862	0.014	0.99	0.174	0.818	10
85	0	1	1	1	0.062	0.678	19
86	0	1	0	1	0.316	0.242	12
87	0	1	1	1	1	0.978	22
88	1	1	0.67	1	0.052	1	21
89	0.012	0.434	0.074	0	0.036	0.23	5
90	0	1	1	1	0.088	0.95	20
91	0	0.762	0.176	1	0.054	0.394	12
92	0.026	1	0.348	0.67	0.054	0.886	13
93	0.036	0.656	0.304	0.022	0.174	0.344	8
94	0.102	0.242	0.008	1	0.41	0.08	10
95	0.002	0.162	0	1	0.182	0.308	10
96	0.056	0.046	0.048	0	0.024	0.114	2
97	0.012	0.096	0.182	0.004	0.03	0.208	6
98	0.018	0.31	0.066	0.768	0.02	0.2	7
99	1	1	0	1	0.47	0.624	16
100	0.004	0.558	0.004	1	0.11	0.544	10
101	0.004	0.002	0.04	0.87	0.024	0.324	7
102	0.024	0.004	0.008	0	0.004	0.042	1
103	0	0.782	0.216	0.998	0.314	0.574	13
104	0.124	0.992	0.934	0	0.064	0.74	9
105	1	1	0	1	0.756	0.896	19
106	0.026	0.434	0.386	1	0.186	0.828	11
107	0	0.648	0.022	0.984	0.082	0.382	10
108	0.03	0.76	0.032	0.94	0.316	0.48	10
109	0	0.986	0.026	1	0.112	0.398	12
110	0.012	0.38	0.124	0.002	0.106	0.26	4
111	1	1	0	1	0.17	0.63	14
112	0	1	0.034	0.966	0.248	0.858	15
113	1	1	1	1	0.928	0.996	26
114	1	1	0.972	1	0.158	0.926	24
115	0	1	1	1	0.074	0.782	21
116	1	1	1	1	1	0.994	28
117	0	1	1	1	1	1	26
118	1	1	1	1	0.982	0.988	25
119	1	1	1	1	1	1	33
120	1	1	1	1	0.994	0.994	31
121	1	1	1	1	0.978	0.992	30
122	0.008	0.586	0.254	0.008	0.064	0.152	7
123	0.018	0.914	0.154	0.796	0.108	0.458	10
124	0.014	0.136	0.244	0.086	0.096	0.22	7
125	0.162	1	1	0	0.846	0.82	11
126	1	1	1	1	1	1	30
127	1	1	1	1	0.5	0.998	30

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวกุลพร พูลสวัสดิ์ เกิดวันที่ 30 ธันวาคม 2525 จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จ การศึกษาบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชา บริหารการตลาด คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2547 และ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจาก มหาวิทยาลัย Woodbury University, U.S.A. ในสาขา MBA program ในปี 2008 และเข้าศึกษาต่อ ในระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2553

ทุนการศึกษาที่ได้รับ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชื่อทุน “90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” และได้รับทุนสนับสนุนการนำเสนอผลงานวิจัยจากจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยในการนำเสนอผลงานวิจัยในที่ประชุมนานาชาติ the 6th World Conference on Educational Sciences (WCES 2014) ณ.สาธารณรัฐมอลตา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY